

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה : 10

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ב באלול תשפ"ד (25.9.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : רלי חיים

שעת תחילת הוועדה : 9:45

שעות סיום הוועדה : 16:40

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, בוקר טוב לכולם.

יהודה פרוידגר:

לקבל תשובה.

אליעזר ראוכברגר:

בוקר טוב לכולם, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי, כ"ב באלול תשפ"ד, ישיבת וועדה 25.9.2024, ישיבת וועדה אחרונה תב"ע לשנת תשפ"ד. ישיבה הבאה שלנו בתב"ע תהיה בתשפ"ה, יש לנו עוד ישיבה בהיתרים בעזרת השם ביום ראשון הקרוב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ביום ראשון.

אליעזר ראוכברגר:

שהיא תהיה האחרונה לשנת תשפ"ד גם ראשון, כי יום רביעי זה ערב ראש השנה, מה אפשר לעשות? זה המציאות. אז אנחנו הקדמנו את זה ליום ראשון, וגם,

יוחנן וייצמן:

זה בשביל (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

מתי, מתי הרמת כוסית? מתי הרמת כוסית?

אליעזר ראוכברגר:

וגם פורסם סדר היום, נוכחים יהודה פרוידגר, יוסי, אתה נוכח נכון?

יוסי חביליו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

נוכחים, יהודה פרוידגר, יוסי חביליו, צחי ברים, אדיר שוורץ,

יהודה פרוידגר:

אל תדאג.

אליעזר ראוכברגר:

ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן, ואנוכי אליעזר ראוכברגר, והצוות המקצועי, עמנואל, אמי, רלי, אילנית, אסף וגבראל. אנחנו מתחילים,

רלי חיים:

רגע, אני אומרת לגבראל שיבוא.

אליעזר ראוכברגר:

גבראל פה.

יוחנן וייצמן:

הוא פה.

עמנואל זלטס:

תבוא גבראל תבוא.

יוחנן וייצמן:

הוא עבר צד, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

אני הזכרתי אותו, הזכרתי אותו שהוא פה, יש לך גבראל,

גבראל אבזבקייב: כן,

אליעזר ראוכברגר:

כמה תצ"רים בוא נתחיל לעשות את זה מהר.

גבראל אבזבקייב:

יש לי תצ"רים,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי זה נעבור לאמי, כן,

גבראל אבזבקייב:

אז תצ"ר, יש פה תוכנית ראשונה,

אליעזר ראוכברגר:

על הבוקר?

גבריאל אבזבקיב:

בנווה יעקב,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

גבריאל אבזבקיב:

זה בקשה של עיריית ירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

הנה נווה יעקב, ישראל,

גבריאל אבזבקיב:

ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

נווה יעקב.

גבריאל אבזבקיב:

ישראל נווה יעקב.

דובר לא מזוהה:

בקשה של העירייה.

גבריאל אבזבקיב:

שתי חלקות של עיריית ירושלים, שטח חום, מבקשים לאחד את שתי חלקות כדי לבנות שם, להוסיף לבית ספר תוספות, להשתמש בקרקע בצורה יעילה יותר. פורסמה בקשה, אין מתנגדים.

עמנואל זלטס:

איפה זה? איפה זה?

גבריאל אבזבקיב:

איפה זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

גבריאל אבזבקיב:

עכשיו בוא, את זה, לאישור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הנה, יש פעמיים.

גבריאל אבזבקיב:

אני אראה לכם,

אמנון ארבל:

גוש חלקה?

גבריאל אבזבקיב:

זה שטח חוס,

אמנון ארבל:

איזה גוש חלקה?

גבריאל אבזבקיב:

בדרום,

אמנון ארבל:

איפה? איפה?

גבריאל אבזבקיב: בקמניץ.

אמנון ארבל:

איפה?

גבריאל אבזבקיב:

גוש חלקה, גוש 30644, חלקה 130, 133.

יהודה פרוידגר:

מה עושים שמה?

גבריאל אבזבקיב:

מאחדים שתי חלקות שבבעלות העירייה, 130 ו- 133. בית ספר, יש שם בית ספר, רוצים כנראה באמצע,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש להוריד מסדר היום,

גבריאל אבזבקיב:

עוד (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש להוריד מסדר היום.

יוסי חביליו:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

ככה, כי אני רוצה להוריד מסדר היום רוצה ללמוד את הנושא.

גבריאל אבזבקיב:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה איזה מספר זה?

גבריאל אבזבקיב:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

איזה מספר זה?

גבריאל אבזבקיב:

לא רשמו לי כאן מספר.

אליעזר ראוכברגר:

איזה מספר תצ"ר זה?

ישראל קלרמן:

איזה מספר זה?

גבריאל אבזבקיב:

לא רשמו לי.

אליעזר ראוכברגר:

מספר תצ"ר? אצלי רשום, יש לי שלוש מספרים.

גבריאל אבזבקיב:

נכון, רשום, אבל כאן על הדף לא רשמו לי, אז אני לא, מה? 321,

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם.

תצ"ר 12321

גבריאל אבזבקיב:

12321,

אליעזר ראוכברגר:

הראשון,

עמנואל זלטס:

הראשון,

אליעזר ראוכברגר:

הראשון מימין.

גבריאל אבזבקיב:

כן, כן,

אליעזר ראזנברגר:

ירד, הלאה.

תצ"ר 12249

גבריאל אבזבקיב:

ירד. אז תצ"ר, עוד תצ"ר עוד פרק ד', במלחה, מבקשים לאחד שתי חלקות, בעלים פרטיים אזור מגורים 1,

יוסי חביליו:

רגע, שים את זה בבקשה.

גבריאל אבזבקיב:

פורסמה הבקשה,

יוסי חביליו:

לא, אתה יכול לשים את זה שנראה בטלויזיה?

גבריאל אבזבקיב:

כן, גוש 30456,

אמנון ארבל:

רגע, רגע,

גבריאל אבזבקיב:

תעלה.

אמנון ארבל:

עם, 3?

גבריאל אבזבקיב:

גוש 30456,

אמנון ארבל:

כן,

גבריאל אבזבקיב:

חלקה 24. גם בעלות פרטית, אותה בעלות בשתי חלקות, בבניין בנוי על שתי חלקות ביחד, מבקשים לאחד את שתי חלקות 120,

יוסי חביליו:

למה הם מבקשים לאחד?

גבריאל אבזבקיב:

כי בניין בנוי על שתי חלקות, אתה רואה גבול חלקה חותך את החדר. אתה רואה?

יוסי חביליו:

לא, אבל הם רוצים, עכשיו בשביל לבנות עוד?

גבריאל אבזבקיב:

יכול להיות, בינתיים הם מבקשים לאחד שתי חלקות,

יוסי חביליו:

איפה?

גבריאל אבזבקיב:

מלחה, זה בכפר.

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

במלחה.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני יודע במלחה, אבל זה לא נראה לי הכפר.

אמנון ארבל:

פה.

יוסי חביליו:

תגדיל לי קצת,

גבריאל אבזבקיב:

הנה זה,

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה, איפה הקניון?

אמנון ארבל:

זה לא בכפר.

יוחנן וייצמן:

אתה רואה (לא ברור). זה בשוליים.

גבריאל אבזבקיב:

בשולי הכפר.

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

זה מלחה חדשה.

גבריאל אבזבקיב:

זה בין גולומב, ל – ,

אסף שגיא:

זה ליד המרכזון המסחרי,

גבריאל אבזבקיב:

המרכזון המסחרי,

יוסי חביליו:

רק שנייה, שנייה, הבנתי זה העלייה שעולים מהקניון,

גבריאל אבזבקייב:

נכון, נכון, המרכז המסחרי,

יוסי חביליו:

פה יש איזה בית קפה כזה קטן.

גבריאל אבזבקייב:

נכון,

יהודה פרוידיגר:

היה פעם אביחי.

גבריאל אבזבקייב:

אז זה מעל זה,

יוסי חביליו:

אביחי,

יהודה פרוידיגר:

היה, היה.

יוסי חביליו:

לא, היה על זה יותר למעלה, זה משהו אחר, זה גולומב שמה.

גבריאל אבזבקייב:

כן,

יוסי חביליו:

אז זה החלקה הרלוונטית?

גבריאל אבזבקייב:

24 ו- 125.

יהודה פרוידיגר:

לאחד אותם?

גבריאל אבזבקיב:

שתי חלקות בבעלות, באותה בעלות מבקשים לאחד. הבניין בנוי על שתי חלקות,

יוסי חביליו:

יש לכם דעה, או אין לכם דעה?

גבריאל אבזבקיב:

מה?

יוסי חביליו:

יש לכם דעה?

גבריאל אבזבקיב:

כן, אנחנו ממליצים, הם מבקשים,

יוסי חביליו:

אני אין לי דעה.

גבריאל אבזבקיב:

לפי חוק, סעיף 137, בעל הקרקע רשאי לבקש (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, כי שמה זה מותר בנייה נמוכה, הם לא יכולים,

גבריאל אבזבקיב:

נכון, יש 190, 190 מטרים בכל חלקה.

יוסי חביליו:

מגרש ריק אחד שמה.

גבריאל אבזבקיב:

לא, הוא לא ריק.

יוסי חביליו:

הוא לא ריק?

גבריאל אבזבקיב:

הוא לא ריק. אתה רואה,

ישראל קלרמן:

שהוא יגיד לך את האמת, אם אני לא (לא ברור).

גבריאל אבזבקיב:

וכאן בניין אחד,

ישראל קלרמן:

היה לי יד בזה או לא, אמרתי לו.

גבריאל אבזבקיב:

וכאן יש חדר,

יוחנן וייצמן:

אני לא שמת לב.

ישראל קלרמן:

גם רגל, שמעת? יד ורגל, זה, הנה אומר לך. מה? תפסיק. ואין מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יש למישהו הערה? מאושר, תודה. הלאה עוד אחד.

גבריאל אבזבקיב:

ועוד תצ"ר אחרונה.

יוסי חביליו:

תצ"ר?

אליעזר ראוכברגר:

תצ"ר, תצ"ר.

גבריאל אבזבקיב:

תוכנית לצורכי רישום.

אליעזר ראוכברגר:

תצ"ר,

תצ"ר 123901

גבריאל אבזבקייב:

תצ"ר אחרונה בקריית יובל,

יוסי חביליו:

המונחים האלה כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

למה? זה תצ"ר, מה הבעיה?

יוסי חביליו:

לא, חשבתי הוא אומר פצצה.

אליעזר ראוכברגר:

איך הגעת מתצ"ר לפצצה?

גבריאל אבזבקייב:

כי, כי,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

גבריאל אבזבקייב:

בסדר, אנחנו במצב,

אליעזר ראוכברגר:

זה ת', זה פ'.

גבריא אל אבזבקייב:

במצב רגיש, אז יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל פצצה?

יהודה פרוידגר:

יש דברים, יש דברים שהוא שומע, (לא ברור).

גבריא אל אבזבקייב:

קריית יובל, פרויקט של אפריקה ישראל,

יוסי חביליו:

איפה עושים (לא ברור)? שים בבקשה במסך.

גבריא אל אבזבקייב:

בטלויזיה תשים.

יוסי חביליו:

אמי ארבל. בטלויזיה כן,

גבריא אל אבזבקייב:

גוש 30415,

רלי חיים:

איזה עמוד?

אמנון ארבל:

רגע,

גבריא אל אבזבקייב:

חלקה 177.

יוסי חביליו:

מה זה מגדלים שמה?

גבריאל אבזבקיב:

זה פרויקט פינני, פרויקט בנייה חדשה,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, תן לראות.

גבריאל אבזבקיב:

בחלקה 177,

יוסי חביליו:

אמי, תן לי רמז איפה זה.

גבריאל אבזבקיב:

יש תב"ע מאושרת,

אמנון ארבל:

יהרסו את הבניין שהיה פה מאוד גדול וארוך,

גבריאל אבזבקיב:

נכון,

אמנון ארבל:

היה בניין כזה, היה פה בניין כזה נחמד, רגע, כזה,

גבריאל אבזבקיב:

הנה הרוס.

יוסי חביליו:

רגע, אמי, איפה זה?

אמנון ארבל:

רחוב בוליביה.

גבריאל אבזבקיב:

רחוב בוליביה.

יוסי חביליו:

יש לנו היום תוכנית בבוליביה.

גבריאל אבזבקיב:

נכון,

אמנון ארבל:

בדיוק, אבל אנחנו נבקש להוריד אותה, אבל כן,

יוסי חביליו:

מה? להוריד אותה? גם אני מתנגד נחרצות, אבל השאלה אם התצ"ר קשור אליה.

אמנון ארבל:

לא, התצ"ר בא להסדיר רק את הרישום שכבר התחילו לעבוד, זה לא קשור.

גבריאל אבזבקיב:

תצ"ר בא להסדיר את ה - , יש סטייה בין תב"ע,

אמנון ארבל:

הם התחילו לעבוד, כמו שאתה רואה, הבניין כבר לא קיים.

יוסי חביליו:

יש טענה שכבר התחילו לעבוד.

אמנון ארבל:

מה טענה, אתה רואה.

יוסי חביליו:

אולי זה לא מעודכן?

גבריאל אבזבקיב:

יש תב"ע מאושרת, יש תב"ע מאושרת,

אמנון ארבל:

תקשיב, תקשיב, זה המצב היה עד לפני חצי שנה כזה, היה פה בניין, מיועד להריסה,

יוסי חביליו:

והורידו אותו.

אמנון ארבל:

הורידו אותו כבר,

גבריאל אבזבקיב:

שים שכבה של, שכבה של תב"עות, יש תב"ע מאושרת,

אמנון ארבל:

ברור, ברור.

גבריאל אבזבקיב:

לפינוי בינוי.

אמנון ארבל:

ברור, כן, הרסו את הבניין, אני מראה,

גבריאל אבזבקיב:

נכון.

יוסי חביליו:

מי זה חיים? שלום, חיים, מה נשמע?

חיים כהן:

בוקר טוב.

יוסי חביליו:

בטלויזיה כן,

גבריאל אבזבקיב:

כן, יש סטייה, סטייה בין תב"ע לגבולות שבתצ"ר גבולות החלקה, לפי בקשה מרכז למיפוי ישראל, גבולות התעדכנו, הוגשה תב"ע חדשה לתיקון גבולות שתואמת לבקשה של מפ"י, אז אנחנו מבקשים להעביר תצ"ר בסטייה, כדי לקדם את הפרויקט, ובמקביל הם עושים תב"ע להסדרת של הגבולות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, חברים, הערה? יוסי.

יוסי חביליו:

אני נגד הפרויקט הזה, אני נמנע.

גבריאל אבזבקיב:

אבל פרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

הפרויקט זה משהו אחד, זה תב"ע קיימת, עכשיו זה תצ"ר, הוא בא אחרי התב"ע, הוא לא בא לפני,

יוסי חביליו:

לכן, בסדר, לכן אני לא מתנגד, אבל אני מעיר את ההערה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, אבל זה לא, אנחנו אחרי, זה תב"ע מאושרת.

יוסי חביליו:

היום רוצים לתקן אותה, אומר ירד מסדר היום,

גבריאל אבזבקיב:

לא, אבל מתקנים רק את התזוזה,

יוסי חביליו:

בסדר, לא מתנגד.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא אומר, אנחנו נדון כשזה יגיע, כן, בוודאי. טוב, חברים, חוץ מיוסי, יש למישהו הערה
משהו? אדיר. אין. אוקי, מאושר, תודה, גבריאל. אנחנו עוברים לתיק 4 בסדר היום, שוטף.

תוכנית 1048347

אמנון ארבל:

תוכנית 1048347, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות ברחוב מקור חיים מעל פייר קניג, זה תוכנית למעשה שהופקדה בסמכות הוועדה המחוזית, התוכנית למעשה מציעה, זה המיקום שלה, על ציר רכבת הקלה,

יוסי חביליו:

רגע, שנייה, אני רוצה להסתכל רגע,

אמנון ארבל:

תסתכל אבל, אפשר גם בלי להגיד, יוסי. התוכנית למעשה מציעה מגדל על ציר הרכבת הקלה, ועוד בניין יותר נמוך מאחורה, ולמעשה כולל כל המגרש החום שמתחת בבעלות עיריית ירושלים,

יוסי חביליו:

כמה קומות?

אמנון ארבל:

ומסדירה אותו, התוכנית מציעה 30 קומות לבניין הימני 10 קומות לבניין השמאלי, התוכנית מוסיפה,

יוסי חביליו:

לא מתאים שמה.

אמנון ארבל:

לא, אבל זה מפריע לי, נו מה?

יוסי חביליו:

אתה יכול,

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה פה 30,

יהודה פרוידגר:

רחוב אליאש, רחוב אליאש,

אמנון ארבל:

כו,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, זה לא אליאש, זה לא אליאש.

יהודה פרוידגר:

מה? סליחה.

אמנון ארבל:

זה רחוב פייר קניג,

יוסי חביליו:

שנייה תן לי רגע לראות,

אמנון ארבל:

זה מעל ציר הרכבת הקלה בכביש הראשי של,

יוסי חביליו:

הנה זה 4. שנייה, בוא נראה,

אמנון ארבל:

פייר קניג,

יוסי חביליו:

שנייה רגע,

אמנון ארבל:

התוכנית נמצאת כאן למעשה, יש את המגרש חנייה הזה, חלקה 43,

יוסי חביליו:

רגע שנייה,

אמנון ארבל:

שיושב על ציר הרכבת הקלה ויש את המגרש הזה 44 שיושב מאחורה, שתי חלקות האלה כמו
שאמרתי, מציע פה מגדל ציר הרכבת הקלה, בניין של 10 קומות,

יוסי חביליו:

רגע, המגרש חנייה הוא על קרקע פרטית?

אמנון ארבל:

קרקע של רמ"י.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה פה.

אמנון ארבל:

נכון, זה היה בהפקדה, עכשיו התנגדויות אני מסביר,

יוחנן וייצמן:

גם היו התנגדויות מעלינו,

אמנון ארבל:

מוגשים שתי התנגדויות אחת של תוכנית אב לתחבורה בעניין של התאמה שלא יפגעו ברכבת הקלה בסוף לא קיבלנו את ההתנגדויות שלהם. והתנגדות שנייה של שכנים, פרויקט שנמצא מצפון, זה הבניין שנמצא למעשה כאן, אתם רואים כאן מצפון, יש פה כביש באמצע בחלקה 42, יש את הפרויקט הזה כאן, זה פרויקט מגורים שגם כן מנסה לקדם תוכנית להתחדשות עירונית, בסך הכול תיאם איתנו בעבר, פה הוא רוצה שיהיה כניסה לדרך החניון של התוכנית הזאת ומתחת לכביש לחניון שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

ואנחנו, האמת לא יודע למה,

יוחנן וייצמן:

הם מוכנים, (לא ברור) מוכנה?

אמנון ארבל:

לא מוכנה, גם אני לא חושב שזה הגיוני,

דובר לא מזוהה:

זה לא הגיוני.

אמנון ארבל:

אנחנו עושים לפעמים מעבר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, הוא מציע שהוא יעשה את זה על חשבוננו?

אמנון ארבל:

לא, זה חניון,

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

אמנון ארבל:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה שיבצע את המנהרה הזאת,

אמנון ארבל:

לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:

האלה של הפרויקט העכשווי, או יש שם פרויקט העתידי?

אמנון ארבל:

זאת הפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

זה כפל, מנהרה כזאת,

אדיר שוורץ:

התוכנית החדשה יש,

אמנון ארבל:

זה חניון תת קרקעי, הוא רוצה שדרך החניון התת קרקעי שלא יהיה מעבר מתחת לכביש, בגלל החניון שלו.

אליעזר ראוכברגר:

החניון שלו,

אדיר שוורץ:

העתידי שלהם שיהיה שם.

אליעזר ראוכברגר:

עתידי, כן, כן,

אמנון ארבל:

אני לא רואה בזה היגיון, כי הוא יושב על כביש, ועל כביש (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל לפני כן אמי, מה הוא מציע, מי יבצע את זה, זה עלות לא קטנה כזה דבר.

אדיר שוורץ:

דווקא התכנון הגיוני, למה אתה אומר שאין? אמי,

אמנון ארבל:

יש מקומות שיש לנו פרויקט נגיד ברחוב העליון, ורחוב התחתון, אנחנו רוצים שהרחוב העליון ייכנסו מלמטה, כי זה הגיוני, ופה לעשות רמפות כאלה, עם למטה, אז זה הגיוני שהוא ייכנס, יש מקרים שאנחנו חושבים שתהיה זיקת הנאה מלמטה, פה פרויקט נפרד, וגדול, ומשמעותי, הוא עוד לא התחיל, והוא יושב על כביש, הטופוגרפיה שטוחה לחלוטין, לכן אין סיבה, (לא ברור) נזק גדול.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לחתן ביניהם בכוח,

אמנון ארבל:

יהיה לו כניסה לחנייה אחת, במקום מקור חיים.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, מי ישלם את זה, מי יעשה את זה?

חיים כהן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

עתידי או עכשווי?

אמנון ארבל:

לכן דחינו,

אליעזר ראובברגר:

זה הון עתק של כסף כזה,

יוסי חביליו:

מי מגיש את התוכנית הזאת?

אמנון ארבל:

רמ"י,

אליעזר ראובברגר:

רמ"י, רמ"י,

אמנון ארבל:

לכן קיבלנו את ההתנגדות תוכנית אב לתחבורה ודחינו את ההתנגדות הפרטית.

תוכנית 1326578

אמנון ארבל:

תוכנית 5 בסדר היום, תוכנית 1326578, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שנייה,

אליעזר ראובברגר:

כן, בסדר, הלאה, הלאה. כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 1326578, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה בהר נוף, תוכנית שמציעה הרחבות דיור לשתי יחידות דיור רק בגג,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי מה אנחנו,

אמנון ארבל:

אנחנו, ישראל, לא הבנת על זה או ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

אנחנו המלצנו להפקיד, ביקשנו למעשה שבמסגרת התוכנית תבחנו אפשרות גם לעשות הרחבות דיור לשאר הדיירים ממ"דים.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי,

אמנון ארבל:

זהו, רק כתבנו לבחון את האפשרות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל מה לבחון אחרי שהם כבר היו שם.

עמנואל זלטס:

לא, גם כתבתם,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל מה?

אמנון ארבל:

כדי שלא להגיע לוועדה, לשלוח הודעות,

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

במקום להגיע להתנגדויות ויגידו לא קיבלנו כלום, ונעשה פרסום 106/ב שקורה המון בזמן האחרון,

עמנואל זלטס:

כי הם ניסו,

אמנון ארבל:

זה היה ניסיון,

עמנואל זלטס:

כי הם אמרו שהם ניסו, אם לא היו מנסים, לא היו כותבים זה, ניחא. אבל ניסו,

יוסי חביליו:

אמי,

עמנואל זלטס:

בסדר,

יוסי חביליו:

מה עם התוכנית הקודמת?

אליעזר ראוכברגר:

גם אתה מאמין לאנשים לפעמים, זה לא (לא ברור). לחלק אתה מאמין?

אמנון ארבל:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

תכניס אותם בתור החלק,

יוסי חביליו:

רגע, שנייה, אני רגע, רציתי להגיד משהו על התוכנית הקודמת,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אנחנו עושים (לא ברור),

אמנון ארבל:

(לא ברור) מה אתה רוצה ממני?

אליעזר ראוכברגר:

אבל עושים שנייה,

יוסי חביליו:

התוכנית הקודמת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל נחזור אליה עוד שנייה, רגע נגמור, בשביל ההקלטה שלא יהיה, תערובת של דברים.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בתיק הזה, אין בעיה.

יוסי חביליו:

רגע, זה איזה מספר?

אליעזר ראוכברגר:

זה הבא בתור, זה הבא בתור.

עמנואל זלטס:

הם כתבו שנכים, או התוכנית לכולם לא רצו?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוא למה לשלוח אותם לטיול? אני לא רואה בזה,

זה לא כזה קריטי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

עכשיו מרפסות, איפה המרפסות?

אמנון ארבל:

נפתח,

עמנואל זלטס:

סעיף 3, מה זה?

אמנון ארבל:

אני אפתח שנייה, טוב, להוריד את סעיף 1.

עמנואל זלטס:

סעיף 3, עכשיו זה 2, במרפסות,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

המרחק בין, בין הבניינים ליד זה ממש רחוק, זאת אומרת, זה 6 מטר, איפה הבעיה שלנו?

אמנון ארבל:

יש לי מרפסות,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

גם צריכים מרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מרפסות הגג?

עמנואל זלטס:

זה בקומה אחרת, זה קומה, זה אותה קומה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה לא,

עמנואל זלטס:

זה שתי מפלסים שונים, לא? במפלס למטה.

אמנון ארבל:

איזה קו (לא ברור)?

עמנואל זלטס:

תעשה 3, לא יותר, הם טוענים יש להם 6 מטר לבניין ליד, זה אומר 3 מטר.

אמנון ארבל:

אוקי,

עמנואל זלטס:

תראה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בבניין, שנייה תן לי.

עמנואל זלטס:

אתה רואה פה את הפער ביניהם?

אליעזר ראוכברגר:

זה בשאולזון?

עמנואל זלטס:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה בשאולזון,

עמנואל זלטס:

כן, פה יש בניין,

אליעזר ראוכברגר:

נכון?

אמנון ארבל:

אבל יש גבול החלקה,

אליעזר ראוכברגר:

תעלה רגע את זה שנייה,

עמנואל זלטס:

תסתכל, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, זה שאולזון הקטן נדמה לי, כן, 14 זה שאולזון הקטן.

עמנואל זלטס:

מה זה הקטן? בהתחלה יותר?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בפנימי,

עמנואל זלטס:

בפנימי, כשנכנסים ימינה.

אליעזר ראוכברגר:

כשנכנסים ימינה, זה מתחיל נדמה לי מ – 10 או 12, אז 14, זה בשאולזון הקטן, איפה שה – , איפה שגינת טדי ברי.

אמנון ארבל:

יש גם בהר נוף גן טדי?

אליעזר ראוכברגר:

גן טדי ברי, כן, ברי היה באזור 16,

אמנון ארבל:

זה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

כי שזה לא יהיה (לא ברור), עשו בשעתו.

עמנואל זלטס:

הנה לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

ארגזי חול לילדים, שזה יהיה,

עמנואל זלטס:

לא, הוא אמר 6 מטר מהבניין, כמה הם רצו אגב?

אליעזר ראוכברגר:

שאלוהן הקטן אתה רואה?

עמנואל זלטס:

פה זה היה,

יוסי חביליו:

רגע הר נוף?

עמנואל זלטס:

פה זה נראה שונה, ,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יוסי חביליו:

בסדר, אז תעדכן אותי כשחוזרים לההוא.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי לך,

עמנואל זלטס:

כאן אני חושב שצריך לשנות.

אליעזר ראוכברגר:

יום כיפור, ראש השנה.

יוסי חביליו:

יש לך אני צ'אנס עכשיו איכשהו בדקה ה-90 להיות טוב איתי, ולקבל הקלות שמה.

אמנון ארבל:

הקלות. אין יותר הקלות, אתה לא יודע?

דובר לא מזוהה:

זה הקלות בלי פרסום,

אליעזר ראוכברגר:

זה על הגריל עכשיו,

אמנון ארבל:

אין יותר הקלות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בחוק יש, בתקנות אין עוד.

יוסי חביליו:

בחיים יש, אמי.

אמנון ארבל:

בחיים יש הקלות?

יוסי חביליו:

לפעמים יש הקלות, ולפעמים יש הכבדות.

אליעזר ראוכברגר:

מה? איזה סעיף? הנה, הנה פה. זה הממ"דים,

אמנון ארבל:

אני מעלה את זה, אני מעלה את זה.

יוסי חביליו:

אני לא יודע איך אתה מספיק.

אליעזר ראוכברגר:

הנה המרפסות, הנה,

אמנון ארבל:

אבל תראה, זה קומה, תסתכל זה הקומה העליונה שיש לך, תראה איזה מרפסת גג גדולה יש לה, יש לה פה עוד מרפסת של החדר, למה?

אריאל גולן:

יתאחד כאילו.

אמנון ארבל:

מילא בקומה מתחת,

אליעזר ראוכברגר:

שהילדים ייכנסו יהיה להם מקום טיפה לשחק, למה שיעלו למעלה?

אמנון ארבל:

לא, זה אותו מפלס אבל,

עמנואל זלטס:

אגב איזה עומק? איזה עומק זה?

אמנון ארבל:

זה המפלס שכל זה החצר, סליחה, מפלס של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם זה לא מפריע, מה זה?

עמנואל זלטס:

עומק, לא, אגב זה לא כזה עומק. איזה עומק פה?

אמנון ארבל:

(לא ברור).

עמנואל זלטס:

מטר וחצי, מטר וחצי, לא יודע מה,

אליעזר ראוכברגר:

גם זה לא מפריע לשכנים, כמה?

עמנואל זלטס:

לא, לא, מה פתאום, מהחדר, מחדר.

אמנון ארבל:

לא, גם השירותים.

עמנואל זלטס:

בסדר, זה חלון.

אמנון ארבל:

כל חדר צריך מרפסת?

אליעזר ראוכברגר:

זה לדין (לא ברור).

אמנון ארבל:

בין כל דירה, צריכה להיות, לכל חדר צריך מרפסת?

יוסי חביליו:

שתי דברים אחרים,

אליעזר ראוכברגר:

השירות זה החלון אוורור.

עמנואל זלטס:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

עשו גם במפלס הזה. לי נראה שזה מוגזם, אתם לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא מפריע, אז מה אכפת להם? תן לאנשים, תן לו שיחיה ברווחות, מה? כן, מה זה הסיפור של הממ"ד, וחדר מחוזק?

עמנואל זלטס:

סעיף 2,

אליעזר ראוכברגר:

2,

צחי ברים:

מרפסת בעיות לשלום בית.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

לא, יש להם הרבה,

אמנון ארבל:

השאלה כמה מרפסות,

עמנואל זלטס:

אמי, אמי אומר שיש להם פתרון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה יכול להיות שזה חדר ילדים, אתה יודע, שילדים יצאו שמה עם בימבה, או עם משהו, משחקים. יש לזה,

אמנון ארבל:

זה תוספת, (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

מרפסת, המרפסת הגדולה זה בשביל לארח, לשבת מולח הנוף או מול זה, (לא ברור) שותים קפה, אוכלים, משחו זה, וזה לילדים שיהיה לשחק את הסטנגה שלך, או את הזה, במרפסת השנייה, אל תבלבל לנו את המוח.

עמנואל זלטס:

אגב שים, (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה לא רלוונטי שבצד (לא ברור), אי-אפשר סתם לבנות קומה למעלה.

עמנואל זלטס:

עכשיו רגע הסעיף הבא תסתכל, יש שם חריגות במבנה, יש לסמן להריסה, תכתוב לסמן להריסה, או להכשרה,

ישראל קלרמן:

תנאי להיתר,

עמנואל זלטס:

לא, כתבתי, (לא ברור), כן, יבוא לשכנים יגידו להם - תשמע, מסמנים להריסה, תכשירו.

אמנון ארבל:

בסוף (לא ברור) לשכנים.

עמנואל זלטס:

הם לא רצו החלון, להכשיר. מה אכפת לי? לא,

אמנון ארבל:

לפגוע בשכנים לבנות עליהם, אתם לא רוצים כן מעניין?

עמנואל זלטס:

כשיש שכן, כשאתה אומר אני אסמן לך בצהוב להריסה, יש פה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

רק את זה,

עמנואל זלטס:

כתוב שיש חריגות, לא, זה הגיוני, למה?

אמנון ארבל:

לא הגיוני,

עמנואל זלטס:

למה לא הגיוני?

אמנון ארבל:

כי אתה אומר שהם לא רוצים לבנות,

עמנואל זלטס:

הם לא רוצים להרחיב, מעבר לעוד דברים, אבל לסמן להריסה? לא, אם הוא כבר בנה, ורוצה לסמן להריסה, יש לך, (לא ברור) הכשרה לפחות של אופציה,

אמנון ארבל:

אני רק אומר שאני לא מאמין למה שהם אומרים,

עמנואל זלטס:

אגב זה לא בנוי, הם (לא ברור) להטמיע את זה, חשבתי על זה,

צחי ברים:

עם המכשיר הזה,

עמנואל זלטס:

זה יעבור להכשרה.

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו יעשה תוכנית להרחבות דיור לכל הבניין, ושיפנה אלי במכתב, ויציע להם, אמרו להם, לא, הוא פנה כבר, והם לא רוצים ולא צריך, עכשיו הסעיף הזה, של מה שמסומן הריסה בהיתרים אחרים,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אמנון ארבל:

זה כן, ותבנה וננסה להכשיר.

עמנואל זלטס:

לא מה שמסומן אמי, הם כנראה לא סימנו, ואתם ראיתם כאלה שיש עבירות בנייה,

אמנון ארבל:

נכון,

עמנואל זלטס:

אתם אומרים תסמנו, זה השכנים,

אמנון ארבל:

אתם לא רוצים שייבנו?

עמנואל זלטס:

לסמן להריסה אבל,

אמנון ארבל:

למה לא? הדייר פה לא רוצים.

צחי ברים:

אמי, עמנואל אומר,

עמנואל זלטס:

לא ירצו.

אמנון ארבל:

הם לא יחרסו להם, זה יסומן להריסה.

עמנואל זלטס:

אני יודע, אבל השכן,

אמנון ארבל:

זה לא ישנה את מעמדתם בשום צורה שזה עבירת בנייה,

עמנואל זלטס:

זה אני מסכים איתך,

אמנון ארבל:

נו.

עמנואל זלטס:

אבל,

צחי ברים:

הוא מבקש כאופציה, הוא לא מבקש,

אמנון ארבל:

אבל אני ביקשתי גם כאופציה שייבנו לכל הדיירים וירחיבו את הבניין,

עמנואל זלטס:

אני חושב לשכן לא אכפת לו, אני מבחינתי (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני חושב על כל הבניין, לא על השכן.

עמנואל זלטס:

אני יודע,

אמנון ארבל:

ואתם לא, אתם (לא ברור) את זה אבל.

עמנואל זלטס:

לפחות המינימום של הכשרה. שיהיה לו אופציה אם הוא ירצה בעתיד.

אמנון ארבל:

אתה מבין כמה זה, עקום המשפט שאתה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה?

אמנון ארבל:

להציע הרחבות דיור לדיירים שיהיה להם, לא אל תציעו, מי שעשה עבירת בנייה,

עמנואל זלטס:

הציעו,

אמנון ארבל:

גם תציעו,

עמנואל זלטס:

הציעו ולא הסכים, יש לך פה סעיף שכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

איזה סעיף?

עמנואל זלטס:

האדריכלית סימנה,

אליעזר ראוכברגר:

איזה? רגע, אמי, שנייה, רגע, שנייה, איזה סעיף?

עמנואל זלטס:

סעיף 4,

אליעזר ראוכברגר:

שתי החריגות בנייה, יסומנו להריסה,

עמנואל זלטס:

אז אני אומר, אדריכלית לא סימנה עבירות בנייה פה, אמי ראה את זה ובצדק, אמר - תקשיבי גברת לא סימנת כמו שצריך, תסמני להריסה. אני אומר במקום לסמן רק להריסה, בוא נאשר אופציה שלא יבוא השכן, לא ביקשתי שום דבר, ואל תהרסו לי גם, זה הכול, הם לא בנו את זה,

צחי ברים:

למה בהרחבות דיור הוא לא עשה את זה, אז,

עמנואל זלטס:

כי הם לא יודעים שסימנו אותם להריסה בכלל, הם לא ראו את ההרמוניקה,

צחי ברים:

אני אומר שזה אופציה להביא למימוש מה שאתה רוצה,

עמנואל זלטס:

הוא רוצה להכשרה,

צחי ברים:

מה? (לא ברור) אומר?

אליעזר ראוכברגר:

לא כתוב להכשרה,

צחי ברים:

עמנואל,

עמנואל זלטס:

לא, מה פתאום, לסמן בצהוב, זהו נגמר, אין אופציה עכשיו.

צחי ברים:

עמנואל,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

צחי ברים:

אני מנסה להסביר,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית נפרדת אבל גם פה לא נמצאים בתוך התוכנית.

צחי ברים:

עמנואל,

עמנואל זלטס :

לא, ככה אתה מסמן בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר :

מה?

עמנואל זלטס :

אם את המסמן להכשרה,

אליעזר ראוכברגר :

הם לא יכולים להשאיר בתוכנית, צריך שיהיה הצטרפות, יהיו,

צחי ברים :

עמנואל,

ישראל קלרמן :

לא כתוב לך (לא ברור), כן,

אליעזר ראוכברגר :

אז זה 106/ב.

עמנואל זלטס :

לא, זה לא פורסם בכלל,

אליעזר ראוכברגר :

טוב, אחרי,

עמנואל זלטס :

אחרי זה יהיה אחרי כבר, שתסמן להריסה, בסדר.

אליעזר ראוכברגר :

עזוב, עזוב, אמי, בסדר. תשאיר את זה ככה,

עמנואל זלטס :

כמו שזה,

אליעזר ראוכברגר:

תשאיר את זה, בוא,

אמנון ארבל:

הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

מי שרוצה שיגיש תוכנית, ואחרי שסימנת בתוכנית א', זה לא אומר שאתה בתוכנית, זה לא סטייה ניכרת, לא כלום, תוכנית ב' יכולה לתקן את זה, כשהם יגישו תוכנית בנפרד. הרי פה, אבל פה הם לא רוצים עכשיו, הם לא רוצים.

צחי ברים:

לסמן אותו להריסה.

אליעזר ראוכברגר:

בתוכנית הזאת, אבל לא מבצעים, כי זה לא של המבקש. אני לא מסמן, אני לא מבצע הריסה בשביל (לא ברור) שלך, אני רק מסמן,

ישראל קלרמן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אתה תרצה מחר להכשיר, תגיש תוכנית,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע, מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

לא, הוא היה הרמוניקה,

אליעזר ראוכברגר:

אין שום בעיה, אנחנו עושים את זה בלי סוף. אומר, אומר עמנואל, אולי ירצו להצטרף, אבל עכשיו הם לא רוצים להצטרף. אם ירצו להצטרף, בסדר, שיגישו התנגדות, בסדר, התנגדות, אמי, אמי, בוא דרך אגב גם 106/ב, אני לא בטוח אם יהיה לנו חתימות של כולם ירצו להצטרף?

עמנואל זלטס:

לא, לא, זה ברור לך.

אמנון ארבל:

לכן לפנות במכתב מסודר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל הם אומרים שכבר עשו את זה, הם רצו דרך אגב, הם רצו גם בשביל הכסף, לא רק בשביל להשתתף איתם בתכנון, בסדר. אוקי.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

מה לגבי סעיף 2?

אמנון ארבל:

לא, בעמודה, זה ממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

אז יללה, בסדר, אז סיימנו?

אמנון ארבל:

כן,

המשך תוכנית 1048347

המשך 1048347

אליעזר ראוכברגר:

חוזרים לסעיף 4, שנייה, שנייה, יוסי.

יוסי חביליו:

כן, אמי, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה יוסי, רק אנחנו חוזרים לסעיף 1048347 יוסי חביליו רוצה להעיר משהו, בבקשה.

יוסי חביליו:

אמי, תשים לי את האזור, כי אני חושב שאני לא בטוח שהתשתיות מספיקות למגדל כזה,

אמנון ארבל:

זה על ציר רכבת קלה, איזה תשתיות?

יוסי חביליו:

ועדיין אנשים יהיה להם מכוניות, זה רחובות צרים שמה.

אמנון ארבל:

יש מדיניות בעיר הזאתי לגבי ציפוף.

יוסי חביליו:

בסדר, טוב, אני נגד התוכנית.

אמנון ארבל:

אוקי,

יוסי חביליו:

אני נגד, תרשמי.

יוחנן וייצמן:

אם היא רוצה,

אמנון ארבל:

למרות שאף אחד לא הגיש התנגדות נגד, זה כן?

יוסי חביליו:

המינהל הקהילתי.

אמנון ארבל:

לא הגיש. דיון בהתנגדויות, יש שתי התנגדויות, אמרתי תוכנית אב לתחבורה ושכנים שרוצים לעשות גם פינוי בינוי אגב, שאתה בטח תתנגד גם להם, כי גם מציעים מגדלים על רכבת הקלה, אבל לכולם עשו להסדיר חנייה, זה ההתנגדויות שיש.

יוסי חביליו:

אתה אישית בעד זה?

אמנון ארבל:

כן, כתוב,

יוסי חביליו:

טוב, בסדר. יללה, נתמקד בדברים אחרים.

אמנון ארבל:

יללה תוכנית 6 בסדר היום,

יוסי חביליו:

רגע, 6 זה לא,

תוכנית 1164433

אמנון ארבל:

תוכנית 1164433,

ישראל קלרמן:

מה קורה אומר רגע? למה הוא אומר את זה? לייזר.

אמנון ארבל:

זה חשוב.

ישראל קלרמן:

אבל כל דבר רגע?

אליעזר ראובברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

תוכנית 6 בסדר היום, 1164433, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית גילה, אני מראה לכם את המתחם פה, זה המתחם שמסומן כאן, וזה ציר הרכבת הקלה של גילה, מדרך חברון, כל העבודות שהיום עושים לכיוון הזה, זה כביש המנהרות, זה חניון חנה וסע שבונים פה, זה רחוב דוגה, הפרויקט נמצא כאן, הוא מחולק למעשה בין 3 חלקות כמו שאתם רואים, אחת של המינהל, אחת של בעלים פרטיים, סליחה שת"פ של בעלים פרטי, התוכנית למעשה הציעה מתחם חדש להתחדשות עירונית, זה התוכנית, שלמעשה מציעה גם הפרשות לצורכי ציבור,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אריאל גולן:

זה שטח פתוח,

אליעזר ראובברגר:

לא, זה מגרש ריק,

יוסי חביליו:

זה מגרש ריק,

אמנון ארבל:

זה חלק מפולגון שאתם רואים כאן, שהוא התוכנית של פולגון של כל גילה, שבזמנו אושר כתוכנית אב בוועדה, זה פולגון שסומן בתוכנית המתאר 2000, היום אמורים לקדם פה תוכנית מפורטת, תוכנית אב אושרה בוועדה מחוזית, והיא עלתה, עלו כל מיני בעיות, לכן היא לא ממש מומשה, ומינהל מקרקעי ישראל,

יוחנן וייצמן:

אז זה מה שהפרטיים אז רצו, ולא,

אמנון ארבל:

נכון, נכון,

יוחנן וייצמן:

לעזור להם?

אמנון ארבל:

הצלחנו, תוכנית אב אושרה, אבל היה הרבה בעיות, בין הבעיות היה שהסתבר בערך חצי מהקרקעות של האפוטרופוס לנכסי נפרדים, שבזמנו בדיונים שהיו איתנו, בדיונים בתוכנית האב, הוא אמר שהוא לא רוצה לקבל זכויות בנייה, אלה רק שטחים ציבוריים, ורמ"י שאחרי על האפוטרופוס אמר, שזה מבחינתו לא מקובל, והיום הוא רוצה לקדם תוכנית מפורטת לכל המתחם, וזה מה שהוא עושה היום, היא צריכה להגיע לוועדה די בקרוב, זה המתחם הראשון שנמצא כאן כמו שסימנתי. והוא נגזר במערכת דרכים, התוכנית למעשה מציעה, היום אין ייעוד קרקע למעשה ברוב השטח, אתם רואים לבן. התוכנית למעשה מציעה שלושה מגרשים כמו שאמרתי, לפי חלוקה של שלושה בעלים בית ספר חדש, שטחים ירוקים משמעותיים, הפרשה לצורכי ציבור משמעותיות. התוכנית כן מציעה למעשה שלושה מגדלים, אתם רואים את זה כאן, 1, 2, 3, 4 מגדלים, סליחה של 32, 32, 32, סליחה, 1, 2, 3, 4, 5 מגדלים בין 26 ל – 32 קומות,

אלדד רבינוביץ:

למה (לא ברור) למה צריך את הגובה הזה?

יוסי חביליו:

הרסתם את ירושלים, הרסתם.

אמנון ארבל:

קודם כל, (לא ברור).

אלדד רבינוביץ:

אז למה צריך את הגובה הזה?

יהודה פרוידגר:

למה צריך את העיר, מרכז העיר יללה מה,

אמנון ארבל:

זה לא מרכז העיר,

גבריאל אבזבקיב:

זה גילה.

אליעזר ראוכברגר:

גילה.

יוחנן וייצמן:

איפה אתה רוצה לצופף, אם לא שם?

גבריאל אבזבקייב:

זה גילה.

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה כ – 800 יחידות דיור,

יוחנן וייצמן:

אני גם נגד בנייה לגובה, אחרי שהחליט כבר בנייה לגובה אז,

אליעזר ראוכברגר:

756, אני זוכר שזה 756.

יוסי חביליו:

אבל המינהל הקהילתי מתנגד.

אמנון ארבל:

אני רגע מבקש, שנייה, אנחנו כן הגענו לוועדה פה,

יוסי חביליו:

הנה קופר אפשטיין תודה, בטח תביאו לנו בוחטות של כסף.

גבריאל אבזבקייב:

מרגלית או רוזמרין, אז יש,

יוסי חביליו:

גועל נפש.

אמנון ארבל:

אני רק מזכיר, שגם הוועדה המקומית וגם הוועדה מחוזית המלצנו להפקיד את התוכנית, זה דיון בהתנגדויות ואני רק אגיד מי התנגד,

יוסי חביליו:

נכון, הנה והמינהל קהילתי מתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יוסי,

אמנון ארבל:

יש פה למעשה ארבע התנגדויות, אחת לתוכנית, התנגדות של המינהל הקהילתי, הוא מדבר על דרישות פרוגרמטיות, נושא נפחי בנייה שהתוכנית לא באמת מצרנית לרכבת הקלה, הוא במרחק 90 מטר, רחוב נוגה, הוא רחוב שמאופיין בבנייה נמוכה, היום בנייה נמוכה שמה. בעיות תנועה ותחבורה, שמירה על עצים,

אליעזר ראוכברגר:

מי זה? המינהל הקהילתי?

אמנון ארבל:

המינהל הקהילתי של גילה.

אלדד רבינוביץ:

תוכנית מאוד חשובה, אבל למה צריך את הגובה הזה? אולי נוריד קצת גובה.

אמנון ארבל:

בוא נסיים את הכול, ואז זה זה, התנגדות מספר 2, בני גונויאן, זה התנגדות למעשה עצמית, ביקשו להמיר חלק משטחי התעסוקה למגורים להשכרה לטווח של 10 שנים, לאורך החשיבות של דירות להשכרה,

אליעזר ראוכברגר:

במקום?

אמנון ארבל:

יש התנגדות,

יהודה פרוידגר:

במקום תעסוקה.

אמנון ארבל:

במקום תעסוקה, לאפשר דירות להשכרה ל – 10 שנים, זה מה שמבקשים.

יהודה פרוידגר:

אבל תעסוקה הם יכולים להשכיר לעסקים,

אמנון ארבל:

כן, זה נכון. שלוש, זה התנגדות של תושבי רחוב דוגה, שמתנגדים גם, הרחוב צר, הפחתה בתקן החנייה, כדי להימנע מעומסים, לבחון חלופה,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק מהרק"ל?

יוחנן וייצמן:

כלום,

אמנון ארבל:

זה,

יוסי חביליו:

זה לא כלום, זה לא ממש על הרק"ל.

אמנון ארבל:

תראה, זה הרק"ל למעשה. זה הרק"ל כאן,

גבריאל אבזבקיב:

כאן ביעוד דרך,

אמנון ארבל:

זה הרק"ל, פה יש את החניון שנמצא פה,

גבריאל אבזבקיב:

החניון הוא ביעוד דרך,

אמנון ארבל:

זה שצ"פ,

גבריאל אבזבקיב:

ממש,

אמנון ארבל:

זה אתה רואה גם בקו הירוק, זה המגרש כאן.

אליעזר ראוכברגר:

וכל המתנגדים השכנים זה הוילות של דוגה.

אמנון ארבל:

פה יש בנייה היום נמוכה יחסית,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כל אחד הוא,

יוסי חביליו:

כן, אבל כל היציאה תהיה דרך דוגה, לא דרך הכביש הזה שזה כביש המנהרות.

אמנון ארבל:

נכון, יש גם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא, כביש המנהרות זה כביש, רוצים,

יוחנן וייצמן:

מה אתה רוצה עוד?

אמנון ארבל:

ההתנגדות הרביעית,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, זה כביש בינעירוני,

יוסי חביליו:

יצאו מהבית,

אמנון ארבל:

ההתנגדות הרביעית היא של הפרויקט הזה, זה נקרא פרויקט אחוזה שנבנה לפני כמה שנים, וכבר
אולי 10, 15 שנה, יותר נכון, פרויקט יחסית גם כן נמוך של בניינים של, כ- 8 קומות, וזה ההתנגדות
הרביעית שהם גם כן מתנגדים על הרבה מאוד פרויקטים באזור, הרכבת, החנה וסע, וכבישים
ותוכניות לפינוי בינוי משמעותיות, וצריך לעשות בדיקה של בה"ת,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

התנגדות לגובה המבנים, חסימת שמש, חומה, כן,

יוחנן וייצמן:

דווקא החומה יכולה לעזור להם, כשיבואו טילים מבית לחם, אז הם יהיו קו שני.

אמנון ארבל:

בית לחם זה דרום דווקא, לא?

יוחנן וייצמן:

בית סחור, אני יודע שמה.

אמנון ארבל:

לא, אולי מהר חומה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה דרומית טיפה להר חומה.

אמנון ארבל:

לא, הר חומה זה פה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כבר היה פעם טילים ב - , זה לא,

גבריאל אבזבקיב:

לא טילים, יריות,

יוחנן וייצמן:

לנפה, לאזור ההוא. כן,

גבריאל אבזבקיב:

יריות היו, אבל זה היה רציני, זה היה, אחד של חלונות,

יהודה פרוידגר:

חלונות של בתים, הוא שם חומת מיגון,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אותי מטריד הנושא של התחבורה של רחוב דוגה,

גבריאל אבזבקיב:

בחלונות,

אליעזר ראוכברגר:

כל מי שמכיר את רחוב דוגה, זה רחוב קטן, זה רחוב יחסית צר,

יוסי חביליו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

רחוב ולא, ואין לו גם,

יוחנן וייצמן:

על החנייה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם רחוב ללא מוצא,

אמנון ארבל:

יש תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא, אין לו יציאה בצד השני, הוא מעגלי.

אמנון ארבל:

יש לו,

אליעזר ראוכברגר:

הוא פרסה בסוף, ופרסה בסוף ולחזור.

אמנון ארבל:

יש תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

איך אתה רוצה להוסיף פה 800 יחידות דיור? תסביר לי.

אמנון ארבל:

יש תוכנית מאושרת קודם כל, דוגה נגמר היום, אפשר להוריד את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

דוגה נגמר,

אמנון ארבל:

דוגה נגמר.

אליעזר ראוכברגר:

ללא מוצא,

אמנון ארבל:

כן, אני אומר פה, יש תוכנית לחבר אותו.

יוסי חביליו:

אגב זה יהיה פינה יותר גרוע, כי זה יגדיל את העומס פי 8,

אלדד רבינוביץ:

זה השלמת הכביש?

אמנון ארבל:

הכביש הזה שהוא לא בנוי,

גבריאל אבזבקיב:

(לא ברור) הכביש.

אמנון ארבל:

זה אגב,

אליעזר ראוכברגר:

רגע חברים, שנייה, בואו,

אלדד רבינוביץ:

להתנות את הבנייה ברחוב,

אליעזר ראוכברגר:

רבותי, שנייה, מה?

אלדד רבינוביץ:

אפשר להתנות את הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה מה שאמרתי לו, אולי נתנה את זה,

אמנון ארבל:

להגיד שאני לא חושב שאתם צודקים, אני אגיד לכם למה,

יוחנן וייצמן:

מה ההצעה?

אליעזר ראוכברגר:

דוגה הוא רחוב גם צר וגם ללא מוצא. זאת אומרת כל מי שנכנס עושה בסוף פרסה וחוזר. איך תכניס שמה עוד 800? זה מה שמטריד אותי, גובה, בסדר, עזוב. בסוף אנשים צריכים לחיות, לקום בבוקר, לצאת, לחזור, ללכת לחיות, יש חיים במקום כזה,

אמנון ארבל:

שני דברים, אחד הקטע של הכביש הזה, שהיום חסר, היום הוא עד פה, קיים כביש, זה כביש שעושה ככה, והכביש הזה, הקטע הזה, המטרה של התוכנית הזאת שבוצעה, היה כתוב בתוכנית, שתנאי לביצוע זה שהעירייה תפקיע את הקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי ל - ? לביצוע מה?

אמנון ארבל:

לביצוע קטע כביש, חיבור אחרי שהעירייה תפקיע. זה לא נגמר פה, הוא לא בוצע. אני חושב שאם, אם נפתח את הכביש הזה, (לא ברור) שמציעה מפה, עולים פה הרבה מאוד תנועה, זה יעמיס דיירים עוד על הרחוב.

יוסי חביליו:

בדיוק, ולכן צריך להקטין את הבינוי.

אמנון ארבל:

היום הוא עושה את זה ואת זה, ואת זה,

יוסי חביליו:

אז לכן זה לא,

אמנון ארבל:

הוא פשוט יעשה את זה,

יוסי חביליו:

רגע, אני רוצה להגיד משהו,

אמנון ארבל:

זה לא (לא ברור) מפלסים את רחוב דוגה, זה אחד. זה קטן, אז על החנה וסע, גם כן, מה שאמרנו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא ייצור פקק בכניסה וביציאה לרחוב.

אמנון ארבל:

למה שיהיה פה פקק, הם כולם ייסעו ברכבת. זה הגדרה של, זה מה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

בוא ניתן פה חניות, אני איתך.

אמנון ארבל:

אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

לא נאשר פה חנייה,

אמנון ארבל:

אז (לא ברור) חנייה,

יהודה פרוידגר:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

רחוב דוגה, כן,

יוסי חביליו:

אני מצטרף ליושב ראש, הבינוי פה הוא מטורף ומפורז, בצורה בלתי רגילה.

אמנון ארבל:

הדיון רכבת קלה מבוססת על זה שאנשים ייסעו בתחבורה ציבורית ברכבת.

יוסי חביליו:

אבל אתה רואה שכבר עכשיו היא קוראת,

אמנון ארבל:

הוא יכול גם מפיר קניג, וזה נכון גם פה. אין, אין הבדל ביניהם מבחינתי,

יוסי חביליו:

אבל שמה רק בנית מגדל אחד, פה אתה רוצה לדחוף חמישה מגדלים,

אמנון ארבל:

מאשרים מגדלים, כן.

יוסי חביליו:

אני מצטרף למה שאמר היושב ראש, הבינוי פה מופרז ביותר.

יהודה פרוידגר:

נכון,

יוסי חביליו:

ואנשים,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר גם אם נוריד,

יוחנן וייצמן:

מה שאני מציע,

אליעזר ראוכברגר:

גם אם נוריד 100 יחידות, או 200 יחידות דיור, אני חושב שגם במקום 800, גם ב – 600 זה זה,

יוסי חביליו:

נכון, אז אולי נשנה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

למה? ל – 200?

יוסי חביליו:

כן, כן,

אמנון ארבל:

שהתוכנית פה,

יוסי חביליו:

כמו הפרויקט הקיים,

יהודה פרוידגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נבנה וילות כמו בדוגה.

יוסי חביליו:

אמרתי, וילות? אמרתי 10, 12 קומות,

אלדד רבינוביץ:

זה הכי נכון,

יהודה פרוידגר:

כמה זה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אלדד רבינוביץ:

להמשיך את אותו אזור,

יהודה פרוידגר:

צמודי קרקע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נו,

יוסי חביליו:

למה וילות?

יוחנן וייצמן:

ירושלים נעשה היום וילות?

יוסי חביליו:

אבל אתה יכול לעשות בנייה כמו בפרויקט ממול, שזה לא וילות.

אמנון ארבל:

התוכנית של (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

של האחוזת?

יוסי חביליו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה אחוזת?

יוסי חביליו:

כמה זה אחוזת? 8 קומות, 10 כמה?

אמנון ארבל:

כרגע מקודמת,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, יוסי,

אמנון ארבל:

דיברנו על המתחם הזה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

זה התוכנית שרמ"י כרגע מקדמת בכל המתחם הזה, שכולו היום ללא תכנון, כן זה השכונה הקיימת.

אליעזר ראוכברגר:

כמו דוגה?

אמנון ארבל:

זה החיבור שדיברנו,

יוחנן וייצמן:

לא, זה כל הדופן של כביש 60,

אמנון ארבל:

כל הדופן של כביש 60 מדובר פה על כ – 3500 יחידות דיור,

יוסי חביליו:

אז זה לא סביר.

צחי ברים:

אני רוצה להבין,

יוסי חביליו:

ואגב כמו שאמר אמי, לייזר לפתוח את הכביש זה יהיה יותר גרוע,

אלדד רבינוביץ:

אז מה (לא ברור)?

יוסי חביליו:

אבל אמי, אני רוצה לשאול אותך, הפרויקט שממול,

אמנון ארבל:

לא, ספציפית התוכנית שהופקדה,

יוחנן וייצמן:

לפתוח את הכביש זה לא יעבור, 3500 דירות אפשר גם לתת חניות מצידו, אני חוזר בי.

אמנון ארבל:

רק (לא ברור) הזה.

יוחנן וייצמן:

שים שם 3500 חניות, לא מפריע לי.

יוסי חביליו:

אמי,

יהודה פרוידגר:

כן ברכבת,

יוחנן וייצמן:

רכבים שהציבור, מעולה.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, בשביל לראות את ה - , לראות את ה - , 3500 יחידות דיור, צריכים באמת להתפלל עד 120,

אמנון ארבל:

המתחם הזה בבעלות רמ"י, המתחם הזה בעלות פרטית,

יהודה פרוידגר:

הרב לייזר, יהיה מקום ברכבת לכל ה - ?

יוסי חביליו:

לא יהיה,

אמנון ארבל:

לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה עוד לפני הרכבת, בוא לצאת מהבית ללכת לרכבת, אני לא רואה,

אמנון ארבל:

זה (לא ברור) כבר,

יהודה פרוידגר:

ברגל,

יוסי חביליו:

אמי, אמי, יש לי שאלה,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

הפרויקט שממול של אחוזה, כמה קומות הוא?

אמנון ארבל:

אני מראה אותו, נדמה לי 8, ואני מראה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צחי ברים:

היושב ראש אני רוצה להבין, התוכנית כרגע שמדברים עליה, זה רמ"י?

יוחנן וייצמן:

מדינה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

רמ"י הוא חלק מהבעלים,

אליעזר ראוכברגר:

מדינת ישראל,

אמנון ארבל:

אמרתי.

יוסי חביליו:

אין פה פינוי בינוי,

צחי בריס:

הבעלים של הקרקע,

יוסי חביליו:

כמה קומות זה?

צחי בריס:

הוא גם,

אליעזר ראוכברגר:

משווק, בוודאי,

יוחנן וייצמן:

אחרי זה יצא לשווק.

אליעזר ראוכברגר:

אחרי זה יצא למכרז,

אמנון ארבל:

5, 6, 7, 8,

אליעזר ראוכברגר:

יעשה תוכנית, אחרי זה ישווק.

יוסי חביליו:

הנה, אני מציע, לייזר,

יוחנן וייצמן:

לייזר, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כרגע אנחנו מדברים על תב"ע.

יוחנן וייצמן:

תן לי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

הנה, תעשה פרויקט כזה בובה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה הבובה? איפה הבובה?

יוסי חביליו:

זה, זה, כזה,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שזה הוא צודק.

אמנון ארבל:

אנחנו מדברים כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, כמה קומות זה?

אמנון ארבל:

זה 10 קומות בערך, אנחנו מדברים על פרויקט שנמצא כאן.

אליעזר ראוכברגר:

10 קומות כמה, בוא נאמר, 10 כפול 5,

יוסי חביליו:

50.

אליעזר ראוכברגר:

זה 50 קומות,

יוסי חביליו:

על חמישה בניינים, 250 דירות.

אליעזר ראוכברגר:

50 קומות כפול 5 בקומה, 6 בקומה?

יוסי חביליו:

זה 200, 300,

אליעזר ראוכברגר:

300 יחידות דיור,

יוסי חביליו:

נכון, מה רע? זה לא פינוי בינוי, אתה לא צריך פה תקן, אין לך עוד יזם, תעשה משהו נורמאלי.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

יוסי חביליו:

בוא נלך על זה, למה צריכים להיות מטורפים פה?

אריאל גולן:

שלא,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתם אומרים? שנייה רגע רגע, שנייה רגע בוא, חביליו אמר, בוא נשמע מה אומר חביליו,

יוסי חביליו:

תהיה איתי הפעם.

אליעזר ראוכברגר:

מה אומר יהודה?

יהודה פרוידגר:

אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה פרוידגר:

מסכים.

אליעזר ראוכברגר:

ואתה? אלדד.

אלדד רבינוביץ:

אני חושב שלא צריך להגזים עם מגדלים, (לא ברור) לכל לגבי כל התב"ע הזאתי, לעשות את ה – 10,
12 קומות, 8 קומות.

יוחנן וייצמן:

כל התוכנית אב,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת אתה,

צחי ברים:

אני הייתי רוצה,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה הולך עם הרעיון של,

אלדד רבינוביץ:

אני הולך עם הרעיון שלי.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, בסדר. אין שום בעיה, אתם שותפים, תתחלקו ב - ,

צחי ברים:

אני הייתי רוצה יותר להבין את ה - , כל האזור שמה, פספסתי בהבנה.

אמנון ארבל:

לא, אמרתי, תראו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, שנייה חיים, ישראל, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

אני יש לי,

אליעזר ראוכברגר:

זורם איתו,

חיים כהן:

איזה יופי בן 30 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא מדבר על 10,

יהודה פרוידגר:

מי זה?

אליעזר ראוכברגר:

בין 10 ל - 30,

יוסי חביליו:

אלדד, נו (לא ברור) לי.

אליעזר ראוכברגר:

הציע חביליו,

יוחנן וייצמן:

כמו אחוזה.

אליעזר ראוכברגר:

כמו ממול,

יוסי חביליו:

מה זה העצים שיש שם? יש שם עצים מאוד יפים.

חיים כהן:

שיש במקום, (לא ברור).

אמנון ארבל:

פה יש זיתים, כן.

יוסי חביליו:

אז רגע, זה קרקע של רמ"י? הזיתים לא פרטיים?

יהודה פרוידגר:

הזיתים של אף אחד,

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) ככה ש - ,

אמנון ארבל:

כל זה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בוא, בוא צחי, כן,

גבריאל אבזבקיב:

ככה היו משתלטים.

חיים כהן:

את העמדה שאני (לא ברור).

יוסי חביליו:

זה לא מפריע, תראה איזה יופי.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

גבריאל אבזבקיב:

זה כן מפריע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, ממול יש 10, וילות, חיים.

יוסי חביליו:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

ממול זה וילות.

גבריאל אבזבקיב:

מעבירים, מעבירים, לא, לא, מה פתאום.

יוחנן וייצמן:

אבל אם אנחנו הולכים עם הצעה של חביליו, אז צריך לפתוח (לא ברור), מספר חדש, זה גם פרוגרמה אחרת,

יהודה פרוידגר:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית התב"ע, לא, אבל היא שונה,

אמנון ארבל:

אגב רוב הבניינים, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא הגיע לפה.

אמנון ארבל:

אושר כתוכנית אב, אושר בזמנו,

יוחנן וייצמן:

אושר התוכנית אב,

אמנון ארבל:

יש להגיש תוכנית מפורטת שמקודמת ע"י רמ"י, אגב, רוב הבתים בתוכנית שלהם, היא כן,

צחי ברים:

אני רואה שיש חלק שכבר אושר לכן,

אליעזר ראובברגר:

מה זה נמוכה? 10 8?

אמנון ארבל:

כן, רוב התוכנית, אתה יכול לפתוח אותה,

אליעזר ראובברגר:

רגע, קודם כל תענה לצחי על השאלות, צחי, מה רצית לשאול?

צחי ברים:

שייתן לי עוד פעם את ההסבר, הרי התוכנית,

יוחנן וייצמן:

של כל הרכבת,

אליעזר ראובברגר:

מה?

צחי ברים:

הרי התוכנית הזו אושרה,

אמנון ארבל:

אושרה, אושרה.

אליעזר ראוכברגר:

אושרה, אבל עכשיו תוכנית מפורטת,

אמנון ארבל:

היא פחות רלוונטית,

יוחנן וייצמן:

כעת אתה רואה את ההתנגדות.

אמנון ארבל:

היא לא פורסמה לציבור,

אליעזר ראוכברגר:

היא לא, היא לא תהיה רלוונטית, כי יביאו לך תוכנית מפורטת, אז תוכנית מפורטת גוברת על תוכנית האב.

צחי ברים:

אתה יכול להראות את זה שנייה?

אמנון ארבל:

מה להראות? תוכנית אב מדברת על כל שטח שאני מסמן, מהרכבת, זה כביש 60,

צחי ברים:

כן,

אמנון ארבל:

זה קווי הבניין רכבת הקלה, כל השטח שאני מסמן פה, כולל את כל שטח הזה, זה כרגע שטח לא בונה כמו שאתם אומרים.

יוחנן וייצמן:

כמעט עד המנהרה,

יוסי חביליו:

ושמה זה פוליון שאני מסמן בתוכנית המתאר לירושלים, תוכנית המתאר 2000 אני מדבר, זה תוכנית המתאר 2000, תיכף זה יעלה, היא סימנה את כל השטח הזה בכתום, כפוליון לתכנון, ואז לקבוע את זה באמת נעשתה תוכנית אב, זה בשקיפות סליחה, צריך להוריד את ייעוד קרקע רגע,

הנה, זה הפוליון שסומן בתוכנית המתאר 2000, כפוליון חיפוש לבנייה חדשה למעשה, ואז היא עשתה תוכנית האב שאושרה אמנם בוועדות, אבל לא יושמה כי היה בה המון בעיות, גם של פרוגרמה, גם של בעלויות, גם של ואחרים, ולכן אני אומר אני כרגע מסמן, אני מקדם תוכנית מפורטת לכל המתחם הזה, זה מה שהוא עושה כרגע, וזה אמור להגיע נכון להרגע, להראות לכם גם מה מוצע בתוכנית של רמ"י רגע, אם אתם רוצים.

אליעזר ראובברגר:

לא זה הנושא, זה לא הנושא.

יוחנן וייצמן:

דוגה.

אליעזר ראובברגר:

זה רחוב ללא מוצא. מה?

חיים כהן:

בסדר.

אליעזר ראובברגר:

עזוב את זה כרגע, אני לא מדבר, אני לא מדבר, אני אומר זה סמטה, זה רחוב ללא מוצא. בפתיחת הכביש, (לא ברור). לאוטוסטראדה,

חיים כהן:

אז מה ההצעה שלך?

אליעזר ראובברגר:

לא יודע.

חיים כהן:

צריך הגיון פה,

ישראל קלרמן:

מוריה, (לא ברור) מה? זה לעשות לרעתה כל פעם,

חיים כהן:

רמ"י חברה בזה,

ישראל קלרמן:

גם אתה חבר.

יוחנן וייצמן:

אנחנו בטראומה מהשופטת שלשום עוד.

חיים כהן:

זה פשוט מה שהיא עשתה, זה נורא ואיום.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה פרוידגר:

השופטת.

אליעזר ראוכברגר:

שמענו פה,

יוסי חביליו:

לא השתכנעת?

אליעזר ראוכברגר:

בוא, שנייה, עניתי לך מה אני חושב, אני בדקתי משהו, ובסדר. אני אדבר אני לא,

יוסי חביליו:

אני עומד, רוצה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

תעמוד גם טוב, רק תן לדבר. אני אגיד לך קודם כל חזרנו מהתייעצות, התייעצות פנימית, רצינו לברר דבר מסוים, תראו יש גם במדיניות של ציר רק"ל של לצופף, יש קו רכס, יש לא קו רכס, זה המדיניות של ציר רק"ל ללא קו רכס, אני אמרתי מפורש שהצפיפות כאן, אני לא מדבר עכשיו על הגובה, אני לא מדבר עכשיו רק על המגדלים, מדבר על הכמות של הדירות. כמובן שזה נגזר גם מהכול, כי אם אתה רוצה לצמצם אתה צריך להוריד מהגובה. וגם להיות הוגן עם אני מבין שזה לא רמ"י, אלא גם,

יוסי חביליו:

עוד דבר להוריד לכולם.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה כרגע מי הבעלים האחרים, זה יהודי, ערבי, זה לא רלוונטי,

יוסי חביליו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא אותם בעלים וצריך לעשות לכולם אותו דבר. אני מנסה לעשות איזה שהיא הצעת פשרה, ושכולם להוריד אותם ל – 18 קומות, שזה המדיניות שהיא לא בקו רכס, שייתן בערך בין 500 ל – 600, כ – 500, 550 יחידות דיור, גם צמצמנו, גם נימקנו הגיונית, וגם עדיין 18 קומות זה גם עדיין מגדל, זה לא בנייה מרקמית, וזה אפילו לא בינוני כמו שהוא אמר, זה,

יוסי חביליו:

זה גבוה,

אליעזר ראוכברגר:

זה גבוה,

צחי ברים:

זה לא פער גדול בין ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צחי ברים:

המבוקש למחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

ולא חתכנו את זה ל – 300 כמו שהיה פה הצעה, שזה יותר מידי, זה ה - , אני חושב שזה רעיון שראוי לאיזה שהיא פשרה, איזה שהוא פשרה באמצע. ככה אני חושב.

צחי ברים:

בהתחלה אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

מה אמרתם.

יהודה פרוידגר:

כמה דירות הורדתם?

צחי ברים:

אני מאוד בעד.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב, בוא תעשה את החשבון, אם אתה מדבר על,

אמנון ארבל:

18 כפול,

אליעזר ראוכברגר:

18,

אמנון ארבל:

90 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

18 כפול 5, זה 90 קומות, 90 כפול,

אמנון ארבל:

6,

אליעזר ראוכברגר:

5, 6,

אמנון ארבל:

540.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי בין 500 ל – 550, הנה בלי,

יהודה פרוידגר:

במקום 800?

אליעזר ראוכברגר:

במקום 750.

אמנון ארבל:

808, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, משהו כזה,

צחי ברים:

וזה גם אבל מתחבר לגובה של כל השאר שראינו מקודם,

יוסי חביליו:

זה יותר מתחבר, אבל עדיין גבוה מהם.

צחי ברים:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אריאל גולן:

מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

זה גבוה, אבל עדיין, איך אומרים? זה דבר שאתה יכול לנמק אותו. אתה יכול גם, זה גם יכול להתיישב סוג של פשרה,

יוסי חביליו:

בוא נגיד,

אליעזר ראוכברגר:

בין מה שאתה דיברת 300, לבין מה שהם דיברו 500,

יוסי חביליו:

אז הנה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה כבר מכיר אותי, אני תמיד בנושא של פשרה.

יוסי חביליו:

אני עונה לך,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב פשרה.

יוסי חביליו:

אני הייתי בעד להוריד ל – 12 קומות, שיהיה דומה לפרויקט האלו,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת עד 10,

יוסי חביליו:

10, 12, כן, לא, 10, ממול 10.

אליעזר ראוכברגר:

12 דרך אגב זה סיפור שהוא בעייתי, כי אין פה, זה לא כל כך כלכלי, בגלל שמגדל גבוה,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בלי,

יוסי חביליו:

בוא נגיד ככה,

אליעזר ראוכברגר:

דיבידנד של בניין גבוה,

יוסי חביליו:

על מנת שמדי פעם יהיה בהסכמה, ואולי זה ייתן תוקף למחוזית, אז אני מוכן, למרות שהעדפתי פחות, להצטרף להצעה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה אתה אומר? יהודה, נשמע הגיוני?

יהודה פרוידגר:

זה נשמע הגיוני אבל,

יוסי חביליו:

הוא כמוני רצה גם פחות,

יהודה פרוידגר:

אני רוצה גם פחות,

אליעזר ראוכברגר:

אלדד, מקובל?

יהודה פרוידגר:

אני רוצה,

יוסי חביליו:

אם יש לו,

צחי בריס:

18 32,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל? חיים,

יהודה פרוידגר:

אני רוצה,

צחי ברים:

מקובל.

אריאל גולן:

רגע שנייה לייזר,

חיים כהן:

אני איתך.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

לייזר, אני,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, וישראל,

יהודה פרוידגר:

אני חושב,

יוסי חביליו:

אני איתך,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

יהודה פרוידגר:

אני חושב שחשוב,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל, אריאל, כן, מה? יהודה.

יהודה פרוידגר:

אני חושב שאפילו אני מתאר לעצמי שהעמדה שלך תתקבל ברוב, כדי שזה יבוא לא ידעתי המחוזית
ויבוא לידי ביטוי שהיה פה על זה ויכוח ואפילו היו כאלה שרצו פחות, אז אני רוצה להצביע נגד

ההצעה הזאת, ולבקש שיהיה עוד פחות, עוד הורדה מהכמות הזאת, לכיוון של, כמו הפרויקט שנמצא ליד, זה מה שאני רוצה שיהיה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יכול לכפות עליך להצביע, אתה,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו במדינה דמוקרטית בוא, זה שולחן, זה שולחן דמוקרטי.

חיים כהן:

הסר מליבך דאגה, הם לא סופרים אותך, אז ככה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני אומר,

חיים כהן:

שבאמירה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קו רכס,

חיים כהן:

תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יכול לדבר גם בוועדה המחוזית שגם בא מדבר איתי, הרי מה יהיה? בוא נאמר שהורדנו את זה ל - 300, מה תגיד שירה תלמי? אני יודע, אני מכיר (לא ברור), אנחנו מדברים כל היום וכל הזמן, זה ציר, זה ליד ציר רק"ל, איפה אתה רוצה שנצופף? מה אני עונה? פה יש לי גם פה לא, גם כשאתה מדבר ציר רק"ל בציר רק"ל את החלטת, לא אני, לא אני, את החלטת שיש קו רכס, ויש לא קו רכס, איפה שקו רכס זה 1200%, וכולה, ואיפה שלא, פחות. אז הנה אני אומרים, זה לא קו רכס,

יהודה פרוידגר:

49,

אליעזר ראוכברגר:

עד שלא קו אפס, המדיניות ציר רק"ל היא 18, בוא,

יהודה פרוידגר:

49,

אליעזר ראוכברגר:

מדיניות,

יהודה פרוידגר:

49 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

מדיניות של 18.

יהודה פרוידגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

זה היא החליטה, לא אני,

יהודה פרוידגר:

ה – 49 קומות בדרך חבורן זה קו רכס?

אמנון ארבל:

לא, זה פינוי בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש הבדל בין פינוי בינוי לשטח לקרקע, קרקע בתולה, קרקע ריקה. זה שונה לגמרי.

יוחנן וייצמן:

השאלה מאיפה אתה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, השאלה גם אתה הולך, אתה הולך למדיניות רק"ל או שאתה הולך פינוי בינוי, או שאתה הולך דברים האלה, כן, אני חושב, זה מקובל? מקובל על כולם?

יוסי חביליו:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מי בעד?

אריאל גולן:

לא, אני אומר רגע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה אריאל.

אריאל גולן:

מה שצריך לעדכן את הפרוגראמות, ואת,

אליעזר ראוכברגר:

מה צריך?

אריאל גולן:

את כל הפרוגראמות והתנגדויות, צריך לעדכן בהתאם.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור שזה צריך להתעדכן.

אריאל גולן:

ואני אומר גם, כן יכול להמליץ שיהיה,

יהודה פרוידגר:

מישהו יודע כמה, כמה בגדול בסוף מישהו כמה דיירים מתגוררים שהצטרפו לשכונת גילה?

אמנון ארבל:

כמה מה?

יהודה פרוידגר:

כמה דיירים,

אליעזר ראוכברגר:

כמה תושבים,

יהודה פרוידגר:

כמה תושבים,

אליעזר ראוכברגר:

כל גילה היום 40 אלף, לכמה הגדלנו לפי התוכנית,

יוחנן וייצמן:

גודל משפחה 6 בוא נגיד שמה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בערך, בערך.

יוסי חביליו:

אמי ארבל,

אדיר שוורץ:

הוא התכוון ל – 4,

אליעזר ראוכברגר:

לפי 4, 4.5.

יוחנן וייצמן:

עם הפיצולים או בלי. במבשרת, מה גודל משפחה במבשרת, אתה יודע? אדיר,

יוסי חביליו:

5 נפשות.

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

כל הציר הזה מסומן,

יוחנן וייצמן:

גודל ממוצע שמה הוא 3, בגלל הפיצולים.

אמנון ארבל:

המגרש ממש כאן,

חיים כהן:

רגע,

אמנון ארבל:

המגרש כאן,

חיים כהן:

אם זה כן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הפיצולי דירות.

אדיר שוורץ:

בנייה חדשה,

אמנון ארבל:

אני מתנצל שאני,

אליעזר ראוכברגר:

זה מסומן כן, מסומן כן קו רכס, איפה שמה כזה,

אמנון ארבל:

זה המשך של דרך חברון,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל, תעשו שמה, כמו מובלעת.

יוסי חביליו:

רגע, מה זה מסומן, למה?

אליעזר ראוכברגר:

קו רכס,

חיים כהן:

ההצעה שלך בכלל לא לעניין, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני חשבתי שזה, אני חשבתי שזה מחוץ לסימון הזה, אתה רואה את הסימון המקווקו? אני חשבתי שזה רק על הרוזמין וזה, לא בתוך (לא ברור).

יהודה פרוידיגר:

זה נראה כמו איזה אוכף קטן בין שתי,

אמנון ארבל:

כל גילה,

אליעזר ראוכברגר:

הסימון הוא כאן. אתה מבין? וזה בחוץ, וזה בפנים, כל מה שאמי בדק עכשיו.

יוסי חביליו:

אז אולי נלך בכל זאת עם ה – 12.

יוחנן וייצמן:

יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע.

יוסי חביליו:

אני הייתי הולך עם ה – 12.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

זה מגרש ריק, זה לא פינוי בינוי.

יהודה פרוידגר:

אז אני שואל כמה תושבים, מי יכול לדעת כמה תושבים? אמי, כמה תושבים,

יוסי חביליו:

אני אומר לך, אם לא, זה יהיה (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

איזה גודל אמורה להיות גילה?

אמנון ארבל:

יש היום בהליכים, כמעט כל גילה, כרגע נמצאת במחשבות, בתהליכים,

יוסי חביליו:

אני יכול להגיע ל – 100 אלף,

אמנון ארבל:

מדובר על תוספת של 17, 20 אלף יחידות דיור,

יוסי חביליו:

אז זה יכפיל את עצמו.

יהודה פרוידגר:

וכל זה ייסעו על הרכבת, זה ה - , המאה אחוז לכאורה אם כולם, אם כולם יעשו שם,

יהודה פרוידגר:

מה שהם רוצים. לסחוב כמות כזאת של אנשים,

יוסי חביליו:

אני מצטרף ליהודה, אני הולך על ה – 12, 10, 12, אני חושב שזה מספיק. בוא נלך פעם עם זה לייזר, מה יקרה?

צחי ברים:

אני חושב,

יוחנן וייצמן:

יש טיפה בעייתיות, יכול להיות שאתם צודקים,

אליעזר ראוכברגר:

חז"ל אומרים, כשהם מצווה לומר הדברים הנשמעים, כך מצווה שלא לומר דברים שאינם נשמעים.

צחי ברים:

ולכן אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

זה דבר שאינו נשמע, מה אני יכול לעשות?

יוסי חביליו:

לא, אולי זה יפתיע, ויהיה נשמע? אולי זה יפתיע ויהיה נשמע?

צחי ברים:

היושב ראש, לכן אני חושב,

אריאל גולן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

הייתי מאוד שמח שיהיה הפתעות,

צחי ברים:

מה הבעיה לבקש,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה יותר ממך, אין שם הפתעות,

יוסי חביליו:

אתה צריך להגביר עליהם את (לא ברור).

אריאל גולן:

איך אפשר להכניס את זה עכשיו.

יוסי חביליו:

נכון, נכון, היא ודן קינן זה מטורפים,

חיים כהן:

די, די, לא יפה.

אליעזר ראוכברגר:

לא לדבר לא יפה.

חיים כהן:

זה לא יפה.

יוסי חביליו:

אני קראתי להם משיחים, אני לא רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אל תדבר לא יפה, אנשים מכובדים, אנשי מקצוע, בוא, לא צריך,

יוסי חביליו:

יש להם קיפאון, שלא ניתן להסביר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זכותם שיהיה להם השקפת עולם כמו שלך יש, את זה לגיטימי לגמרי, גם אם אני חלוק עליהם לפעמים.

יוסי חביליו:

הם לא באים בלב פתוח ונפש חפצה, הם באים באטימות.

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

יוחנן וייצמן:

גרים בבית (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

גם אם אתה אומר עכשיו את המשפט הזה, זה בסדר, אבל לא להגיד אותו, תחזור בד.

יוסי חביליו:

כן, אני חוזר בי, אטומים.

אליעזר ראוכברגר:

יפה,

יוסי חביליו:

גם לא סופרים את הציבור,

אליעזר ראוכברגר:

יש להם אג'נדה, יש להם מטרה, וראיתי רק לא מזמן לפני איזה שבועיים ששירה השתתפה באיזה פאנל,

יוסי חביליו:

גם אני ראיתי,

אליעזר ראוכברגר:

היא אמרה שכל המדינה הולכת לעבור (לא ברור).

יוסי חביליו:

בדיוק, כל העם יהיה במגדלים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה אג'נדה שלה, זה זכותה, מה? אתה במדינה דמוקרטית, לך זכותך להחזיק א', וזכותה להחזיק ת', מה אפשר לעשות?

יהודה פרוידגר:

אבל פה המקום שלנו, להגיד, (לא ברור),

יוסי חביליו:

גם אמירה, כי הם משתמשים גם בנו, אני מה שאתה אמרת, אני הולך,

אריאל גולן:

(לא ברור).

יוסי חביליו:

בוא נהיה כולם,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רואה את ה - , ההיתכנות שלה להוריד.

יוסי חביליו:

אז יהיה פעם אחת פעם, פעמיים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בוא, תשכנע את הרוב, אני לא, אני לא שם.

יוסי חביליו:

אני מנסה לחזור, אני מציע לחזור למה שאמרנו קודם,

אליעזר ראוכברגר:

חיים, לא שם.

יוסי חביליו:

ומה? יוחנן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני חושש, אני באמת ב – DNA אני עם ההצעה שלך, זאת אומרת להוריד ל – 10 קומות, אבל,
אני לא רואה איך זה יעבוד פה, נראה לי זה שזה סוג של טיפוס על עץ,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל פה ושם אתה מרים דגל, אולי זה יכול להשפיע.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה את זה רוחבי, בוא נעשה יום אחד ישיבה של הוועדה המקומית, מבקש ראש העיר עם
מהנדס העיר,

יוסי חביליו:

מצוין,

יוחנן וייצמן:

ונחליט את הדברים האלה,

יוסי חביליו:

מעולה, אני בעד,

יוחנן וייצמן:

אולי נעשה את זה במליאה של הוועדה,

יוסי חביליו:

אני בעד, אני בעד, מה איתך? אתה בא איתנו? אתה אמרת שגם אתה מסכים.

ישראל קלרמן:

לא, הכול,

יוחנן וייצמן:

כעת נקודתי, אני לא רואה איך עושים את זה,

ישראל קלרמן:

מה שהם אומרים, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

נקודתית אני לא רוצה איך עושים את זה, רוחבית אני חושב שאתה צודק. אני חושב שאנחנו הולכים, אני חושב שירושלים,

ישראל קלרמן:

אבל דיברנו,

יוחנן וייצמן:

בדרך לא נכונה, עוד 40 שנה, אנחנו נבכה, על מה שאנחנו עושים.

יוסי חביליו:

נבכה בענק.

יוחנן וייצמן:

אבל אין לי מה להגיד יותר מזה.

יוסי חביליו:

תהיה עיר מגעילה.

אריאל גולן:

אמי, אפשר להוסיף?

אמנון ארבל:

אין מגבלה על נושא של מרפסות, בתקנון, אין מגבלה.

אריאל גולן:

בתקנות, בנספחים?

אמנון ארבל:

אין בעיה, נספחים מנחים זה לא משנה, השאלה רק התקנות,

אדיר שוורץ:

לא, לא הייתה התנגדות כזאת.

אריאל גולן:

עם התקנות?

אמנון ארבל:

מה?

אריאל גולן:

מה אתה מבין מהתקנות?

אמנון ארבל:

אין מגבלה על מרפסות סוכה.

אריאל גולן:

יש זכויות, יש הכול,

אמנון ארבל:

לא, המרפסות סוכה אף פעם אין זכויות, זה אין התנגדות, מרפסות זיזיות זה לא זכויות, בסוכה, רק מקורות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, בוא,

יוסי חביליו:

אז תעשה פה 18,

אליעזר ראוכברגר:

אין סיכוי שיסכימו,

צחי ברים:

אני חושב שההצעה,

יוסי חביליו:

מה זה משנה? יותר טוב מכולם,

צחי ברים:

של הרכס, עדיין זה ציון,

יוחנן וייצמן:

תראה, הבעיה שלו, יש פה בעיה אחת, באחד את המדיניות, אתה פתאום תוך כדי תנועה רוצה לשנות אותה,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל יש לך בעיה של צפיפות,

יוחנן וייצמן:

בוא נשנה אותה רוחבית, ואני זורם איתך.

אדיר שוורץ:

לא, אבל לא, זה לא, זה לא מקרים קלאסי של המדיניות, וייצמן,

יוסי חביליו:

אז לפחות תלך ל – 18.

אדיר שוורץ:

זה לא פינוי בינוי, זה לא המדיניות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ציר רק"ל,

אדיר שוורץ:

בסדר, ציר רק"ל, אף אחד לא אמר לעשות שם 4 אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

יש מדיניות, לא, יש מדיניות של ציר רק"ל.

אדיר שוורץ:

כן, אף אחד לא אמר 4 קומות. אתה גם אם את מוריד ל – 18,

יוסי חביליו:

אז תלך אתה על 18, ואני ויהודה נהיה ב – 12, ושלוש על ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אומר יוחנן, שגם 18 אין סיכוי, ,

יוסי חביליו:

אז מה?

אדיר שוורץ:

תגיד, אתה יכול להגיד 12, כדי ניפגש ב – 18.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

רוצה להצביע,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שכן,

יוסי חביליו:

שיהיה ב – 18 לפחות.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, 18.

יוחנן וייצמן:

נראה לי זה טיפוס על עץ גבוה,

יוסי חביליו:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

יוסי חביליו:

השאלה אם זה יהיה רע.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד, מי בעד המלצת מהנדס העיר כמו שהיא?

יוסי חביליו:

רגע, אבל אמי, אתה חושב שזה יהיה רע להגיד 18, 10?

אמנון ארבל:

המלצה של מהנדס העיר כתוב פה, יוסי.

יוחנן וייצמן:

אני הצבעתי בעד,

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד? לא, לא, תישאר פה, אין הצבעת בעד, זה לא ישיבת ממשלה, מי?

יוסי חביליו:

רגע, בוא תהיה איתי,

אליעזר ראוכברגר:

אז אל תלך, תחכה, וועדה,

יוסי חביליו:

בוא תהיה איתי.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד המלצת מהנדס העיר כפי שהיא, כמו שאמי הציג אותה?

יוסי חביליו:

בוא תהיה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא. אם תשנה אותה, יהיה לך איזה בעיה עם הפרוגרמה, קלרמן, אתה רוצה,

יוסי חביליו:

אדיר, בוא תהיה איתנו יש לנו רוב,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, צחי, חיים, ישראל,

אריאל גולן:

רגע תגיד את החלופות קודם כל?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, החלופה השנייה זה הצעה שלהם תהיה,

אלדד רבינוביץ:

וההצעה ראשונה,

יוחנן וייצמן:

להוריד 300 דירות,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להציע הצעה נוספת, אני מציע, אני מציע,

אלדד רבינוביץ:

18 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע בהתאם להמלצת מהנדס העיר, צחי, חיים, ישראל, אליעזר ויוחנן, אריאל.

יוחנן וייצמן:

אריאל,

יוסי חביליו:

לא, אריאל לא אתכם,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אז זה כמה? 5. מי בעד? רגע שנייה, יש הצעה קודם כל של יוסי,

יוסי חביליו:

10 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

הצעה שלו, 10 קומות,

יוסי חביליו:

12 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד ההצעה של יוסי?

יוסי חביליו:

הנה, יהודה,

אליעזר ראוכברגר:

10 קומות,

יוחנן וייצמן:

בוא נגיד הצעה,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה וחביליו שתיים, ואדיר, שלוש,

יוסי חביליו:

ואדיר.

אליעזר ראוכברגר:

שלוש, אתה רוצה להציע 18, מי בעד ההצעה של גם 18,

יוסי חביליו:

למה? אני מצטרף אליו, ונביא,

יהודה פרוידיגר:

גם לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בכלל זכויות,

יוסי חביליו:

1, 2, 3, 4, 5,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עובד, זה לא עובד, נו, בוא יוסי, אתה לא יכול,

יוסי חביליו:

לא, למה? אני יכול לבקש,

אדיר שוורץ:

רגע, ואז בשלב הראשון ההצבעה שלו נפלה, עכשיו הצעה נוספת.

אליעזר ראוכברגר:

הצעה של אלדד,

אדיר שוורץ:

מה לעשות?

אליעזר ראוכברגר:

אלדד ואריאל, אוקי, הצעה אחת, הצעה של 12 קיבלה שלוש קולות, הצעה של 18 קיבלה שתי קולות, והצעה של מהנדס העיר 5 קולות, אנחנו עם המלצת מהנדס העיר, ונתקדם הלאה,

יוסי חביליו:

5 נגד 5.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

יוסי חביליו:

בסדר, אתה יודע מה?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, קדימה,

יוסי חביליו:

גם פה שירה תלמי אולי זה לא רע, אבל חבל שאתה לא היית איתנו הפעם.

אליעזר ראוכברגר:

ראית את ה - , עשיתי את כל ההשתדלות שיכול להיות, בסוף אני לא עושה צחוק.

צחי ברים:

זה לא עובד ככה.

אליעזר ראוכברגר:

יללה, חברים. בואו, מיצינו, בואו יש לנו עוד הרבה דברים אחרים, צריך לגמור פה היום עד שלוש. לא שתיים, אלא עד שלוש, אז אנחנו בהתאם,

אמנון ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

זה של המועצה, של הרמת כוסית, יללה, 5.

אמנון ארבל:

תוכנית 7,

אליעזר ראובברגר:

5 היה עכשיו. סליחה, 6 היה.

תוכנית 1093566

אמנון ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 1093566, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, חברים,

אליעזר ראובברגר:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית ברחוב עליאש במרכז העיר, תוכנית שביקשה תוספת של שתי קומות, הוגשו התנגדויות של שכנים, בחנו אותם לגופו של עניין, בנושא של מפגעי רעש, וזיהום אוויר, שאפשר לפי התקנות כמובן, כל השאר דחינו, כי התוכנית תואמת למדיניות.

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה, רגע,

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום,

יוסי חביליו:

7,

אמנון ארבל:

כן, עכשיו 8 ביקשו היזם להוריד מסדר היום, אליעזר.

אליעזר ראובברגר:

מה?

יוסי חביליו:

רגע, שנייה, בוא נגמור את 7, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

8,

אמנון ארבל:

אמרתי.

יוסי חביליו:

אבל אני לא אמרתי את הדעה,

אמנון ארבל:

אתה לא מקשיב,

יוסי חביליו:

כמה קומות זה היום? רציתי לשאול שאלה, רוצים להוסיף קומות,

אמנון ארבל:

היום יש 8,

יוסי חביליו:

היום יש 8?

אמנון ארבל:

רוצים 10,

יוסי חביליו:

ומה אתה אומר?

אמנון ארבל:

כתוב,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אני לא רואה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא גם אמר בעל פה,

יוסי חביליו:

לא שמעתי,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יוסי חביליו:

כי הייתי רחוק, הייתי לשם, אבל לא רציתם שאני אשב שם. מה אמרת?

אמנון ארבל:

המלצנו לדחות את ההתנגדויות, חוץ מנושא אחד של מטרדים בזמן הבנייה, כל השאר דחינו, כי זה תואם למדיניות.

יוסי חביליו:

טוב.

תוכנית 1275551

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום, ביקשו היזמים להוריד, כדי לנסות לתאם, מבקש להוריד מסדר היום, תוכנית 8, רלי בבקשה.

רלי חיים:

כן,

תוכנית 1186972

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1186972, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית בשמואל בן עדיה זה
תוכנית שלמעשה מציעה,

אליעזר ראוכברגר:

מה שמואל בן הדיה?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה א – סוואנה,

רלי חיים:

זה א – סוואנה,

אמנון ארבל:

9, רחוב שמואל בן עדיה א – סוואנה.

אליעזר ראוכברגר:

יש כזה רחוב שם?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

זה ליד הציר הראשי שמה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, כתוב,

אמנון ארבל:

זה תוכנית שמציעה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה רחוב שמואל סמט, זה כאילו על פינה של רחובות?

אמנון ארבל:

זה זה,

אליעזר ראוכברגר:

רחוב בן עדיה, שמואל סמט,

אמנון ארבל:

איפה אתה רואה?

אלדד רבינוביץ:

כאן כאן בזה שלנו.

אמנון ארבל:

תסתכל בטבלה, יש בכותרת, בתוך הסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אם הטבלה נותנת לנו מידעים, מידעים.

אדיר שוורץ:

אנשים פשוטים, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה? עוד סיבה.

אמנון ארבל:

אנחנו לא מסתכלים על הטבלה, אתה אומר, מסתפקים במועט.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מסתפקים, אתה יודע, רק לדעת את ה - ,

אמנון ארבל:

תואם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ברור, חייב להיות תואם.

אמנון ארבל:

זה הבניין, תראו, זה שמואל בן עדיה, וזה רחוב, זה סמטה קטנה של רחוב, לכן אין, סמטונת קטנה. בקיצור, התוכנית פה למעשה הופקדה תוספות בניין של 4 קומות הוגשה פה התנגדות עצמית לביטול הצורך בהרחבת הדרך, שהם טוענים שזה לא אפשרי, אזור מאוד יקר, וזה בעייתי, אנחנו חושבים שזה נכון לצורך העניין, כי יש פה רחוב מאוד מאוד צר, אי-אפשר לעבור בו, זכות הדרך, להרחיב אותה, כדי להסדיר את הכביש הזה.

אלדד רבינוביץ:

אתם רוצים לדחות את ההתנגדות,

אמנון ארבל:

דוחים את ההתנגדות העצמית.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, הלאה,

תוכנית 1043702

אמנון ארבל:

תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1043702, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית בגבעת המטוס, תוכנית שגם כן ביקשה להוסיף זכויות בנייה לפי המדיניות, ההתנגדות העצמית שביקשו לבטל את ההפרשה לצורכי ציבור, שניתנה ע"י הוועדה מחוזית, להציג חוות דעת של המחלקת למדיניות תכנון, אנחנו גם פה דוחים את ההתנגדות.

תוכנית 1079128

אמנון ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום, תוכנית 1079128, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה, יש פה מתחם שלם בבית חנינה, שהיום הוא קרקע לא מוסדרת, יש לי מצגת קצרה להציג לכם,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

זה פרויקט האמת גדול ומשמעותי מאוד,

יהודה פרוידגר:

ברחוב הראשי זה?

אמנון ארבל:

אני אראה את זה רגע,

יוסי חביליו:

רגע, לייזר, ב – 11: 30 יש התנגדויות בית הכרם, לא?

אליעזר ראוכברגר:

11,

יוסי חביליו:

11?

אליעזר ראוכברגר:

נמשיך עוד טיפה על השוטף, ונכניס אותם.

יוסי חביליו:

11 זה כרם אברהם,

אמנון ארבל:

תראו מדובר פה למעשה,

יוסי חביליו:

אני אבוא ב – 11: 30 לבית הכרם.

אמנון ארבל:

מדובר פה על מתחם שנמצא כאן, שטח,

אליעזר ראוכברגר:

לא נתחיל לפני.

יוסי חביליו:

בקריית יובל בכל מקרה אחר כך,

אמנון ארבל:

אתם רואים שמה, פה בנקודה של המפה של כל בית חנינה, זה נמצא במיקום הזה ממש קרוב כמעט לעטרות, וזה שטח ריק פה, יש פה מגרש מאוד גדול ריק, כמו שאתם רואים, שהיום אין לו כמעט תוכנית מאושרת, מוסדרת, יש פה תוכנית מאוד ישנה, 3000, הייתה מתארית בלבד, אבל זה לא רלוונטי, התוכנית למעשה מציעה בכל המתחם שסומן גם בתוכנית האב של בית חנינה לקצר בנייה גבוה, מציעים פה למעשה הקמה של מתחם שלם, יחסית מעט מאוד דיורים, הבניין הצהוב הזה, הבית הזה הקמת קניון, פה יש שלושה בניינים מגורים, פה מגרש חום, הפרשה לצורכי ציבור,

אלדד רבינוביץ:

כמה קומות?

אמנון ארבל:

פה שצ"פ גדול, ופה שלושה בניינים שהם עד 18 קומות, לפי המדיניות, יש פה הסדרה של כל מערכת דרכים שמסביב שמתחברת גם למערכת הדרכים מערבה, וגם צפונה. סך הכול מוצעים פה, בכל הפרויקט סך הכול מבחינת יחידות דיור מעט יחידות דיור, 122 יחידות דיור סך הכול בכל הפרויקט הזה, שהוא בעיקר, אמרתי, תעסוקה, וקניון משמעותי לצפון העיר, אתם רואים פה את הבינוי, זה הקניון, פה יש שצ"פ גדול, מבנה ציבור גדולה, שלושה בנייני תעסוקה, ומגורים בבנייה יותר נמוכה בחלקה הזה. הדמיות, דווקא היו בהתחלה, אבל לא נורא נחזור אליהם, זה הקניון, זה המגדלים שיושבים קרוב למתחם שסומן בציר ראשי בדרך רמאללה, תוכנית סך הכול באמת ראויה, טובה, משמעותית, ואנחנו ממליצים להפקיד אותה.

אליעזר ראוכברגר:

רוצה שנשאיר פתוח?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, וייצמן, וייצמן רוצה להיות בדיון, אז נשאר פתוח, נחזור, כן, הוא הולך.

אלדד רבינוביץ:

זה מבני ציבור למה זה מגורים נמוכים?

אמנון ארבל:

יש גם מבני ציבור, לא, תסתכל, רגע,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) לבית חנינה.

אריאל גולן:

בשטח המסגד?

אמנון ארבל:

פה משמאל הכתומים, זה שלושה בנייני מגורים נמוכים, וזה מגרש למבני ציבור, וזה התעסוקה פה.

אליעזר ראוכברגר:

התנגדויות נדלג עכשיו, בסדר, בוא נדלג על זה ונחזור, וייצמן רוצה להיות, הוא בלשכת ראש העיר, בוא נמשיך ב – 13,

אמנון ארבל:

12,

אליעזר ראוכברגר:

נשאר פתוח כן.

ישראל קלרמן:

אז נחזור.

אמנון ארבל:

13 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

תוכנית 1197755

אמנון ארבל:

תוכנית 1197755, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב הר"ן 14 ברחביה, תוכנית שלמעשה הופקדה בסמכות מקומית, ולא הוגשו התנגדויות, קיבלנו הערת השר, בעצם שהתוכנית חורגת מתוכנית 9988, ולא נכון לחרוג מזכויות הבנייה, אנחנו בעצם נימקנו גם בהפקדה, שיש פה בניין שלמעשה עובר חיזוק, ולכן יש פה חריגה של חצי קומה, ואחוזי בנייה יחסית לא משמעותיים, אנחנו ולא מעט בקשות לתמ"א/38 או בניינים (לא ברור) חורגים, פה החריגה היא לא משמעותית, היא לא חורגת בגובה, אלא רק קצת אחוזי בנייה, לכן התייחסנו וביקשנו לתת תוקף לתוכנית.

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

יהודה פרוידגר:

זה קרוב לאוסישקין נכון? הר"ן 14, זה קרוב לאוסישקין,

אמנון ארבל:

זה רק הערה, אנחנו מפרסמים הערה.

חיים כהן:

מה הסיכוי שמתקבל ה - ?

עמנואל זלטס:

לא, זה לא מגיע,

אמנון ארבל:

זה לא חוזר אלינו.

עמנואל זלטס:

זה סמכות מקומית,

אמנון ארבל:

אם מקבלים הערה טעונה אישור,

אליעזר ראובברגר:

זה לא אישור שר, אלא הערת השר, צריכים לנמק.

אמנון ארבל:

אנחנו צריכים לנמק.

אליעזר ראובברגר:

כן, הלאה.

תוכנית 1290105

אמנון ארבל:

תוכנית 14 בסדר היום תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה למעשה תיקון החלטה ברחוב הנביאים, הייתה תוכנית שביקשה הגבהה של בניין, ואנחנו דחינו אותה בזמנו אם אתם זוכרים גם וועדת שימור דחתה אותה, וגם אתם הוועדה המלצנו לדחות, אמרנו, אני אמרתי את זה בדיון, שאם יהיה שינוי בהמלצה של ה - , וועדת שימור דחתה בעקבות המלצה של מחלקת השימור, הם ישבו עם השימור, מחלקת השימור ותיאמו, מחלקת השימור המלצה כן להפקיד את התוכנית, קצת (לא ברור) אבל כן להפקיד אותה, וכמו שגם אמרתי בדיון, ככל שיש טענה, אז אנחנו ממליצים להפקיד את התוכנית,

אליעזר ראובברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

בהתאם להמלצה.

תוכנית 1326552

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, 1326552, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה דיון בבית ספר דקלים, זה שטח חום, אנחנו מבקשים כי הוועדה המקומית תגיש אותו, זה בגבעה הצרפתית, בית ספר דקלים, זה בית ספר לחינוך מיוחד, שבעצם מציעים פה הגדלה של אחוזי הבניין, הריסה של הבניין הקיים, וייעול ושימוש נכון יותר בזכויות,

יהודה פרוידגר:

מה מוסיפים?

עמנואל זלטס:

מבני ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא משנים ייעוד ולא כלום?

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת לא קבעה,

צחי ברים:

12 פתוח, והוא עכשיו ב – 14.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

יהודה פרוידגר:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד כזה, זה,

יהודה פרוידגר:

מה זה הדקלים?

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה.

אלדד רבינוביץ:

זה שטח של העירייה.

אמנון ארבל:

שטח חום, בבעלות עיריית ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שטח חום,

אמנון ארבל:

זה בית ספר קיים, התוכנית מציעה, זה לא, זה לא הצטרפות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה הגישה, המילה הצטרפות היא טעות ב - ,

אמנון ארבל:

אני תיקנתי את זה בפעם האחרות, זה כבר,

יהודה פרוידגר:

כמה כיתות מוסיפים שמה?

אמנון ארבל:

לא מוסיפים כיתות, כיתות, אנחנו עושים זכויות בנייה ושימושים, המספר כיתות משתנה, לפי התקנים שמשנה, והדברים שמשנים.

יהודה פרוידגר:

מה אנחנו מוסיפים מטרים?

אמנון ארבל:

מטרים, זכויות ושימושים. לפי ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה, 16.

אמנון ארבל:

240%, זה יוצא הרבה מאוד שטחים, המגרש הוא בגודל של,

אליעזר ראוכברגר:

מגרש גדול, לא?

אמנון ארבל:

כן, כן.

יהודה פרוידגר:

אבל עדיין 240%.

אמנון ארבל:

כן, זה מאוד משמעותי,

יהודה פרוידגר:

חשוב שמה, דקלים,

אמנון ארבל:

לא בטוח שאנחנו מקבלים אוטומטית.

אליעזר ראוכברגר:

כן, קדימה, אמי.

תוכנית 1352491

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית 1352491, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון להפקדה, רחוב ברוך רפפורט 19, תוכנית שמוסיפה שתי קומות ויחידות דיור, ובנייה סך הכול 4 קומות ו- 3 יחידות דיור,

יהודה פרוידגר:

מה מפריע המרפסת בגג? יהיה להם סוכה, מרפסת בגג נותנת סוכה. אפשר לראות את התוכנית?

אמנון ארבל:

גג רעפים זה דבר אופייני לשכונה, אני יכול להראות.

יהודה פרוידגר:

אם יצטרכו לעשות את זה,

עמנואל זלטס:

אבל השאלה אם יש להם חלופה, אני גם ראיתי את זה עכשיו,

יהודה פרוידגר:

להם חלופה, החלופה,

צחי ברים:

אתה מקטין את זה,

יהודה פרוידגר:

החלופה מקטינה את המרפסת שמתחתיו.

צחי ברים:

בדיוק.

יהודה פרוידגר:

כאילו היא תהיה מעל מרפסת, חלופה היא סוכה שמתחתיו.

צחי ברים:

לא, זה משאיר גם יותר רחבים זה בגג,

יהודה פרוידגר:

כן,

צחי ברים:

זה אין בעיה.

יהודה פרוידגר:

וזה גם בנסיגה זה לא ממש ה - ,

אמנון ארבל:

לא, זה גג רעפים זה שונה.

יהודה פרוידגר:

לא אומרים את זה, יש רחוב רפפורט כזה רחוב צר,

צחי ברים:

לא, עדיין הוא נשאר עם רעפים גם,

יהודה פרוידגר:

כן, לא, אני אומר,

צחי ברים:

חלק נשאר עם רעפים.

יהודה פרוידגר:

מי שהולך מלמטה בכלל לא רואה את הגג שמה. תראה את זה, לייזר,

אמנון ארבל:

זה הגריעה הזאתי כאן למעשה, כאן,

צחי ברים:

הם רוצים לגרוע ברעפים, רעפים אבל,

יהודה פרוידגר:

כדי שלא לעשות סוכה, אחרת, אחרת זה יקטין את הסוכה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? לגרוע ברעפים.

צחי ברים:

אבל עדיין נשאר רעפים, זה לא בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אין רעפים,

יהודה פרוידגר:

רואים את זה ברפורט למטה, וזה מונע, מונע הקטנה של הסוכות של למטה,

צחי ברים:

ומאחורה יש?

יהודה פרוידגר:

החלופה היא להקטין את המרפסת סוכה,

אמנון ארבל:

איפה שרואים גג רעפים, יש גג רעפים, אבל אנחנו מעדיפים לא מדברים, מפריעים לשכונה. לא, אתה רואה?

צחי ברים:

שרק לרעפים,

יהודה פרוידגר:

לייזר, אתה,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שיש בזה היגיון, מה?

יהודה פרוידגר:

ואז צריך גם לסדר את המדרגות,

אליעזר ראוכברגר:

זה סוכה, קידוש לבנה,

צחי ברים:

אם הוא היה מבקש גם את כל הגג,

יהודה פרוידגר:

מרפסת ייצאו בכוונה לזה, וגם אז צריך להסדיר את המדרגות.

אמנון ארבל:

מרפסת סוכה ביטלתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יהודה פרוידגר:

לא, אבל לא, יש גם את הנושא של העלייה הגג, אי-אפשר לעלות על סולם אם אתה צריך,

אמנון ארבל:

איזה סעיף? סעיף?

יהודה פרוידגר:

מה?

אמנון ארבל:

סעיף?

יהודה פרוידגר:

איפה הסולם? אתה יודע, בוא נעשה?

אליעזר ראוכברגר:

צריך מדרגות,

יהודה פרוידגר:

כן,

צחי ברים:

לא, אבל בבקשה זה קיים,

עמנואל זלטס:

בסדר, אם אתה מוריד את זה הסעיף הזה, כבר משאיר את זה,

צחי ברים:

זה משאיר את זה,

יהודה פרוידגר:

זה משאיר?

צחי ברים:

זה קיים בבקשה.

אמנון ארבל:

טוב.

עמנואל זלטס:

לא צריך לתקן כי כבר זה הוגש.

אמנון ארבל:

מה שלא הערנו.

תוכנית 1305176

אמנון ארבל:

תוכנית 17 בסדר היום, תוכנית 1305176, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית דיון להפקדה, רחוב יקים 6, שמעון הצדיק, מטרת התוכנית להוסיף זכויות והרחבות, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1259399

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1259399, תוכנית, תיקון החלטה להפקדה, זה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה דיור מוגן ברמת מוצא, קיבלנו החלטה לפי די הרבה זמן גם הוועדה מחוזית, היה להם בעיה עם שני סעיפים שקיבלנו בהחלטה הקודמת, גם לגבי קו בניין אפס לחניון, וגם לגבי, הקטנו חלק מהדירות, דיור מוגן לחדרים, שפנו לקיר תמך, היינו שם בסיור, וראינו שסך הכול והשתכנענו, ש – א' דיור מוגן ברמת גבוה, ובניין בהחלט ראוי ויפה, ושהם צודקים מבחינת המרחקים, כן סביר.

אליעזר ראוכברגר:

זה שלב ב', נכון?

אמנון ארבל:

כן, השלב ב', השלב א' כמעט לקראת אכלוס לדעתי. והשתכנענו שנכון לתקן שני הסעיפים שאמרנו, ואנחנו בעצם מבקשים לתקן אותם, וזה ראוי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

ומקובל מבחינה תכנונית.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

תוכנית 1307818

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, 1307818, תוכנית בסמכות מקומית, זה תיקון החלטה להפקדה גם כן, היה כבר החלטה להפקדה בוועדה, בכורזין 24, אחרי תיאום הם הציגו לנו שהבניין אפשר להגביה אותו במטר, בדומה לבניין שליד, והסכמנו ואנחנו בעצם מוסיפים מטר מעבר להחלטה שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

תוכנית 1280081

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, 1280081, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית ברמת דניה, רחוב ימימה 24, תוכנית שמבקשת הרחבות דיור מתחת למפלס, והוספת בריכת שחייה, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1313006

אמנון ארבל:

תוכנית 21 בסדר היום, 1313006, תוכנית בסמכות מחוזית בכף חיים 7 בנווה יעקב,

אריאל גולן:

כף חיים.

אמנון ארבל:

זה תוכנית ש - , כף חיים, תוכנית שלמעשה מבקשת להוסיף שתי קומות מסחר, על בניין מסחרי, זה כבר היה פה בעבר, ולמעשה נדחה, וירד גם בוועדה המחוזית, הם הגישו עוד פעם תוכנית, אני אמרתי גם בדיון הקודם, אני לא חושב שנכון לקחת את הבניין הזה שנמצא קצת תקוע באמצע המרחב הציבורי ולהוסיף לעצמו בנייה,

אליעזר ראובברגר:

ישבנו על זה,

ישראל קלרמן:

ישבנו על זה,

עמנואל זלטס:

סוכם על פיג'מה, סוכם על פיג'מה כזאת.

אמנון ארבל:

ולזה יש לנו מסקנות,

ישראל קלרמן:

לא, וגם לכתוב שלא יפריע להם, שלא יפריע להם.

אמנון ארבל:

היא לא יכולה להפריע.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מציג את העמדה שלו, תציג אתה את העמדה שלך.

אמנון ארבל:

אולי אני אציג את המיקום של הבניין,

עמנואל זלטס:

אהבת פיג'מה.

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

שתי אופציות, כן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

חלופה ככה, חלופה ככה.

אריאל גולן:

מעלית.

עמנואל זלטס:

מצד אחד יכול להתקדם, מצד שני יש לך אופציה,

אמנון ארבל:

יש פה את הבניין הזה, שנמצא פה כאן, זה בניין של קומה אחת, עם לא מעט עבירות הבנייה, כרגע מבקשים להוסיף מעליו שתי קומות במסחר, אני חייב להגיד שגם זה לא כל כך מובן, כי מסחר במקום כזה, שהוא,

עמנואל זלטס:

אתה הורס ובונה,

אמנון ארבל:

שנייה ושלישית,

אליעזר ראובברגר:

רגע, שנייה,

ישראל קלרמן:

למה שתיים?

אמנון ארבל:

הוא נמצא באמצע המרחב הציבורי, ואני חושב שצריך לדחות את התוכנית,

ישראל קלרמן:

פשרה.

אמנון ארבל:

מה שאנחנו הצענו לו אגב, יש פה היום תוכנית שעמדה בתנאי סף להריסה של הבניין הזה, עם כל המתחם הזה, בסך הכול,

אליעזר ראובברגר:

כן, הוא אמר, הוא ביקש, ישבנו על זה,

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

כן, אבל הוא אמר שהוא רוצה לקדם את התוכנית, מסיבה אחת,

אליעזר ראובברגר:

הוא אמר שאחר כך הוא יצטרף אליו בהמשך,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

אם נשארו זכויות בנייה, שמאוד יקשה על זה,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

ולכן אני חושב שזה לא ראוי,

ישראל קלרמן:

כי הם לא אמרו כן,

אמנון ארבל:

זה מה שהוא אמר,

ישראל קלרמן:

נכון, אבל הם לא התייחסו אליו בלי זה, לא רק שהוא,

אמנון ארבל:

הם כן התייחסו, זה תוכנית שחלקה מהדיון כנראה וועדה הבאה, אם הרחיבו את התוכנית בוועדה שתבוא בשבוע שעבר, נכניס אותו, ניתן לו את הזכויות בנייה שלו, זה יקרה, נורא פשוט.

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל אתה יודע, הוא, משהו קטן, הוא יכול להגיש פנייה,

עמנואל זלטס:

בהיתר עוד שנה שנתיים,

אליעזר ראובברגר:

כן, שנינו שתי תוכניות פינוי בינוי ככה, לא רוצה להגיד עכשיו שמות של תוכניות, אבל שנינו יודעים שהיו פה בדיון ב- 2019, עד עכשיו,

ישראל קלרמן:

היום התחילו לבנות.

אליעזר ראובברגר:

בקושי, מה? בקושי קיבלו תוקף, איזה היתר, עוד לפני היתר, יש לו עוד שנה וחצי,

ישראל קלרמן:

אמי, הוא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה להגיד שמות.

ישראל קלרמן:

לא, והוא ייתן התחייבות גם שהוא לא יפריע לזה, חד-משמעית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אמר את זה, לא, הוא אמר את זה אצלי בשולחן,

ישראל קלרמן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אמי היה,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זכותו של אמי לא להאמין, אבל הוא אמר, לא להגיד את זה. זהו.

אמנון ארבל:

זה הבניין, סליחה שאני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל אחרי שזה (לא ברור).

אמנון ארבל:

טוב, בקיצור, אתם רוצים להפקיד?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

אמנון ארבל:

כמו שהוא הגיש?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

טוב.

עמנואל זלטס:

עם הסעיפים שהוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

כולל התחייבויות.

ישראל קלרמן:

כל ההתחייבויות שאמרנו,

אמנון ארבל:

הוא הגיש,

עמנואל זלטס:

לא, אבל,

אמנון ארבל:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה.

אמנון ארבל:

אין לזה משמעות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה, בוא נגמור את זה, ונלך עכשיו נעבור להתנגדות הראשונה,

ישראל קלרמן:

22 אתה עושה גם?

אליעזר ראוכברגר:

1 ו- 2.

ישראל קלרמן:

היה 22 גם?

צחי ברים:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, 22 זה,

ישראל קלרמן:

21 אמרת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא דיבר על 12.

צחי ברים:

הרי 12 בעצם יש לנו את,

יוחנן וייצמן:

עד איפה הגעתם?

אריאל גולן:

22.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו 22 לא כולל 12 גם דילגנו.

ישראל קלרמן:

22 זה גם אמרת, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו להתנגדות אחת, 11 התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

16, 17 אישרתם?

אליעזר ראוכברגר:

הכול אושר.

ישראל קלרמן:

למה?

צחי בריס:

הכול אושר לבקשתך.

אליעזר ראוכברגר:

הכול אושר. טיפלנו בזה.

יוחנן וייצמן:

טיפלתם?

אליעזר ראוכברגר:

כן. הלאה.

תוכנית 935452

אמנון ארבל:

תוכנית מספר 1 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

935452, תוכנית בכרם אברהם, תוכנית מציעה תוספות, אנחנו בעצם בדיון אחרי החלטה להתנגדויות, היה החלטה ב – 106/ב, מהווה שינויים בתוכנית, התוכנית הופקדה לפי 46/ב, למעשה קיבלנו התנגדות נוספת, של דייר, שלמעשה מבקש שינויים נוספים בתוכנית, נשמע אותו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי.

אמנון ארבל:

הנה, המתנגד לא הגיע?

אליעזר ראוכברגר:

המתנגד.

רלי חיים:

מתנגד הגיע.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי. כן,

עמנואל זלטס:

הם לא הגיעו הצד של המבקש?

אליעזר ראוכברגר:

הגיעו, הגיעו.

עמנואל זלטס:

האדריכל, המבקש?

אליעזר ראוכברגר:

שמחה בלך?

חיים אייזנטל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה תציג את ההתנגדות אדוני.

יוחנן וייצמן:

לא זוכר.

אליעזר ראוכברגר:

כן. חיים, בוא נשמע.

חיים אייזנטל:

למעשה התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

מה השם שלו?

אליעזר ראוכברגר:

מה? שמחה בלך.

חיים אייזנטל:

התוכנית עברה שינויים,

יהודה פרוידגר:

לא, לא וולך.

חיים אייזנטל:

אני מייצג את וולך.

אליעזר ראוכברגר:

אתה עו"ד?

חיים אייזנטל:

מה? לא, אני מצד עורך התוכנית, מייצג את וולך.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא?

אריאל גולן:

אתה מייצג,

אליעזר ראוכברגר:

התנגדות עצמית?

יוחנן וייצמן:

במשרד של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אבל זה התנגדות עצמית?

דובר לא מזוהה:

כן,

חיים אייזנטל:

זה התנגדות עצמית לא של מגיש התוכנית, אלא של אחד הדיירים.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא הצלחתי להבין,

אריאל גולן:

מה השם שלך?

אליעזר ראוכברגר:

אתה,

חיים אייזנטל:

חיים אייזנטל.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, אתה מטעם המבקש, מטעם המתנגד? מטעם הדיירים מטעם עורך התוכנית? תחליט.

חיים אייזנטל:

מטעם המתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה אמרת שאתה מהמשרד של עורך התוכנית,

ישראל קלרמן:

הוא מסכים איתו, עורך התוכנית מסכים, הוא רוצה להגיד את זה, להסביר זה, זה הכול,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא אומר זה התנע,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר, הוא אומר, הוא הרי עם עורך התוכנית, הם מסכים ומתנגד התנגדות עצמית של, לא עצמית,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בוא, בוא תסביר ונראה אחר כך ננסה להבין איך בדיוק אתה מתחבר.

ישראל קלרמן:

תסביר,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, כן, קדימה.

רלי חיים:

רגע אז מה שמך? סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

שמו חיים,

ישראל קלרמן:

אייזנטל.

אליעזר ראוכברגר:

אייזנטל.

יהודה פרוידגר:

אייזנטל.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, עכשיו נבין איך הוא קשור, בבקשה.

חיים אייזנטל:

אז ככה, השינויים שהמתנגד מבקש, זה כך, דבר ראשון, בצד רחוב עמוס, אנחנו קיבלנו להוסיף תוספות והמתנגד רוצה להגדיל את זה בעוד 1.40 מטר, כדי להגדיל את התוספת,

אמנון ארבל:

אתה יכול לבוא להראות על התוכנית? זה יהיה יותר פשוט.

חיים אייזנטל:

כן.

אמנון ארבל:

זה 106/ב, זה זה,

ישראל קלרמן:

לא ידעתי.

אמנון ארבל:

זה לא מופקד ולא, צריך להיות. זה התוכנית שפורסמה לפי 106/ב,

חיים אייזנטל:

כן,

יהודה פרוידגר:

אי-אפשר להעלות אותו למסכים?

אליעזר ראוכברגר:

זה 106/ב,

אמנון ארבל:

106/ב זה לא מופיע.

חיים אייזנטל:

מה שהמתנגד מבקש זה את הקו להגדיל עד כאן ל – 1.40 מטר, ואז גם להשאיר את המרפסת,

יהודה פרוידגר:

אפשר לראות את הבניין,

חיים אייזנטל:

ברחוב עמוס יש הרבה בניינים, שהבניין מגיע עד 3 מטר, והמרפסות, הם יותר קרובים לגבול המגרש,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

חיים אייזנטל:

אז הוא בא ואומר, אם ככה, גם אני רוצה לקבל את זה,

ישראל קלרמן:

לכיוון הכביש או לכיוון הבתים האחרים? זה השאלה.

חיים אייזנטל:

לא, לכיוון הכביש.

אליעזר ראוכברגר:

בבנין, אבל זה לא מרפסות, זה בינוי מה שהוא רוצה,

חיים אייזנטל:

בינוי, לא, הוא רוצה, עד 3 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הוא רוצה, ואז מרפסות או?

חיים אייזנטל:

ואז מרפסות,

ישראל קלרמן:

כן,

חיים אייזנטל:

כן,

יוחנן וייצמן:

בינוי עד,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, הוא רוצה להתאים את זה לקיים?

חיים אייזנטל:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הקיים ברחוב הכוונה,

ישראל קלרמן:

כן,

חיים אייזנטל:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

כמו באזור.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת הוא לא רוצה בינוי עד הסוף, אלא שבסוף יהיה לו גם מרפסות כמו להם,

ישראל קלרמן:

כו,

חיים אייזנטל:

כן, בדיוק. זה דבר אחד. דבר שני, כאן יש מרפסת להריסה, שדרשו מאיתנו להראות את זה להריסה, ולמעשה, הוועדה אישרה כאן מרפסת, וכאן, כאילו יש מרפסת שכבר מאושרת מהעבר. אז הוא מבקש את המרפסת הזו לבטל את ההריסה, ולהציע אותה.

ישראל קלרמן:

אולי הוא רוצה רק את הסגירה, מה ביקשת להרוס את כל זה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תן לו להשלים, להשלים ולהציע,

חיים אייזנטל:

(לא ברור) גם מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

ולהציע אותה, הצגת להציע אותה,

חיים אייזנטל:

להציע אותה בהתאם ל - ,

ישראל קלרמן:

לא, כמו אחרות, זה מה שהוא אמר, הוא רוצה להבין, להריסה,

אליעזר ראוכברגר:

להכשיר את זה,

חיים אייזנטל:

כו,

אמנון ארבל:

זה לא מרפסת, יש שמה, זה לא מרפסת היום, אבל לא משנה,

יוחנן וייצמן:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

אמנון ארבל:

זה עבירת בנייה.

ישראל קלרמן:

מה השאלה? מה שחשבתי, אז זה גם לסגירה.

חיים אייזנטל:

אז את הסגירה לפירוק,

ישראל קלרמן:

סגירה.

אליעזר ראוכברגר:

זה בעצם הריסה רק של הסגירה לא של כל המרפסת,

חיים אייזנטל:

הריסה של סגירה, ולא של כל המרפסת,

ישראל קלרמן:

אפשר יכול להיות שזה מה שהם ביקשו,

אליעזר ראוכברגר:

למה שהוא גם תואם למה שיש,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

חיים אייזנטל:

זה הכרשה. עכשיו,

יוחנן וייצמן:

זה יצריך עוד פרסום 106/ב?

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם?

ישראל קלרמן:

לא,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) אבל.

אמנון ארבל:

ברור שכן, מה לא?

ישראל קלרמן:

לא, בניין שכן,

אמנון ארבל:

מה לא? מה זה לא?

אליעזר ראוכברגר:

מרפסת אחת,

ישראל קלרמן:

יש לך התנגדות לזה?

אמנון ארבל:

הוא כרגע מתנגד לשנות תוכנית, אתה רוצה לשנות ולהוסיף הרחבות דיור.

יוחנן וייצמן:

רגע, אבל מה היה,

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור), אמי, אמי הוא צודק אבל, זה נתת, זה ביקשת להרוס?

יוחנן וייצמן:

לא ב – 106/ב, להרוס את זה,

אמנון ארבל:

זה תוכנית שפורסמה, צריך לתת למי שגר ממול,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לפעמים דברים של שינוי מינורי,

ישראל קלרמן:

מינורי, כן,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם יש פה מישהו ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אילנית, נשאל את אילנית. בסדר.

חיים אייזנטל:

הוא מבקש גם,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אילנית צריכה להחליט.

יוחנן וייצמן:

רגע, והמרפסת הזאתי בתוכנית הראשונה שהופקדה נמצאת?

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

נמצאת להריסה, נמצאת להריסה.

ישראל קלרמן:

להריסה, והגשה של זה,

חיים אייזנטל:

דרשו את זה להריסה. הגשנו את זה מלכתחילה להכשרה, אבל דרשו.

אליעזר ראוכברגר:

זה הבנו, הלאה.

צחי בריס:

מכמה לכמה?

אמנון ארבל:

אז עוד שנייה, אנחנו נעשה את זה בדיון פנימי. בסדר.

חיים אייזנטל:

כאן בדירה 9, הוא מבקש לקבל כאן מרפסת, כמו, כמו שקיבלו כאן,

יוחנן וייצמן:

לא ילך לפרסום, טוב.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, רגע,

עמנואל זלטס:

בדיון פנימי.

אליעזר ראוכברגר:

חכה תשמע, בשביל מה יש פה יועצת משפטית?

יוחנן וייצמן:

בסדר, אתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:

שאתה תגיד? חכה נשמע אותה, מה שהיא תגיד,

חיים אייזנטל:

בדירה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל היו פה בשינויים מינוריים לא עושים.

יוחנן וייצמן:

מינוריים לא עושים.

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם זה נקרא מינורי או לא, בשביל זה יש יועצת משפטית. כן,

חיים אייזנטל:

ודירה 9 מבקש כאן,

אליעזר ראוכברגר:

סבלנות.

חיים אייזנטל:

מרפסת בהמשך למרפסות שאושרו.

יוחנן וייצמן:

באותה צורה.

חיים אייזנטל:

באותה צורה. ודבר נוסף שזה דבר שלכאורה לא יצטרך פרסום נוסף, זה השלבי ביצוע. למעשה התוכנית הזאת כשהיא התחילה, היא התחילה רק מהדייר בקומה קרקע שיש לו עבירת בנייה, כי הוא רצה להכשיר אותה. עכשיו הוא התחיל עם תוספות, הוא לא הסתדר עם השכנים, עם כל השכנים. אז הוא התחיל עם תוספות להכשיר את העבירת בנייה שלו. באה העירייה ואמרה בצדק, שאם אפשר לעשות תוכנית לכל הדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים אייזנטל:

הוא צריך לעשות לכל הדיירים, אבל את השלכיות ביצוע, כפו עלינו לעשות את זה בהינף אחד.

אליעזר ראוכברגר:

הינף אחד.

חיים אייזנטל:

עכשיו מה שקורה ש - , א' שהדייר הזה שהוא היה, הוא הגיש את התוכנית, הוא יזם את התוכנית, אם הוא ירצה לבנות, הוא חייב לבנות יחד עם כולם, יש המון,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יקבל לעולם היתר.

אליעזר ראוכברגר:

או בקרקע,

חיים אייזנטל:

או בקרקע כן, ובנוסף לזה, בנוסף לזה, יש כאן עמודות של ממ"דים, שממ"דים בוודאי ש - , אין,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו משהו בנוסף להכשרות עבירה?

יוחנן וייצמן:

איזה שלכיות אתה מציע?

חיים אייזנטל:

ממ"דים, מה?

יוחנן וייצמן:

מציע, רוצים להוסיף שטח חדש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, חוץ ממ"דים, ממ"דים זה (לא ברור), חוץ ממ"ד.

חיים אייזנטל:

חוץ ממ"דים, יש לו קטע קטן שהוא מוסיף, לא, זה הכול הכשרה.

אליעזר ראוכברגר:

הכול הכשרה, הוא קיים.

חיים אייזנטל:

כן, כן, בקומה א'. עכשיו בנוסף לזה, הקטע של הממ"דים, שמה כבר אין כל כך היגיון, כיוון בן אדם כשהוא בא, מבקש ממ"ד הוא יכול לבקש גם שתי קומות,

יהודה פרוידגר:

שמים לב,

חיים אייזנטל:

אז אין כיום, כשעושים תב"ע, והתב"ע מציעה ממ"דים, מה? כן, מלמעלה, למטה למעלה זה ברור. אבל (לא ברור) שיהיה שלביות ביצוע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

חיים אייזנטל:

בהינף אחד.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הבנו.

חיים אייזנטל:

סיימתי?

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, אני רוצה לשמוע את אמי, שנייה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני כן הייתי אומר לך, בוא נציע, איך לנושא סעיף 7, להוסיף שלביות. איזה שלביות ביקשתם?

חיים אייזנטל:

מלמעלה,

אליעזר ראוכברגר:

מצמיחה מלמטה ללמעלה,

יוחנן וייצמן:

אז הוא יוכל להוציא היתר,

אליעזר ראובברגר:

זה מה שדיברנו,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

זה מה שדיברנו לפני שנייה,

חיים אייזנטל:

כן, וזה לא מצריך,

יוחנן וייצמן:

כמה עמודות ממ"דים יש?

חיים אייזנטל:

שתי עמודות ממ"דים,

יוחנן וייצמן:

אבל זה אין לך בעיה, שזה יהיה באזור אחד,

חיים אייזנטל:

לא, גם כל התוספות למעשה, יש בעיה של הינף אחד, כי מה שקרה בתוכנית הזו, לא כל השכנים באמת רוצים לבנות ולהשתתף, חלק מהשכנים באו לבקש, שהם רוצים גם לקבל, אז העירייה באה ואמרה, תעשו תוספות לכל השכנים. אבל כשזה הגיע לבנייה בפועל, לא חייב להיות שכל השכנים ייבנו. אז מה שאנחנו רוצים שזה יהיה צמיחה מלמטה למעלה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אגף אחד יבנה בקומה שניים, והאגף השני לא ירצה לבנות בקומה שניים, מה עושים?

חיים אייזנטל:

זה יהיה מלמטה ללמעלה.

יוחנן וייצמן:

כן. הבנתי. לא, בסדר.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה רוצה להתייחס,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

למה שהוא אמר? לא, כשהוא נמצא הוא אמר את עמדתך.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא? אוקי, תודה.

חיים אייזנטל:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. ניכנס לדין פנימי, תודה רבה. בוא תעשה לי, בוא תעשה לי רגע סדר, שנייה, בוא תעשה לי רגע סדר, על מה היה 106.

אמנון ארבל:

הרחבות נוספות שעשינו, החלטה אומרת 106/ב,

אליעזר ראוכברגר:

ואתה אומר, שאפשר להגיש התנגדות רק על 106, והוא הגיש את ה - ,

אמנון ארבל:

נכון, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה להבין את זה,

אמנון ארבל:

כעיקרון אין סופיות דיון, אבל ההחלטה לגבי 106 דיברה על זה ש - , לקבל חלקית את ההתנגדות, תוספת שטחים בקומת הקרקע על חשבון שטח מילוי, ניתן לבחון בתיאום עם מחלקת תכנון עיר, תוספת שטח הבינוי כולל פתרונות ממ"דים ואוורור, יש לתקן את המסמכים בהתאם, הפרסום יעשו לתקופה של 30 יום, ואז הוועדה תשוב ותדון, השינוי היה בעיקר באזור הזה, כאן. כאן, כל האזור הזה, שעשינו הרחבה למעשה, פה, זה חנייה, (לא ברור), עשינו פה את ההרחבה הזאת, עכשיו הוא רוצה להרחיב את זה עוד יותר, ולהוסיף את זה, ועוד מרפסת פה הבנתי, והשלביות הביצוע. לא, השינוי פה דרמטי, אני חושב שמרפסות, מרפסות במטר מגבול החלקה.

אליעזר ראוכברגר:

הנושא של - 106/ב האם מצר עוד פעם, אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אמנון ארבל:

לדעתי, מרפסת מטר מגבול החלקה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? שאתה רק מפרק את ה - ,

אמנון ארבל:

הוא רוצה גם, לא, שהשכנים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא רוצה עוד מרפסת,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

זהו.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

בדירה 9 הוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בדירה 9 כן, אבל אני מדבר מרפסת מה שמסומן להריסה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) כרגע.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, קודם כל המרפסת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה כמו האחרים.

אליעזר ראוכברגר:

שזה כמו האחרים, והוא משאיר את המרפסת, הוא רק מוריד את הקירוי. אבל הוא לא הורס את כל המרפסת, הוא לא בונה את כל המרפסת, משאיר אותה כמו שהיא, זה הכשרת עבירה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא פורסמה בכלל?

אמנון ארבל:

לא, היא סומנה להריסה.

אליעזר ראוכברגר:

היא סומנה, היא סומנה להריסה. ועכשיו מה שהוא מבקש שהסימון להריסה יהיה רק על הקירוי, ולא על המרפסת, ולא על הרצפה.

יוחנן וייצמן:

נשאיר אותה פתוח,

אליעזר ראוכברגר:

נשאיר אותה פתוח, מרפסת, מרפסת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה העומק שלה?

אליעזר ראוכברגר:

מה העומק שלה? אמי. אני מבין שזה כמו ליד.

עמנואל זלטס:

1.20 מטר?

אמנון ארבל:

זה להריסה, (לא ברור). 2 מטר.

ישראל קלרמן:

2 מטר?

אמנון ארבל:

אבל היא בקו אפס, בקו אפס לשכנים,

ישראל קלרמן:

2 מטרים?

אמנון ארבל:

עומק 2 מטר, הנה זה כאן, זה זה.

ישראל קלרמן:

הוא אמר פה, הוא אמר פה פחות.

אמנון ארבל:

זה כל עבירת בנייה הזאתי, אם אני מבין נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית,

אמנון ארבל:

כל זה,

אריאל גולן:

כן, את השכנים מכירים אותה,

ישראל קלרמן:

מה וואו?

יוחנן וייצמן:

זה שימור מחמיר.

אמנון ארבל:

אני לא יודע של מי העבירה אבל, של זה, או של זה, אני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

מה? אתה מדבר על זה, או על זה.

אמנון ארבל:

לא, אמרתי, אני לא יודע איפה גבול חלקה,

אליעזר ראוכברגר:

זה ממש בתוך הבית השני. זה נראה כאילו לאמצע,

אמנון ארבל:

יתחברו, יתחברו.

אליעזר ראוכברגר:

זה נראה שפה האמצע, זה אחד, וזה אחד, זה נראה כמו לא יודע מה,

אמנון ארבל:

אולי כן,

אליעזר ראוכברגר:

התחתון שכאן, אני לא יודע,

אמנון ארבל:

אתם רוצים פה, תסתכלו כאן, להוסיף היום פה מרפסות שפונות לכיוון הזה.

יהודה פרוידגר:

זה הבור מים שכל (לא ברור) שלנו.

אמנון ארבל:

בשטח, יכולים גם (לא ברור) את המרפסות, לפי זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה יגידו אלו?

אמנון ארבל:

מצחיק, אני יודע, זה יותר רצוי ממצחיק.

ישראל קלרמן:

כי זה החיים שלהם שמה.

יוחנן וייצמן:

נו החיים, נו מה אפשר לעשות?

ישראל קלרמן:

הם (לא ברור) ביחד, סתם שאלה אמי, כל המשפחות.

אמנון ארבל:

כל עבירה זה מלא עבירות בנייה למעלה, למטה, בגג, פה מאחורה וזה, ואתם פעם שלישית עושים הרחבות כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

אמנון ארבל:

כאילו הכול בסדר,

יוחנן וייצמן:

משאירים.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, יש שמה משהו שהוא לא ככה?

אמנון ארבל:

יש בניינים פה יותר טובים כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש?

אמנון ארבל:

יש, הנה בניין בלי עבירות בנייה תסתכל איזה יופי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מפתיע אותי.

אמנון ארבל:

הנה, בניין בלי עבירות בנייה.

אליעזר ראוכברגר:

תהפוך לצד השני נראה,

אמנון ארבל:

צדיק בסדום.

ישראל קלרמן:

זה הבניין,

עמנואל זלטס:

תראה את כל זה גם.

ישראל קלרמן:

כנראה צחי ברים (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לכל אלה אין כתב אישום.

עמנואל זלטס:

אתה רוצה לראות מה שאתה רוצה לראות,

אליעזר ראוכברגר:

מגיע לו קנס.

אמנון ארבל:

תקשיבו זה,

אליעזר ראוכברגר:

מגיע לו קנס.

אמנון ארבל:

תראו את ה - , זה הבניין, תסתכלו זה הבניין, כן?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

וזה אתה רוצה לראות עוד, ועוד, ועוד, ו - , מה אני אגיד לכם?

ישראל קלרמן:

בסוף,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור) מה?

אמנון ארבל:

אני חושב שצריך להרחיב את הבניין הזה לשימור,

עמנואל זלטס:

או פינוי בינוי אתה רוצה?

אמנון ארבל:

שימור,

יוחנן וייצמן:

אמרתי מקודם.

אמנון ארבל:

שימור כמו שהוא,

יהודה פרוידגר:

זה בתור מוזיאון,

אמנון ארבל:

שימור,

ישראל קלרמן:

וייצמן שימור מחמיר,

יוחנן וייצמן:

כן.

יהודה פרוידגר:

לא, להראות מה שאפשר להגיע, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, זה להראות מה שלא עושים בניין, ובונים בניין נורמאלי של 9 קומות, זה צריך להראות.

אמנון ארבל:

כן, ממש,

יוחנן וייצמן:

ומסודר.

אמנון ארבל:

אתה רואה, תראה איזה בניין יש כאן, מה זה המסורה, לא, זה לא המסורה? מה זה?

יוחנן וייצמן:

זה שנלר. לא?

אמנון ארבל:

לא,

עמנואל זלטס:

יש מצב.

אמנון ארבל:

זה שנלר?

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אמנון ארבל:

זה שנלר,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה שנלר.

עמנואל זלטס:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה חושב ששם אין?

אמנון ארבל:

בטוח שיש. יהיו מחר,

יוחנן וייצמן:

אחת גדולה וענקית, אתה יודע.

אליעזר ראוכברגר:

מה השאלה?

עמנואל זלטס:

הנה.

אמנון ארבל:

מה קרה לתוכנית, להגיד.

עמנואל זלטס:

כן, זה גם.

אמנון ארבל:

יש שם בעיה קשה.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני לא, לא רואה בזה בעיה.

אמנון ארבל:

לפרסם עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

תפרסם,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל לפרסם אבל צריך, כן,

יוחנן וייצמן:

לפרסם, רק השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

אם אילנית אומרת שצריך לפרסם,

יוחנן וייצמן:

דקה, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

הדברים האלה,

יוחנן וייצמן:

רק מי שעלול להיפגע.

עמנואל זלטס:

הזו, רק למי שקרוב, כן,

יוחנן וייצמן:

למעשה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אולי יבוא חתימות,

ישראל קלרמן:

אולי יביא חתימות,

יוחנן וייצמן:

העמודה הזאתי של הבניין הזה.

אמנון ארבל:

הרחוב לא ייפגע?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה לא בדיוק העמודה הזאת. הצד השני שלו,

אמנון ארבל:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הבניין ההוא,

יוחנן וייצמן:

הבניין ההוא, החזית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

החזית ההיא,

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

גם עכשיו זו (לא ברור), כולה מתנגד אחד, וזה חצי התנגדות.

יוחנן וייצמן:

לא, אין מתנגד, אין פה מתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא יהיה, אז אני אמרתי לך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יהיה פה עוד מתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מאמין, אני בדברים האלה, מה שאילנית אומרת,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי זה 2 מטרים, זה בכל זאת יותר מידי.

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, קיבלתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הקלה, אנחנו עושים את זה,

אליעזר ראוכברגר:

קיבלתי 106/ג.

יוחנן וייצמן:

זה התנגדויות זהות, זה, 106/ג זה קנטרנית, סתם שתדע.

אליעזר ראובברגר:

לא, היה התנגדות הראשונה זה ה – א'.

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אליעזר ראובברגר:

אלה ב', עכשיו ג'. אולי אחר כך גם את א', מה אני יודע, טוב. אנחנו מקבלים לפרסם.

יוחנן וייצמן:

עכשיו שוב, עו"ד מיכאלי, רק לעמודה ההיא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הליך רישוי,

אליעזר ראובברגר:

אבל איפה יוסי? הוא אמר שהוא בא, אני עכשיו צריך לחכות לו גם?

ישראל קלרמן:

לא..

עמנואל זלטס:

שייכנסו הצדדים, מה הבעיה?

אליעזר ראובברגר:

רגע שנייה, שיציג לנו. מה אתה אומר?

רלי חיים:

נראה לי שהוא רושם, מה הוא רשם? אמי.

אדיר שוורץ:

כתבתי לו,

רלי חיים:

106/ב,

אליעזר ראובברגר:

כתבת לו?

אדיר שוורץ:

טוב שדאגת,

אליעזר ראובברגר:

הוא ענה לך שהוא בא, או שאתה מעצמך אומר? מה התעוררות וזה, צירפו אותך, אתה מייצג אותו?

עמנואל זלטס:

כשהם רוצים ככה, כשהם רוצים ככה.

רלי חיים:

אני הולכת לפי מה שאמי כתב עכשיו.

אדיר שוורץ:

חברות בסיסית.

רלי חיים:

עכשיו לתקן את התוכנית, ולפרסם.

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) בקואליציה, הוא גם בקואליציה,

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי לא צריך פרסום, משלוח הודעות למי שלול להיפגע.

אליעזר ראובברגר:

לא שמעתי על זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, אמי,

אמנון ארבל:

זה המשמעות של,

יוחנן וייצמן:

זה 106/ב,

אמנון ארבל:

זה המשמעות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

לא מודעה בעיתון וכולה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא חשוב, לכן צריך,

רלי חיים:

כן, כן, פרסום של 106/ב,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זה אותו אדם העלול להיפגע.

ישראל קלרמן:

יפה, זה מה שהם אמרו נו מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה בלי להגיד מה,

אמנון ארבל:

זה לא אומר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מרפסות, אלא בפועל לפי 106/ב,

רלי חיים:

לעשות אולי, לעשות, לא פרסום,

ישראל קלרמן:

חלוקת פליירים בכל (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

לפעול,

יוחנן וייצמן:

כולל שנלר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואז את, את מכוסה.

אמנון ארבל:

מה? נכון, מה שאמרתי לך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר תמשיך ככה.

אמנון ארבל:

זה מה שאמרתי. תוכנית 2 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה שנייה.

ישראל קלרמן:

אולי אין לו בעיה, אולי אין לו בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

אריאל גולן:

חביליו רצה לבוא, לא?

יהודה פרוידגר:

כן הוא רצה לבוא, לא?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, שנייה. לא, לא ככל יתקבלו החלטות, התנגדויות.

אמנון ארבל:

התנגדויות.

יוחנן וייצמן:

לא, הם רוצים עוד מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, בסדר.

עמנואל זלטס:

פנאלית להכניס שם.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

תוכנית 1227206

אמנון ארבל:

תוכנית 2 בסדר היום, תוכנית מספר 1227206, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון בהתנגדויות, תוכנית ברחוב המייסדים 1 בבית הכרם, זה תוכנית שכבר בעבר, הוגשה, ובסוף נסגרה, אני אראה לכם את המקום רגע.

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור) הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא בגדולים. לא, הוא בפינה.

ישראל קלרמן:

מ – 10, לא, זה יורד.

אליעזר ראוכברגר:

מאיפה זה מתחיל.

ישראל קלרמן:

על הרצל.

אמנון ארבל:

רגע, שנייה זה תקוע פשוט, שנייה סליחה רגע. מה עושים?

אליעזר ראוכברגר:

הוא כבר לא שמה, אתה יודע.

ישראל קלרמן:

רעננה, הרצליה.

אמנון ארבל:

אנחנו מדברים על הבניין שנמצא כאן, בקצה רחוב המייסדים על החלוץ, הבניין הזה כאן, התוכנית למעשה מציעה להוסיף.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)?

אמנון ארבל:

כן, המייסדים פינת החלוץ. יש פה בניין שלמעשה הבניין הזה, שמאשר,

אליעזר ראוכברגר:

המייסדים פינת?

אמנון ארבל:

להוסיף קומה,

אליעזר ראוכברגר:

החלוצי זה זה, הוא מבקש גם למעשה להוסיף קומה, ולהסדיר יחידת דיור בקומה, בקומת עמודים, אחרי זה אני אפתח את זה רגע, 1, 2,

יוחנן וייצמן:

מה לא אומרת?

אדיר שוורץ:

אבל אם אתה מתנגד תעשה את זה באותו ווקאליות,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה,

אמנון ארבל:

התוכנית הופקדה, חברים,

אליעזר ראוכברגר:

חברים תנו לאמי בבקשה,

אמנון ארבל:

התוכנית הופקדה ולמעשה מוסיפה 3 יחידות דיור בקומה עליונה, ועוד קומה אחת, ועוד דירה אחת בקומה למטה, יש פה התנגדויות של חלק גדול מהדיירים בבניין, שטוענים שאין (לא ברור) מספר, יש לדעתם בעיה של תוספת גדולה מידי בבניין, ובעיה של תשתיות, ובעיה של חנייה, נגד המכפילים שהוא מציע, כרגע אני אראה לכם התוכנית, התוכנית מבחינה תכנונית היא די פשוטה, ותמכנו בה גם בעבר, וגם הפעם, אבל יש את הנושא שהוא די, נשמע תיכף בדיוק, אבל נושא ההסכמות. התוכנית כמו שאתם רואים היא די פשוטה, מוסיפה קומה למעלה, 3 יחידות דיור נוספות ומסדירה למטה כמו שאמרתי במפלס התחתון, תיכף נראה את זה.

אריאל גולן:

את האחוזה - ,

אמנון ארבל:

בדקנו בשלב ה - , כמובן בשלב העמידה בתנאי סף, היועץ המשפטי בודק את ההסכמות, אבל לפעמים בהתנגדויות זה עולה שוב, כמו שעלה גם פה. בוא נכניס ונשמע אותם.

רלי חיים:

צד אחד המתנגדים, צד אחד המבקשים.

אליעזר ראוכברגר:

מתנגדים פה מבקשים שם. מתנגדים פה, מבקשים שם, שם.

רלי חיים:

מבקשים ממול.

אמנון ארבל:

זה הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

איפה? זה.

אמנון ארבל:

זה המייסדים, זה החלוץ.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. עו"ד רן שילוח, נמצא?

עו"ד רן שילוח:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

עו"ד רן שילוח:

אנחנו הגשנו התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד רן שילוח:

יש כאן קודם כל התוכנית הוגשה על בסיס רעוע, אין מעמד לתוכנית,

אמנון ארבל:

בעלויות.

עו"ד רן שילוח:

להגיש תוכנית בבניין בבית משותף, כי אין לו שמה לא דירה, לא מחסן, ולא שום יחידה. המקום היחיד שהיחידה הזו מופיעה, זו יחידה פיקטיבית, אין שמה כלום, יש שמה גרם מדרגות, המקום היחיד שיש רישום כלשהו של הדבר הזה, זה בתשריט הבית המשותף, שמה רשום, מחסן מתוך גרם מדרגות, גודל מטר אחד רבוע, אותו מחסן לא מופיע בהיתר הבנייה, לא מופיע גם בנספח הבינוי, אין שום ציון שלו,

יוחנן וייצמן:

יש הצמדות למחסן הזה?

עו"ד רן שילוח:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

יש הצמדות?

עו"ד רן שילוח:

כן, כל הגג הצמידו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן הבנייה על הגג,

אריאל גולן:

ואיפה המחסן, הוא לא מופיע בשום מקום?

עו"ד רן שילוח:

לא מופיע בשום מקום.

אריאל גולן:

ולא בתשריט בית משותף?

עו"ד רן שילוח:

אני אומר רק בתשריט בית משותף,

אריאל גולן:

איפה הוא מופיע אבל?

עו"ד רן שילוח:

מה?

אריאל גולן:

איפה?

עו"ד רן שילוח:

תשריט בית משותף,

אריאל גולן:

לא, אבל איפה בתשריט? בגג?

עו"ד רן שילוח:

רשום, רשום, חדרון מטר על מטר מתחת למדרגות, כאשר בפועל אותם מדרגות,

אריאל גולן:

אבל צריך מאה אחוז הסכמות לכזה דבר,

עו"ד רן שילוח:

נכון, זה בדיוק העניין,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש,

עו"ד רן שילוח:

באותה, רק שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש מחסן שהוא בצמוד לבתים.

אריאל גולן:

לא, אבל עוד הפעם ברגע שהמחסן לא צמוד בהרחבה, צריך מאה אחוז חתימות, ע"פ הפסיקה.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שהמטר הזה.

אליעזר ראובברגר:

המטר הזה הוא לא קיים,

עו"ד רן שילוח:

יש, יש ככה, קודם כל מלכתחילה תנאי ראשוני למגיש תוכנית שיהיה לו דירה בבניין, עכשיו דירה יכולה להיות מחסן, יכול להיות כל יחידה נפרדת,

אמנון ארבל:

זה כל רכוש משותף,

עו"ד רן שילוח:

במקרה הזה אין יחידה נפרדת.

אליעזר ראובברגר:

דירה מלאה?

עו"ד רן שילוח:

יש גרם מדרגות בצד אחד הקיר של הבניין, בצד השני מעלית, ואין שמה שום חלל, עובדה שהוא לא מופיע, הוא לא מופיע אפילו בנספח הבינוי שהם הגישו, שמגיש התוכנית הגיש. איפה יחידה מספר 1, אותו מחסן בנספח הבינוי, לא רואים אותו, כי הוא לא קיים. אם אתם יכולים,

יהודה פרוידגר:

אין מציאות להיכנס לחלל הזה שמתחת למדרגות?

עו"ד רן שילוח:

מה זה אין מציאות? זה לא קיים,

יהודה פרוידגור:

אי-אפשר?

עו"ד רן שילוח:

אין, אין,

יהודה פרוידגור:

בגלל שמשני הצדדים זה בנוי.

עו"ד רן שילוח:

קירות,

אמנון ארבל:

שאלה, שאלה, אני שואל שאלה, שאלה אם בהסכם הבית המשותף, יש מחלוקת, תיכף הם יענו, אם יש מחלוקת שהגג הוא אכן פרטי.

עו"ד רן שילוח:

בטח שיש מחלוקת,

אמנון ארבל:

הגג הזה הוא פרטי?

עו"ד רן שילוח:

אני אסביר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אומר הצמדה לא חוקית,

עו"ד רן שילוח:

ההצמדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היה הצמדה.

עו"ד רן שילוח:

רק רגע, רק רגע, בחוק, בחוק, מה שחל, חוק המקרקעין או חוק בתים משותפים משנת 1961, זה לא משנה, זה אותם הגדרות בשני החוקים, נכון ל - , לרישום הבניין, מה שצריך שיהיה חדר אותה לשימוש נפרד, זה התנאי המינימאלי ליחידה נפרדת שהיא תיחשב דירה, כאן אין את זה, ולא ניתן להצמיד שום הצמדות, אלא לדירה. לכן ההצמדה של הגג, לאותו, ישות פיקטיבית שלא קיימת, היתר לא חוקית, ולא הייתה חוקית. עכשיו מלבד, אני יכול,

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, בבקשה.

עו"ד רן שילוח:

אני ממשיך. מלבד אותו, מלבד אותה הצמדה לא חוקית, יש גם, יש גם שבכלל לא מזכה אותו להגיש תוכנית, כי אין לו דירה, יש גם עניין של, של הסכמה, שזה תוספת של 3 יחידות דיור לבניין, אני לא מדבר על הרביעית, כי הרביעית היא דירה קיימת שמכשירים אותה בעצם, בהיתר בנייה רשומה כמחסנים והופכים אותה לדירה, אבל אני מדבר על תוספת של 3 יחידות דיור, זה בערך 50% מהדירות הקיימות, זה מחייב הסכמה של, לפי, הגשת התוכנית מחייבת 60% לפחות.

אליעזר ראובברגר:

אילנית, את,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

עו"ד רן שילוח:

כאן אני לא מבין איך, לא התקבל, יש כאן התנגדות של מאה אחוז מבעלי הזכויות, מאה אחוז.

דובר לא מזוהה:

אתה מייצג כמה?

עו"ד רן שילוח:

מה?

דובר לא מזוהה:

אתה מייצג את מי?

עו"ד רן שילוח:

את כולם,

דובר לא מזוהה:

יש לך ייפוי כוח?

עו"ד רן שילוח:

יש לי ייפוי כוח, כן, הגשתי אותו, כן, יש כאן מאה אחוז מבעלי הזכויות שמתנגדים. עכשיו איך,

איך זה עבר בלי לקבל שום הסכמה מאף אחד, זה סימן שאלה, לא ברור. לא ברור לי, איך זה בכלל,

יהודה פרוידגר:

הגיע עד לפה.

עו"ד רן שילוח:

הגיע עד לפה, בדיוק זה שאלה מעניינת מאוד. אבל אני לא אתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

עמד בתנאי סף, זה שאלה שלו,

עו"ד רן שילוח:

בוודאי, מה? איך אפשר בלי הסכמה. עכשיו יש כאן מעבר לעניין של ה - , של אי - קיום יחידה, אי - קיום דירה, ואי - קיום רוב, רוב מינימאלי, יש עניין של רכוש משותף, אני עדיין מדבר על ה - , על, יש כאן, יש כאן בנייה נרחבת ברכוש המשותף, הם הוא רוצה לעשות חניון על רכוש משותף. הוא רוצה להוסיף מחסנים, שלושה מחסנים בקומת המרתף על חשבון רכוש משותף.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד רן שילוח:

מחסנים שלושה מחסנים על חשבון רכוש משותף, זה דבר שדורש הסכמה של מאה אחוז מהדיירים, ויש לו אפס. אף אחד, יש לו התנגדות של מאה אחוז מהדיירים, לא הסכמה של מאה אחוז מהדיירים. בנוסף, מה?

דובר לא מזוהה:

זה המחסן,

עו"ד רן שילוח:

כן, הנה רואים את המחסנים,

אריאל גולן:

אפשר שאלה,

אמנון ארבל:

הוא מציע פה יחידת דיור,

אריאל גולן:

אני רואה בסעיף 2 בהסכם בית משותף כתוב, במיוחד מותר במסגרת זו בתנאים אלה לבעל הרשום של גג הבית, לבנות על הגג, ואין צורך בהסכמה של בעלי לבנות על הגג, (לא ברור) המשנה, הם לא צריכים את ההסכמות בכלל,

עו"ד רן שילוח:

זה נכון,

אריאל גולן:

זה סעיף 2 במפורש,

עו"ד רן שילוח:

כן, זה זה, אנחנו מודעים לזה,

אריאל גולן:

אוקי,

עו"ד רן שילוח:

קודם כל, קודם כל,

יוסי חביליו:

לא שמעתי מה שאמרת.

אריאל גולן:

סעיף 2 בהסכם בית משותף, כותב מפורש, הוא לא צריך הסכמות לבנו על הגג,

יוסי חביליו:

מה התגובה באמת לזה?

עו"ד רן שילוח:

אז יש לי תגובה לזה. התגובה לזה, היא כזאת, קודם כל ההסכמה הייתה נכונה לשנת 1969, במצב זכויות הבנייה דאז, אין כאן מילה על זכויות בנייה עתידיות, אין כאן,

אריאל גולן:

אין הגבלה גם כן,

עו"ד רן שילוח:

אין הגבלה, אבל צריך, ברגע שזכויות הבנייה זה רכוש משותף,

אריאל גולן:

מה שמד? עוד פעם.

עו"ד רן שילוח:

רן שילוח.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל,

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא עו"ד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל התב"ע זה לא אומר,

יוסי חביליו:

דני,

דובר לא מזוהה:

לא רואים?

יוסי חביליו:

רואים, אבל אמרתי מה דני הגיע לפה, דני באחד צריך לבוא.

אריאל גולן:

רן שילוח, כן. לא, אבל אני מדבר גם על זה, שהוא לא צריך גם כן,

עו"ד רן שילוח:

כתוב ש - , כתוב, עכשיו, יש את החוק משנת 2016, תקנות משנת 2016, תקנות משנת 2016 קובעות שכן צריך, מתחייבת הסכמה של 60% לדיירים,

אריאל גולן:

לא, אבל בעיקר שזה,

עו"ד רן שילוח:

והסכמה, והסכמה הזאתי היא לא לכל בנייה, אין כאן שום פירוט של איזה בנייה, היא לא, היא לא מחייבת לגבי זכויות בנייה עתידיות, היא לא, ואין כאן שום, אין כאן שום רמז אפילו.

יוסי חביליו:

איפה המסמך הזה?

אריאל גולן:

למה? בסעיף 6 כתוב שהם יכולים להקים על הגג,

יוסי חביליו:

איפה? איפה הנייר הזה?

אריאל גולן:

אפשר הכול.

יהודה פרוידגר:

אין את זה,

אריאל גולן:

אני רואה שבהסכם מותר להם לעשות הכול.

יוסי חביליו:

לא נכנס, איפה נכנס?

אריאל גולן:

לארכיב האופטי, תראה.

עו"ד רן שילוח:

יש פסיקה נרחבת,

אריאל גולן:

הסכם, הסכם אבל,

עו"ד רן שילוח:

מה?

אריאל גולן:

פסיקה, אבל יש לך הסכם.

עו"ד רן שילוח:

בסדר, ההסכם, ההסכם,

אריאל גולן:

פסיקה לא מבטלת הסכם.

עו"ד רן שילוח:

ההסכם, לא חל,

יוסי חביליו:

אבי אשכנזי, מה נשמע?

אריאל גולן:

אנחנו נשמע אתכם עוד מעט.

עו"ד רן שילוח:

אני רוצה להשיב,

אריאל גולן:

כן,

דובר לא מזוהה:

יש להם זכות.

עו"ד רן שילוח:

קודם כל, קודם כל ההסכם לא פותר את הבעיה שדיברתי עליה קודם.

יוסי חביליו:

מה דיברת קודם? איזה בעיה?

עו"ד רן שילוח:

שאין לו בכלל דירה בבניין.

אריאל גולן:

יש לו יחידת משנה,

עו"ד רן שילוח:

מה יש לו?

אריאל גולן:

יחידת משנה יש לו?

עו"ד רן שילוח:

לא,

דובר לא מזוהה:

כן,

אריאל גולן:

למה לא?

יוסי חביליו:

כן, יש לו מחסן,

עו"ד רן שילוח:

אין לו מחסן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא פיזית לא, אבל זה רשום, רשום.

עו"ד רן שילוח:

אז מה? אבל אין שמה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז מה? אנשים לא בודקים מה קיים, בודקים מה רשום.

עו"ד רן שילוח:

לא, אז איפה זה כתוב?

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, אילנית, סליחה, סליחה, יוסי, יוסי, שנייה, בוא זה לא דיון ביניהם, תנו לו להשלים את הטיעון שלו,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל זה ענייני,

אליעזר ראוכברגר:

נשמע אותם,

יוסי חביליו:

שואלים שאלות קנייניות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, חכה שיהיה (לא ברור), אני לא שהוא מדבר, חכה.

יוסי חביליו:

כן, אבל אתה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני שומע אותו, בוא תן לו להשלים את הטיעון, לפחות לכבד את האנשים להשלים את הדברים.

יוסי חביליו:

הוא עונה בשמחה.

יהודה פרוידגר:

די, לא צריך לעשות, לא עכשיו.

עו"ד רן שילוח:

לגבי אותו תקנון,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) שכולם ישמעו אותך, למה רק שיוסי ישמע אותך? די, אבל תן לו לדבר, ואחרי זה,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, בוא, תן לצדדים, עם כל הכבוד, אתה גם תהיה בדיון פנימי, הם לא יהיו בדיון פנימי. כן,

עו"ד רן שילוח:

לגבי אותו תקנון אוקי, התקנון אומר שאין צורך בהסכמה לבנות על הגג. אבל הוא לא אומר, שזכויות בנייה עתידיות, יהיו שייכות לבעל הגג, אין מילה, אין מילה,

דובר לא מזוהה:

זה היה ברור מאליו.

עו"ד רן שילוח:

זה היה ברור מאליו, שמה?

אליעזר ראוכברגר:

לא להתפרץ, לא להתפרץ. בבקשה.

עו"ד רן שילוח:

שזכויות הבנייה העתידיות יהיו שייכות לפלוני או אלמוני או לבעל יחידה מסוימת,

יהודה פרוידגר:

למי שמותר, שלא, מה?

אליעזר ראוכברגר:

אז מי לדעתך זה יש צריך לבקש הסכמה או לא לבקש הסכמה?

יהודה פרוידגר:

שמותר לבנות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא מבקש תוכנית, כל אחד שמבקש תוכנית,

עו"ד רן שילוח:

יש היום, יש היום את פסק דין חברת בית הדר, אני לא יודע אם אני אפנה אתכם, זה דיון נוסף
6448/23, בבית משפט העליון ושמה נקבע, שגם, שאם במקרה דומה, כאשר אין ציון ספציפי ומפורש
של זכויות הבנייה שייכות לפלוני או אלמוני, אז נחשב לרכוש המשותף.

אריאל גולן:

כתוב לך מותר בתנאים האלו, רישום על הגג, לבנות.

עו"ד רן שילוח:

אבל הוא יכול לבנות, אבל יכול להיות שזכויות הבנייה שייכות לכולם,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור).

עו"ד רן שילוח:

חלק שלו, חלק שלי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הוא מבקש בתב"ע זכויות בנייה,

עו"ד רן שילוח:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא שהוא משתמש בזכויות בנייה,

עו"ד רן שילוח:

אבל זכויות הבנייה זה לא רק שלו,

אמנון ארבל:

אבל יש לי שאלה, אבל יש לי שאלה אליך, הרי אנחנו לא, לא נכריע בנושא זכויות הבנייה, נניח
שאתה צודק,

עו"ד רן שילוח:

כל כך,

אמנון ארבל:

הוועדה חושבת שהבינוי שמוצע פה הוא תכנונית ראוי והגיוני, ותאשר את התוכנית, ואתם תתחלקו אחרי זה לפי מה שיחליט מי שיחליט, לגבי מי מקבל מה, אני שואל,

יהודה פרוידגר:

זה בבית משפט,

אליעזר ראוכברגר:

זה בבית משפט או אצל המפקחת, לא יודע,

יהודה פרוידגר:

את המפקח על בתים משותפים,

יוסי חביליו:

לא, אבל לקחת אפשרות לפנות לבית משפט?

אליעזר ראוכברגר:

או וועדת ערר,

יוסי חביליו:

להוציא צו מניעה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

את האיזון ביניהם,

אליעזר ראוכברגר:

או וועדת ערר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הוועדה תעשה,

אליעזר ראוכברגר:

וועדת ערר זה תבי"ע מקומית.

עו"ד רן שילוח:

אני ממצה את הזכויות שלי כאן במסגרת ההתנגדות,

יהודה פרוידגר:

בסדר.

עו"ד רן שילוח:

אני לא רץ לבית משפט, עם צווים לפני ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אתה טוען שזה שלך, אתה טוען זה שלך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה ברור שהוא חייב למצות את עצמו קודם.

עו"ד רן שילוח:

אני ממצה כאן,

אליעזר ראוכברגר:

ברור,

עו"ד רן שילוח:

אם יהיה לי,

אליעזר ראוכברגר:

גם בית משפט לא יקבל אותו אם הוא לא מיצה.

עו"ד רן שילוח:

נכון,

יוסי חביליו:

זה שאלה מעניינת, אבל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב לא מדובר בבית משפט, זה תב"ע מקומית, הוא יכול ללכת לוועדת ערר.

יוסי חביליו:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

ללכת לוועדת ערר, לא בית משפט,

יהודה פרוידגר:

הרשם על הבתים המשותפים.

אליעזר ראוכברגר:

וועדת ערר לא לבית משפט, זה תב"ע מקומית.

עו"ד רן שילוח:

וגם, ואם בונים,

יוסי חביליו:

אני לא בטוח שלא צריך לבית משפט אזרחי, זה שאלה, אני,

יוחנן וייצמן:

נושא של המפקח.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מפקחת.

אליעזר ראוכברגר:

מפקחת, נכון,

עו"ד רן שילוח:

יש הליכים מקבילים, אנחנו כאן בהליך התכנוני, יש גם הליך בבית משפט, שאנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הטיעונים שלך הם לא תכנוניים,

יהודה פרוידגר:

רגע, יש,

עו"ד רן שילוח:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

קנייניים, זכתיים איך שאתה קורא לזה,

יהודה פרוידגר:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, שאל אותך, לא, סליחה, שאל אותך אמי שאלה מאוד פשוטה,

עו"ד רן שילוח:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אם תכנונית, הדבר הזה מקובל עליך,

עו"ד רן שילוח:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אז בוא רגע שנייה,

יהודה פרוידגר:

אז בוא נשמע,

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל, אני שואל, תן לי רק להשלים את השאלה, אם תכנונית הדבר הזה, התוכנית מקובלת עליך, או שיש לך הערות תכנוניות, אז תטען לגבי התכנוניות,

עו"ד רן שילוח:

בוודאי, בוודאי,

אליעזר ראובברגר:

אם מקובל עליך, בוא נגיע להסכמה על הנושא התכנוני, לגבי הנושא הבעלותי, זכויות של מי הם, קניינים של מי הם, תלכו הלאה, לשולחן, על הנכונים לדון בנושא הזה, לא כאן, זה לא השולחן,

יוסי חביליו:

הוא צודק, אתה יודע שאני יש לי דעה, שאם יש לו מצב ברור, הוועדה צריכה להתחשב בזה, אבל פה זה לא ברור בינתיים בוא נשמע.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, בשביל זה יש לנו פה יועצת משפטית, אבל אני שואל אותו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אולי יש תימוכין,

אליעזר ראובברגר:

אבל אני שואל אותו, יכול להיות שאני, אגיע איתו להסכמה שתכנונית זה כן טוב, אני לא מדבר עליו שהוא כבר סימן לי לא, או שיגיד לי - לא, יש לי גם הערות תכנוניות, בסדר. תציג אותם, בבקשה,

יוסי חביליו:

של שכנים,

אליעזר ראובברגר:

תטען אותם זה זכותו המלאה, טען אותם,

עו"ד רן שילוח:

יש תנאי סף, תנאי סף, זה לא, אבל בוא נמשיך הלאה.

אליעזר ראובברגר:

בבקשה.

עו"ד רן שילוח:

מעבר, מבחינה תכנונית יש לנו כאן עשרה דיירים שלכולם יש דירות, וכולם מתנגדים להגדלת הבניין. לא רוצים, לא רוצים לצופף את הבניין, לא רוצים לצופף את החניות, לא רוצים להפוך גינה

לחניות, לא מעוניינים שיבנו את המחסנים בשטח המשותף, והוא חייב מאה אחוז הסכמה לזה. לא, לא רוצים לפגוע במעלית הקיימת, שגם היא שטח משותף, היא רכוש משותף. ולא רוצים, זה בניין ישן, הוא לא הציע, הוא לא נותן להם כלום, הוא רק לוקח מהם. היזם המכובד,

יוסי חביליו:

אפשר לראות (לא ברור)?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הם חתמו איתו על הסכם,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הראה אותו כבר קודם, יוסי,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הראה לך, בוא, יוסי, מה קרה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הבנייה על הגג.

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

על הגג.

עו"ד רן שילוח:

מה שהוא רוצה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הם חתמו איתו על הסכם, הוועדה אישרה השאיר לעצמו את זה צמוד, אתה חתמת על הסכם, הסכם לא חוקי, לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

כו,

עו"ד רן שילוח:

איפה זכויות?

אליעזר ראובברגר:

אני ביקשתי ממנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הזכויות בנייה הוא יוצר,

אליעזר ראובברגר:

סליחה, יוסי, אני ביקשתי ממנו.

יוסי חביליו:

קיבלת עוד נקודה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא (לא ברור), אתם לא יכולים לעשות חוזה עם (לא ברור).

יוסי חביליו:

בסדר, שנייה,

עו"ד רן שילוח:

החוזה עצמו מלכתחילה לא חוקי, כי אין לו דירה שם,

יוסי חביליו:

כתבת יפה.

יוחנן וייצמן:

איזה עמוד אתה?

אליעזר ראובברגר:

ב – 31, 32,

עו"ד רן שילוח:

הם לא, יש להם עשרה דיירים,

יוסי חביליו:

רגע, אני רוצה לראות את זה,

אמנון ארבל:

זה הבניין,

יוסי חביליו:

רגע, תמקם אותי איפה הרחוב הראשי?

אמנון ארבל:

מייסדים פינת החלוצ,

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

זה המייסדים, רגע,

יוסי חביליו:

מייסדים?

אמנון ארבל:

מייסדים,

אליעזר ראוכברגר:

פינת החלוצ.

אמנון ארבל:

פינת החלוצ,

דובר לא מזוהה:

זה המייסדים, וזה החלוצ, וזה הבניין.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

על הפינה.

יוסי חביליו:

כן, כן, לא, אני יודע, רגע, אבל כחלון לא גר פה היום?

ישראל קלרמן:

היה, היה,

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

יוסי חביליו:

לא, לדעת לזהות את הבניין,

דובר לא מזוהה:

זה המייסדים מגיע לחלוץ,

יוסי חביליו:

איפה זה ויצ"ו? הנה ויצ"ו, זיהיתי, זיהיתי מצוין, רק למקס את עצמי, פה זה דני ליבמן, ופה זה כחלון, וברקת פה.

אריאל גולן:

איפה אתה (לא ברור)?

יוסי חביליו:

אני, פה אני מפגין, אבל לא נותנים לי, שולחים אותי לצומת, זה ממול הכניסה לויצ"ו.

דובר לא מזוהה:

נכון,

יוסי חביליו:

זה זה.

עו"ד רן שילוח:

זה לא, זה לא בבית הכרם ההיסטורית.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה, אדוני.

יוסי חביליו:

לי זה בית הכרם ההיסטורית,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי.

יוסי חביליו:

בסדר, תודה, עזרת לי.

עו"ד רן שילוח:

יש, יש,

אמנון ארבל:

זה חלק מתוכנית קאופמן,

עו"ד רן שילוח:

זה מדובר בבניין שנבנה בשנת 1969, או 70 משהו כזה,

אמנון ארבל:

כל בית הכרם,

עו"ד רן שילוח:

אני לא מבין, איך, איך מגישים היום תוכנית בלי, בלי התייחסות לתקן 413, שזה לא,

אמנון ארבל:

חיזוק נגד רעידות אדמה,

עו"ד רן שילוח:

תקן 413 מחייב חיזוק,

אליעזר ראוכברגר:

חיזוק מבנים 431, כן,

עו"ד רן שילוח:

413. איך, איך היום, היום הוא רוצה להעמיס עוד על היסודות, ועוד על תשתיות הבניין, בלי, בלי להציע שום, שום חיזוק, דבר נוסף יש כאן עומס על התשתיות הקיימות, יש כאן צנרת עתיקה, יש כאן הבניין פשוט לא יעמוד בזה, בתוספת הדיירים. מלבד העניין של ה - , הבטיחות,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך איזה חוות דעת הנדסית בעניין?

עו"ד רן שילוח:

לא,

אריאל גולן:

אני רק רוצה לתקן אותך, כתוב שיש יצטרכו לחזק לפי תקן ישראל, 413.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, בוא אנחנו דורשים בהיתר בנייה, ברור שנדרוש, ליווי של מהנדס, של קונסטרוקטור בוא,

אריאל גולן:

לא, אבל כתוב גם לפי תקן,

עו"ד רן שילוח:

דבר נוסף,

אליעזר ראוכברגר:

אבל שאלתי אותו אם יש לו חוות דעת הנדסית, והוא אומר את זה, איך אומרים? על בסיס תחושת בטן, הוא לא אומר את זה על בסיס,

אריאל גולן:

אני אומר חבל שלא, בתקנות.

אליעזר ראוכברגר:

מקצועי מבוסס.

עו"ד רן שילוח:

יש שמה הגדרה של,

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור) שאלתי אותך אם יש לך חוות דעת הנדסית, אמרת לא, בסדר, זה הכול. לא מעבר לכך.

אריאל גולן:

ע"פ תקן 413,

אליעזר ראוכברגר:

גם אנחנו, אתה מבין שבהתייחסות שלנו כשבא עם חוות דעת מקצועית, זה א', עם,

אריאל גולן:

בתקנון,

אליעזר ראוכברגר:

אמירה זה ב', בסדר.

אריאל גולן:

4.1 ח. היתר תוספת בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אריאל שנייה, כן,

עו"ד רן שילוח:

עניין נוסף,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, יהודה.

עו"ד רן שילוח:

לא מעוניינים בציפוף הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא שמעתי,

עו"ד רן שילוח:

לא מעוניינים בציפוף הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אמרת את זה,

עו"ד רן שילוח:

לא מעוניינים בתוספת עוד, עוד שלושה דירות, שלוש דירות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה אמרת לי.

עו"ד רן שילוח:

התייחסתי לתשתיות של הבניין, התייחסתי לזה שכל, כל מה שקשור, זה לא יהיה, כל מה שקשור, בנגיעה ברכוש המשותף, נגיעה, לא יהיה. לא יהיה, עשרה דיירים מתנגדים, הוא צריך מאה אחוז הסכמה. לא יהיה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עו"ד רן שילוח:

לא יהיה לו מחסנים, לא יהיה עוד חנייה, לא ייגע ברכוש המשותף.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

עכשיו הרכוש המשותף זה המחסנים?

עו"ד רן שילוח:

המחסנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מעלית,

אליעזר ראוכברגר:

מחסנים מעלית,

עו"ד רן שילוח:

מעלית, חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

חנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הגג אבל הוא צמוד אליו,

עו"ד רן שילוח:

הגג צמוד אליו, כל עוד, אבל גם זה שנוי במחלוקת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, לפי ה - , בוא נאמר, שאתה אומר גם אם כן, יש, גם אם כן, הגג גם צמוד אליו,

יהודה פרוידגר:

הגג צמוד אליו,

אליעזר ראוכברגר:

עדיין יש לך את הנושא של הרכוש המשותף,

עו"ד רן שילוח:

בוודאי, הוא צריך 60% הסכמה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, אני רק, אני רק ניסיתי, איך אומרים? לחדד את ה - , את ה - ,

יוסי חביליו:

המעליות ומה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

מעלית, חנייה מחסנים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את המחסנים הוא רוצה לקחת, וזה רכוש משותף,

יוסי חביליו:

זה בעיה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

יוסי חביליו:

הוא צריך להגיש,

אריאל גולן:

זה מה שהוא אומר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את הגג שהוא צמוד אליו, הוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אל תקבל החלטות לפני שאתה שומע שתי צדדים, בואו.

יוסי חביליו:

זה סכם מ – 69,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, טוב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז מה?

יוסי חביליו:

אני שואל שאלות,

אליעזר ראוכברגר:

אדוני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בן אדם ששומר לעצמו את הגג, (לא ברור) לעשות את זה,

אליעזר ראוכברגר:

עופרה אלפמן,

דוברת לא מזוהה:

אני אשתו,

אליעזר ראוכברגר:

לא נמצאת,

רוני טאובר:

נמצא כאן רוני טאובר,

יוסי חביליו:

שאלות להבין,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

מה? אסור?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, שנייה, יוסי, יהודה מה? מה קרה לכם תירגעו קצת, מה קרה? שנייה. טוב, סליחה, חברים שנייה, נלך לפי הסדר, אחר כך נראה מה נמצא, ומי לא נמצא.

עו"ד רן שילוח:

אני אגיד מי נמצא יותר פשוט, נמצא כאן רוני טאובר, שהוא גם וועד הבית של הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אבל רגע, שנייה,

יוסי חביליו:

מי זה רוני (לא ברור)?

עו"ד רן שילוח:

רוני,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מייצג אותו, אוקי, עפרה הלפמן נמצאת? אין, היא מתנגדת שזה, היא דרך אגב לא בבניין הזה,

יוסי חביליו:

היא בבניין אחר,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אל תעזור לי, אני מסתדר תודה לבד. לא שילמתי לך עדיין שתייצג אותי. היא מתנגדת לחסימת ואור, וחדרים הפונים לכיוון שלה, חנייה תגרום נוספת חנייה, זה תגרום לרעש, זיהום אוויר, ופגיעה באיכות החיים, הבנייה נוגעת, נוגדת את האופי של בית הכרם, וזה היא טוענת שזה ישפיע על ירידת ערך הדירה כמובן שלא (לא ברור) להגיש חוות דעת של שמאי, שמאשש את הטענה שזה, ישפיע על ערך הדירה, יש פה התנגדות נוספת של גברת אסנת בבלי, גם היא לא נמצאת,

דובר לא מזוהה:

בבניין אסנת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא החלוץ 52,

דובר לא מזוהה:

אבל היא בבניין, היא עולה לכאן תיכף, שלחתי לה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אני מדבר מי שנמצא, לא עם מי שעולה תיכף או אולי. אנחנו כבר נמצא פה חצי שעה, בתוך הדיון, והיא לא הגיעה, אני מקריא את ההתנגדות שלה, כמו שהחוק מחייב אותי, רבותי.

עו"ד רן שילוח:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

היא,

יוסי חביליו:

אבל היא גרה לא בבניין שלכם?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, היא בחלוץ 52.

עו"ד רן שילוח:

חלוץ 52,

דובר לא מזוהה:

אני רק רוצה לומר,

אליעזר ראוכברגר:

גם בהתנגדות הקודמת היא של החלוץ 52. היא טוענת שלדירה יש כניסה פרטית,

עו"ד רן שילוח:

זה הבניין שמדובר,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי,

יוסי חביליו:

אני שואל מספר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה לא שאלת את זה בקודמת? מה ההבדל? שניהם ב – 52.

יוסי חביליו:

לא, שיראה לי איזה בניין, זה זה?

דובר לא מזוהה:

כן, זה זה,

יוסי חביליו:

בסדר, רק רציתי לראות שתיהן פה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד רן שילוח:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

היא טוענת שלדירה שלה יש כניסה פרטית, במפלס.

יוסי חביליו:

זה הדירה שמדברים עליה, וזה השכנים.

עו"ד רן שילוח:

השכנים המדובר.

יוסי חביליו:

הבנתי, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

ותוספת יחידת דיור תחייב הגדלה של שטחי חנייה, וזה יהווה מטרד, היא מתנגדת לחנייה, פתרון של החנייה הוא רבובטי, ייצור רעש, אותו דבר כמו (לא ברור) הקודמת, חסימה של אור ואוויר. דבורה בר שלום, זה כן עוד שנייה,

דובר לא מזוהה:

היא לא שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

מה? עוד שנייה, אתה תדבר על כולם, בוא רק נשלים את הדברים, גם אליהו פרץ זה בדירה, שלכם, אתה תדבר, יש הראל אלנתן, בבקשה אדוני.

אלנתן הראל:

שלום לכולם,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אלנתן הראל:

אני גר במייסדים,

אליעזר ראוכברגר:

אתה גר ב – 3.

יוסי חביליו:

איפה זה? זה?

אליעזר ראוכברגר:

בצד השני,

עו"ד רן שילוח:

זה בדיוק, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

זה, לא בצד השני, באותו צד.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא בצד השני של החלוץ.

אלנתן הראל:

הצבעת נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי נו.

אלנתן הראל:

הצבעת נכון,

יוסי חביליו:

אני מכיר את האזור.

אלנתן הראל:

אני גר במייסדים 3, ביני לבין הבניין המדובר יש את החנייה של המייסדים 1, ששייכת להם, ממה שידוע לי, בפגישות איתם עם מייסדים 1, נאמר שהרי אתה בונה היום עוד דירות, אתה חייב לתת חניות,

דובר לא מזוהה:

חניות,

אלנתן הראל:

זה חלק מכל הבעיות שמהתמ"א וכל הזה, איפה יעשו את החניות? הבנתי שרוצים לעשות, החנייה של,

אליעזר ראוכברגר:

מכפילים.

אלנתן הראל:

של הממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

מכפילים.

יוסי חביליו:

מה מתקנים?

אלנתן הראל:

עכשיו את זה איפה הם יעשו?

אליעזר ראוכברגר:

בוא נשמע עוד רגע,

אלנתן הראל:

איפה, איפה הם יעשו את זה? הוא לא יעשה את זה צמוד למייסדים 1 בחנייה הזאת, הוא יעשה את זה צמוד אלי לתוך הדירה שלי. עכשיו קודם כל,

אריאל גולן:

ואם הוא יעשה את זה צמוד אליו? זה יותר טוב?

יוסי חביליו:

רגע, תוריד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם זה לא מפריע לו, אז הוא לא באירוע.

אריאל גולן:

לא, אני שואל אותו, אם ישימו את זה את המכפיל,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא לא מתנגד, הוא מתנגד רק אם זה אליו, בוא נשמע את היזם, חכה.

יהודה פרוידיגר:

לפי עקירת העצים אני מבין שזה הולך להיות קרוב אליו.

יוסי חביליו:

נשאל אותו, אני אשאל אותו אחרי זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא נשמע קודם כל את היזם,

יוסי חביליו:

בסדר, בסדר, רק רציתי לראות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, הבנו, הבנו.

אלנתן הראל:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אלנתן הראל:

ברגע שהוא עושה את זה, קודם כל מה שאני יודע החוק מחייב מהגדר אתה צריך לשמור 4 מטר, אתה לא יכול לבנות צמוד לגדר, ברגע שהוא ישמור על 4 מטר, הוא כבר אין לו כניסה לחנייה, כי החנייה זה לא 100 מטר, אז זה ברור שמה שמתכננים זה להצמיד חנייה אלי, גם הגישו בתוכנית, הם כתבו על כריתת עצים, למה זה על כריתת עצים? כדי שנוכל לבנות את ה - , את החנייה שהוא מתכנן, אז א', אסור לו לבנות בלי לשמור את ה - 4 מטר, ב' הוא יבנה את השתי קומות האלה, כל המכוניות לתוך הדירה שאני גר בה, אורות והרעש, ועל זה אני מגיש את ההתנגדות, פלוס כל הסעיפים שהקראת מהדיירים,

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז,

אלנתן הראל:

מהבניינים.

אליעזר ראובברגר:

יש פה עוד דיירת ב - 52 גברת בלהה שילה, שגם היא אומרת אותו דבר, אין טעם לקרוא, זה אותם דברים, עכשיו האדון של המייסדים 1 מה שמך?

רוני טאובר:

רוני טאובר.

אליעזר ראובברגר:

רוני, בבקשה אדוני. אתה בעצם בשם כל הדיירים שהזכרתי כאן, גם דבורה בר שלום, גם אליהו פרץ, כל אלה של המייסדים 1.

יוסי חביליו:

גם דימיטרי, כל החברה,

אליעזר ראובברגר:

גם דימיטרי נכון, כן, בבקשה.

עו"ד רן שילוח:

רק שנייה לפני שהוא מתחיל, אני רוצה, אני קיבלתי, הגשתי במערכת המקוונת, 7 התנגדויות, עכשיו היה מופיע שמה רק אחת, אני רוצה שיהיה ברור,

אליעזר ראובברגר:

כן זה סטנסר,

יוסי חביליו:

הנה רשום פה 7, לא?

עו"ד רן שילוח:

בשמי? אלה שאני הגשתי? אני רוצה פשוט נעבור על השמות.

יוסי חביליו:

לא, למשל את דבורה בר שלום, אתה לא מייצג אותה?

רוני טאובר:

לא, אני לא, זה יצא,

יוסי חביליו:

אחרים.

אליעזר ראוכברגר:

רוני ארג'ואס, ושי אצ'ואז, זה אתה אומר שיש עוד, בסדר. אמרת את זה בעל פה, בצורה ברורה.

עו"ד רן שילוח:

יש, יש, אני רוצה להקריא את השמות שלהם, שיירשם.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

דובר לא מזוהה:

אפשר לקבל את הייפוי כל?

עו"ד רן שילוח:

כן לאה בודד, הגשתי אותו, שלחתי אותו לוועדה.

דובר לא מזוהה:

לא ראיתי אותו,

יוסי חביליו:

מה הבעיה?

עו"ד רן שילוח:

אני אראה לך בבקשה. לאה רודד, אמיליה שחורי, אלישע צידון, קורח אברהם, רזניק אילנה, רוני טאובר, לאה רוג'אס,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, בבקשה אדון רוני.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מי האחרון?

עו"ד רן שילוח:

רוג'אס.

אליעזר ראוכברגר:

כן, שזה כן כתוב.

עו"ד רן שילוח:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

רוני טאובר:

כן, אז אני גם בתור וועד בית מכיר את הבניין,

יוסי חביליו:

הרוג'אס זה אלה של הבורקס?

עו"ד רן שילוח:

לשעבר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רוני טאובר:

הבניין ישן, ויש בו תקלות, והצעה שרשף מציג לא מתייחסת לשום דבר לשיפור עבורנו, אלא רק להחמרת המצב עבורנו. למשל יש לנו ביוב שכבר הרבה זמן אנחנו מתמודדים איתם, ולהוסיף עכשיו עוד 3 דירות על הדבר הזה, זה פשוט להחמיר את המצב.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

סליחה,

רוני טאובר:

זה פשוט להחמיר את המצב עוד יותר. עכשיו לא הבאנו תסקירים, או מומחים וכך הלאה. בסך הכול קבלות של אלפי שקלים, אלפי שקלים, מאנשי מקצוע שעבדו על תקלה ספציפית, אז אני יכול להציג אותם, אבל כאן המציאות, איך אומרים? מדבר מהשטח. זה לא בלהביא איזה מומחה, אלא בלראות מה באמת קרה. אז עד השתיים, אנשי דירה 10, למעשה זה ביחד עם פיטר, אז הם מתנגדים למעלית החיצוני,

אליעזר ראוכברגר:

רלי, רלי,

דובר לא מזוהה:

המעלית החיצונית לא מתוכננת.

רוני טאובר:

לא, סליחה, לא, לא, הם חשדו, רשף שהיה אצלי אמר, אנחנו יכולים לבנות מעלית חיצונית,

דובר לא מזוהה:

בתוכנית, לא במה שהם חשדו. נו באמת. יש תוכנית,

רוני טאובר:

בסדר, אוקי, אז אני מדלג על הדבר הזה, אז אני עובר לשורה לסעיף הבא, הם מתנגדים להשתמש במעלית הקיימת, יש להם זכות קניינית עליה, אז דילגתי על מה שאתה אומר שלא. הלאה, יש רק מקום חנייה אחד פנוי, כלומר בסך הכול של החניות, אנחנו מסתדרים עם 11, ויש שם 11 חניות, לגבי הגדלת החנייה זה יחסום לגמרי את האור, והאוויר לדירה התחתונה, זה הטענה שמה. זאת דירה שאין לה אלטרנטיבות אחרות, מבחינת אור, פשוט זה המיקום שלה והגודל. עוד הם כותבים, זה עדה וגם בעלה, לא משנה, הם מתנגדים לתת לקבלן זכות בנייה, כי למשל בעבר הוא נתן תמ"א/38 שלא מומשה,

דובר לא מזוהה:

סליחה, אני לא מבין, מדובר פה בדייר, הוא לא יכול לדבר בשם דיירים אחרים, ולהציג את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

רוני טאובר:

זה,

דובר לא מזוהה:

עם כל הכבוד.

רוני טאובר:

אם תגיד שלא, אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הלאה,

דובר לא מזוהה:

הוא אומר שלא,

אליעזר ראוכברגר:

דבר, דבר.

רוני טאובר:

פשוט אני העברתי את זה, ואתם כתבתם בכל המקומות שאני המייצג על בסיס זה חלק לא באו.

אליעזר ראוכברגר:

בוא דבר.

רוני טאובר:

אני ממשיך, כן. בעבר הוא הציע תמ"א/38, וראינו שההצעות שלו, לא ראויות וגובלות בתכנון, ולכן אנחנו, הם, הם מה שקרה בחשדהו וכפהו. לא כפהו, הם חשדניים לגבינו, זה עדה. בשמי, בסדר, עכשיו נדבר רק בשמי, אז בעיות ביוב,

אליעזר ראוכברגר:

אתה דייר בבניין, לא?

רוני טאובר:

כן, זה לא רק זה,

דובר לא מזוהה:

אבל הבית,

אליעזר ראוכברגר:

הבית לא, לא רלוונטי לצורך השיחה, אבל אתה דייר, בסדר,

רוני טאובר:

לא מעבר לזה.

יוסי חביליו:

אתה בעל דירה, לא?

רוני טאובר:

(לא ברור) ואני גם גר בה, אני לא משכיר אותה.

יוסי חביליו:

טוב.

רוני טאובר:

אני גר פיזית בבניין,

אליעזר ראוכברגר:

הוא דייר בבניין. נקודה, הלאה,

רוני טאובר:

כן,

אריאל גולן:

דייר וותיק.

רוני טאובר:

יש שמה מעלית,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, נו. באמת.

רוני טאובר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כן אדוני,

רוני טאובר:

נכון לעכשיו היא בכלל לא ערוכה לגבהים כאלה, ויהיה צריך לפרק את הכול, והדיירים אומרים, המעלית שלנו, אנחנו לא מסכימים שתהיה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אל תחזור על מה שנאמר פה.

רוני טאובר:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, תודה. מי משיב?

רוני טאובר:

על הדברים.

עו"ד אבי אשכנזי:

עו"ד אבי אשכנזי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני.

עו"ד אבי אשכנזי:

אני אתחיל, עו"ד אבי אשכנזי אני מייצג את המבקשים. אני אתחיל מהסוף, מר טאובר דיבר עוד בהרחבה, אני מבין את ההתנגדות שלו, פשוט הוא השתלט על הגינה המשותפת, והוא לא רוצה שהיום בגינה, בשטח המשותף, יהיו שם חניות, גידר את השטח ומשמש בלעדית את הדירה שלו.

רוני טאובר:

איפה? איפה?

עו"ד אבי אשכנזי:

אבל זה בשולי הדברים, הוא השתלט על הגינה כאן, הדירה שלו היא בקומת קרקע, הוא השתלט על הגינה גידר אותה, ולכן הוא לא רוצה שיהיו שם חניות שישרתו,

יוסי חביליו:

זה חנייה?

רוני טאובר:

הגידור.

עו"ד אבי אשכנזי:

ע"פ התוכנית שם מתוכננות שלוש חניות,

אמנון ארבל:

וזה שטח משותף?

עו"ד אבי אשכנזי:

זה שטח משותף. אבל, החניות משותפות, זה לא שאנחנו לוקחים את שטח החניות האלה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר שאין בכלל מכפילים, ואין,

עו"ד אבי אשכנזי:

יש אפשרות לגבי,

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה,

עו"ד אבי אשכנזי:

אבל בוא נתחיל מהתחלה,

אמנון ארבל:

שנייה רגע,

עו"ד אבי אשכנזי:

אני מענה על השאלות,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

עו"ד אבי אשכנזי:

אוקי,

אמנון ארבל:

אחד הטענות שיש פה, לצורך העניין שזה נוגעים ברכוש המשותף, גם אם נגיד, תיכף תענו על הגג לצורך העניין, אם כרגע התוספת יחידות דיור בגג, הן מצריכות את החניות הרכוש המשותף וכולם מתנגדים, יש פה בעיה, אי-אפשר לאשר את החניות.

עו"ד אבי אשכנזי:

יש בעיה משפטית, אבל לא תכנונית, קודם כל. עכשיו יש,

אמנון ארבל:

קשור אחד בשני, אבל.

עו"ד אבי אשכנזי:

אבל אני מסביר את הנושא הזה.

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד אבי אשכנזי:

קודם כל אני חושב שכל המתנגדים מתפרצים פה לדלת פתוחה, כולם רכשו את הדירות בידיעה שתקנון הבית המשותף, קובע במפורש, שבעל הגג, או בעל הזכויות בגג, זה אנחנו, רשאים לבנות על הגג, אין צורך בהסכמת שאר בעלי היחידות המשנה לבנות על הגג, או בשטח אחר. במקרה של בנייה על הגג, אנחנו רשאים גם לבקש תיקון צו רישום הבית המשותף, ואין צורך בהסכמת שאר בעלי היחידות, זאת אומרת במילים אחרות, הם נכנסו למצב נתון, מתוך ידיעה ברורה, שתהיה בנייה על הגג, עם כל המשמעות שמדברים עליה, העמסה על התשתיות וכדומה, שהנושא הזה אנחנו נפתור אותו במסגרת הבנייה. אבל הם מתפרצים לדלת פתוחה. עכשיו אני אכנס לנושא המשפטי שחברי הציג פה.

יהודה פרוידגר:

נכון,

עו"ד אבי אשכנזי:

הנושא הקנייני, הוא תחת לשכת רישום המקרקעין, חוק המקרקעין קובע שהרישום מעיד על הזכות הקניינית, הזכות הקניינית שלנו, שהיא בתא שמשמש כמחסן של מטר, שאפרופו אני הייתי שמה השבוע, המחסן הזה קיים, ולא רק שהוא קיים, אלא ש - , הבניין הקיים שם, הכניסה שם את המנוע של המעלית, המנוע של המעלית נמצא בתוך התא שלי, שצמוד אלי, ולתא הזה צמוד, צמוד כל גג הבית המשותף, עם כל זכויות הבנייה, חברי ציטט פה את פסק דין הדר, זה אמנם לא עניין תכנוני, ולא עניין לוועדה. אבל פסק דין הדר, מזכיר את פסק דין קליין, ופסק דין קליין שזה ערעור אזרחי 11965/05, יש מקרה בדיוק דומה, שיש בתקנון שבעלי היחידה יהיו רשאים בכל עת לבנות, ולהקים מבנים כראות עיניהם על הגג המסומן, והשופטים פירשו את המשפט הזה, שאומר המטרה העיקרית שביקשו הצדדים להקשיב, היא הותרת על זכויות הבנייה, הפוטנציאליות לעתיד, בידי, בידי בעל הזכויות על הגג, אם, זה נכון שאם יש רק הצמדה של גג, זה עדיין לא מקנה אפשרות בנייה, זכויות הבנייה, אבל אם התקנון קובע במפורש, שבעל הגג זכאי לבנות על הגג, קומה או קומות נוספות, אזי משמעו ע"פ הפסיקה שזכויות הבנייה בידיו,

יוסי חביליו:

מה אתה עונה אבל על הרכוש המשותף? עם החנייה והמעלית.

אליעזר ראובברגר:

רגע, שנייה,

עו"ד אבי אשכנזי:

עכשיו לגבי החניות, למעשה יש פה, הטענה העיקרית היא לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק חניות, חניות מעלית, מחסנים,

עו"ד אבי אשכנזי:

אוקי, מעלית קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שבעצם רכוש משותף,

עו"ד אבי אשכנזי:

יופי, נתחיל במעלית, יש מעלית בבניין, המעלית היא רכוש משותף, היא לא קניין של אחד מבעלי הדירות. זה נכון שיש כמה דיירים שמימנו את המעלית, אבל המעלית בנויה בתוך הרכוש המשותף של הבניין, המנוע נמצא בתוך היחידה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי, אומר לך, אדון עו"ד רן שילוח, כל עשרת הדיירים הקיימים מתנגדים לנגוע במעלית, נקודה.

עו"ד אבי אשכנזי:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

כי זה משותף,

עו"ד אבי אשכנזי:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך מאה אחוז התנגדות, בעצם לא תוכל לעשות שום דבר,

עו"ד אבי אשכנזי:

אז אני יכול להשאיר את המעלית כמו שהיא, והדיירים שלי יעלו קומה אחת ברגל, זה הכול,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד אבי אשכנזי:

זה אפשרות. אפשרות אחת,

אלנתן הראל:

ואיפה הם יחנו?

עו"ד אבי אשכנזי:

מאחר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, הוא ענה על המעלית, עכשיו חנייה,

עו"ד אבי אשכנזי:

מאחר וזה רכוש משותף, אני חושב שיש לי גם את הזכות, לקבל את החלק היחסי שלי, ולבנות עוד קומה אחת למעלית הזו, ואם צריך, ואם צריך לתת,

אליעזר ראוכברגר:

זה פלפול.

עו"ד אבי אשכנזי:

שיפוי על המעלית למי,

אליעזר ראוכברגר:

זה פלפול כבר, בסדר.

עו"ד אבי אשכנזי:

עניין כספי זה לא עניין,

אליעזר ראוכברגר:

גם לא עובד ככה.

אמנון ארבל:

לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עובד ככה.

עו"ד אבי אשכנזי:

לגבי החנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה לא עובד ככה.

עו"ד אבי אשכנזי:

לגבי החנייה, יש שלוש אופציות, מבחינה תכנונית אין בעיה, להעלות את המעלית בעוד קומה,

יוחנן וייצמן:

מה הוא הציע?

אליעזר ראוכברגר:

תן לי את החלק היחסי שלי במעלית, אני אקח,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל יש תקנות,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עובד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בתכנון והבנייה שאומרות כמה הסכמות צריך לכל דבר, אנחנו לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הפוך, אני מחזק את מה שאת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ספציפיות,

אליעזר ראוכברגר:

את מחזקת את מה שאני אומר, אבל הטיעון הראשון שלו, הדיירים שיעלו קומה ברגל, בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רכוש משותף,

עו"ד אבי אשכנזי:

אם לא תהיה אפשרות, אז,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד אבי אשכנזי:

אז יעלו קומה אחת ברגל, אבל המעלית היא רכוש משותף.

אמנון ארבל:

כן, אבל כל הדיירים חוץ ממך של רכוש משותף, מתנגדים למה שאתה מציע.

עו"ד אבי אשכנזי:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

כל הדיירים הם חלק מהרכוש המשותף, שהם הרוב המכריע, הם מתנגדים למה שאתה מציע.

עו"ד אבי אשכנזי:

קודם כל, הם לא, יש לי 30% ברכוש המשותף,

יוסי חביליו:

איפה זה כתוב?

עו"ד אבי אשכנזי:

בטאבו,

אריאל גולן:

291 מטר מתוך 976.

עו"ד אבי אשכנזי:

בטאבו,

אריאל גולן:

כמעט 30%,

עו"ד אבי אשכנזי:

יש לי 291 מתוך 976 מטרים.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך שליש.

עו"ד אבי אשכנזי:

רכוש משותף,

אמנון ארבל:

יש תקנות, ויש תקנות תכנון ובנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תקנות מדברות על,

אמנון ארבל:

לצורך (לא ברור) להגשת תוכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

על בעלי דירות, הם לא מדברים על אחוזים ברכוש המשותף.

אמנון ארבל:

בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

לא מדובר בכמה כסף תקבל אם תמכור את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

התקנות,

אליעזר ראובברגר:

זה מה שיש לך זכויות, אבל פה יש בנייה, יש תקנות תכנון ובנייה, יש חוק, יש חוקי תכנון ובנייה, יש הסכמות שצריך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חוק המקרקעין,

אליעזר ראובברגר:

וכשיש לך מאה אחוז התנגדות לא תוכל לעשות שום דבר, אבל בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברכוש המשותף,

אליעזר ראובברגר:

הטיעון דרך אגב שיעלו ברגל, הוא טיעון מעניין.

עו"ד אבי אשכנזי:

קודם כל יש מעלית, אם צריך עוד קומה אחת,

אליעזר ראובברגר:

זה טיעון מעניין, אני לא, בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל אנחנו עובדים לפני תקנות תכנון ובנייה.

יוחנן וייצמן:

רגע, מה הבעיה שלך להוציא את זה מהתוכנית להשאיר את זה לשלב ההיתר?

עו"ד אבי אשכנזי:

מה?, אני,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה שלך להוציא את זה מהתוכנית להשאיר את זה?

עו"ד אבי אשכנזי :

אני חושב שזה עניין לשלב ההיתר,

אליעזר ראובברגר :

זה בעצם מה שהוא אמר,

עו"ד אבי אשכנזי :

זה יצא משלב התוכנית, זה לשלב ההיתרים,

אליעזר ראובברגר :

זה בעצם מה שהוא אמר,

אריאל גולן :

הלאה, חניות,

אליעזר ראובברגר :

עכשיו הוא יוציא את זה בהיתר, אני מבקש בוא נראה אז,

עו"ד אילנית מיכאלי :

של ההסכמות, ההסכם,

עו"ד אבי אשכנזי :

גם לגבי החניות נאמר במפורש בתוכנית, שזה יידון בשלב ההיתרים, כי יש פה שלוש אפשרויות, יש פה שלוש אפשרויות, וזה יידון אני מדגיש את זה בשלב ההיתר ע"פ התוכנית. אפשרות אחת, זה לבנות, מה?

יוסי חביליו :

זה תוכנית שאתה מציע,

עו"ד אבי אשכנזי :

ע"פ התוכנית שאנחנו הגשנו, כן, הנושא החניות יידון בשלב ההיתרים, יש כמה אפשרויות וצריך למצוא לזה,

אליעזר ראובברגר :

הוא אומר יש לו חלופות, נו, בוא נשמע.

עו"ד אבי אשכנזי:

יש כמה חלופות,

יוסי חביליו:

הוא מציג עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר לך חכה,

עו"ד אבי אשכנזי:

אחד חלופה 1 זה לבנות, על הגינה של מר טאובר שהיא רכוש משותף,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אבי אשכנזי:

3 חניות, שיהיו רכוש משותף הם לא יילקחו מתוכו. יש אפשרות. אפשרות שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אגב, יש היום חניות אני מבין,

דובר לא מזוהה:

לא צמודות.

עו"ד אבי אשכנזי:

הן לא צמודות, אני לא מדבר על,

אליעזר ראוכברגר:

הן לא צמודות?

עו"ד אבי אשכנזי:

לא, הן לא צמודות,

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד בא חונה איפה שהוא רוצה או שכל אחד יש לו את המקום שלו איפה שהוא חונה.

עו"ד אבי אשכנזי:

כל אחד חונה איפה שהוא רוצה, יש היום את החניון הזה,

אליעזר ראוכברגר:

יש סדר בין הדיירים איפה שחונים,

עו"ד אבי אשכנזי:

יש לנו את החניון הזה,

אליעזר ראוכברגר:

חנייה א', חנייה 1, חנייה 2, חנייה 3,

דובר לא מזוהה:

יהיה הסדר פנימי,

דובר לא מזוהה:

זה רכוש משותף,

אליעזר ראוכברגר:

זה פנימי, אבל לא בצורה חוקית. בהסכמה בהבנה הדדית.

עו"ד אבי אשכנזי:

כן

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

רוני טאובר:

נכון.

עו"ד אבי אשכנזי:

יש היום את החניון הזה שיש 11 חניות, הם מסכימים איתי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, הוא אמר את זה,

עו"ד אבי אשכנזי :

10 בעלי דירות,

אליעזר ראובברגר :

הוא אמר שיש חנייה מיותרת.

עו"ד אבי אשכנזי :

יש פה חנייה אחת נוספת, יש חנייה נוספת, אז האפשרות היא הוא לבנות פה מכפילי חנייה, שני מכפילי חנייה בסך הכול, לא צריך יותר, שני מכפילי חנייה פה,

יוסי חביליו :

כן, אבל הם לא רוצים את זה,

עו"ד רן שילוח :

זה רכוש משותף, עוד פעם,

עו"ד אבי אשכנזי :

זה שימוש ברכוש המשותף, זה חניות שלא יוצמדו,

עו"ד רן שילוח :

לא, לא,

עו"ד אבי אשכנזי :

החניות האלו לא יוצמדו לדירות, זה יהווה רכוש משותף,

יוסי חביליו :

אתה חושב שאתה יכול לעשות מכפיל חנייה של שני שליש?

עו"ד רן שילוח :

אתה לא יכול לבנות כלום עליו.

יוחנן וייצמן :

מכפיל הוא יכול לעשות.

אליעזר ראובברגר :

רגע, המכפיל אתה מדבר על הצד של המייסדים 3?

עו"ד אבי אשכנזי:

על הצד של החנייה,

אליעזר ראוכברגר:

של המייסדים 3,

עו"ד אבי אשכנזי:

כן, זה יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהאדון התנגד.

עו"ד אבי אשכנזי:

אבל יש לי אפשרות לעשות את זה בצד שהוא משתף.

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק אליו?

עו"ד אבי אשכנזי:

המרחק מאוד גדול?

רוני טאובר:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, תנו לו לענות, תגיד אחר כך אחרת, אבל תנו לו לענות.

עו"ד אבי אשכנזי:

הוא יקבל מהצד הזה, כי יש פה חניות אם אני מדבר מהצד הזה, יש פה איזה 25 מטר,

דובר לא מזוהה:

מה?

עו"ד אבי אשכנזי:

כו,

עו"ד רן שילוח:

אני מוכן לקחת את כולם עכשיו באוטובוס על חשבוני, אין לך,

דובר לא מזוהה:

6 מטר.

עו"ד רן שילוח:

איפה יש לך 25 מטר?

עו"ד אבי אשכנזי:

יש לי פה חניות, ופה חניות, עד לקו הבניין,

צחי ברים:

שנייה אחת,

עו"ד רן שילוח:

אין לך 25 מטר,

עו"ד אבי אשכנזי:

אתם יכולים לראות את זה בתוכנית. תלוי מאיזה צד של החנייה אתה מסתכל.

דובר לא מזוהה:

בוא אני אמדוד לך עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אפשר למדוד פה.

עו"ד אבי אשכנזי:

אפשר לראות החניות,

אריאל גולן:

אמי, אתה יכול למדוד את זה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם בסוף זה רק 22, לא נרביץ לו, כן? השאלה אם זה 25, או 8, 10, או 25, 22, בוא.

עו"ד אבי אשכנזי:

זה לא יכול להיות 8, 10, כי יש פה חניות, הנה תמדוד עד לכאן.

אמנון ארבל:

זה 13,

עו"ד אבי אשכנזי:

חונים היום שתי רכבים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, בוא אמי, כמה הוא עושה מדידה, שנייה,

אמנון ארבל:

הקו שסימנתי מהבניין עד הקצה, 13.5 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

13.5 מטר,

אמנון ארבל:

בין הבניינים יש היום,

עו"ד אבי אשכנזי:

18 מטר עד לקו הבניין,

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

לא 25, ולא 18.

עו"ד אבי אשכנזי:

בסדר.

דובר לא מזוהה:

זה 18.

עו"ד אבי אשכנזי:

האופציה השלישית, האופציה השלישית,

אלנתן הראל:

בין הבניינים? לא, זה משהו אחר, הוא מדבר עד הגדר, אתה לא יכול למדוד בין הבניינים, אתה צריך למדוד עד הגדר.

עו"ד אבי אשכנזי:

בין הבניינים,

אריאל גולן:

הלאה. מה עוד?

עו"ד אבי אשכנזי:

האופציה השלישית שאפשרית זה כופר חנייה שאנחנו גם מוכנים להתכנס לנושא, של כופר חנייה בשביל 3 חניות, שתי חניות.

יוחנן וייצמן:

מה המרחב שלכם היום?

עו"ד אבי אשכנזי:

שתי חניות נוספות,

אליעזר ראובברגר:

לא, באופן כללי, בכופר בכללי. אין לך חניון ב – 650 מטר.

אריאל גולן:

אמי, כמה זה?

עו"ד אבי אשכנזי:

על הגבול של החניון,

אמנון ארבל:

זה (לא ברור), זה רחוק.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל יש לך גם, יש גם כופר כללי,

יהודה פרוידגר:

כל רחוב המייסדים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מדבר בקוטר,

עו"ד אבי אשכנזי:

יש, יש לי, אני ממש,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך בתוכו?

יצחק רוטנברג:

הקו הוא פה, הוא ממש פה, הוא עובר פה. פה עובר הקו.

עו"ד אבי אשכנזי:

על גבול החלקה שלכם כאן.

יוסי חביליו:

מה זה? לא הבנתי.

יהודה פרוידגר:

למה שלא תעשה את המכפילים בצד השני? בצד הזה.

דובר לא מזוהה:

זה גם אופציה,

עו"ד אבי אשכנזי:

גם אופציה, אני אין לי התנגדות.

דובר לא מזוהה:

גם אופציה,

יהודה פרוידגר:

אבל אתה אומר שהוא בנה על, שטח משותף את המרפסת שלו,

עו"ד אבי אשכנזי:

אין לי התנגדות לעשות את זה,

יהודה פרוידגר:

ואמרת, לא, אני מדבר פה, לכיוון החלוצ, שהוא השתלט על שטח משותף, אתה יכול לציין שמה, שאתה עושה את המכפילים.

עו"ד אבי אשכנזי:

אין לי התנגדות,

יוסי חביליו:

והם יכולים להגיד שהם לא רוצים,

יהודה פרוידגר:

הוא יכול להגיד שזה לא שטח משותף, גם פה.

רוני טאובר:

זה טוב מאוד, מה אתה מדבר?

יהודה פרוידגר:

גם פה הוא אומר שטח משותף,

רוני טאובר:

בוודאי,

יהודה פרוידגר:

גם פה הם יכולים, (לא ברור), הם רוצים בבית משפט,

רוני טאובר:

נכון,

יהודה פרוידגר:

לגבי תציעו, הוא יכול לציין את זה בצד,

עו"ד אבי אשכנזי:

לגבי עומס על התשתיות, רבותי, כל בנייה מהווה עומס על התשתיות.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אבי אשכנזי:

כל בנייה מהווה עומס על התשתיות, אנחנו במסגרת ההיתר, אנחנו נפתור את העניין הזה, ומעבר לזה, הנושא של החיזוק, גם כן הוא עניין בהיתר, ברור שהבנייה חייבת להיות תחת פיקוח של מהנדס שיבדוק, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה עם המחסנים?

עו"ד אבי אשכנזי:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מחסנים.

עו"ד אבי אשכנזי:

המחסנים, אכן יש לי בעיה, כי הם באמת נבנים על רכוש משותף, יש אפשרות בתב"ע, אני מוכן להוסיף מחסן לכל דייר, אין לי התנגדות בתב"ע להכניס מחסנים נוספים. פעם ראשונה שאני שומע משהו שמציעים לדיירים,

רוני טאובר:

אם הגישה הייתה אחרת, והיו מציעים דברים לדיירים, אולי גם,

עו"ד אבי אשכנזי:

אין לי התנגדות בתב"ע, וגם אין לי התנגדות,

רוני טאובר:

הייתה פחות התנגדות,

עו"ד אבי אשכנזי:

וגם אין לי התנגדות להסיר את המחסנים האלה, אם זה הבעיה,

יוחנן וייצמן:

למה? דווקא ההצעה של העו"ד, אדוני המבקש, דווקא ההצעה של העו"ד שמולך,

אריאל גולן:

קבלה את ההצעה.

יוחנן וייצמן:

אומר היושב ראש הוא אומר את זה בצורה, פתח לך את הפתח.

עו"ד אבי אשכנזי:

לדבר על הכול,

יוסי חביליו:

מה?

עו"ד אבי אשכנזי:

על זכויות,

יוסי חביליו:

לדחות את זה, ותנסו לדבר ביניכם, זה הצעה.

יהודה פרוידגר:

כן, לתת קצת יותר, תן להם קצת זכויות,

עו"ד אבי אשכנזי:

אני רוצה,

אריאל גולן:

את החדר מדרגות,

יהודה פרוידגר:

במצב שיש כיום הוא ייסחב בוועדות בבתי משפט וזה, תגיע איתם להבנה לאיזה זכויות אתה מוכן לתת להם ה – 3 דירות. והכול יהיה בהסכמה, כל הבינוי יהיה בהסכמה, ו – , בא לציון הגודל.

עו"ד אבי אשכנזי :

אני אוסיף כמה משפטים, יצחק, בוא תגיד, תוסיף כמה מילים.

יצחק רוטנברג :

אני אוכל להראות איך אפשר לתת למחסנים, 70% מהשטח למחסנים.

אליעזר ראובברגר :

רק את שמך לפרוטוקול,

אמנון ארבל :

יש לי בעיה פשוט במחשב, אני מנסה עכשיו,

אליעזר ראובברגר :

רק את שמך לפרוטוקול,

יצחק רוטנברג :

יצחק רוטנברג.

אליעזר ראובברגר :

שלמה רוטנברג,

עו"ד אילנית מיכאלי :

הוא לא יצחק?

יהודה פרוידגר :

יצחק שלמה רוטנברג,

עו"ד אילנית מיכאלי :

יצחק שלמה רוטנברג,

אליעזר ראובברגר :

אוקי, בוא, רק להציג לנו את ה - ,

יצחק רוטנברג :

יש לנו פה מילוי קיים, השטח הזה, אפשר לעשות מחסנים, גם הבור מים, שבעצם הוא לא בשימוש, גם אותו אפשר לצרף כחלק מהרכוש המשותף, יש לנו פה את המאה אחוז, שכל אחד באחוזים היחסיות שיש לו,

עו"ד אבי אשכנזי:
יקבלו.

יצחק רוטנברג:
יתכבדו בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:
מחסנים,

אריאל גולן:
בוא נציע להם גם כן את החידוש של המעלית.

אליעזר ראוכברגר:
רגע, שנייה, שנייה, אני רוצה לשאול את עו"ד אשכנזי, סליחה, אמר פה עו"ד רן שילוח, שמייצג את הדיירים הוא אומר שיש לו מאה אחוז ייפוי כוח מכולם, הוא אומר בוא נדבר, אתה מוכן או נדחה את ההכרעה ב – 30 יום, 60 יום כמה שתגידו.

יהודה פרוידגר:
כן, תשבו איתם,

אליעזר ראוכברגר:
ותדברו, תחזרו אלינו תגידו תשמע, הגענו להסכמות או (לא ברור) הגענו להסכמות, ואז נצטרך להכריע, אם אתם תגיעו להסכמות, אנחנו נברך אתכם, ונשמע מה ההסכמות שהגעתם אליהם, כמובן שזה תואם לתכנון ולחוקים, ולהכול.

יצחק רוטנברג:
אנחנו רוצים שנצטרף אתכם, פה יש לנו פה, אותה שטח מחסנים יחסיות 30 – 70,

עו"ד רן שילוח:
כאן במקום לא נגיע לשום, צריך (לא ברור) את כל הדיירים,

יצחק רוטנברג:

אני מסביר לך,

עו"ד רן שילוח:

אני מבין,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא שואל את האדריכל, אני שואל את העו"ד,

עו"ד רן שילוח:

אבל הגישה צריכה להיות,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד אשכנזי, אתה עונה על השאלה?

עו"ד אבי אשכנזי:

אני אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד רגע, עו"ד שילוח, שנייה, אני רוצה לשמוע תשובה למה ששאלתי.

עו"ד רן שילוח:

זה כולל רחוב החלוץ?

אליעזר ראוכברגר:

מה ששאלתי אותו. שמעתם את השאלה שלי, אבל רגע, אבל לא שאלתי אותך, שאלתי אותו, אתה בוודאי מסכים, אתה בוודאי מסכים שידברו איתך, אין ספק,

יוסי חביליו:

(לא ברור) את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

אתה הצעת את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי אני אמרתי שאתה פתחת פה דלת, ברגע ששמעתי שפתחת פה דלת, אמרתי - חבר'ה, בואו שבו סביב שולחן, אתה בסך הכול באותו בניין, אתם באותו מקום. ואני מוכן לתרום את הקפה למפגש, ותנסו להגיע להבנה ולהסכמה, אם כן תביאו, תגיעו להבנה להסכמה, אנחנו הראשונים (לא ברור) בזה, תמיד דברים שנעשים בהסכמה, זה הכי טוב, אם תמשיכו, להיות בשני צדדים, נביא את זה על השולחן, צריך לקבל הכרעה, בסדר, אבל אם אפשר בלי, אני אשמח.

עו"ד אבי אשכנזי:

אני מוכן לשבת, אני רק מבקש שהמבקש בעצמו,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

עו"ד אבי אשכנזי:

יגיד כמה מילים.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני, רק את שמך.

יקי רשף:

קוראים לי יקי רשף.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יקי רשף:

ומה שאני מבקש באמת ככה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה הבעלים של הגג?

יקי רשף:

אני הבעלים,

אליעזר ראוכברגר:

מוצמד אליך עם המחסן,

יוסי חביליו:

מה היה ההיסטוריה שלך?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יוסי,

יקי רשף:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה סליחה, אדוני, כי אתה הבעלים של הגג,

יקי רשף:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עם המחסן למטה שיש שם את (לא ברור).

יקי רשף:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. עכשיו, עכשיו תאמר את דברך.

יקי רשף:

אני מגיע, אני עוד מעט מתקרב ל – 90,

אליעזר ראוכברגר:

עד 120,

יקי רשף:

אני מבקש שתקשיבו לי,

יוסי חביליו:

גם את ההיסטוריה של ההסכם הזה, בבקשה.

אריאל גולן:

עכשיו היסטוריה.

אליעזר ראובברגר:

יוסי, יוסי, בוא, בוא, (לא ברור) שיגיעו להסכמה, יש נכונות, אז בשביל מה? בוא.

יקי רשף:

מאוד חשוב,

אליעזר ראובברגר:

שיבואו אחרי, לא עכשיו,

יקי רשף:

חשוב לי מאוד שתקשיבו לי, ממש,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו מקשיבים.

יקי רשף:

איך אומרים? לפני 70 שנה, שאנחנו בנינו את הבניין שאבי בנה את הבניין, ניתנו רק אז 50% שתי קומות בלבד, והחלום שלנו מאז היה לקבל את הקומה הנוספת, כי זה לא השתלם. עשינו הכול, וחיכינו היה תב"ע 16,000 וכולה וכולה, את הבניין שבנינו, הכנו אותו מראש לעוד שתי קומות, זה אחד הבניינים החזקים,

אליעזר ראובברגר:

אתה מדבר מבחינת היסודות.

יקי רשף:

אז במושגים של אז, חזקנו אותו, והכול זה בניין באמת שבנוי באופן יוצא מן הכלל, ואיך אומרים? אבי לא זכה לזה, ואני כבר כשמתקרב לגן ילדים 90, איך אומרים? מקווה עוד איכשהו כן לזכות בזה. לכן גם החוזים שעשינו עם הדיירים, זה היה כל כך מפורט, זה עשו אז, המילה זכויות, אני במו פי החתמתי את הדיירים ואמרתי להם זכויות, ואמרתי שאני יכול לבנות בלי לבקש מהם, ניסינו לכסות את הנושא מכל הכיוונים, גם היו אז שני עורכי דין, מהוותיקים ביותר בארץ, שהכינו לי את המסמך הזה. כך, אחר כך ניסינו לכסות את עצמנו, אז היה נורא נורא מקובל הנושא של המטר מרובע, המחסן קיים, ואז מה שהם יעשו לי, (לא ברור) מטר מרובע יכולתי להצמיד את זה גם

למחסן הרבה יותר גדול, אבל אלה היו המושגים של אז, הצמדנו את הגג למטר מרובע, החתמנו את הדיירים על חוזים אישיים, ויש עוד דרך אגב שני, שני דיירים שעוד חיים, שעומדים מולי שחתומים עלי, ואני לא יודע אם הם מתנגדים לי, אני יכול אפילו לתבוע אותם על הפרת חוזה, את כל החלטה.

אליעזר ראובברגר:

כן,

יקי רשף:

אבל לא, נורא חשוב לדעת שאנחנו כיסינו את הכול מכל הכיוונים. אגב הבניין מוצק מאוד, ויותר מזה, כל נושא החניות, המגרש הזה זה אחד המגרשים הגדולים ביותר, באזור בית הכרם. כאן מדובר לא בבית הכרם ההיסטורי, בבית הכרם השנייה, והיא במגרש כזה גדול לא ניתן לפתור בעיות החניות, אז שום מגרש שיעלה כאן על הפרק אתכם, לא תוכלו לאשר לו אותו. כי זה מגרש גדול עם כל כך הרבה אפשרויות לחניות, והכול. נושא המעלית אפשר לשדרג אותו, אפשר לשלם, אפשר לבנות וכולה, וכולה, אני מחכה לרגע הזה, כבר איך אומרים? 70 שנה, אני 70 שנה מחכה לרגע שאני אוכל לבנות, אני רוצה לבנות שם שתי דירות קטנות, שלוש בשביל, איך אומרים? כי במרום גילי, זה מקום מתאים לי ככה, המקום הזה. מה שלא עשינו ניסינו, איך אומרים? אני, למה אני מתרגש,

יוסי חביליו:

4 דירות אתה מבקש, נכון?

אליעזר ראובברגר:

3, 3, 3, 3 דירות.

יקי רשף:

גם אני מתרגש, אני, איך אומרים? אני היום, אני היום מתנדב בגבעת התחמושת, בששת הימים אני הייתי המ"פ שנכנס לעיר העתיקה, כבשתי את העיר העתיקה, כבשתי את הקורבה, כבשתי את בית הכנסת של, תראו, אני כבר שוכח.

אליעזר ראובברגר:

לא חשוב,

יקי רשף:

מרום התרגשות. עד היום אני מרצה ואני מגיע לכל מקום, ואני רק נותן, זה הדבר היחידי בחיים שלי, שאני מחכה לו קרוב ל – 70 שנה, לזכות, איך אומרים? בשתיים השלוש, בשלוש הדירות האלה, בית הכנסת של הרמב"ן, החורבה, את כל אלה, יש לי גם קשר עם ראש העיר עם כולם, ואני רק נותן ונותן ונותן. לכן מה שאני מבקש מכם שוב פעם, כיסינו בשעתו כיסינו את עצמנו מכל הכיוונים,

הבניין חזק, על התשתיות האלה, זה מצחיק, מים זה לא תשתיות, חשמל זה לא תשתיות, ביוב אפשר לשנות. אז מה שאני מבקש בכל לשון של בקשה לתת לא נפגע בשכנים, ניתן להם ננסה הכול.

אריאל גולן:

תודה, מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אלנתן הראל:

רק אני רוצה לציין שהעו"ד, סליחה, לא זוכר את שמך.

אליעזר ראוכברגר:

אשכנזי.

אלנתן הראל:

אשכנזי סליחה, לא התייחסת.

אליעזר ראוכברגר:

תעשה כמו שאני עושה, פשוט רושם.

אלנתן הראל:

אני פעם אחת פה, אתה כאן כל יום,

דובר לא מזוהה:

אין לנו עט.

אלנתן הראל:

לא התייחס לטענה שהעלית, למה הם רוצים לכרות את העצים, הם רוצים להכניס את החנייה שלהם לתוך החדר של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

עדיין בדקנו 18 מטר,

רוני טאובר:

לא, לא, הוא צד ההפוך,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא בקש.

רוני טאובר:

אני יכול לגשת לשרטוט רגע?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, יש לך גם מאחוריד,

רוני טאובר:

גם פה יש את זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רוני טאובר:

אני רוצה לראות את זה, ואת הבניין שאחריו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא תקוע כל היום.

רוני טאובר:

איפה הבניין שאחריו?

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא ידידותי היום.

אלנתן הראל:

כל כך רחוק שלא עולה.

אמנון ארבל:

הנה.

רוני טאובר:

יופי, אוקי, אז 18 מטר מפה עד פה, השכנה כאן זה יושב לה ממש מול החלונות, אם אתם שמים את זה כאן,

אריאל גולן:

כן, אבל איפה העצים שהוא דיבר?

רוני טאובר:

זה, זה כאן, היה כאן אחד מסומן בצבע צהוב,

יצחק רוטנברג:

אני אענה לך על זה,

רוני טאובר:

או אפשרות שנייה לשים את זה כאן, ואז יש לו פה מטר, עץ.

יצחק רוטנברג:

שים לב העץ הזה, עשינו פה שמיניות עשרות תכנונים, לא לפגוע בעצים, (לא ברור) הם מבקשים לכרות עצים לשים פה חניונים, חניות באזורים אחרים, שמרנו את כולם בשביל לשמור, לכן עשינו את החניות כאן, אחרת לא היינו מסמנים זה שמה.

רוני טאובר:

היה שרטוט שלכם, שהוצאתי,

יצחק רוטנברג:

זה מה שהופקד.

רוני טאובר:

וזה היה נראה אחרת.

יצחק רוטנברג:

כן,

רוני טאובר:

שמה זה לא הופיע, זה הופיע העץ הזה כנראה,

יצחק רוטנברג:

נכון,

רוני טאובר:

אותו רעינו ועליו התייחסנו,

יצחק רוטנברג:

זה היה (לא ברור) אתה לא מסתכל על מה שפתחנו, כשפותחים תוכנית אז עוברים לחנייה, מחלקת עצים עוברים את כל,

יוסי חביליו:

רגע, יש לי שאלה,

אלנתן הראל:

לא הבנתי עכשיו.

יוסי חביליו:

אתה רוצה בעצם עוד 3 דירות, ומה זה הדירה הרביעית שאתה רוצה להכשיר אותה?

יצחק רוטנברג:

אני אסביר, פה קיים דירה,

אליעזר ראוכברגר:

זה למטה, אחד למטה, ועוד שלוש למעלה.

יצחק רוטנברג:

החלטת הוועדה הקודמת,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יש לך חומרים, תקרא,

יוסי חביליו:

לא למדתי.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אבל אני מדבר איתך על זה כל וועדה עוד פעם, עוד פעם ועוד פעם, תלמד תקרא, כמו שאני עושה, אני לא רוח הקדוש, ולא נבואה,

יוסי חביליו:

טוב.

יצחק רוטנברג:

שמה יש מחסנים מאושרים בהיתר, שזה כבר הרבה מאוד שנים,

יוסי חביליו:

וזה בבעלותכם?

יצחק רוטנברג:

לא בבעלותנו,

עו"ד אבי אשכנזי:

רק עכשיו ניתן להכשיר את זה,

יצחק רוטנברג:

עכשיו הוועדה ביקשה, שאנחנו נשאיר את זה, אגב חלק מהסיבות שצריך עוד חנייה זה בגללה, שאנחנו מכשירים שכן שכבר קיים, והיא מתנגדת. עכשיו אתה מבין את האבסורד את הדבר הזה.

עו"ד רן שילוח:

נכון, היא מתנגדת, אני דיברתי איתה באופן אישי.

יצחק רוטנברג:

היא מתנגדת, להכשרת הדירה שלה.

עו"ד רן שילוח:

נכון, היא לא רוצה, יש עוד,

יצחק רוטנברג:

שאנחנו נשלם לה, התב"ע כשנקבל, אז אף אחד לא קיבל פה.

עו"ד רן שילוח:

אנחנו, אנחנו,

יצחק רוטנברג:

אני רוצה רק להגיד לפרוטוקול, הדבר הזה, כבוד היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

אני שומע,

יצחק רוטנברג:

דירה המתנגדת, הגיוני, אין לי בעיה להוריד אותה מהתוכנית.

אמנון ארבל:

מה ההיגיון התכנוני בזה?

יצחק רוטנברג:

היא מתנגדת.

עו"ד רן שילוח:

לא, רגע, רגע,

אריאל גולן:

המתנגדת בקומה למעלה, או מתנגדת להכשרה שלה?

יצחק רוטנברג:

מתנגדת לתוכנית, אני צריך להכשיר לה את זה,

אמנון ארבל:

אין הוא והם, יש בניין, ואנחנו מתייחסים לכל הבניין,

יצחק רוטנברג:

יפה, אז אם היא חלק מהבקשה, אז היא לא מתנגדת, אם היא לא מתנגדת,

אמנון ארבל:

היא יכולה להתנגד לתוספת על הגג. היא יכולה.

דובר לא מזוהה:

אתה קראת (לא ברור).

יצחק רוטנברג:

משלמת לי שקל על עבודה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אני לא מדבר על כסף, שאלת אי-אפשר, היא יכולה להתנגד, היא יכולה להתנגד, זה חלק כן, וחלק לא, זה בסדר גמור.

יצחק רוטנברג:

זה לא נשמע הגיוני.

אמנון ארבל:

זה הגיוני לחלוטין.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

למה לא הגיוני?

יצחק רוטנברג:

הוועדה ביקשה לצרף אותה,

אליעזר ראוכברגר:

היא מתנגדת ל – ב', מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

האדון מי ששכר את השירותים שלך, יוכל לבקש ממנה מחר, אולי (לא ברור), חוקי.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

שתשלם חלק משכר טרחתך.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, נראה לי ש - ,

יוחנן וייצמן:

זה עסק שלו.

אליעזר ראוכברגר:

נראה לי שאת הצד הזה מיצינו, רק עו"ד אשכנזי, עוד פעם אני שואל, ההצעה שלי מקובלת עליך?

עו"ד אבי אשכנזי:

אני מקובל עלי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד אבי אשכנזי:

אנחנו נדחה את ההכרעה או את ההחלטה, של כבודכם ב – 30 יום, אני אנסה לשבת עם עו"ד,

אליעזר ראוכברגר:

30 יום, יש חגים, אז אתה יודע, 30 ימי עבודה, זה יוצא 60,

יוחנן וייצמן:

60 יום, כן,

אליעזר ראוכברגר:

60 יש חגים, בוא,

עו"ד אבי אשכנזי:

אני אשב עם עו"ד שילוח ננסה להגיע לאיזה שהוא הסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל.

עו"ד אבי אשכנזי:

אבל שלא נתכנס עוד הפעם לשמוע,

יוחנן וייצמן:

לא, אתם לא מוזמנים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אתם לא מוזמנים, אבל,

עו"ד אבי אשכנזי:

החלטה.

אליעזר ראוכברגר:

אני אתן לכם את זכות התגובה שיש להם ע"פ זה, ולאחר מכן אם אתם מסכים, הוא בוודאי מסכים, אנחנו כבר יודעים מה החלטה, אבל את זכות התגובה, כי אני רוצה למצות את הדיון, שלאחר מכן זה יבוא לנו דיון פנימי,

עו"ד רן שילוח:

אני רק רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו כולנו נעבור עוד פעם על הפרוטוקול הרי הכול פה מוקלט, ואחר כך,

עו"ד אבי אשכנזי:

אני רק רוצה להוסיף עוד טיעון אחד,

אליעזר ראוכברגר:

יוקלד.

עו"ד אבי אשכנזי:

שחברי דיבר על תקנות תכנון ובנייה בעל דירה רשאי להגיד תוכנית בבית המשותף מ – 2016,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

אריאל גולן:

אילנית,

עו"ד אבי אשכנזי:

הוא הזכיר את סעיפים 2.1, ו – 2, וטען שצריך הסכמה של מאה אחוז, אז יש את סעיף 2.3, שאומר ככה - על אף האמור בפסקאות 1 או 2, אם התוכנית כוללת רק אחד או יותר מאלה, בנייה בדירתו של בעל דירה מגיש התוכנית, הרחבה של דירה כאמור הריסה של דירה כאמור של חלק ממנה. או

תוספת דירה, בשטח שהוא רכוש משותף שהוצמד לדירתו בעל הדירה מגיש את התוכנית, ובעל הדירה הוא הבעלים של מלוא זכויות הבנייה באותו השטח, רשאי בעל הדירה אמור להגיש את התוכנית, אף ללא הסכמת בעלי הדירות האחרים בבית המשותף. ואם נקרא את פסדי הדין פסק דין קליין שאמרתי, ברגע שיש בתקנון, החלטה שכל הבנייה, אני רשאי לבנות על הגג, בלי הסכמת יתר בעלי הדירות, זה נכנס לאותו סעיף בתקנון,

אליעזר ראובברגר:

אם אתה שואל אותי,

עו"ד אבי אשכנזי:

לא צריך את ההסכמה.

אליעזר ראובברגר:

אני אנסה לפרשן אותו, אולי אני טועה, אני לא יודע, הוא אומר תשמע, בסדר, אוקי, אתה מגיש תוכנית, אבל זה תוכנית היתכנות, לא תשנה, ולא כלום, מה שאתה מדבר זה על תוכנית, זה לא על היתר. כן: ההוא אומר - אדוני, בוא תגיש תוכנית, אבל זה פול גז בניטרל,

עו"ד אבי אשכנזי:

אנחנו נדון בשלב ההיתר, אבל עדיף להגיע להסכמות אדוני, ועדיף להגיע להסכמות,

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז, כן,

עו"ד רן שילוח:

אני רק רוצה,

אליעזר ראובברגר:

עו"ד שילוח בבקשה,

עו"ד רן שילוח:

אני רוצה לומר,

אליעזר ראובברגר:

כן,

עו"ד רן שילוח:

לקחת, לצפות, לבוא לאנשים לבנות להם, על אפס ועל חמתם של כל הדיירים בבניין, בלי לדבר, בלי משא ומתן, בלי שום דבר, בלי להציע כלום, הם חושבים שזה יהיה? זה לא יהיה, זה לא יהיה בשום דרך, ואני אומר את זה, עכשיו, רכוש משותף,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי את זה לפני שנייה, אני חושב,

עו"ד רן שילוח:

רכוש משותף,

אליעזר ראוכברגר:

זה ברור,

עו"ד רן שילוח:

מכפילי חנייה, זה בנייה על רכוש משותף, צריך הסכמה של מאה אחוז,

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

עו"ד רן שילוח:

לא יהיה, לא יהיה חנייה בשטח הציבורי, לא יהיה מחסנים, ולא יהיה גם, וגם אחוזי הבנייה שייכים לפחות שני שליש, אם לא יותר לבעלי הדירות. עכשיו אם יהיה משא ומתן רציני, יכולים לשמוע, אנשים ישמעו, יקבלו החלטה אם רוצים לא רוצים, אבל ככה להביא להם להפיל להם כזאת תוכנית על הראש,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר, אנחנו כבר, אנחנו כבר אחרי אנחנו אחרי כבר.

עו"ד רן שילוח:

אני אשמע בחפץ לב,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

עו"ד רן שילוח:

את הדיון הזה.

יוסי חביליו:

יש לך עוד משהו?

אליעזר ראוכברגר:

בואו מול השולחן, בלב פתוח, בנפש חפצה משני הצדדים, איך אומרים? שתגיעו להבנות אני אשמח מאוד, אני אשמח שהאדון הנכבד הזה, יראה, איך אומרים? את מה שהוא אמר לנו קודם, שהוא רוצה לראות את זה, כל עוד הוא בריא וחי ומתפקד.

יוסי חביליו:

יש לך עוד משהו להוסיף לגוף העניין, אם לא, תגיעו להסכמה ונצטרך להכריע.

עו"ד רן שילוח:

זה מה שאני אומר,

עו"ד אבי אשכנזי:

לא, אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

אם (לא ברור) אז זה יבוא לדיון פנימי.

עו"ד רן שילוח:

את מה שאמרתי כאן נאמר, אני עדיין טוען שאין לו שם דירה, וזה צריך להיות דירה בעל יחידה לשימוש נפרד, גם אם יהיה, אין לו שמה שום דבר לשימוש נפרד, אין לו שום יחידה בבניין.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, זה, זה יש לנו יועצת משפטית,

עו"ד רן שילוח:

פיקטיבית.

אליעזר ראוכברגר:

אם זה יגיע אלינו לדיון, אנחנו נשמע אותם,

עו"ד רן שילוח:

בדרך הזאת הוא גם יאבד את ההצמדה הזאתי בטאבו, כי זה הצמדה לא חוקית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אדוני, עוד משהו?

יקי רשף:

זה היה מקובל,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מקובל.

אליעזר ראוכברגר:

אמרת, אמרת, אדוני אנחנו יודעים את זה,

יקי רשף:

הוא חוזר ומקדם כל הזמן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יקי רשף:

דבר לעניין.

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו? אדוני, אני רוצה לשמוע את האדון הנכבד, כן.

אלנתן הראל:

אני לא יודע אם קיבלתי תשובה, למה הם רוצים להוריד את העץ שלידי, אם לא בשביל לבנות עלי את ה - , דו - קומתי הזה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר דבר אחד, הוא אמר לגבי החנייה נשאר את זה לשלב ההיתר, ויש גם אפשרויות, ואז נדון בזה, לא עכשיו. פה יש כמה אופציות ונשאר את זה לשלב ההיתר.

אלנתן הראל:

אני דואג,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא הוא אמר שהוא לא קיבל תשובה, אמרתי מה התשובה שהוא נתן.

אלנתן הראל:

לא, אני רק רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

חזרתי על מה שהוא אמר, לא שאני אומר את זה, זה התשובה שהוא נתן.

אלנתן הראל:

אני רק רוצה להגיד וברשותכם רק עוד משפט אחד, זה גם שהם הגישו בתוכנית שמהצד השני של החלוצי מהגינה שמה, הם רוצים שמה לעשות חניות, מאחר ואני מכיר את זה יותר מ – 20 שנה, אני גר שמה, בגלל הפרשי גבהים, וגם בגלל שזה קרוב לצומת, זה לא מעשי לעשות שמה חניות, ואחר כך,

אליעזר ראוכברגר:

אני,

אלנתן הראל:

נתקע אצלי.

אליעזר ראוכברגר:

מכובדי, אני לא מהנדס, אני לא יועץ תנועה, אני לא יועץ חנייה, לא יועץ מכפילים, בוא אנחנו בכל הדברים האלה, אנחנו צריכים למה לא? אנשי מקצוע, הוא יצטרך להביא, איש מקצוע עם חוות דעת שיש לזה היתכנות, אם הוא יביא, אז אני יש לי את האיש מקצוע שלי, שאני אומר לו - תבדוק. אם הוא לא יביא, אז כל מה שאתה אומר, בוא, אני לא איש מהנדס, אני מתאר לעצמי שגם אתה לא, גם הוא לא, כל אחד עם מקצועו הוא, אבל כל בקשה להיתר, כל בקשה לדבר, מלווה באנשי המקצוע שמתמחים באותו נושא, זה הכול. תודה רבה לכם, רגע, אתה רצית לשאול משהו? צחי.

צחי ברים:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכם, שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה.

דובר לא מזוהה:

60 יום?

אריאל גולן:

60 יום, 60 יום.

אליעזר ראוכברגר:

מה? כן, כן,

עו"ד אבי אשכנזי:

30 יום, עסקים.

אליעזר ראוכברגר:

60 יום, 60 יום, 60 ברוטו, בסדר. תודה רבה, שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה.

עו"ד אבי אשכנזי:

שנה טובה לכולם.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני הרבה בריאות, אדוני הרבה בריאות ואריכות ימים, עד 120.

יקי רשף:

מה אתה אומר?

יוסי חביליו:

יקי או יעקב?

אריאל גולן:

יקי, יקי.

יקי רשף:

יקי.

יוסי חביליו:

אתה גר בירושלים?

יקי רשף:

כו,

אריאל גולן:

בגבעת התחמושת הוא אמר.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני, היה לי סבתא היא נפטרה בגיל 104. בגיל 92, אני באתי אליה עם הילדים שלי, היו בני 7, 8, ערב ראש השנה, אני אומר לה - סבתא עד 120, היא אומרת אתה מכיר מישהו שהגיע עד לשם? אמרתי לה - תמיד יש פעם ראשונה. נפטרה בגיל 104. עד 102 היא הייתה בסדר גמור. לא יודע, דרך אגב עד גיל 97 היא הייתה גרה בקומה שלישית בעלי מעלית, מטפס לבד, אף אחד לא היה (לא ברור), לא הסכימה (לא ברור). היא הייתה הולכת לבית חינוך שחייה. יללה, תודה. אנחנו רוצים להמשיך, תודה. רבותי, תודה רבה, שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה.

עו"ד אבי אשכנזי:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

יש כאן בעיה אחת, החוק היא, פסיקה, שינתה את בעצם את ה - , את ההצמדות, זכויות לא, זה בעיה, אני לא יודע לעזור להם.

יוחנן וייצמן:

טוב.

יהודה פרוידגר:

אני הייתי,

אליעזר ראוכברגר:

כתבת, אמי כתבת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הדברים די ברורים, יש להם גג צמוד, זה שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

60 יום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שטח משותף, הם צריכים, והם,

יוחנן וייצמן:

השטח המשותף אי-אפשר לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

מפקח או לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

על חשבון מי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא כתוב שהם (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

חצי על חשבון העובד, חצי על חשבון המעביד. 60 יום מהיום,

יוחנן וייצמן:

הזכויות שנוצרות בשטח שלהם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, הדברים,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מה שאנחנו אומרים הגג בהיבט שלהם, ויש פה, ויש פה הסכם שהם, קיבלו.

אמנון ארבל:

כופר זה שטויות.

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, אתה לא רוצה להמשיך לעבוד היום? יש לנו סדר היום עוד ארוך,

אמנון ארבל:

מה זה כופר? אתה יודע?

אליעזר ראוכברגר:

תודה, אדוני.

אמנון ארבל:

כמו שאתה משלם לעירייה מיליון שקל,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, שנה טובה.

יוסי חביליו:

רגע, שאלה, מתי קריית יובל?

אליעזר ראוכברגר:

נשאר באחד, אבל אנחנו עכשיו בכמה עכשיו, אנחנו, אנחנו ב – 30:12.

יוסי חביליו:

אני יכול לחזור באחד?

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לחזור, כן, נראה, אנחנו רוצים לרוץ על השוטף.

יוסי חביליו:

אז למה אתה אומר אחד וחצי, אני אבוא אחד וחצי.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אני רוצה לרוץ על השוטף, בוא.

יוסי חביליו:

אז אתה רוצה לקבוע? אבל תודיעו לי, בסדר. איפה אדיר? גם תודיעו לו אולי, הוא גם,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו נותנים ב - ,

אמנון ארבל:

12.

אליעזר ראוכברגר:

תיק 12, 22,

יוחנן וייצמן:

ישראל יחזור רק.

אליעזר ראוכברגר:

רגע ב - 22 גם לחכות לישראל?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נמשיך ל - 23, אז נמשיך ל - 23,

אמנון ארבל:

אני יכול לתת לכם את הפניות, אני מאורגן.

יוחנן וייצמן:

יש לך אותם?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, גם, רגע שנייה,

אריאל גולן:

אנחנו יודעים מה הבקשות,

אליעזר ראוכברגר:

22 גם נשאר פתוח?

אמנון ארבל:

12 אין לי פנייה אגב.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, בוא נמשיך 23, תחכה נחזור לזה, מה קרה? קדימה,

אמנון ארבל:

אתם (לא ברור) על זה שישראל יזכור אז,

יוחנן וייצמן:

אז 12 הפנייה היא לא בתוך ההתנגדות, ההתנגדות לא מעניינת.

אליעזר ראוכברגר:

23,

אמנון ארבל:

לא קיבלתי פנייה מכס.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אריאל גולן:

אני גם רוצה ב – 22.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כן, בוא נשארנו שניים פתוחים, מה קרה?

אמנון ארבל:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

עוד 5 דקות יבוא ישראל בטח.

אמנון ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, אתה רוצה, את זה תבוא.

אריאל גולן:

כל הזמן,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע בוא, אנחנו רצים.

אריאל גולן:

אני הולך חוזר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) ישראל.

תוכנית 1202100

אמנון ארבל:

1202100, תוכנית בסמכות מחוזית דיון להפקדה, ברחוב תרמ"ב בית ישראל, תוכנית שמבקשת הרחבות דיור ותוספות, תוספת שתי קומות, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1339696

אמנון ארבל:

תוכנית 24 בסדר היום, תוכנית 1339696, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב יפו 75, תוכנית באבן ישראל, תוכנית שבעצם מציעה תוספת קומות, 6 קומות באבן ישראל,

יהודה פרוידגר:

כמה קומות?

אמנון ארבל:

אנחנו בדרך כלל לא מאשרים את הדברים האלה, ולכן ההמלצה לדחות את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

אנחנו שנייה אחת,

אליעזר ראובברגר:

למה?

יוחנן וייצמן:

אני מציע לא לדחות.

יהודה פרוידגר:

כמה ביקשו?

אמנון ארבל:

עד היום גם אתם הסכמתם, 6 קומות,

יוחנן וייצמן:

דקה, אז אני אסביר, זה בניין מיוחד, להבדיל מכל הבניינים,

אמנון ארבל:

זה לא בניין שום מיוחד,

יוחנן וייצמן:

לא, זה אני אסביר, כן,

יהודה פרוידגר:

תעלה לנו אותו?

אמנון ארבל:

נראה,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין, כל הבניינים באבן ישראל, כשבנו את השכונה, בנו אותם נמוכים יותר, אם אני זוכר נכון, הבניין הזה היה ישן, היה קומה יותר, יש שמה אפילו את ה - , הברזל הגלי, לטעמי הוא גם לשימור, כי הוא 100 שנה, המגעיל הזה, זאת אומרת אם כמובן תצליח לעשות וכולה, לכן אני הייתי רוצה אולי כן להביא את זה לוועדת שימור, לבדוק את התיק הזה, לא לדחות אותי בלי, על הסף.

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי הבניין הזה, היה גבוה יותר בגלגול הקודם.

אמנון ארבל:

זה לא משנה, אני מסביר רגע,

יוחנן וייצמן:

כשבנו את השכונה,

אמנון ארבל:

רגע, אבל אני מסביר, מסביר,

אליעזר ראוכברגר:

אישרנו כבר בתוכנית יותר,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו לא אישרנו, הוועדה מחוזית אישרה,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

עמנואל זלטס:

קיים, קיים,

אליעזר ראוכברגר:

אישורנו, זה קיים, יש, יש תוכנית,

יוחנן וייצמן:

הדופן השנייה,

אליעזר ראוכברגר:

של המלון,

יוחנן וייצמן:

בטח,

אליעזר ראוכברגר:

של המלון.

אמנון ארבל:

המלון יש לו עוד,

אליעזר ראוכברגר:

6 קומות,

אמנון ארבל:

מנגנון השמדה עצמאית, בתוך המתחם.

אליעזר ראוכברגר:

6 קומות,

יוחנן וייצמן:

בתוך המתחם, לא מחוץ למתחם,

אמנון ארבל:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

6 קומות,

אמנון ארבל:

זה זה,

יוחנן וייצמן:

איפה שהמסעדה האתיופית,

אמנון ארבל:

זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כן, הוא פנה אלי היזם, עכשיו זה לא כלכלי, והוא רוצה להפוך זה למגורים.

עמנואל זלטס:

אגב פה רוצים השכרה.

יוחנן וייצמן:

אתה לא רוצה שאני,

אליעזר ראוכברגר:

פה הוא מציע את,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הצלחתי לשמור על פה השלי.

אליעזר ראוכברגר:

פה הוא מציע את כל הדירות להשכרה, מלא,

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

אמנון ארבל:

זה לא שאלה פה, תסתכלו רגע, כל המתחם הזה, של אבן ישראל, עד היום שמרנו עליו מכל משמר,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

וגם על יפו, למרות שזה יפו לא חרגנו, נתנו להוסיף קומה אחת על יפו, מעבר לתוכנית,

יוחנן וייצמן:

נתנו 2,

אמנון ארבל:

4383, הוא מבקש היום 6 קומות לחזית האחורית, זה אבן ישראל,

יוחנן וייצמן:

אנחנו שנייה אחת,

אמנון ארבל:

פה נתנו 3 קומות וגג רעפים, והוא מבקש פה 6, אין שום הצדקה.

יוחנן וייצמן:

אבל הבניין, תראה, אנחנו, התוכנית המקורית,

ישראל קלרמן:

22 עשו?

יוחנן וייצמן:

לא, לא עשו, לא עשו.

רלי חיים:

השארנו פתוח.

יוחנן וייצמן:

נשאר פתוח,

אמנון ארבל:

חיכינו לך, ישראל.

יהודה פרוידגר:

איך קוראים לך? יוחנן,

אמנון ארבל:

הם בונים עליך.

יהודה פרוידגר:

יוחנן, כל השכונות, שנייה, יוחנן, כל הסיורים שעושים שמה באזור, יושבים שמה באמפי, וממלאים, ואיך זה היה נראה, ואיך זה זה, פתאום יש שמה בניין חדש, זה באמת (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה לעשות שמה סיור?

יהודה פרוידגר:

שהם משאירים איך זה היה,

יוחנן וייצמן:

אני נמצא שמה כל שבת, לפעמים גם חוטף מכות מהחבר'ה שמה,

צחי ברים:

מה יש בשבת?

רלי חיים:

הוא הולך או למתחם התחנה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מרביצים לך?

יוחנן וייצמן:

מגיע לאלימות.

אליעזר ראוכברגר:

אז אתה (לא ברור) אז תמשיך הלאה ללכת.

יוחנן וייצמן:

ברור, זה לפעמים הולך,

אמנון ארבל:

לא הולך.

יוחנן וייצמן:

עכשיו,

צחי ברים:

שמה?

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני קוראת תהילים בשבת.

יוחנן וייצמן:

תשמע, הדיון הוא די פשוט, התוכנית שאנחנו עשינו באבן ישראל, התוכנית המקורית קבעה 3 קומות, ושתיים כלפי החצר פנימה, אנחנו בתמ"א אנחנו הגדלנו להם עוד שני קומות או קומה, מי יגיד לנו? בתמ"א אות נתנו להם יותר.

יהודה פרוידגר:

אחד.

יוחנן וייצמן:

עכשיו הבניין הזה מלכתחילה, הבניין הזה ב – 75 הוא היה בניין המלכה, נסיכה, אני כבר לא זוכר מה, צריך לשבת על תיק תיעוד זה לא, זה לא תיק של לדחות אותו על הסף,

אמנון ארבל:

השימור,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שמבחינה שימורית, אנחנו חייבים לתת לו להיות גובה,

עמנואל זלטס:

כדי שיהיו,

יוחנן וייצמן:

קומה מעל כל ה - , כולם. הוא עדיין,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ביקש 6 לחזית של החצר, 6 קומות,

יוחנן וייצמן:

וליפו?

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה? בוא, בוא, אתה יודע מה? אתה אמרת,

צחי ברים:

מה שהוא מבקש,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נוריד את זה, נעשה סיור,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה, אני רוצה סיור שמה,

צחי ברים:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

היינו כבר כמה סיורים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אחר כך שהוא יעשה זה וועדת שימור, עוד לפני וועדת שימור, בוא נלך לשם ונראה.

יוחנן וייצמן:

נראה מה יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד,

יוחנן וייצמן:

נראה 79 כעת אישרנו שמה של חוגי,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה, אני רוצה שאמי יבוא יראה לנו,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה סיור שמה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני מקבל, אני מקבל את ההצעה הזאת.

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

של מי? מי שרוצה, מי שיבוא, אמי, אמי הוא מייצג את שרון. כן, היא יכולה לבוא גם שרון, אין לי בעיה,

רלי חיים:

אני רושמת בקבוצה, בסדר? גם אדיר.

יהודה פרוידגר:

מקום ראשון.

רלי חיים:

הקבוצה של הוועדה,

צחי ברים:

שמה? מה לכתוב?

יוסי חביליו:

יש קבוצה?

רלי חיים:

מה? הוא לא בקבוצה של הוועדה?

יוסי חביליו:

לא, לא הכניסו אותי.

יוחנן וייצמן:

אני לא,

יוסי חביליו:

אז תשלחי לי אישית, לא נורא, עוד דקה עבודה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, מקובל עליך? אוקי, טוב. מקובל עליכם? יהודה, צחי, יוחנן, קדימה,

יוחנן וייצמן:

להוריד מסדר היום לצורך דיון,

אליעזר ראוכברגר:

להוריד מסדר היום, לקיום סיור, לא, אחרי הסיור נחליט מה עושים.

צחי ברים:

לא, לא, הוא,

אליעזר ראוכברגר:

למה? למה?

יוסי חביליו:

לייזר, מה שסיכמנו על קריית יובל, לקרוא,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת,

יוסי חביליו:

בסדר, תוסיף, נפלה תקלה.

יהודה פרוידגר:

אני מציע בסוכות, תראה איך זה עם הסוכות,

אמנון ארבל:

יהיה הרבה יותר גרוע,

יהודה פרוידגר:

באוירה, באוירה,

אמנון ארבל:

יהיה הרבה יותר,

יוחנן וייצמן:

זה הכול עובדים זרים שמה,

אמנון ארבל:

ירושלים בסוכות עם כל העבירת בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, אמי, אמי, בבקשה קדימה נו.

אמנון ארבל:

12, 25 מה עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

25.

רלי חיים:

בוא נמשיך.

תוכנית 132650

אמנון ארבל:

בסדר גמור. תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 132650, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, הרב מיכאל טולידנו רמת שרת, רמת שלמה, סליחה, זה כרגע הוגש בסמכות מחוזית, אבל תיכף אסביר, הוא מבקש לעבור לסמכות מקומית, מדובר פה על בניינים חדשים יחסית ברמת שלמה על כביש 9 לכיוון ה - , הקצה של ההרחבה של רמת שלמה, הם מבקשים להוסיף שתי קומות על כל בניין, תוספת יחידות 12 יחידות דיור, באופן עקרוני אין לנו בעיה עקרונית עם הדבר הזה, אנחנו כן קבענו שצריך להיות, תקן החנייה מלא, כמו שמקובל, כמו שצריך ברמת שלמה, בוודאי בניינים חדשים, ולכן כתבנו זה בהחלטה,

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

שנייה הוא הגיש את התוכנית כסמכות מחוזית, בגלל נושא החנייה, הוא דיבר איתי היזם אתמול, ואחרי שהוא בדק את זה, הוא יכול לתת חנייה בתוך המגרש. גם באמצעות מכפילי חנייה ואז הוא הופך,

אליעזר ראובברגר:

מצוין.

אמנון ארבל:

את התוכנית בסמכות מקומית, ולכן הוספתי סעיף, שע"פ בדיקה שלנו ניתן לקדם תוכנית בסמכות מקומית, וככל שככה יהיה, אז זה החלטה להפקדה בסמכות מקומית, כמה שינויים קטנים שעשיתי בעקבות דיבורים שהם פנו אלי, אחד שכן יהיה אפשר להציע שימוש במתקנים מכאניים בחניון עבור חנייה זה בסדר גמור. יש פה גן ילדים שפועל היום במגרש, והיה צריך להסדיר אותו בתוך בסמכות מחוזית, אבל אם זה יהיה סמכות מקומית אני לא יכול להוסיף שימוש של גן ילדים, אז הם יצטרכו להסתפק בשימוש החורג, כן ביקשתי גם להוסיף נוסף עושים,

יוחנן וייצמן:

התב"ע לא המתאר?

אמנון ארבל:

לא, קו בניין תת-קרקעי,

יוחנן וייצמן:

תב"ע היסטורית,

אמנון ארבל:

לא, זה תוכנית חדשה של רמת שלמה,

יוחנן וייצמן:

זה ה – 85?

אמנון ארבל:

כן, לדעתי היא ביטלה, אני לא יכול לבדוק. להוסיף (לא ברור) בנייה תת-קרקעי, ביקשו להשאיר אפשרות לחריגה בגובה של 2 מטר, גם את זה לא כזה קריטי, וגם לגבי המרפסות שהחישוב החדש של המרפסות תהיה רק על החדשות, ולא הישנות, כרגע זה המלצנו להפקיד.

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, אמי, להוסיף סטייה ניכרת פה,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

אני הייתי אומר, בגלל זה, בגלל שזה מעל בניין קיים שלמטה, אני לא רוצה להחמיר על הדיירים הקיימים למטה, אם עכשיו,

אמנון ארבל:

זה בניין חדש,

עמנואל זלטס:

לא, אבל אם יש להם, אם למטה נגיד יש להם אופציה מסוימת להרחיב?

אמנון ארבל:

אין להם שום אופציה,

עמנואל זלטס:

שום דבר? מרפסת לבנות?

אמנון ארבל:

בניין חדש.

עמנואל זלטס:

לבקש עוד מרפסת? לא, אני שואל (לא ברור) ויקבע להם דברים שיכולים לפגוע.

אמנון ארבל:

זה בניין חדש, אין להם שום יכולת להוסיף שום דבר,

עמנואל זלטס:

מרפסת מותר להם להוסיף?

אמנון ארבל:

לא, בבניין חדש?

עמנואל זלטס:

כן, למה לא מותר? חוקית? חוקית, הוא יכול להקים מרפסת זיז, מכוח שזה לא מצריך זכויות בנייה.

יהודה פרוידגר:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה אמר, יללה עמנואל.

עמנואל זלטס:

לא צריך?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, קדימה,

אמנון ארבל:

תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

26.

תוכנית 1206010

אמנון ארבל:

26 בסדר היום, תוכנית 1206010, תוכנית בסמכות מקומית בדיון, תיקון החלטה בהתנגדויות, בעזרת תורה 30, עלתה פה במסגרת ההתנגדויות קיבלנו החלטה ש - , התנגדות שהתקבלה להוסיף תוספת תת-קרקעית, הם אחרי זה פנו אלי אמרו שהם לא יכולים להוסיף את התוספת, לכן מבקשים לבטל אותה. עד צריך לעשות פה פרסום ו - 106/ב, וקיבלנו איזה שהוא בקשה להוסיף מרפסות,

עמנואל זלטס:

לא,

ישראל קלרמן:

מה הם מבטלים?

עמנואל זלטס:

זה לא להוסיף מרפסות, בהתנגדות הייתה שהם אמרו שהם, הם לא רוצים להיות, בהפקדה אמרנו שיהיה תוכנית צל לעמודה ליד, ואז בהחלטה אמרנו כי הם התנגדו, שהם רוצים להצטרף, לא רק לתוכנית צל, ולכן פה כתוב ש - , אנחנו, כבר היה כתוב בפעם הקודמת שניתן להם להצטרף לתוכנית, לכן יוצא 106/ב. עכשיו פה הם מבקשים את המרפסות, שכבר אושר להם להצטרף כמו העמודה ליד, שיהיה להם מרפסות עם אופציה לסוכה, כי בעמודה ליד הם ביקשו,

אמנון ארבל:

זה תוספת מרפסות,

עמנואל זלטס:

לא, כבר אושר להם תוספת מרפסות,

אמנון ארבל:

אז אני לא מבין. מה שאמרנו בהחלטה הקודמת,

אליעזר ראובברגר:

מה זה קודמת? מה היה בהפקדה.

אמנון ארבל:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

בהתנגדויות,

אמנון ארבל:

קיבלנו החלטה בהתנגדויות, ואמרנו בהתנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

לגבי חלק מההתנגדויות אין הריסת שטחים, זה תוכנית, זה לא זה, סליחה, יש לסמן נספח בינוי, התוכנית מציעה הרחבות דיור בעמודה הדרום מערבית של הבניין, מציעה את העמודה המקביל כתוכנית צל,

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

ויש להציע הרחבות גם בעמודה הדרום מזרחי, ולא כתוכנית צל, באותו קונטור של אגף השני. כמו כן שיבחן גם את הרחבת המטבח בצד המזרחי של הבניין, הבינוי המוצע, בתיאום מחלקת תכנון, יש לקבל הסכמות של כל העמודה.

עמנואל זלטס:

בדיוק, ההרחבות אושרו לנו בוועדה הקודמת, אבל פה, פה אתם מבקשים מהם כיום,

יהודה פרוידגר:

60,

עמנואל זלטס:

להתאים, להתאים את התכנון של המרפסות, כמו עבודה שהופקדה.

אמנון ארבל:

אין פה מילה על מרפסות אבל.

עמנואל זלטס:

אבל ככה ביקשה, כי הרחבות זה כולל מרפסות, זה כולל הרחבה.

ישראל קלרמן:

על מה אתה מדבר עכשיו? על,

עמנואל זלטס:

אני אומר שההרחבה שהם רוצים, שתאפשר להם מרפסות סוכה בעמודה נוספת. כדי שיהיה להם סוכה, כי ליד זה לא סוכה.

ישראל קלרמן:

צריך הסכמות אבל,

עמנואל זלטס:

יש כאן, זה לא הבעיה.

ישראל קלרמן:

מה יש להם, רוצים 60% לא רוצה, הם לא יקבלו את זה בחיים.

עמנואל זלטס:

הם הגישו, המתנגדים הגישו את זה, יש להם את זה,

ישראל קלרמן:

כמה אתה מבקש מהם הסכמות? מה?

יוחנן וייצמן:

27.

עמנואל זלטס:

אגב לא צריך 60%, צריך 33%,

אמנון ארבל:

להרחבות דיור,

עמנואל זלטס:

להרחבות 33%,

ישראל קלרמן:

מה: (לא ברור)

עמנואל זלטס:

נכון, בדיוק,

אמנון ארבל:

בדיוק 60.

ישראל קלרמן:

זה מה שאומרים, 60,

אמנון ארבל:

מי אומרים?

ישראל קלרמן:

בתוכנית,

עמנואל זלטס:

כתבתם בוועדה הקודמת,

אמנון ארבל:

לא, לא כתבנו,

ישראל קלרמן:

בהחלטה קודמת,

עמנואל זלטס:

מה שהקראת מקודם, היה כתוב 60.

ישראל קלרמן:

בדיוק, בשביל זה הבאנו את זה גם.

אמנון ארבל:

זה הוועדה החליטה 60,

ישראל קלרמן:

זה טעות, זה מה שאני אומר, צריך לתקן את זה, זה 33.

עמנואל זלטס:

נכון, זה לא צריך את זה,

ישראל קלרמן:

אז זה מה שהם ביקשו כן, כן.

עמנואל זלטס:

33%,

ישראל קלרמן:

מה שאתה אומר בסדר, אין לי בעיה.

אמנון ארבל:

זה לגבי המרפסות, הם לא (לא ברור) התכנון, לעניין,

עמנואל זלטס:

לא, אבל שיהיה אפשר סוכה.

אמנון ארבל:

כתבתי,

עמנואל זלטס:

מרפסות סוכה יתואמו.

אמנון ארבל:

לעניין,

עמנואל זלטס:

מה מספר התוכנית?

אליעזר ראובברגר:

120 בטח, 1206010.

יוחנן וייצמן:

גובה, הוא מדבר על גובה.

אמנון ארבל:

60 ו- 33%, בסדר?

ישראל קלרמן:

מה?

עמנואל זלטס:

שנייה שנייה.

ישראל קלרמן:

בסדר, הוא רצה עוד משהו.

עמנואל זלטס:

שנייה רגע.

אמנון ארבל:

יש סרטון יוטיוב, אני אראה לכם את הסרטון גם? לייזר.

צחי ברים:

של מה?

אמנון ארבל:

נראה את הסרטון,

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

עמנואל זלטס:

אמרתי לך, שהוא יעשה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

עמנואל זלטס:

אמי, אני רוצה, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא חשב שזה מגורים, זה תעסוקה. מסחר ותעסוקה,

עמנואל זלטס:

המרפסות פה, אני רוצה ש - , יהיה מחוץ, זה לא בשלביות. שמקבלים רק, שלא עיכבו אותם בשלביות, זה משהו אחר, זה משהו אחר, לא, לא,

אמנון ארבל:

מה השלביות ביצוע שקובע פה?

עמנואל זלטס:

תוספת הקומות בהינף אחד דיברתי,

אמנון ארבל:

אוקי,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) הבנייה המוצעות במסגרת תוכנית זו, עמודים מהקרקע כלפי מעלה ללא דילוג, כלשהי, אני כותב במקרה, אגב גם את זה צריך לתקן, אתה ביקשת, קיבלת. כתוב פה, במקרה של ביצוע חלקי, יהווה גמר הגג של התוספת מרפסת תקינה, לכתוב שזה יאפשר, אתה זוכר כמו שעשינו את האחרונה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

עמנואל זלטס:

תמיד אתה אומר את זה גם כן,

יוחנן וייצמן:

כן, אני מקפיד להגיד את זה.

עמנואל זלטס:

לא לאפשר.

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

(לא ברור) מהשלביות, גם בסעיף של ה - , הם הגישו, אחר כך אין הקלות, אז זה נגמר, דופק את הדיירים.

אמנון ארבל:

גגות בלי שימוש תוספות, זה ממש נהדר.

עמנואל זלטס:

לא, אתה יודע מה זה אומר,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

ש אם השכן למעלה לא רוצה מרפסת, אתה לא יכול לקבל בכלל למטה, שלא יבנה.

אמנון ארבל:

לא,

עמנואל זלטס:

אתה עושה תב"ע בלי לבנות.

אמנון ארבל:

אוי ווי.

ישראל קלרמן:

בלי מימוש.

עמנואל זלטס:

אני דואג שיהיה פה,

אליעזר ראובברגר:

זה המציאות.

עמנואל זלטס:

כן.

יוחנן וייצמן:

מי זה האיש הזה שנכנס כעת?

שמעון:

וייצמן, אתה רוצה משקפיים?

אליעזר ראובברגר:

שמעון, אני לא הייתי שואל רק את השאלה הזאת, הייתי עושה טיפול יותר יסודי.

עמנואל זלטס:

אם אפשר לנצל את המומנטום.

אמנון ארבל:

אפשר להמשיך?

אליעזר ראובברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

כן,

תוכנית 1328871

אמנון ארבל:

27 בסדר היום, תוכנית 1328871, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, ראשית חכמה 17 זיכרון משה, הרחבות והשלמת קומה,

אליעזר ראוכברגר:

קיבלת פנייה,

אמנון ארבל:

המלצנו להפקיד. 27?

אליעזר ראוכברגר:

כמה דברים לפי מה שעברתי, חלק בוודאי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

בבקשה 27.

יוחנן וייצמן:

1.1 בוודאי, אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

1.3,

אמנון ארבל:

יכולים כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא קיבלתי,

אליעזר ראוכברגר:

1.3,

עמנואל זלטס:

קיבלת.

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

רגע,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, הוא לא קיבל, ישראל קיבל.

יוחנן וייצמן:

אני אעשה חיפוש,

אמנון ארבל:

רק לתקן, זה תוכנית בסמכות הוועדה המקומית ולא המחוזית, זה הכותרת, אבל מה? כן, עכשיו מי מציג?

אליעזר ראובברגר:

חלונות,

עמנואל זלטס:

יוחנן, ישראל,

ישראל קלרמן:

מה?

עמנואל זלטס:

קיבלת פנייה,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

נו, תציג אותה.

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

אליעזר ראובברגר:

לא אמרתי שיש בעיה,

אמנון ארבל:

אמרתי מה?

ישראל קלרמן:

פנייה קיבלת?

אמנון ארבל:

אתה קיבלת.

ישראל קלרמן:

זה סעיף,

יוחנן וייצמן:

אני לא מבין יש לך בעיה לקרוא את זה?

ישראל קלרמן:

איזה סעיפים?

אמנון ארבל:

אני חושב ש - ,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה? בוא נלך לפי הסדר,

עמנואל זלטס:

אמי רוצה ליהנות קצת, מה אכפת לך?

אמנון ארבל:

תסביר את הפנייה.

יוחנן וייצמן:

אני אסביר את הפנייה, דבר ראשון,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 1.3, רגע, לפני כן, על החלונות,

ישראל קלרמן:

החלונות,

אליעזר ראוכברגר:

תתחיל עם החלונות, חלונות אני לא רואה בעיה.

ישראל קלרמן:

אין בעיה. 1.3,

אמנון ארבל:

השתגע המחשב, אני לא יודע מה קורה.

צחי ברים:

זה בגלל ה – GIS שמשבשים.

אמנון ארבל:

לא, אבל הוא לא נותן לי,

ישראל קלרמן:

מה? חיזבאללה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אולי בגלל הביפרים,

אליעזר ראוכברגר:

דווקא את זה אני אוהב.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי,

אליעזר ראוכברגר:

דווקא זה אני כן אוהב.

יוחנן וייצמן:

ברור.

צחי ברים:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

את המשפט. לא, סוף סוף פעם אחת הבינו שאין להם, שהם לא בעסק.

אמנון ארבל:

קודם כל במקום שאתם מדברים על זה שהוא עושה פתחים, ואין בעיה עם פתחים וזה, יש פה עבירת בנייה, שחוסמת את כל הפתחים.

עמנואל זלטס:

זה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

זה עבירת בנייה,

עמנואל זלטס:

או זה אחד קודם?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה הפינתי אני חושב.

אמנון ארבל:

הפתחים שהוא מציע הם פה, סליחה, אני אזוז, לא משנה, לא אזיז.

אליעזר ראוכברגר:

איפה הפתחים שהוא מציע?

אמנון ארבל:

הוא לכאורה מציע בתוכנית פתחים, מה שאנחנו ביקשנו שבשטח הזה, שפה הקומה הזאתי שהוא הציע שם שימוש, אין לו שימוש בפתחים שמה. הבעיה שכרגע על זה זה יהיה עבירת בנייה, וכל

הפתחים שהוא מציע פה, (לא ברור) חסומים עם עבירת בנייה, עכשיו אם הוא מציע, סבבה להרוס את העבירת בנייה שלו, אז לא צריך כזאתי גבוה פה, פתחים כמובן, גדר בגובה כזה,

עמנואל זלטס:

אז מה הוא מבקש? מה הוא מבקש עכשיו?

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש, הוא מתעלם מהדבר הזה.

ישראל קלרמן:

הגדר שלו, שלו יציצו לו הביתה, מה הבעיה?

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

להגיד את זה בשביל, הסתרה.

אליעזר ראוכברגר:

גדר גבוה, כמה זה? זה 3 מטר, כמה זה?

ישראל קלרמן:

מה פתאום, 2 מטר, 2.20.

אליעזר ראוכברגר:

גובה ראש, טיפה אולי טיפה יותר, בוא, גם אם הוא הוריד את העבירת בנייה יהיה לו שמה פתוח?

אמנון ארבל:

להוריד לגובה,

אליעזר ראוכברגר:

רוצה לשבת שמה,

ישראל קלרמן:

אגב, אני לא מזהה, אתה מזהה? מה הגובה?

אמנון ארבל:

קומה, אתה רואה,

יהודה פרוידגר:

קומה, קומה,

אמנון ארבל:

גובה קומה, 2.5 מטר, למה שיהיה קיר בגובה 2.5 מטר לרחוב.

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמנון ארבל:

למה כן?

ישראל קלרמן:

היה על כל הבניין, תראה,

אמנון ארבל:

כל זה עבירת בנייה, מה זה קיים?

ישראל קלרמן:

לא, בהמשך גם, תראה,

אמנון ארבל:

למה זה טוב אבל? אלוהים אדירים,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה,

אמנון ארבל:

אז שמה יש פתחים, שמה יש בנייה בקו אפס,

ישראל קלרמן:

זה המשך. מה הבעיה?

אמנון ארבל:

כי אין שם בנייה,

יוחנן וייצמן:

לכן שאלתי אותך,

אמנון ארבל:

הוא לא מציע שם בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם הוא מסיר את העבירה,

אמנון ארבל:

שיסיר את העבירה, ויזיז את הגדר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, רגע, שנייה, סוג של גינה נאמר לצורך העניין,

אמנון ארבל:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה לצאת לשתות שם קפה, לשים שולחן.

אמנון ארבל:

בסדר גמור.

ישראל קלרמן:

2 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

2.5, 2.20, כמה אתה רוצה 2.20? תעשה 2.20.

אמנון ארבל:

מי עושה את זה 2.20?

ישראל קלרמן:

2.

אמנון ארבל:

גדר מקובל בעיר ההיסטורית 1.20 מטר, 1.30 מטר, 1.40 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

1.20 מטר, אפילו אנשים נמוכים כמוני וכמוך לא,

ישראל קלרמן:

לא, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

לראות.

ישראל קלרמן:

לייזר יציץ, מה? לייזר הוא גבוה.

אמנון ארבל:

אני, אני חושב שזה לא, לא הייתי.

אליעזר ראוכברגר:

91.

ישראל קלרמן:

91,

אליעזר ראוכברגר:

אמי אותו דבר.

ישראל קלרמן:

2 מטר.

אמנון ארבל:

הוא בדרך למטה, לא,

ישראל קלרמן:

אין ברירה 2 מטר,

אמנון ארבל:

85 הייתי אבל,

יהודה פרוידגר:

1.80 מטר.

אמנון ארבל:

אני כבר לא לדעתי,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, כולנו ככה.

יהודה פרוידגר:

1.80 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

ברור שאנחנו,

ישראל קלרמן:

לא, 2 מטר, מה אתה?

אליעזר ראוכברגר:

ברור שאנחנו מתכופפים.

אמנון ארבל:

בגיל, ברור, מה?

אליעזר ראוכברגר:

בטח שמתכופפים,

אמנון ארבל:

נשחקים, מה? (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מתכופפים, מה נשחקים,

אמנון ארבל:

50 שנה אני משחק מה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, נשחקים, ברור.

אמנון ארבל:

רגע, לגבי הגובה צריכים לדבר, אבל מה לגבי הגובה?

יוחנן וייצמן:

גובה אפשר לאשר,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה הגובה?

אמנון ארבל:

אפשר לאשר,

יוחנן וייצמן:

29 מטר, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

איזה סעיף?

אמנון ארבל:

מה זה קשור ל – 29 מטר?

יוחנן וייצמן:

1.1,

אמנון ארבל:

זה היה בצחוק, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה הקשר של 29 מטר?

יוחנן וייצמן:

פחות מ – 9 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא מסכים איתך.

יוחנן וייצמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

כי יש צריך אני צריך, אבל אני צריך יש,

יוחנן וייצמן:

לא צריכים (לא ברור) עם אמי, אבל צריך להסכים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא, בן אדם בא אומר, מקובל עלי,

אמנון ארבל:

גם מדיניות של 9 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

הוא בא ואומר, הגעתי להבנה עם אמי, אז למה להגיד לא רוצה את ההבנה שלך? נו, באמת לא.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שמה דירות.

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך להגזים, מה?

יוחנן וייצמן:

יוסי דייטש.

אליעזר ראוכברגר:

תלוי, מה?

יוחנן וייצמן:

תשאל את יוסי דייטש, כמה דם הוא ירק (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע, 16, 17,

צחי ברים:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מע"ר צפון.

יוחנן וייצמן:

מע"ר צפון.

צחי ברים:

ב – 2016 אושר.

אליעזר ראוכברגר:

כן. אתה יכול להגיד, אבל בינתיים אין, אז זה נשאר.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מזכיר, שהוועדה המקומית לא אישרה את זה.

אמנון ארבל:

איפה? תראה,

צחי ברים :

מה הם רצו?

עמנואל זלטס :

זה,

יוחנן וייצמן :

יותר.

אליעזר ראוכברגר :

דברים שעבר גם וועדה מקומית שינו, כמו אבו – באסל, אבו – באסל עבר משהו כמו, שינוי, זה שם, כן,

יוחנן וייצמן :

לא, היה הרבה דברים שמה.

אליעזר ראוכברגר :

כן.

אמנון ארבל :

איזה סעיף אתם מדברים?

אליעזר ראוכברגר :

1.3.

אמנון ארבל :

אין לי סעיף, אין 1.3 אבל,

אליעזר ראוכברגר :

אז אצלי יש.

עמנואל זלטס :

אין פה סעיפים בכלל, תראה נראה מחוק, אמי.

אליעזר ראוכברגר :

הסעיף של הבינוי תת-קרקעי,

עמנואל זלטס:

תקטין טיפה את העמוד הזה, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף שמתחיל בינוי תת-קרקעי, אתה רואה.

עמנואל זלטס:

למרות שכתבת,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה רואה שורה שמתחילה - בינוי תת-קרקעי,

עמנואל זלטס:

הנה עכשיו, עכשיו,

אמנון ארבל:

בינוי תת-קרקעי אפשר בקונטור הבנייה המוצע, ישמש שטח שירות או שטחים עיקריים, לא, אין בעיה, אין בעיה, הבנתי, אוקי, זה לא (לא ברור).

רלי חיים:

את זה אתה צריך למחוק,

אמנון ארבל:

כן, אני יודע, בסדר, אני אמחק את הסעיף,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, 1.5.

אמנון ארבל:

אני כן רציתי לשאול, עבירת בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תעשה דבר, נושא נורמאלי,

אמנון ארבל:

אם הוא לא הורס את העבירת בנייה הוא יכול את השטח הזה, שתבינו. זה,

עמנואל זלטס:

אז או לסמן, או להריסה והכשרה.

אמנון ארבל:

בקו אפס?

עמנואל זלטס:

כמה שהוא יכול.

אמנון ארבל:

הוא לא מבקש בינוי שמה.

עמנואל זלטס:

בסדר, אתה רוצה,

אמנון ארבל:

זה מחוץ לבניין אבל,

עמנואל זלטס:

ועדיין זה בתחום גבול חלקה,

אמנון ארבל:

כן, גבול חלקה כן, אבל למה קו אפס? זה לא מה שהוא מבקש גם.

עמנואל זלטס:

מה שהוא יכול להרחיב,

אמנון ארבל:

אל תתנו מה שהוא לא מבקש, זה גם מה שמרגיז, אל תגזימו,

יוחנן וייצמן:

אני לא מגזים, זה המדיניות של יוחנן רוחבית,

אמנון ארבל:

אבל יוחנן עוד לא הוכרז.

יוחנן וייצמן:

הוא לא ביקש ממני,

אמנון ארבל:

יוחנן עוד לא הוכרז כוועדת תכנון,

יוחנן וייצמן:

בטח שכן,

אמנון ארבל:

אולי בחוק ההסדרים עבר, אבל תכריז על יוחנן כוועדת תכנון.

עמנואל זלטס:

כי הוא מונומנט.

ישראל קלרמן:

אז שיהיה אז,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אין ממש מה להתווכח, מה לזה, לקיים דיון, בסדר, לגיטימי.

יוחנן וייצמן:

אז אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל פה, אבל עד שכן אדם מסכים, אני לא צריך, אני לא יכול להציף את זה, אני לא צריך לשים את זה על השולחן.

יוחנן וייצמן:

מה מעניין אותי היזם,

אליעזר ראוכברגר:

מרים לו טלפון, ותגיד לו לך לכל הרוחות.

יוחנן וייצמן:

היזם האידיוט מעניין אותי? מעניין אותי עם ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי,

אמנון ארבל:

איך זה עוזר לעם ישראל?

יוחנן וייצמן:

שיוסיפו שם קומות.

אמנון ארבל:

הבנתי, עם ישראל.

עמנואל זלטס:

אבל זה לא קומות,

יוחנן וייצמן:

לא, אני,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה לא מגיש בקשה לשנות את מע"ר צפון?

יוחנן וייצמן:

אני לא יזם,

אליעזר ראוכברגר:

עבר X שנים, עבר X שנים.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע שיש כזה דבר מע"ר צפון.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

אמנון ארבל:

חלק מהבנייה, חלק התמודדות עם בעיה, זה להכיר בבעיה. אתה מבין? והוא לא רואה בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, להכיר במציאות, לדעת שעכשיו יום, הוא אומר לא, עכשיו לילה, מה?

אמנון ארבל:

טוב, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

אתה מכיר,

אליעזר ראוכברגר:

קווי בניין למרפסות,

ישראל קלרמן:

שנייה, בעצם נתחיל חלונות,

אמנון ארבל:

כתוב, יש לתקן קווי בניין של מרפסות, בהתאם לקיים בהיתר (לא ברור). מה היה בסעיף הזה?

יוחנן וייצמן:

אני לא קיבלתי בפנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, החזית,

יוחנן וייצמן:

אני באמת מייצג פה את עם ישראל, אני מייצג רק את עם ישראל, לא את היזם.

אמנון ארבל:

קלרמן, אתה רוצה להציג את זה? אז מי רוצה? כמו שכתבנו מרפסות לתקן קווי בניין לפי (לא ברור),

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אומר 1.3 תסתכל,

אמנון ארבל:

נו.

ישראל קלרמן:

משמש, (לא ברור).

אמנון ארבל:

קווי הבניין,

עמנואל זלטס:

מה שאמי כתב,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא ראיתי מה אמי כתב.

עמנואל זלטס:

לקח לי זמן להבין את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא ראיתי מה אמי כתב.

עמנואל זלטס:

הם הוסיפו כנראה בהוראות, סעיף שהם יכולים להוסיף מרפסות, לא הציגו את זה בנספח,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מדבר על 1.3, לא על 1.5.

אמנון ארבל:

1.3 איתנו אבל נו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ישראל התייחס ל – 1.3, ולא ל – 1.5,

ישראל קלרמן:

עשית יותר גרוע,

אמנון ארבל:

מה זה יותר גרוע?

אליעזר ראוכברגר:

איפה? רגע תראה לי.

ישראל קלרמן:

אתה נתת,

אמנון ארבל:

אמרנו לא לאפשר חלונות,

ישראל קלרמן:

אז אישרת את הבינוי, תהרוס את הבינוי,

אמנון ארבל:

לא, לא נכון, נו, תמיד, אני לא מדבר סתם דברים.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, מה זה להתאים לגובה המקובל? אני לא חושב ש – 1.20 מטר.

אמנון ארבל:

אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

לא לגובה המקובל, לא, אמי, לא לגובה המקובל, אתה רוצה 2 מטר, תכתוב 2 מטר, אל תגיד לי עכשיו, אחר כך תבוא לי עם 1.20 מטר. למרות שאני מתכוון, אבל 1.20 מטר, אני עדיין מעל.

אמנון ארבל:

להציץ, העיניים שלך בגובה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

אמנון ארבל:

העיניים לא, העיניים לא פה אבל.

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול גם להוריד משקפיים, אני לא רואה בסדר, אבל אנחנו מדברים נורמאלי.

אמנון ארבל:

גדרות 2 מטר גובה, זה,

יוחנן וייצמן:

הוא שיכור כבר מהרמת כוסיות.

עמנואל זלטס:

הבאת איזה ויסקי.

אמנון ארבל:

שנייה שנייה.

עמנואל זלטס:

ישמעו אותך, ויוציאו אותך.

רלי חיים:

נראה לי שעשיתי תחום שרשמתי באחד הזמנים,

אמנון ארבל:

לא נורא,

רלי חיים:

התכוונתי ללנו.

אמנון ארבל:

נכון, נכון.

רלי חיים:

אני אמרתי,

אמנון ארבל:

בסדר. תסתכל, וייצמן, ישראל, תראה, איפה זה? אתה רואה את הבינוי הזה?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

הוא מציע פה עכשיו חדרים, ומציע פה חלונות, בסדר?

ישראל קלרמן:

כן, וזה הקיר? וזה הקיר?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

זה הקיר.

אמנון ארבל:

בפועל, בפועל כל זה יש עבירת בנייה היום שחוסמת את כל החלונות,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אותה.

אמנון ארבל:

לא, מסומן, אתה רואה? לא קיים. אז אני אומר להרוס את זה, שיאפשר את כל זה, כן

עמנואל זלטס:

אמי, יכול להיות כשהוא הגיש זה, זה לא היה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל לגבי גובה הגדר, אל תעשה לי.

צחי ברים:

זכותו, הוא מלמד זכות.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי.

ישראל קלרמן:

1.90 מטר.

אמנון ארבל:

לא רואה כלום.

עמנואל זלטס:

75.

אמנון ארבל:

גם לא רואה כלום,

אליעזר ראוכברגר:

אם אני (לא ברור) משקפיים חדשות.

אמנון ארבל:

לא, פה זה 20 ס"מ.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

אמנון ארבל:

העיניים לא פה, העיניים פה.

אליעזר ראוכברגר:

2 מטר.

אמנון ארבל:

1.80 מטר זה מספיק.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, 2 מטר. 2 מטר.

אמנון ארבל:

אולסי פרי הוא לא היה מסתכל ב – 1.80 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

2 מטר לעשות סוכה, חצר,

אמנון ארבל:

מה זה קשור?

ישראל קלרמן:

קרשים.

אליעזר ראוכברגר:

קרשים הסכך, מה?

ישראל קלרמן:

2 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא משתמש בגדר, הוא משתמש בתור, לא, הוא מניח את הזה על הגדר.

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

אחרי זה יגידו לו פרגולה, ויגידו לו להרוס.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יבואו, יבואו אילן ששון או, איך קוראים לו?

אמנון ארבל:

מי אוכף בסוכות?

ישראל קלרמן:

לא, זה עמודים קבועים.

עמנואל זלטס:

לא, זה בעיה הלכתית, אם אתה לא עושה משהו בדיוק, זה מה שמותר, זה בעיה הלכתית בסוכה כזאת.

אמנון ארבל:

לא, לא הבנתי.

עמנואל זלטס:

סוכה אסור, דבר שהוא אסור חוקית הלכתית, (לא ברור) הסוכה הלכתית, לכן תיתן את המקסימום, יצאת מידי,

צחי ברים:

גדולה.

עמנואל זלטס:

אם זה בשטח של הרחוב, ואין לך אישור.

אמנון ארבל:

כל הסוכה פסולות?

עמנואל זלטס:

אז כי אין בעיה, כי השכנים מסכימים, כי העירייה מסכימה.

צחי ברים:

העירייה מסכימה.

עמנואל זלטס:

אם אתה עושה במקום שהשכן שלך על הבית שלך, אין לך סוכה. לא נחשב.

צחי ברים:

זה לא נחשב.

עמנואל זלטס:

לכן זה 2.5 גובה.

צחי ברים:

חשש,

עמנואל זלטס:

לכן,

אמנון ארבל:

אז אתה מבקש סליחה ביום כיפור, והכול בסדר.

צחי ברים:

נראה לך שזה ככה עובד?

אמנון ארבל:

ברור.

עמנואל זלטס:

לא, מה פתאום,

צחי ברים:

מה פתאום. זה לא עובד ככה.

אמנון ארבל:

עובד מצוין, עושים איפוס ביום כיפור והכול בסדר.

עמנואל זלטס:

הלוואי שזה היה,

אמנון ארבל:

חוטאים כל השנה, מבקשים ביום כיפור הכול בסדר, ממשיכים הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

מה נראה לך? שזה מכונת סליחות?

אמנון ארבל:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

מה פתאום.

צחי ברים:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

יש בדיני תשובה, יש דינים, יש חרטה, יש כוונה לעתיד, זה לא עובד ככה.

צחי ברים:

זה לא (לא ברור) הוא לוקח.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מכונת סליחות ויללה למחרת, אפשר נמשיך לעשות מה שרוצים.

אמנון ארבל:

אני היה לנו את הדיון הזה עם יוסי דייטש, פעם אחת היינו בסיוור הוא אמר, אתה לא צם ביום כיפור? אמרתי לו - לא, אני לא צם, לא עושה שום דבר, למה שאני אצום?

אליעזר ראוכברגר:

ככה אין לך חטאים.

אמנון ארבל:

לא, ההיפך, אמרתי אני חוטא על השנה מבחינת, אני כל השנה חוטא, למה אתה רוצה, למה אני צריך לצום ביום כיפור.

אליעזר ראוכברגר:

אולי תחזור בתשובה?

אמנון ארבל:

לא, עזוב תשובה, הוא אמר לי - אין לי תשובה, אני אבדוק עם רבנים. זה היה לפני 5 שנים.

ישראל קלרמן:

כן, כן, הייתי שמה גם, הייתי,

אליעזר ראוכברגר:

אני אגיד לך מה,

אמנון ארבל:

עד היום לא קיבלתי תשובה.

אליעזר ראוכברגר:

אני אענה לך תשובה, שאת הצום ביום כיפור זה מצווה בפני עצמה, בוא נאמר שאתה נוסע בשבת, בשבת (לא ברור),

עמנואל זלטס:

חס וחלילה,

אליעזר ראוכברגר:

בשבת, כן, בוא, תעזוב, נסעת בשבת שהייתה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה בשבת הזאת לא נוסע, ושומר את השבת, יש לך (לא ברור), זה לא מכפר עליך מה שנסעת בשבת הקודמת, אבל זה לא נותן לך את המצווה השבת.

אמנון ארבל:

אני אומר לך לצורך העניין, בסדר? אני לא מאמין (לא ברור), לא מאמין,

אליעזר ראוכברגר:

הצום, הצום מצווה, אבל יש מצווה בפני עצמה.

אמנון ארבל:

אבל אני לא מאמין במצוות האלה.

אליעזר ראוכברגר:

זה משהו אחר, אבל נתתי לך תשובה.

אמנון ארבל:

אז למה לצום? אני מבחינתי,

אליעזר ראוכברגר:

זה המצווה, רק בגלל המצווה.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

למה שאני אצום? תסביר לי למה,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אומר לך יש מצווה בפני עצמה.

עמנואל זלטס:

לכבות את החקלטה?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה מצווה בפני עצמה.

חיים כהן:

אני יכול לבקש ממך טובה?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה מצווה בפני עצמה.

חיים כהן:

לטובתך,

עמנואל זלטס:

לא, התחלת,

רלי חיים:

אתה לא תצליח לשכנע אותו.

אמנון ארבל:

למה? למה? תגיד לי.

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא נכנס,

יוחנן וייצמן:

לא להיכנס.

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא נכנס, רק עיריית ירושלים. מה? לא, אני לא אומר מה, עזוב זה מצווה בפני עצמה, הצום, הצום זה מצווה בפני עצמה, גם אם אתה, לא מקיים את כל התורה כולה, ואת כזה דבר, הצום הוא מצווה בפני עצמה. זה הכול, זה התשובה. זה לא מתחבר לכל הדברים, אבל יש את הנושא של התשובה, יש נושא של חרטה, יש כוונה לעתיד, הכול בסדר, יש ברמב"ם, יש את הסדר מה עושים ביום כיפור, אבל הצום הוא מצווה בעצמה.

אמנון ארבל:

אגב הרבה שנים צמתי, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אז תצום גם השנה, יללה.

רלי חיים:

תצום.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יש לנו, יש לנו עוד שלושה שבועות לדון. יללה.

אמנון ארבל:

טוב, יללה.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב סתם אתה שואל אותי זה בריא. היה לי חבר גם כמוד, היה לי, היה לי חבר, גם כמוד דרך אגב עבר לגור במבשרת, אחרי זה עבר לתל – אביב, הבן של הבעלים של, האבא של הבעלים של הקבוצה שאתה אוהד, הוא היה פעם, הבן שלו היה, זה בן שאמרתי לך פעם שאבא שלו חבר שלי, הוא אמר לי - אני צם בכיפור, בדיוק אמר לו, אני צם, כי זה בריא לגוף, פעם בשנה, לעשות ניקוי רעלים כזה.

אמנון ארבל:

הוא יכול לצום בכל יום אחר.

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לו, לפחות הזה, בסדר.

עמנואל זלטס:

חברים או לא חברים, מה? חברים או לא חברים?

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

28 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

מה? ממשיכים הלאה, מה זאת אומרת? בבקשה תדבר.

עמנואל זלטס:

על זה אין יום כיפור,

חיים כהן:

רגע, 12.

אליעזר ראוכברגר:

לא עוד לא,

יוחנן וייצמן:

12, 22.

אליעזר ראוכברגר:

יללה, חבריה בואו נתקדם.

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה. דיברת.

עמנואל זלטס:

לגבי המרפסות, מה אתה אומר? על זה, אמי.

אמנון ארבל:

מה אני אומר מה?

עמנואל זלטס:

הם כאילו כתבו ככה, הם כתבו בתקנון בהוראות, שניתן לשים,

אמנון ארבל:

זה לא תוכנית כבקשתך,

עמנואל זלטס:

השאלה היא,

אליעזר ראוכברגר:

די, די, לא רוצה,

חיים כהן:

25 עשית?

אליעזר ראוכברגר:

די, עזוב.

אמנון ארבל:

רמת שלמה?

ישראל קלרמן:

76,

אליעזר ראוכברגר:

נו מה אתה רוצה ב – 1.5?

עמנואל זלטס:

במרפסות הם כתבו בהוראות סעיף שניתן מרפסות בחזית כך וכך,

אליעזר ראוכברגר:

נו.

עמנואל זלטס:

אמי אומר, צריך להציג את זה בנספח, זה לא עובד ככה.

אמנון ארבל:

נכון,

עמנואל זלטס:

והם אומרים עכשיו לא יודע לא ברור זה, שיהיה סעיף שניתן מרפסות, בחזית הצפונית.

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמנון ארבל:

לא אמרתי כזה, נגיד אפשר,

עמנואל זלטס :

אז ניתן לתאם מול זה,

ישראל קלרמן :

כן בתיאום.

עמנואל זלטס :

תכתוב.

אמנון ארבל :

(לא ברור) אבל.

עמנואל זלטס :

כן, כן,

אמנון ארבל :

על הפקדה.

ישראל קלרמן :

כן.

עמנואל זלטס :

בסדר, נכניס את זה עכשיו.

אמנון ארבל :

תנאי להפקדה.

אליעזר ראוכברגר :

תיאום של הזה, כן,

עמנואל זלטס :

תיאום המרפסות,

אמנון ארבל :

(לא ברור) כתוספת מרפסות,

עמנואל זלטס:

בחזית צפונית ודרומית.

אמנון ארבל:

סוכה, בבנייה אני אלך איתך.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל, מקובל,

ישראל קלרמן:

על (לא ברור) דיברת?

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, 3,

ישראל קלרמן:

שנייה, הממ"דים,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, עכשיו, סעיף 3.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

פתרון מיגון יש להציג ממ"ד, ע"פ עמודות קיימות בתב"ע לכל יחידות הדיור.

ישראל קלרמן:

מה הוא אומר?

אמנון ארבל:

יש שמה ממ"דים בכל עמודה, מה הבעיה שיציב ממ"ד ללמעלה?

ישראל קלרמן:

לא, אבל הוא צריך לבטל את מה שיש לו, יש לו,

אמנון ארבל:

לא קיים, מה זה לבטל?

ישראל קלרמן:

קיים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר, יש, יש קיים.

ישראל קלרמן:

תקני הוא מאושר בהיתר, יש לו מאושר.

אמנון ארבל:

חדר מחוזק.

ישראל קלרמן:

חדר מחוזק, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא אומר שיש תקני ומאושר בהיתר.

אמנון ארבל:

יעשה לו גם חדר מחוזק, גם ממ"ד, מה אכפת לי?

עמנואל זלטס:

לא נותנים שניים לאותו אחד.

ישראל קלרמן:

לא, זה תב"ע,

עמנואל זלטס:

מה הוא צריך את שתיהן אבל?

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור),

אמנון ארבל:

יש עדיפות,

ישראל קלרמן:

אז אל תבטל, אין לי בעיה.

אמנון ארבל:

אני לא מבטל, זה קיים.

יוחנן וייצמן:

לא לבטל, לא לבוא עם קונגו ולהרוס.

ישראל קלרמן:

הוא אומר לבטל,

אמנון ארבל:

איפה כתוב לבטל?

ישראל קלרמן:

המלצת המחלקה.

אמנון ארבל:

יש להציג ממ"ד לא חדר מחוזק כמוצע, ע"פ עמודה קיימת,

עמנואל זלטס:

תרד טיפה למטה, תרד טיפה למטה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אז מה הבעיה לעשות את זה ככה? תוריד את הסוגריים ושלוש.

עמנואל זלטס:

הוא לא מצטט פה.

ישראל קלרמן:

הוא כותב לבטל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא לא כותב לבטל, אבל הוא כותב לא חדר מחוזק, אני מוריד את הסוגריים,

ישראל קלרמן:

זה נכון,

עמנואל זלטס:

להציג, שיציג.

אמנון ארבל:

עדיף היום ממ"ד,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

טילים עוד רגע פה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

חדר מחוזק יישאר לו,

ישראל קלרמן:

לא, צריך, זה מה שאמי אמר, אין בעיה,

עמנואל זלטס:

לא, לא, אם ככה, צריך להוסיף לו בזה, וזה חשוב שאני אגיד את זה, שאם הוא יעשה ממ"דים, שהחדר מחוזק יהיה לו שטח עיקרי, כי אחרת,

יוחנן וייצמן:

זה ברור,

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרנו עכשיו. זה מה שאמי אמר, זה מה שאמי אמר.

אליעזר ראוכברגר:

זה תב"ע. הלאה, הלאה,

ישראל קלרמן:

זה התצ"ר.

אליעזר ראוכברגר:

איפה 7.6?

ישראל קלרמן:

לא הייתה עד היום דרישה כזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל את מחלקת מידע,

ישראל קלרמן:

בחלקה הסמוכה.

אמנון ארבל:

אז כנראה שתהיה דרישה.

ישראל קלרמן:

בסדר, מה? לא חייבים לקבל את הדרישות שלהם,

אמנון ארבל:

לקבל היתר,

ישראל קלרמן:

זה לא פה,

אמנון ארבל:

אם מחלקת מידע ביקשה תצ"ר, מחלקת מידע,

ישראל קלרמן:

כן, כתוב שם ע"פ מחלקת מידע, כתוב.

אמנון ארבל:

נו.

ישראל קלרמן:

אנחנו חולקים עליהם.

אמנון ארבל:

על מה אתה חולק?

ישראל קלרמן:

למה לבקש?

אמנון ארבל:

כי החלקה מתואמת לייעוד קרקע,

ישראל קלרמן:

עכשיו מפעילים את זה רק עליהם, ואחרי זה,

אמנון ארבל:

אז מי יעשה? אתה תעשה לו את זה?

ישראל קלרמן:

לא, זה יסבך איתם עם החלקה הסמוכה.

אמנון ארבל:

אבל הוא לא יקבל היתר בלי זה.

ישראל קלרמן:

אתה צודק, אז אני יכול לבטל את הסעיף.

אמנון ארבל:

אבל עדיין לא תקבל היתר בלי זה.

ישראל קלרמן:

למה? מי יחייב אותו?

אמנון ארבל:

מחלקת מידע בהיתר בנייה, מה זאת אומרת?

ישראל קלרמן:

בכל מקרה יחייבו אותו?

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

אגב שלביות, הינף אחד,

יוחנן וייצמן:

הוא מקבל את זה בהיתר, איך יצאה התמ"א?

עמנואל זלטס:

הינף אחד עכשיו להתחיל,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

נשאר את זה מה? ואם לא, הוא לא יקבל היתר.

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא הגיע לפה בכלל.

ישראל קלרמן:

בטח הוא הגיע לפה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא יכול להגיע הוא לא יקבל בלי המידע,

יוחנן וייצמן:

לגבי קווי בניין,

עמנואל זלטס:

בתיק המידע הוא יקבל, התיק מידע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יקבל בתיק המידע,

ישראל קלרמן:

כתוב פה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ייעצר בתיק המידע,

יוחנן וייצמן:

בין אם כתוב, בין אם לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ייעצר בתיק המידע, הוא לא יוכל להתקדם הלאה.

ישראל קלרמן:

אם לא כתוב פה, הוא לא יקבל, תשאל את גבריאלי, גבריאלי פה (לא ברור), הוא בא ואומר, את הסעיף הזה, מה פתאום, הוא לא חייב.

עמנואל זלטס:

בשלביות שלי,

ישראל קלרמן:

אומרים את זה בתב"ע.

עמנואל זלטס:

שיהיה הינף אחד,

ישראל קלרמן:

לייזר,

עמנואל זלטס:

לגג,

ישראל קלרמן:

תוריד את זה מהתב"ע הוא לא יכול לחייב אותו.

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

ישראל קלרמן:

בגלל שזה נמצא בתב"ע.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אז בוא נראה אחר כך מה יהיה בהיתר. לאמי לא אכפת לך, רק אמי אומר לך, אתה מזיק רק, אתה לא מועיל לו.

ישראל קלרמן:

לא, אתה לא יודע אם אתה מזיק לו, כי לא מתחיל עכשיו, כי יכול להיות,

עמנואל זלטס:

בדיוק, בדיוק ככה.

ישראל קלרמן:

ואז (לא ברור),

עמנואל זלטס:

ואז זה יגיע להיתר, הוא יחכה שנה, עד שהוא יעשה את זה,

אליעזר ראובברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

במקום שיעשה את זה מעכשיו כבר,

אליעזר ראובברגר:

הוא כבר לא יריב, הוא כבר לא יריב עם גבריאלי,

ישראל קלרמן:

נגיד לו את זה, נכון.

אליעזר ראובברגר:

הוא כבר יריב עם הבא אחריו.

ישראל קלרמן:

נכון, נכון,

אליעזר ראובברגר:

כן, הלאה. הוא לא יריב איתה, לא יודע, מי שיהיה, תהיה.

עמנואל זלטס:

יש לו מכרז, כן,

אליעזר ראובברגר:

הלאה.

ישראל קלרמן:

28?

אליעזר ראובברגר:

כן,

תוכנית 1219724

אמנון ארבל:

28 בסדר היום, תוכנית 1219724, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, התנגדות באזור תעשייה של תלפיות, כיוון שהיא הופכת את פניו היום לאזור מעורב, יש לי מצגת קצרה. זה למעשה תוכנית שמקודמת ע"י רמ"י, מה שהיה משרד הרישוי לשעבר, מי שמכיר, כולנו עשינו שם טסטים פעם. זה המגרש הזה בתלפיות, זה כביש ברעם, זה הכביש ההמשך פייר קניג שנפתח לאחרונה, זה כל המתחם הזה למעשה, שמה שאתם רואים יש פה, חוץ מחנייה, ומשרד הרישוי לשעבר, חלק פה הטסטים, זה המתחם, התוכנית למעשה מציעה, ע"פ העקרונות של תוכנית האב לעשות פה,

יוחנן וייצמן:

האופנועים?

אמנון ארבל:

זה תוכנית שבזמנו אנחנו עשינו, כן, האופנועים. זה בזמנו מה שאנחנו עשינו תוכנית רק ע"פ תוכנית אב הקודמת למסחר ותעסוקה, והיום לפי תוכנית אב החדשה, שהעדכון שלה, שנעשה למעשה, אנחנו אפשרנו גם הפרשות לצורכי ציבור בהיקף של 40%, וגם לשלב מגורים. התוכנית למעשה מציעה בדיוק את זה, זה המשך רחוב פייר קניג, יש פה שטח מעורב, שמוצע כאן, שחלקו מיועד אגב למשרדים של משטרת ישראל, ושטח של 4.9 דונם, לצורך בית ספר, התוכנית סך הכול תואמת לעקרונות של תוכנית האב מבחינת העמדה, מסדים, קומות, שימושים,

יוחנן וייצמן:

משרדים של המשטרה זה הפקעה?

אמנון ארבל:

לא, זה שטח מעורב, כמו שראית את זה פה, זה זה.

יוחנן וייצמן:

ולמה אי-אפשר לעשות את זה, בהפקעה?

אמנון ארבל:

אתה לא מקצה למשטרה, זה מגרש של רמ"י,

יוחנן וייצמן:

אני לא הולך לחסוך כסף למשטרה,

אמנון ארבל:

לא, אתה לא מקצה, שטחים עירוניים,

יוחנן וייצמן:

המדינה תיתן להם,

אמנון ארבל:

כן. זהו, אנחנו ממליצים להפקיד את התוכנית. יש פה סוגיה של איכות סביבה,

אסף שגיא:

אז לי יש משהו להגיד,

אמנון ארבל:

הוספתי, קיבלתי חוות דעת שלהם אחרי זה, אז הוספנו גם להמלצה את כל החוות דעת של איכות הסביבה,

אסף שגיא:

אז רגע, יש פה שני עניינים,

אמנון ארבל:

כן,

אסף שגיא:

אז מוריה או הרל"י רצו לקדם שם בעבר חניון אוטובוסים, הוגש למשרד סקר היסטורי ותוכנית דיגומים, ביצעו את הדיגומים, מצאו זיהום קרקע, פינו חלק, חלק עדיין מזוהם, מני שקידם את זה ירד מזה. עכשיו בתוכנית הזו זה עירוב שימושים, אז צריך עדכון סקר היסטורי ותוכנית דיגומים, כתנאי להפקדה מול המשרד,

יוחנן וייצמן:

תחנת דלק, כמה, זה נכון שזה יזרקו אותו לזבל באיזה מקום, לא?

אסף שגיא:

לא, כל זה,

יוחנן וייצמן:

למד אותי,

אסף שגיא:

התוכנית הבא של ברמן, יש פוליגונים שהמשרד הגדיר,

יוחנן וייצמן:

בעייתי,

אסף שגיא:

חשובים לזיהום קרקע, מהם תלפיות,

יוחנן וייצמן:

ברור.

אסף שגיא:

אז תנאי להפקדה תמיד, סקר היסטורי תוכנית דיגומים, זה, תוכנית דיגומים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

באיזה שלב אבל?

אסף שגיא:

מה?

אמנון ארבל:

באיזה שלב?

אסף שגיא:

השלב הזה,

יוחנן וייצמן:

למה?

אסף שגיא:

כי זה,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להפקדה?

אסף שגיא:

בגוב – מאפ, כן,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להפקדה?

אסף שגיא:

כן, כן, אני אראה לכם פעם אחת ולתמיד, בגוב – מאפ.

רלי חיים:

סקר היסטורי,

אסף שגיא:

שכבה של המשרד של קרקעות מזוהמות,

יוחנן וייצמן:

כן,

אסף שגיא:

כל המקומות האלה הם חשודים בזיהום קרקע, ובזה קרקע, לכן תנאי להפקדה הפקדת סקר היסטורי, ותוכנית דיגומים. בדרך כלל הביצוע של התוכנית דיגומים הוא בהיתר, אלא אם כן זה מאגר ראשון שאז יש חשד וודאי לזיהום קרקע, אוקי,

יוחנן וייצמן:

פז למשל.

אסף שגיא:

דוגמא מצוינת,

אמנון ארבל:

כן,

אסף שגיא:

עכשיו הרשות לאיכות הסביבה, ביקשו להכניס עוד כמה רלי, מביא לך רשימה, עוד כמה סקרים,

רלי חיים:

אמי הכניס את זה.

אליעזר ראובברגר:

טוב. הלאה, ברמן.

תוכנית 1212976

אמנון ארבל:

כן, תוכנית 29 בסדר היום, תוכנית 1212976, תוכנית בית הדפוס 24, 26, מה שמכונה מתחם ברמן, זה תוכנית שמקודמת ע"פ תוכנית האב של גבעת שאול, אתם רוצים מצגת או סרטון? מה אתם מעדיפים?

חיים כהן:

גם וגם.

רלי חיים:

אי-אפשר גם וגם?

אמנון ארבל:

גם וגם, אז אני אראה לכם,

אליעזר ראובברגר:

מה שהכי קצר.

אמנון ארבל:

הסרטון זה כמה דקות,

אליעזר ראובברגר:

זה תעסוקה מסחר, זה לא,

חיים כהן:

זה החזית הזאת.

אליעזר ראובברגר:

לא, בית הדפוס, אין מגורים.

אמנון ארבל:

זה 3 דקות.

אליעזר ראוכברגר:

מה גם, יש למשל שמה שייתנו לו בית חולים סיעודי, אוקי. אני יודע אבל באמצע בית הדפוס.

אמנון ארבל:

הנה בבקשה. תשימו לב,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זה ברמן.

חיים כהן:

לא, אני אומר, יש לך את ברמן.

אליעזר ראוכברגר:

בפינות יש, בסדר, לא באמצע בית הדפוס, זה ממש באמצע בית הדפוס.

חיים כהן:

לפני זה יש לך את כל המשרדים.

יוחנן וייצמן:

זה תוכנית האב,

אמנון ארבל:

יש מוזיקה דרמטית שלא שומעים, אבל תחשבו על מוזיקה דרמטית, אז.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אחרי כן.

אמנון ארבל:

אצלי במחשב זה היה, לא יודע, רמקול.

צחי ברים:

יש ברקע אחר, אתה לא שומע?

רלי חיים:

אז רגע, זה הסרטון שהוא אמר?

אמנון ארבל:

כן, זה הסרטון.

אליעזר ראוכברגר:

הרכבת הקלה,

אמנון ארבל:

זה הסרטון שהוא העלה ליוטיוב,

ישראל קלרמן:

ברמן?

אמנון ארבל:

ברמן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה הרכבת הקלה של כנפי נשרים, פה הוא עושה מסחר, קניון, פה אתה רואה את המשרדים, את המגדל.

ישראל קלרמן:

איפה הולכים?

אליעזר ראוכברגר:

הם עוד לא הגיעו.

אמנון ארבל:

ברמן?

אליעזר ראוכברגר:

זה המעבר, זה המעבר לרכבת הקלה,

יהודה פרוידיגר:

הוא לא קיים היום.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יעשו אותו, זה הכול,

יהודה פרוידגר:

היום זה נעצר.

אליעזר ראוכברגר:

זה כל התוכנית, בתוכנית, יש שמה רחוב האופה. סיפור מעניין עם הרחוב הזה.

יהודה פרוידגר:

מה? למה קוראים לרחוב האופה רחוב האופה?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יהודה פרוידגר:

על שם אנג'ל. וגם היה כתוב בכרטיס ביקור של אנג'ל - ראש המאפיה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע,

יהודה פרוידגר:

מאפיה.

אליעזר ראוכברגר:

מה שאתה אמרת, יום אחד, (לא ברור) ברמן, הוא מספר לי, שהוא קיבל טלפון לפני איזה 40 שנה מאחד שהיה חבר וועדת שמות, והוא אומר לו שהוא רוצה לקרוא לרחוב הזה על שם אנג'ל, הוא אומר לו - תגיד, אתה השתגעת, כל הפירמה שלי בזה, יהיה כתוב מאפיית ברמן, רחוב אנג'ל.

ישראל קלרמן:

רחוב אנג'ל.

אליעזר ראוכברגר:

הוא חשב שהוא מתעלף באמת, ועשינו את זה רחוב האופה.

יהודה פרוידגר:

זה כמו שזה, היה פעם את הוופלים המשולשים האלה, שהוא שם בגלידה של פשינגר, אתה זוכר?

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא אמר לו פישין זה,

ישראל קלרמן:

זה הבן? בן כמה הוא?

חיים כהן:

,60

אליעזר ראוכברגר:

,90

ישראל קלרמן:

מה 60?

אליעזר ראוכברגר:

,88

ישראל קלרמן:

שאלתי על האבא.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

שהאבא היה.

חיים כהן:

אבל היום הבנים מנהלים.

ישראל קלרמן:

כמה בנים יש לו?

חיים כהן:

שתיים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מנהל את זה עד היום,

חיים כהן:

אריה דביר שמה.

יהודה פרוידגר:

איזה יופי.

אליעזר ראוכברגר:

זה הגשר הנגשה לרכבת הקלה,

אמנון ארבל:

שלא במגרש שלהם רק,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. זה מסחר, פה דרך אגב, הוא רוצה לעשות בית חולים סיעודי, גם. הוא רוצה לעשות מכללה, כל מיני, כל מיני דברים של תעסוקה ומסחר, זהו. מה השימושים שהוא כתב כאן? אמי.

יהודה פרוידגר:

איזה קומפלקס. רק הבניינים הלבנים מה הם?

אליעזר ראוכברגר:

זה התוכנית ליד.

אמנון ארבל:

בניינים אחרים,

אליעזר ראוכברגר:

זה תוכניות ליד, לא בזה, יש זה בניינים ליד, יש שם של חיים שחר, יש שמה של עוד כל מיני.

יהודה פרוידגר:

מה יהיה ברחוב,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה היא איך,

יהודה פרוידגר:

מה יהיה ברחוב (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

וגם מה יקרה גם שם, זה נכון,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) ברחוב בית הדפוס, עם כל הבניינים האלה.

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה עושים רכבת קלה בכנפי נשרים.

חיים כהן:

יש לך גם את הרואה חשבון בן דוד.

יהודה פרוידגר:

הילד שלי לומד בבית הדפוס, אני יכול על הרכבת?

חיים כהן:

הלאה,

אמנון ארבל:

היא רוצה שתגיד משהו,

יהודה פרוידגר:

בגבעה, ב – 11.

חיים כהן:

מתחם תעסוקה ומסחר.

אליעזר ראוכברגר:

יום אחד גם את זה, הכול (לא ברור) שם. זה נדמה לי שזה גבעת שאול ד' נקרא, לא? ממול.

אמנון ארבל:

מתחת,

אליעזר ראוכברגר:

הממול,

יהודה פרוידגר:

לעלה שיח,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

לכיוון,

אליעזר ראוכברגר:

לכיוון (לא ברור), ממול.

אמנון ארבל:

מתחת לאושר עד.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

לעלה שיח יש אחד בלב הגבעה, ואחד, אחד שם יש להם,

אמנון ארבל:

אני התחנתני שם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני אומר, אבל יש לו, אמרתי אולמי גוטניק, זה אולמי גוטניק, גם יום אחד יביאו תוכנית,

אמנון ארבל:

לפני 30 שנה, לך תזכור.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

יהודה פרוידגר:

התמונה של הרבי.

אליעזר ראובברגר:

גם באולמי גוטניק, יביאו יום אחד תוכנית, זה לא יישאר ככה.

אמנון ארבל:

יכול להיות ואז, להביא לגבעת שאול שם,

ישראל קלרמן:

כן?

יהודה פרוידגר:

איך קראו לאולם?

אמנון ארבל:

לפונטה.

ישראל קלרמן:

כן, אני זוכר, (לא ברור) בנה את זה, איזה קטע.

אמנון ארבל:

שימושים שהוא הציע, לפני זה,

יהודה פרוידגר:

יש ליד, עדיין.

אמנון ארבל:

30 שנה. בפברואר 30 שנה, סליחה.

יהודה פרוידגר:

לא, אני בינואר 45.

אמנון ארבל:

מסחר ותעסוקה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

כולל מרפאות, וזה, זה מה שהוא ביקש,

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם.

אמנון ארבל:

מסחר תעסוקה כולל מרפאות.

יהודה פרוידגר:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

מסחר תעסוקה כולל מרפאות, פה זה גם בית חולים סיעודי, נכון?

אמנון ארבל:

לא יודע,

חיים כהן:

לא, זה (לא ברור).

אמנון ארבל:

בית חולים זה מרפאות? לא חושב.

יוחנן וייצמן:

הוא גם סיעודי, אני חושב,

אסף שגיא:

מסחר ו - ,

יוחנן וייצמן:

בתמ"א/1 20 הסיעודי כלול,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

אם אתה תכתוב בית חולים קטן או משהו כזה, אתה מכניס אותו לסרט עם משרד הבריאות.

אמנון ארבל:

אוקי,

חיים כהן:

אתה עושה מרפאות, אתה פוטר אותו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו (לא ברור) הגשר, לייזר, הגשר שהוא שם מתחם דרך,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

כי הוא לא מחבר בין רחובות, הוא מחבר ישירות, מהפרויקט, רק הפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

ואז לרק"ל.

אמנון ארבל:

אבל לפרויקט שלו, לא לרחוב התחתון,

חיים כהן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

למפלס.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לפרויקט שלו,

יהודה פרוידגר:

אתם ביקשתם,

אמנון ארבל:

בתחום דרך, הוא לא דיבר עם נכסים, הוא לא, יש פה את הבניין בצד השני,

אליעזר ראוכברגר:

שייתן נכסים,

אמנון ארבל:

יש את הבניין השני, (לא ברור) באוויר, אתה יודע, הוא היום עושה גשר פה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא עושה על האופה שמה.

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

כן,

אמנון ארבל:

הוא עושה גשר של המפלס הרחוב,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

זה אומר שפה מול הבניין הזה, שלא התקדם, יהיה גשר בגובה של כמה קומות, מול הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אז שייתן,

חיים כהן:

לכתוב תנאי לתיאום עם נכסים, מרפסות יכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

שייתן, הוא יתחייב עם נכסים, אם זה על תחום דרך, בסדר, שייתן, עם נכסים.

יהודה פרוידגר:

רגע, ויהיה חיבור עד לבית הדפוס?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

לא, רק ישירות,

אליעזר ראוכברגר:

לפרויקט שלו,

יהודה פרוידגר:

למה שלא יהיה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה יודע כמה עובדים יהיו בפרויקט שלו? זה גם דרך אגב, הוא עושה שם גם המון מסחר, הוא עושה ראית, גן קניון כזה,

יהודה פרוידגר:

כן, גם קניון,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבין? אז יהיה מסחר, יבואו אנשים, יראו זה,

אמנון ארבל:

אנחנו חשבנו,

יהודה פרוידגר:

אי-אפשר להשלים את המעבר עד לזה? למה אי-אפשר להשלים מעבר?

אליעזר ראוכברגר:

זה כמו בגבעת השקד, שעשינו את המעבר הזה, שהפכנו את זה,

אמנון ארבל:

לא, זה כן,

אליעזר ראוכברגר:

לציר רק"ל.

אמנון ארבל:

מסחר ביקש 30 זה כן, מאוד משמעותי, זה היקפי תנועה מאוד משמעותיים, שכולם ברחוב בית
הדפוס. זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

איך זה לעומת, בוא נאמר, לקניון מלחה?

יהודה פרוידגר:

למה לא לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

כמה מלחה?

יהודה פרוידגר:

את בית הדפוס?

אמנון ארבל:

50,

אליעזר ראוכברגר:

מה? זה שני שליש ממלחה?

יהודה פרוידגר:

מה? מה אתה אומר? מה אמי אומר?

אליעזר ראוכברגר:

מה המלצה?

אמנון ארבל:

הוא מבקש פה קניון של 30 אלף מטר.

אליעזר ראוכברגר:

מה ההמלצה שלכם?

אמנון ארבל:

זה לא מקום נכון לא כל כך הרבה מסחר.

אליעזר ראוכברגר:

מה כתבת,

אמנון ארבל:

בתנועה עם המגרש שרק מ - ,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, מה כתבת בהמלצה?

אמנון ארבל:

זה לא באמת ציר ראשי של רכבת, ויש פה המון תעסוקה בכל הפרויקטים גם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לכן הוא רצה את הסיעודי שיש רוויה ב - , בתעסוקה, זה נכון, בוא, יש רוויה בתעסוקה, ודרך אגב יש שמה היום המון תעסוקה מאושר כבר הרבה זמן ולא בונים.

יהודה פרוידגר:

בכנפי נשרים.

אליעזר ראוכברגר:

ולא בונים. לא בונים.

יוחנן וייצמן:

במכרזים בכניסה לעיר, יוצאים במחירים נורא נמוכים.

אליעזר ראוכברגר:

יש רוויה מאוד גדולה. אבל לא, עוד פעם, שנים קדימה,

אמנון ארבל:

וגם לצמצם שטחי המסחר המוצעים את נפחי הבנייה בהתאם לתוכנית האב להרבה פחות תעסוקה, אפשר, לא יודע 10,000 מטר, 30 אלף מטר קניון במקום הזה, זה, קצת מהסיפור של (לא ברור) שדיברנו.

יהודה פרוידגר:

אושר עד יעבור לשם, אושר עד יעבור לשם.

אמנון ארבל:

מי?

יהודה פרוידגר:

אושר עד.

אמנון ארבל:

אושר עד זה סופר, זה 5000 מטר, זה לא 30 אלף מטר.

יהודה פרוידגר:

5000.

אמנון ארבל:

לא, 30 אלף מטר זה בערך יותר מחצי מקניון מלחה, זה שטח,

אליעזר ראוכברגר:

הוא עצמו החניון, החנות שלו תעבור לשם.

אמנון ארבל:

איקאה חיפשו בעבר,

אליעזר ראוכברגר:

חנות של ברמן, כן.

אמנון ארבל:

יש איקאה, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

חנות שלו?

אמנון ארבל:

את יודעת אם היית באיקאה איזה היקפי תנועה היו כן מייצרים, זה לבית הדפוס.

אליעזר ראוכברגר:

אז היום יש לו שמה, את המאפיה, ברגע שיהיה את המאפיה הוא יצטרך מחסן, הוא יצטרך זה, כן, בוא.

אמנון ארבל:

זה היקפי תנועה.

אליעזר ראוכברגר:

400 מטר. כן,

יוחנן וייצמן:

הלוואי ויבוא שם איקאה.

אמנון ארבל:

הוא לא יבוא בחיים.

צחי ברים:

הוא לא יבוא, מה,

אמנון ארבל:

זה גמר לך את כל רחוב בית הדפוס.

אליעזר ראוכברגר:

איקאה גמרנו, איקאה לא יבוא, כי היה לו תוכנית שם וננדון, זה תקופת ניר ברקת, העיף אותו.

ישראל קלרמן:

שלמה, שלמה אשכול.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה אותו דבר.

אמנון ארבל:

גם איקאה לא רצו, אני (לא ברור). לא הסכימו לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

הציבו להם תנאים שהם לא עמדו בזה, הם לא רצו הם ברחו,

רלי חיים:

זה רק,

אליעזר ראוכברגר:

הלכו לבית שמש,

יהודה פרוידגר:

לייזר, כמה זמן?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לבית שמש.

אליעזר ראוכברגר:

כמה זמן?

יהודה פרוידגר:

עד מתי הישיבה? בערך.

אליעזר ראוכברגר:

היום?

ישראל קלרמן:

עוד שעה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אמר שלוש.

אליעזר ראוכברגר:

עד שלוש, רוצים להכין פה קייטרינג, למשוך את זה, שלוש וחצי, אבל בוא, לא יותר, יש לנו לגמור את זה, ועוד את קריית יובל.

ישראל קלרמן:

בסדר, נגמור.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, אנחנו מאשרים את זה בהתאם להמלצת מהנדס העיר,

אסף שגיא:

תנאי להפקדה סקר היסטורי, תוכנית דיגומים, אמי.

רלי חיים:

גם ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אל תכתוב מספר. אל תכתוב, בלי מספר לצמצם, תשאיר את זה פתוח. מה קרה לך אתה?

אסף שגיא:

לא, זה המחשב כבר פעם שלישית.

אמנון ארבל:

שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

כתבת לתאם?

אמנון ארבל:

טוב.

ישראל קלרמן:

הלאה.

תוכנית 574707

אמנון ארבל:

30 בסדר היום, תוכנית 574707, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, העברה שתיים עד 18 ברמות, הכשרה, תוספות, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1258110

אמנון ארבל:

תוכנית 31 בסדר היום, 1258110, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה תוכנית שמטרתה, התוכנית זומנה ע"י אגף התכנון, זה מגרש חום למעשה, בשכונת ארנונה, זה מגרש שהוא קצת כלוא, אני אראה לכם את זה רגע, תוכנית יזומה בעצם לעשות חלק מהמגרש, זה שטח ציבורי פתוח, וחלק לבית ספר, קורא הדורות, הנה רגע. אתם רואים זה שטח באמת כלוא, בתוך בניינים יחסית נמוכים שלוש קומות וגג רעפים, ומיועד לשטח חום, גם היום ע"פ תוכנית מאושרת, עם אחוזי בנייה יחסית נמוכים, התוכנית למעשה באה, ככה הוא נראה (לא ברור). היום זה הייעוד קרקע, אתם רואים כניסה צרה יחסית, ושטח חום כולו. התוכנית מציעה למעשה להפוך חלק ממנו לשצ"פ, בחלק הדרומי הצר יותר, לעשות שם בית ספר, וגם בחלק הצפוני לעשות שם בעצם את המגרשי ספורט, כאשר בית ספר יהיה באמצע, ויהיו שטחים פתוחים משני הצדדים, ואנחנו חושבים שהתוכנית ראויה וטובה, ובעצם ממליצים להפקיד אותה.

אליעזר ראובברגר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

32.

תוכנית 1205186

אמנון ארבל:

כן, תוכנית 32 בסדר היום, 1205186, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, אפרתה 33 בתלפיות מזרח, זה לא תלפיות,

אסף שגיא:

זה לא ארנונה?

אמנון ארבל:

זה ארנונה נכון, מטרת התוכנית, היא רק שינוי קו בניין תוספת מרפסות, והמלצנו להפקיד אותה.

תוכנית 488ב

אמנון ארבל:

תוכנית 33 בסדר היום, תוכנית 488ב זה תוכנית לבית ספר, בית קולנוע מעלה זה נקרא פה ממש בשבטי ישראל, בניין קיים של שתי קומות, שמבקשים להוסיף עוד שתיים לשימושי הבית ספר, היה לנו תיאום ארוך איתם, ובסוף זה מקובל. אנחנו ממליצים לאשר את תוכנית הבינוי.

תוכנית 1310135

אמנון ארבל:

תוכנית 34 בסדר היום, 1310135, תוכנית בסמכות מחוזית דיון להפקדה בשועפט. תוכנית שמציעה הקמת בניין חדש של 10 קומות, מסחר ותעסוקה על דרך רמאללה, ממליצים להפקיד בהתאם למדיניות.

תוכנית 1235027

אמנון ארבל:

תוכנית 35 בסדר היום, 1235027, דיון להפקדה, סמכות מקומית סורוצקין 40 רוממה, תוכנית שמבקשת תוספת והרחבות למוסדות קריית הילד, זה מגרש חום יחסית מאוד גדול שמציעים בו תוספות, תוספת שטחים ושימושים במגרש חום, בסמכות הוועדה המקומית, כי כבר יש תוכנית שקבעה, זכויות בנייה, היה לנו כמה הערות לתיקון, כי המסמכים לא ערוכים ברמה מספקת, מה?

יוחנן וייצמן:

מוסדות, זה לא תמיד (לא ברור)?

אמנון ארבל:

זה שטח חוס אבל,

יוחנן וייצמן:

ואז,

אמנון ארבל:

שטח חוס,

יוחנן וייצמן:

מותר.

אמנון ארבל:

אמרתי סמכות מקומית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הבעיה?

אמנון ארבל:

בגלל שבתוכנית המאושרת יש זכויות,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אם אין זכויות, מאושרת, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

היה לנו, כששאלתי אותו,

יוחנן וייצמן:

אבל 62/א, מה הוא אומר? אני פעם אחת צריך להבין את זה,

אמנון ארבל:

מה שהוא אומר, זה המקום הזה פרשנות, רשום, רשום סעיף 18, שזה נדבר במשך היום תוספת זכויות בנייה במגרש חוס,

יוחנן וייצמן:

אז רק אם,

אמנון ארבל:

כשאין זכויות בנייה, אז אתה לא יכול להוסיף. ואז, לקונה שיש ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ישראל קלרמן:

הנה הוא מדבר.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

צחי ברים:

בלי שנדע.

אליעזר ראוכברגר:

צחי, ברור,

אמנון ארבל:

יכול להיות (לא ברור), יכול להיות לציבור, לחינוך, יכול להיות לדת.

אריאל גולן:

(לא ברור) אומרים שזה כן,

אליעזר ראוכברגר:

פה ביקשנו, אני יודע תואם אבל, אני דיברתי, אני בסוף פונה למחוזית, אבל דיברתי עם האדריכל,
הוא אומר נראה לי שאתה צודק, אני אדבר איתה,

אליעזר ראוכברגר:

לא היה לי זמן.

חיים כהן:

נו הלאה, בוא נתקדם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה. מאושר, הלאה.

יוחנן וייצמן:

תראה גם ההמלצה היא נורא לא ברורה, אתה רוצה שהוא יהרוס, מתי, אנחנו נדע מה יהרוס ומה לא,

אמנון ארבל:

אני לא רוצה שהוא יהרוס, נכון? כתבנו שיש אפשרות.

יוחנן וייצמן:

שיש אפשרות זאת אומרת בשלב ההיתר?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, 36.

אמנון ארבל:

הוא מציע תוספת של הרבה מאוד קומות, נדמה לי קומה שתיים, אני חושב זה לא הגיוני, צריך לעשות כמו שצריך, כי יש לו גם חנייה שצריך לתת הוא מציע בסוף כמעט 16 אלף מטר זכויות בנייה.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, אנחנו בעד,

אמנון ארבל:

נכון, אנחנו כתבנו.

חיים כהן:

המתחם הזה לא נגמר.

אמנון ארבל:

תוכנית 36,

אריאל גולן:

שטחי ציבור כאילו (לא ברור)?

אמנון ארבל:

כן, בשטח חום אנחנו לא מבקשים הפרשות לצורכי ציבור, אבל יש פה את התוכנית המאושרת, כבר זה כתוב גם בהמלצה, בסעיף,

אריאל גולן:

6,

אמנון ארבל:

6, כן, יש בתוכנית המאושרת שאושרה 5500, נדמה לי גם, גם טיפת חלב, גם גני ילדים שאמורים היו להירשם בשם עיריית ירושלים, והתוכנית לא, התעלמה מזה למעשה, ביקשתי לעגן את זה.

אריאל גולן:

היא מבטלת את זה, בטח.

אמנון ארבל:

היא לא, היא מתעלמת מזה, גם ביקשתי להגיע לזה. תוכנית 36 בסדר היום,

אריאל גולן:

שטח כאילו,

אמנון ארבל:

שטח בנוי, שטח בנוי.

אריאל גולן:

שטח?

אמנון ארבל:

שטח בנוי,

אריאל גולן:

בנוי איפה?

אמנון ארבל:

כן, קיים היום כבר בנוי היום.

אריאל גולן:

אוקי, ובנוי, גם צריכים להעביר את זה, להעביר לעיריית ירושלים?

אמנון ארבל:

היו צריכים לפי התוכנית הקודמת כבר,

אריאל גולן:

אוקי,

אמנון ארבל:

אמרתי התוכנית הזאת מתעלמת מזה, וביקשתי לשמור. תוכנית 36,

יוחנן וייצמן:

אותו דבר,

אליעזר ראובברגר:

כן,

תוכנית 1090091

אמנון ארבל:

36 בסדר היום, 1090091, תוכנית בסמכות מקומית רחוב הטייסים 27, גבעת הורדים, תוכנית שמקדמת בניין של תמ"א/38/2, מבקשים להשלים חצי קומה, המלצנו להפקיד.

עמנואל זלטס:

רק שנייה,

תוכנית 1322304

אמנון ארבל:

תוכנית 37 בסדר היום, 1322304, תוכנית בסמכות מקומית, בדרך החורש 92 – 94 ברמות. תוספת לשתי בתים דו – משפחתי, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1307370

אמנון ארבל:

תוכנית 38, 1307370, את זה תיקון החלטה בסמכות מקומית, ברחוב בן ציון ליאון 15, בפסגת זאב. אפשר לפי חישוב ובדיקה שעשינו להוסיף עוד קצת זכויות בנייה תוכנית בסמכות של הוועדה המקומית, אנחנו מתקנים את זה.

ישראל קלרמן:

מאשרים את זה,

אמנון ארבל:

כן, כן,

תוכנית 1296615

אמנון ארבל:

תוכנית 39 בסדר היום, 1296615, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, בשרי ראובן 27 ברמות, עבירות בנייה והכשרות, המלצנו להפקיד. תוספות בנייה בבית פרטי.

צחי ברים:

40,

תוכנית 1331735

אמנון ארבל:

תוכנית 40 בסדר היום, תוכנית 1331735, תוכנית בסמכות מחוזית דיון להפקדה, רחוב רק רגיואן גוגה ברמת שרת, מגרש ריק, מבקשים 6 קומות לפי המדיניות המלצנו להפקיד.

תוכנית 1338383

אליעזר ראוכברגר:

41, אני מבקש להוריד מסדר היום,

אמנון ארבל:

41.

אריאל גולן:

בגבעת שאול?

אליעזר ראוכברגר:

כן, של נגארה שיישב מול ה - ,

אמנון ארבל:

מי?

אליעזר ראוכברגר:

מול הדרג המקצועי, וינסו להגיע להבנות, הרי הם ממליצים לדחות.

ישראל קלרמן:

לדחות?

חיים כהן:

מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

לא, לא לדחות, רגע, שנייה, בוא נראה, כן.

חיים כהן:

בסדר גמור, מה?

רלי חיים:

גבעת שאול?

אמנון ארבל:

היה אצלי היזם,

אליעזר ראוכברגר:

הם רוצים לבקש תיאום מולם.

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו, ביקשנו פה, בגלל שאחוזי הבנייה מאוד גבוהים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

ביקשנו הפרשה של 500 מטר בית כנסת, הוא אמר שבית כנסת הוא פחות מעוניין, הוא רוצה הפרשה אחרת.

ישראל קלרמן:

הוא ביקש את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, המבקש, היזם מבקש.

חיים כהן:

מה הוא מבקש?

אליעזר ראוכברגר:

לאשר, לתיאום, זה הכול.

ישראל קלרמן:

להוריד.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

השאלה אם זה עמד בתנאי סף,

אריאל גולן:

יש שם המון בתי כנסת, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, מה?

אריאל גולן:

בטוח שצריך עוד הרבה בתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע למה הוא מתנגד, יכול להיות שיש לו עוד דברים שהוא רוצה.

אמנון ארבל:

לא, זה הדבר היחידי שהוא רוצה, הוא היה אצלי אתמול, זה שביל, זה אומר 60 יום עברו לפני
הוועדה הבאה שלנו, אני רק אומר,

חיים כהן:

אבל זה יגיע, זה יגיע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא כותב - על מנת, סליחה, הוא כותב - על מנת לבצע, תיאומי תכנון רלוונטיים מול המחלקות
השונות.

אמנון ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר לך מה שהוא כתב, אני לא יודע,

אמנון ארבל:

הוא היה אצלי אתמול, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות,

אמנון ארבל:

אין לי בעיה להוריד,

חיים כהן:

שנייה, שנייה,

אליעזר ראובברגר:

מי ישב אצלך?

אמנון ארבל:

היום.

חיים כהן:

לייזר,

אמנון ארבל:

יחד עם יהושע פולק.

אליעזר ראובברגר:

אני אומר לך מה שהוא כתב לי.

חיים כהן:

הפרויקט השני, אתה שומע? הפרויקט הזה, זה שצמוד לשמה, אני מגיע, אני מגיע לזה,

אליעזר ראובברגר:

טוב.

חיים כהן:

תשמע רגע, לייזר, ליד צמוד לפרויקט הזה אם אני לא טועה, אישרנו לפני זה, שתי בתי כנסת
בהפרשה עצמית,

אמנון ארבל:

כן, נכון,

חיים כהן:

זה כל (לא ברור), אז עכשיו עוד בית כנסת צמוד, אני חושב זה הוא צודק.

אליעזר ראובברגר:

אריאל אמר, בוא, אבל אנחנו מורידים את זה, אז שזה יבוא הדבר הזה,

חיים כהן:

אבל זה יגיע לך למחוזית, לפני שזה יגיע לפה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אז אני מציע לך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מבקשים להוריד.

אמנון ארבל:

אני רק מזכיר לך,

אליעזר ראוכברגר:

וגם שהם מבקשים להוריד.

אמנון ארבל:

אני רק מזכיר לך, אבל,

אריאל גולן:

בתי כנסת במתנ"ס,

אמנון ארבל:

רגע חברים, אני רק מזכיר לכם, שגם, גם זה נמצא מול בית רוס, זוכר את ההתנגדות שהיה בבית רוס?

אריאל גולן:

כן, שמו שם (לא ברור).

אמנון ארבל:

פה שולחים מצגת, מצגת נורא יפה, שאומרת, (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

משפחתון,

אמנון ארבל:

בית כנסת,

ישראל קלרמן:

חתן של צביקה, הוא, נכון?

אמנון ארבל:

ואגב עכשיו הוא הגיש לוועדת ערר, לוועדת ערר לגבי העניין הזה.

אליעזר ראובברגר:

טוב, יש לנו את ה - , רגע, יש לנו את התיק הזה, שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

כן, מעל סדר היום,

תוכנית 130850

אמנון ארבל:

כן, תוכנית 130850,

אליעזר ראובברגר:

13, רגע,

אמנון ארבל:

מה ששלחנו אותו.

אליעזר ראובברגר:

13,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, של (לא ברור).

אמנון ארבל:

1308501, תוכנית ברמות, רחוב פרנקפורט, פליקס פרנקפורט 2, זה תוכנית למעשה שמציעה פינוי בינוי, אני אראה לכם גם יש לי מצגת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן, פינוי בינוי קטן מאוד,

אמנון ארבל:

כן, האמת תוכנית שמציעה,

אליעזר ראוכברגר:

זה פשוט,

אמנון ארבל:

זה בניין שנמצא, המגרש,

אליעזר ראוכברגר:

זה אמי הציג לי את זה, עוד בסדר היום, אני מיד ביקשתי ממנו, להוריד, אבל אני פשוט טעיתי, אז לכן אמרתי שיפוצו, זה אשמה שלי.

אמנון ארבל:

הם גם רוצים בעצם למחוזית, כי עברו 60 יום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, רוצים לאשר במחוזית.

אריאל גולן:

של נווה יעקב, זה גם מעל סדר היום,

אמנון ארבל:

זה המגרש, יש לו בניין אחד,

ישראל קלרמן:

יש עוד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר עכשיו על ראשון, של נווה יעקב היה בסדר היום.

ישראל קלרמן:

לא, לא, המלצה, נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, (לא ברור) ברח להם מהמחשב, זה תיק אחרון, אנחנו תיק אחרון, אז זה ברח להם מהמחשב, זה לא קשור. זה לא מעל סדר היום, זה לא מעל סדר היום,

ישראל קלרמן:

זה בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

בתוך הסדר יום, כן,

ישראל קלרמן:

כן, אמי.

אמנון ארבל:

זה הבניין מגרש יחסית גדול, אתם רואים חלק ריק בחלקה שמשמשים בו לצורך בנייה של בניין אחד בשלב הראשון, הם למעשה רוצים להרוס את הבניין, ישבו איתנו, באמת כל המגרש פה, כל זה, זה סגול זה מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

הם מציעים פה למעשה להרוס את הבניין, יש פה 32 יחידות דיור, ולהקים בניין אחד,

אליעזר ראוכברגר:

חנוך דאר משהו כזה, זה השם שלו, זה האדריכל, שבמרכז כלל, הוא ואשתו. כן, מה? זה פינוי בינוי קטן 32 יחידות דיור, פינוי בינוי קטן, יש לכם דרך אגב מאה אחוז הסכמות.

ישראל קלרמן:

יפה.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז הסכמות.

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד.

אליעזר ראובברגר:

כן. נותנים שמה מעון יום, ועוד איזה שטח, אגב אני רוצה השטח הזה לבית כנסת. השימוש, אמי,

ישראל קלרמן:

אמי,

אליעזר ראובברגר:

אני אמרתי לו את זה,

אמנון ארבל:

משהו בהמלצה,

אליעזר ראובברגר:

כן רוצים, לא רוצים, הדיירים מסכימים, לא יודע, אנחנו רוצים את זה בית כנסת. שמה? צחי ברים:
בית כנסת?

אליעזר ראובברגר:

לא, כתוב מועדון דיירים,

צחי ברים:

לא, לא, בית כנסת.

אליעזר ראובברגר:

איפה זה? תראה לי את זה,

עמנואל זלטס:

הדפסתי זה שם,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תעלה, תעלה את זה, תראה לי,

אמנון ארבל:

אתה צודק, אבל, אנחנו ביקשנו בהמלצה, אני רק אגיד הם תיאמו איתנו הכול בצורה מסודרת, ושינו את התוכנית בגדול, כל מה שביקשת, אנחנו ביקשנו (לא ברור) סעיף 4, יש להציג הפרשה מבונה של 3 כיתות מעון יום, הפרשה מבונה של 440 מטר לחצרות,

אליעזר ראוכברגר:

זה הם נותנים,

אמנון ארבל:

כן, ובית כנסת בהיקף של 400 מטר.

יוחנן וייצמן:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני מבקש לעשות היקף של 400 מטר בית כנסת אחד?

אמנון ארבל:

תחליטו אתם.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שלהפוך את זה ל – 502.

עמנואל זלטס:

250, 250.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אופציה, לא חייב להיות, אבל שיהיה אופציה כזאת,

עמנואל זלטס:

אגב,

אמנון ארבל:

רק התוכנית מציגה שלושה בניינים, שצ"פ באמצע, ומעבר שהם יעשו.

אליעזר ראוכברגר:

ספרדים, אשכנזים, יצא מראש, שתי, שתיים, כן.

אמנון ארבל:

בסך הכול, תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

וקווי בניין, לארון קודש, רק,

אמנון ארבל:

תואם,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, להסדיר את הנושא של,

ישראל קלרמן:

קווי הבניין של ארון קודש מחוץ לקונטור,

עמנואל זלטס:

מחוץ לבניין,

אמנון ארבל:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

כדאי לחדד את זה,

צחי ברים:

מה נשאר פתוח? רק 12?

ישראל קלרמן:

ו – 22.

אליעזר ראוכברגר:

12 ו – 22.

ישראל קלרמן:

לא נשאר פתוח, עכשיו עושים את זה.

עמנואל זלטס:

יש להגביל סעיף 4,

אמנון ארבל:

כן, צודק,

עמנואל זלטס:

מה אתה מכווץ, מה אתה עושה?

אמנון ארבל:

לא, לא, אין לי זה פה, נו, כן, אין לי את זה פה.

ישראל קלרמן:

תכתוב זה פה,

אמנון ארבל:

כאן, כאן. כן, בסדר. לא, חשבתי שזה הרחבה פשוט, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר.

אמנון ארבל:

זה ירד מסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

אני אתקן את זה.

אליעזר ראוכברגר:

גם את הקווי בניין תבדוק שזה, אנחנו הולכים ל – 12.

אמנון ארבל:

כן,

תוכנית 1169069

אליעזר ראוכברגר:

טוב. 1169069, 12 בסדר היום קדימה.

יוחנן וייצמן:

הנושא של,

אליעזר ראוכברגר:

רגע תן לו להציג,

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית במלכי ישראל 43, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות, למעשה התוכנית,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) כבר.

ישראל קלרמן:

מה?

עמנואל זלטס:

החליטו.

אמנון ארבל:

הייתה,

עמנואל זלטס:

תחליף שיר אמרתי

אמנון ארבל:

למה? (לא ברור) אני אוהב. מציעה למעשה תוספת קומות, הוגשה פה התנגדות, שתי התנגדויות, אחת התנגדות עצמית של המגיש, הוא טוען שהוא מגיע לו יותר קומות, והוועדה המחוזית, למעשה היא הורידה בקומה, והתנגדות מספר 2, של מתנגד בזכויות, ב – 66% בזכויות בבניין, הוא מתנגד לתוכנית. אנחנו דחינו את ההתנגדות, מה? מה אתה רוצה לספר לי?

יוחנן וייצמן:

בנושא ההתנגדות, אני לא רוצה לדבר, לא מעניין אותי, אני לא נכנס,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה שידונו במחוזית, אני גם לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

מה שכן, יש לדבר על שני נושאים אחרים,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אחד הקו בניין בנפחה, יש שם הפקעה היסטורית,

אמנון ארבל:

זה עולה בהתנגדות,

יוחנן וייצמן:

דקה, לא, בהתנגדות העצמית דקה. לא, לא,

ישראל קלרמן:

הוא אמר ההתנגדות,

יוחנן וייצמן:

אמי ארבל, אני אסביר לך,

ישראל קלרמן:

אמי, הוא מתכוון להתנגדות של,

יוחנן וייצמן:

שנוגע לסכסוך בין השכנים,

ישראל קלרמן:

הוא לא רוצה מדבר,

יוחנן וייצמן:

אני לא צד, ולא מדבר, ולא מעניין אותי. בנושא משהו שמופיע פה התנגדות עצמית, לא התנגדות,

אמנון ארבל:

כן, זה קדוש.

יוחנן וייצמן:

זה מדבר, זה קדוש, קדוש, הוא מדבר על שני נושאים ראשיים,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אחד שצריכים להחליט עליו כמדיניות,

אמנון ארבל:

כן, זה,

יוחנן וייצמן:

תפתח את רחוב נפחה,

אמנון ארבל:

התווכחנו גם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כן, יצאתי (לא ברור), נכון,

אמנון ארבל:

זה צר מאוד.

יוחנן וייצמן:

זה גור, כן?

אמנון ארבל:

מי?

יוחנן וייצמן:

זה גור, הבניין הזה,

אמנון ארבל:

אז יש לך ניגוד עניינים.

יוחנן וייצמן:

הפוך, אם כבר הפוך. פה יש מדרגות,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

במקום הזה, מי הולך שם בנפחא?

אמנון ארבל:

בוא נבטל את הרחוב הזה.

יוחנן וייצמן:

לא, יש שמה רחוב, אתה הולך,

אמנון ארבל:

לא רק שהולכים ברחוב, (לא ברור) גם מכוניות נכנסות לשמה, ולא יכולים לצאת,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

יש שמה מרחק, רק תושבי המקום.

אמנון ארבל:

הנה מכוניות, מה,

יוחנן וייצמן:

הם חוטפים דוחות פה, אין שם חנייה ברחוב הזה. לא, אי-אפשר להחנות בו, אי-אפשר, אמנון

ארבל:

נכון, נכנסים, הנה מכוניות, מה לא? הנה מכוניות,

יוחנן וייצמן:

זהו, השאר,

אמנון ארבל:

פה אחד, ופה אחד. וייצמן, נו,

אדיר שוורץ:

זה נראה לך שברחוב מרחפות, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה? תראה לי חנייה עם מכוניות, אין.

אמנון ארבל:

הנה, אני מראה לך.

יוחנן וייצמן:

איפה?

אמנון ארבל:

פה יש אחד,

יוחנן וייצמן:

פה יש אחד,

אמנון ארבל:

פה יש אחד, פה יש אחד,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לבנות ולגמור עם זה.

אדיר שוורץ:

וייצמן, אני סופר 6 מכוניות מפריעים,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אז תעשה את זה לא חניות,

אמנון ארבל:

זה מרחב ציבורי, למה לפגוע בו?

יוחנן וייצמן:

עכשיו בוא מדבר על סוף הרחוב, פה יש מדרגות, למי? מי הולך ליהנות באמת? באמת, פה יש מדרגות של בן אדם אנחנו מבקשים ממנו תיסוג הנה. (לא ברור).

ישראל קלרמן:

קיים.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות,

ישראל קלרמן:

קיים.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות ששימור היה, לא שאני אומר לשמר את המדרגות הלאה, אבל השימור עוד היה יכול להגיד לו, בוא תשמר פה את המעקה ואת המדרגות,

ישראל קלרמן:

לא, מי באמת, זה לא, יש לך (לא ברור).

אמנון ארבל:

אתם דופקים לציבור שלכם, סליחה,

ישראל קלרמן:

ממש לא, ממש לא,

אמנון ארבל:

יש פה רחוב צר מאוד, אין שום סיבה שבניין חדש שמקבל גובה של 6 קומות ומצוין, הכול בסדר,

ישראל קלרמן:

לך, על מלכי ישראל,

אמנון ארבל:

לא ישמור קצת על (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אז מכיוון מלכי ישראל,

יוחנן וייצמן:

לי יש משהו (לא ברור) הזאת.

ישראל קלרמן:

הגובה, בסדר, אבל בוא, נפחא,

אמנון ארבל:

חזית אחורית,

ישראל קלרמן:

בסדר, לא, יש שמה חזית,

יוחנן וייצמן:

למי יש משהו בזכות הדרך הזאת?

אמנון ארבל:

לא, אתה רוצה לשמור עליה, הוא לא רוצה לשמור עליה,

ישראל קלרמן:

לא, אתה רוצה לסגת.

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה למלאות, בשביל מה?

יוחנן וייצמן:

אמי, זה לא רחוב אמיתי.

ישראל קלרמן:

אין לך בעיה עם זה, אין לך בעיה עם זה.

יוחנן וייצמן:

זה לא רחוב.

צחי ברים:

שתעשה את זה בהדמיה,

יוחנן וייצמן:

נפחא הוא לא רחוב.

ישראל קלרמן:

אין לך בעיה.

אמנון ארבל:

אני אראה לך את ההדמיה, הוא לא רחוב, אוקי, הוא לא רחוב.

יוחנן וייצמן:

הוא רחוב שלא מתפקד כרחוב.

צחי ברים:

שביל כן,

יוחנן וייצמן:

יש בסופו מדרגות, הייתי אוהב להעלות אותם עם הג'יפ שלי.

צחי ברים:

היו מוכרים שמה את הענבים של (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

פעם, כן,

צחי ברים:

בשמיטה,

יוחנן וייצמן:

כן,

צחי ברים:

שמה הוא היה עומד.

ישראל קלרמן:

רואים,

יוחנן וייצמן:

לא, אני נהג,

אמנון ארבל:

אין מכוניות, תסתכל, מכוניות לא מגיעות לפה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

לא מגיעות, לא חונות פה מכוניות,

יוחנן וייצמן:

הוא לא חונה פה, לא,

אמנון ארבל:

אה הוא לא חונה פה, זה דו"ה,

יוחנן וייצמן:

אין פה (לא ברור) אותו.

אמנון ארבל:

זה פטה מורגנה, נו, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

תרים להם טלפון הרגע, דוחות של דוחות.

אמנון ארבל:

וייצמן, סליחה שאני אומר, אתה מדבר שטויות, מה זה אני לא מבין.

ישראל קלרמן:

טוב אמי,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין המדובר, נכון?

אמנון ארבל:

נכון, מה הבעיה להרחיב פה קצת את השביל, מה קרה?

ישראל קלרמן:

לא לעניין,

יוחנן וייצמן:

כי לא חונים פה באמת.

אמנון ארבל:

הנה חונים, אתה רואה אוטו, מה?

ישראל קלרמן:

זה מדרכות.

יוחנן וייצמן:

אנשים חוטף דוחות,

אמנון ארבל:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

תרים הרגע טלפון, אין חנייה נו,

ישראל קלרמן:

זה שביל, יש מדרגות פה,

אמנון ארבל:

אני רוצה להרחיב את המעבר קצת, מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

אבל,

אמנון ארבל:

כשעוברת אישה מהציבור שלכם 10 ילדים, לא יכולה לעבור שמה. על מה אתה (לא ברור)? אלוהים
אדירים, על מה?

יוחנן וייצמן:

לא חונים שמה.

אמנון ארבל:

שמה? שיום אחד שביל ראוי?

ישראל קלרמן:

כן, לא, זה ראוי יותר,

אמנון ארבל:

תחליט מה שאתם רוצים עזוב.

ישראל קלרמן:

אין פה מרחב ציבורי, אני לא מבין,

אמנון ארבל:

אין בעיה, תגיד לי מה לכתוב,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה,

אמנון ארבל:

תגיד לי מה לכתוב, מה אתה רוצה שאני אכתוב?

יוחנן וייצמן:

להשאיר את המדרגות במקומם היום.

אמנון ארבל:

מה הקשר? מה לא עובד, תגיד לי איזה.

יוחנן וייצמן:

להשאיר לא להרוס את המדרגות הקיימות, זה הכול.

ישראל קלרמן:

מה שהוא כותב.

אמנון ארבל:

למה אני מבקש להרוס אותם תגיד לי,

יוחנן וייצמן:

מה? לקבל את ההתנגדות,

אמנון ארבל:

תגיד איזה סעיף, רגע, 12. פשוט מדהים כמה אתם, אתם,

ישראל קלרמן:

הנה זה זה.

אמנון ארבל:

מוכרים את הציבור שלכם בזול, באמת, זה. כי מישו פנה אליכם. כן, איזה סעיף?

ישראל קלרמן:

הוא היה שמה, הוא מגור.

אמנון ארבל:

תפסיק לבלבל במוח, ישראל,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? אתה רוצה הרגע,

אמנון ארבל:

אני לא רוצה כלום, תגידו לי,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה כן,

אמנון ארבל:

לא, אני לא מעוניין,

יוחנן וייצמן:

דבר עם הסדרי תנועה,

אמנון ארבל:

לא, אם אתם לא מבינים מה אתם עושים זה בעיה שלכם, הציבור שלכם. תעשו מה שאתם רוצים.
סעיף תגידו איזה סעיף לתקן, כן, איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

לקבל את ההתנגדות,

אמנון ארבל:

כן, איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

לעניין ביטול,

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

זה לא סעיף,

ישראל קלרמן:

סעיף,

אמנון ארבל:

פה בהחלטה.

ישראל קלרמן:

השלישי,

יוחנן וייצמן:

זה סעיפים, נו.

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

השלישי,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

השלישי מלמעלה, מה שהוא דיבר על הרחבת הדרך,

אמנון ארבל:

1, 2, 3, לדחות את ההתנגדות בעניין התרת 7, לא, זה לא זה,

יוחנן וייצמן:

לא, חוץ מזה, גם על זה נדבר עוד דקה.

אמנון ארבל:

לדחות את ההתנגדות לעניין ביטול הרחבת דרך, מאחר ואין לה היתכנות, רחוב נפחא המדובר רחוב צר ברוחב 6 מטר ללא מדרכה, כשמצד אחד, צד דרומי גובל לבנייה טורית היסטורית בקו אפס, אוקי, לדחות, פה לקבל את ההתנגדות, ומה לנמק? אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

לקבל,

אמנון ארבל:

לקבל את ההתנגדות ו - ?

יוחנן וייצמן:

לא מדובר ברחוב שמשמש בו. אתה רוצה שאני אנסח את זה במילים? אין פה רחוב עם מדרכה.

אמנון ארבל:

לא מדובר, לא מדובר,

יוחנן וייצמן:

לא מדובר ברחוב,

אמנון ארבל:

שמשמשים,

יוחנן וייצמן:

ברחוב מפולס לנסיעה, אלא במדרחוב, לא בדיחה,

אמנון ארבל:

כן, בדיחה גמורה, בדיחה גמורה.

יוחנן וייצמן:

בוא הנה, אני,

אמנון ארבל:

בדיחה גמורה.

יוחנן וייצמן:

אמי, אולי תרצה,

אמנון ארבל:

אליעזר, אולי תעשה טובה,

יוחנן וייצמן:

אמי, אולי תצא איתי לשמה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

לא, הוא יצא איתו,

אמנון ארבל:

אני לא יוצא לסדר, כי לא הגיוני שאתם תומכים פה בכזה חירוף נפש יזם שמבקש להרחיב ככה, ופוגע בציבור במרחב הציבורי, ואתם (לא ברור) זה כאילו,

ישראל קלרמן:

ממש לא,

אמנון ארבל:

דבר חשוב בוועדה היום.

ישראל קלרמן:

אמי, זה לא נכון,

אמנון ארבל:

זה לא הגיוני בעיני.

יוחנן וייצמן:

לא, אתה שואל זה לא חשוב,

ישראל קלרמן:

אמי, אתה כועס יותר מידי,

אמנון ארבל:

אני כועס, כי אתם חוזרים על זה כל הזמן.

ישראל קלרמן:

זה לא נכון, אמי, אתה יודע טוב מאוד שאתה כועס בצדק,

אמנון ארבל:

אני אמרתי שאני מפסיק להתווכח, תכתבו מה שאתם רוצים.

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

כי משתמשים בו.

ישראל קלרמן:

לא שמשתמשים, הוא אמר רחוב שיש בו, רחוב מפולש, עס,

אמנון ארבל:

מה לכתוב?

יוחנן וייצמן:

מדובר במדרחוב, רחוב משולב, מדובר ברחוב משולב,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

יפה משוב.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אמרנו.

ישראל קלרמן:

משולב, משולב,

יוחנן וייצמן:

רחוב משולב.

אמנון ארבל:

מדובר,

צחי ברים:

למה אתה מחפש מילים? תסתכל.

אמנון ארבל:

רחוב משולב,

יוחנן וייצמן:

רחוב משולב,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

בעל מדרגות בסופו,

אמנון ארבל:

בעל מדרגות,

יוחנן וייצמן:

תנסח את זה איך שאתה רוצה,

אמנון ארבל:

לא, אני לא מנסח, אני כותב מה שאתה אומר,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז אני אנסח את זה,

ישראל קלרמן:

זה כל הרחוב משולב.

אמנון ארבל:

מדרגות,

יוחנן וייצמן:

משולב בעל מדרגות בסופו, וללא חניה,

אמנון ארבל:

זה לא בסדר, זה לא בסדר שאתם נותנים לזה,

אליעזר ראובברגר:

אתה מוסיף את זה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) הוועדה לא תקין לחלוטין, כן,

יוחנן וייצמן:

אמי, אני,

ישראל קלרמן:

הוא היה שם בסיור גם.

אמנון ארבל:

מדובר על רחוב משולב בעל מדרגות בסופו. נכון, למה במרחב הציבורי, שיהיה דפוק, אתה צודק,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כי אני טועה, שלום, לא רוצה עסקים, סליחה שלום. אני חושב, אני חושב,

אמנון ארבל:

אין בעיה, אני לא מחליט פה, חבר'ה, אתם מחליטים.

יוחנן וייצמן:

כותב את זה, אין שום צורך בזה. אני ראיתי מה הוא כותב,

צחי ברים:

אין מדרכה שמה.

אליעזר ראוכברגר:

אין שם,

אמנון ארבל:

את הצביעות שלכם, אלוהים אדירים, למה?

יוחנן וייצמן:

בוא איתי לשמה,

אמנון ארבל:

לא, אני לא אבוא איתך לשם, כי אין לי מה לחפש שמה. זה לא המקום שלי, זה לא הציבור שלי, זה ציבור שלכם,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

ואתם צריכים לציבור,

יוחנן וייצמן:

אני לא, אתה רוצה, שאתה, אני רוצה שתבין,

אמנון ארבל:

אני יכול להבין פה מצוין, מה הבעיה? רואים את זה בתלת – מימד.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

ישראל זוז רגע, ישראל זוז רגע בבקשה. מה לא מובן פה?

יוחנן וייצמן:

תעלה,

אמנון ארבל:

טיפה צריך להרחיב פה טיפה, שבמקום המעבר הנורא צר הזה,

יוחנן וייצמן:

אבל עוברים פה,

אמנון ארבל:

שאישה עם עגלת תאומים היא לא יכולה לעבור, תוכל לעבור. מה קרה?

יוחנן וייצמן:

אין שם מדרכה ממילא.

אמנון ארבל:

(לא ברור) וייצמן, אם זה לא רחוב, זה שביל הולכי רגל, נכון,

יוחנן וייצמן:

זה מדרחוב, אתה לא (לא ברור) זה קיים.

אמנון ארבל:

אין בעיה, במדרחוב אנשים הולכים?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

עגלת תאומים צריכה לעבור שמה? היא יכולה לעבור פה היום? לא,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא חונים שמה.

אמנון ארבל:

לא חונים שם, אתה לא יכול להגיד שלא חונים שם, כשאתה רואה תמונה שחונים פה, אבל וייצמן,

צחי בריס:

אני יכול שנייה?

אמנון ארבל:

זה בסדר, הוא כן חונה שמה.

צחי בריס:

יוחנן, אני יכול שנייה?

אמנון ארבל:

אני לא מבין באמת. אני לא מצליח להבין אתכם.

צחי בריס:

הנושא הוא פה פשוט, אם הרחוב הוא רחוב ויש מדרכה,

אמנון ארבל:

אין מדרכה אבל.

צחי בריס:

רגע, אז אתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:

תוכל להעלות רגע, אמי,

צחי בריס:

רגע, רגע, לייזר, היושב ראש שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

זה זה,

יוחנן וייצמן:

אני לא מוכן להתבזות הזאתי, אני לא מוכן, אני רוצה שאתה תסכים איתי. לא תצחק עלי שאני לא מסכים.

צחי ברים:

אפשר שנייה ברשותכם?

אמנון ארבל:

תראו כמה זה צר,

יוחנן וייצמן:

זה נגישות, זה מדרגות,

אמנון ארבל:

אבל את סך הכול,

יוחנן וייצמן:

כן, זה נגישות.

צחי ברים:

יוחנן, (לא ברור) אם אני מבין נכון,

אמנון ארבל:

וכמו שאתה רואה לא חונים פה, אין פה מכוניות.

יוחנן וייצמן:

לא, לא חונים פה.

אמנון ארבל:

לא חונים פה, זה לא, זה לא חונים, זה תמונה שמישהו השתיל, וייצמן,

אליעזר ראובברגר:

מה זה משנה? אבל יש מציאות, הייתי לפני שבוע אצל רופא, בוא הנה, הייתי לפני שבוע,

צחי ברים:

אתה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

צחי ברים:

שלא חונים שמה, שישים (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, היית לפני שבוע אצל רופא בהדסה, קרוב משפחה שלי, הלכתי לראות אותו, אומר הרופא, לא מעניין אותי MRI, לא מעניין אותי דברים, מעניין אותי איך המטופל מרגיש, ולפי זה, הוא עושה לו בדיקה, הוא אומר אני לפי זה מתייחס,

יוחנן וייצמן:

השאלה מה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה חוקי, לא חוקי, זה (לא ברור) צריך לתת פתרון לציבור,

צחי ברים:

קודם כל בשביל (לא ברור),

אמנון ארבל:

גם פה אגב לא חונים, אין פה מכוניות, זה לא מכוניות פה, זה לא,

ישראל קלרמן:

אבל עדיין פה,

אמנון ארבל:

מה הבעיה טיפה להרחיב שיהיה פה מעבר יותר רחב?

יוחנן וייצמן:

זה לא מחייבים,

ישראל קלרמן:

זה ייתן,

יוחנן וייצמן:

שעון חשמל לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אולי בסוף.

אליעזר ראובברגר:

מה אתה ביקשת?

יוחנן וייצמן:

לא סיכמנו, את זה החלקה, לא זה החלקה, זה החלקה, הרוב פה מדרגו, תהרוס את הגדר,

אמנון ארבל:

למה? אין שם מדרגות,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

שהמדרגות הם פה.

ישראל קלרמן:

כן, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, החלקה זאת.

אמנון ארבל:

אני רוצה להרחיב את המרחב הציבורי, מה הבעיה? וייצמן, אני לא מבין,

יוחנן וייצמן:

אני גם בעד להרחיב מרחב ציבורי, השאלה,

אמנון ארבל:

מה הבעיה?

צחי ברים:

רק שנייה,

אמנון ארבל:

כן,

צחי ברים:

להרחיב פה, נכון?

יוחנן וייצמן:

אני לא, אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להרחיב פה שיהיה כאילו ככה?

אמנון ארבל:

כן,

צחי ברים:

מפה לפה.

אליעזר ראוכברגר:

מפה, לא משנה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מפה, זה להוריד, ואז, סליחה רגע, פה בעצם לצורך השיחה, זה לא בדיוק (לא ברור), בוא נניח שפה יש, מטר וחצי, אתה רוצה שם מטר וחצי אז מפה יהיה כבר 3, או 2.5, הבנתי. כן,

צחי ברים:

ועכשיו,

אמנון ארבל:

וזה מה שהופקד אגב.

צחי ברים:

הדיון השני,

אמנון ארבל:

כן,

צחי ברים:

מהצד השני, עוזב שנייה את החניות, שזה עוד שנייה אני אדבר,

אמנון ארבל:

כן, לא, אין פה חניות, אין מה לדבר.

צחי ברים:

זה נושא של מדרגות, זה זה, זאת אומרת, הרוחב זה זה,

אמנון ארבל:

נכון, אבל זה צר מידי, אתה רואה כמה זה צר. אני אומר לך שעגלה כפולה פה לא עוברת, בסדר?

ישראל קלרמן:

עובר.

אמנון ארבל:

לא עוברת.

יוחנן וייצמן:

עגלה כפולה.

צחי ברים:

זה אומר משהו אחר עכשיו, הוא אומר לך,

אמנון ארבל:

אני רוצה טיפה לשפר את המרחב הציבורי, מה הבעיה? אני לא מבין,

יוחנן וייצמן:

הולכים להרחיב את הגישה הזאת?

צחי בריס:

מהצד השני,

אמנון ארבל:

אם יהיה אפשרות, יטפלו בזה, כי זה ציבור שלכם, תדאגו לזה, כן, מה?

צחי בריס:

אז עכשיו, בסדר, אפשר על החשבון הזה, בצד השני,

אמנון ארבל:

חבר'ה אני לא, לא חשוב,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את עצמנו,

אמנון ארבל:

זה לא קשור, זה לא קשור,

יוחנן וייצמן:

אני התחרטתי שדיברתי על זה,

אמנון ארבל:

זה לא קשור לחשבון, או לא לחשבון.

עמנואל זלטס:

אל תתחרט.

אמנון ארבל:

תקשיב, זה לא קשור לחשבון או חשבון,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יללה אני מציע,

אמנון ארבל:

טיפה משפרים את המרחב הציבורי,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לקבל את ההמלצה של אמי.

ישראל קלרמן:

לא, רגע, רגע, חכה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בוא אני מציע בהתאם להמלצה של אמי.

ישראל קלרמן:

שנייה, יש פה עוד דברים,

אליעזר ראוכברגר:

מה? דבר.

ישראל קלרמן:

הוא רוצה עוד משהו,

יוחנן וייצמן:

הדבר השני,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, דיברתי על הנושא הזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה נראה,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב ככה.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

גם הוא חוזר בו.

יוחנן וייצמן:

לא, אני חוזר,

ישראל קלרמן:

הוא לא חוזר בו,

יוחנן וייצמן:

אני לא חוזר בי, אני חוזר בי מהדברים שאמי אמר,

ישראל קלרמן:

מה אתה?

אמנון ארבל:

(לא ברור) כל מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

לא, כי, ואני רוצה שאתה תבוא איתי לשמה.

ישראל קלרמן:

לא, זה לא בסדר.

צחי ברים:

אני חושב באמת שאפשר לפתור את הדבר שאתה אמרת, של שבילים,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה, לייזר, אתה מוכן?

אמנון ארבל:

זה תפקיד שלכם בין היתר, לדאוג למרחב ציבורי מצוין ומעולה. וגם יזם (לא ברור) פה 2 מטר, לא קרה שום דבר, הוא בונה בניין של 6 קומות, מה קרה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז הוא הפסיד 2 מטר, מה קרה?

אמנון ארבל:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כולם יסבלו מזה, חבל.

ישראל קלרמן:

כן, של הבניין,

אמנון ארבל:

כן, חבריה אתם,

יוחנן וייצמן:

מדובר על הריסת המדרגות ולהחזרת הדרך.

ישראל קלרמן:

לייזר,

אמנון ארבל:

בוא נפתח את התוכנית, בסדר?

יוחנן וייצמן:

אני לא, אני לא, אני דווקא, אני רוצה, אני מתחרט, תהרוס לו, תעשה מה שאתה רוצה,

אמנון ארבל:

אני לא הורס לו,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה רק אחרי זה, דבר אחד, אני רוצה,

אמנון ארבל:

זה בדיוק מה שאתה לא מבין וייצמן, אני לא הורס לו,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה, (לא ברור) נמוכה.

אמנון ארבל:

אבל זה מרחב ציבור, אני לא הורס לאף אחד, זה מרחב ציבורי,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אתם צריכים לדאוג שיהיה מצוין.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לאפשר לציבור לעבור,

אמנון ארבל:

אז יהרסו את המדרגות, מה קרה? מה זה קשור לבניין?

יוחנן וייצמן:

טעיתי, אני מתחרט.

אמנון ארבל:

איך הריסה של מדרגות, (לא ברור), היא מרחיבה את השביל, איך זה מפריע ליוזם?

אריאל גולן:

אמי,

אמנון ארבל:

זה מה שהוא טוען,

אריאל גולן:

על היוזם לבצע את זה או שזה? סתם,

אמנון ארבל:

אני לא יודע,

אריאל גולן:

שזה משהו,

אמנון ארבל:

לא, אם לא יהיה לאן להרחיב דרך, לא יהיה אפשר להרחיב מה זאת אומרת?

צחי ברים:

לתת אפשרות, ואז העירייה,

יוחנן וייצמן:

מלכי ישראל עושה מסחר.

ישראל קלרמן:

מאיפה הכניסה? אמי.

אמנון ארבל:

כניסה לאן?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יהיה טיפה דרך,

ישראל קלרמן:

לבניין מגורים מיפו מ - ? ממלכי ישראל?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

זה הכניסה, זה הבניין,

אמנון ארבל:

אתה שואל אותי, מלכי ישאל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הציבור גם יעבור שם.

יוחנן וייצמן:

אני מניח מאחורה (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

לבניין שלו.

ישראל קלרמן:

לייזר,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה, אני רוצה, אני רוצה להתקפל פה, ולצאת עם לייזר לשם,

ישראל קלרמן:

לייזר, מה אתה רוצה? לייזר, לייזר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת יוחנן, ש - ,

ישראל קלרמן:

תוכל להסתכל עלי רגע?

יוחנן וייצמן:

הייתי יוצא גם איתך,

ישראל קלרמן:

לא, זה כן למטה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מתחרט, אני לא רוצה, אני מתחרט.

ישראל קלרמן:

אחרי הצומת,

אליעזר ראובברגר:

איזה צומת?

ישראל קלרמן:

שעושה מירמיהו, (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה לא כביש, איך יש צומת?

ישראל קלרמן:

ואחרי זה יש הלאה,

יוחנן וייצמן:

זה מול השער הישן של גור.

אליעזר ראוכברגר:

רלבך הוא מהמדרחוב.

ישראל קלרמן:

נכון, נכון,

צחי ברים:

זה מה שהוא טוען, שזה גם כן.

אמנון ארבל:

וייצמן, (לא ברור) אתה אומר מסכנים תמיד,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה הבניין הקיים היום, זה מה שהוא בונה, הוא לא יכול לוותר על 2 מטר? חבל, אני לא מבין,

יוחנן וייצמן:

השאלה מה,

אמנון ארבל:

השגנו מרחב ציבורי יותר טוב ורחב, כן.

ישראל קלרמן:

רחוב ללא מוצא, רחוב,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אני, לא, אני לא רוצה שזה יצא בתמליל,

אמנון ארבל:

זה שלו, מה?

צחי בריס:

הנושא הוא נושא אחד, יוחנן טוען, המדרחוב, המדרחוב מספיק רחב.

אליעזר ראוכברגר:

לא, השני מיעקב מאיר,

צחי בריס:

הרי בסוף.

אמנון ארבל:

הנה המדרגות, פה, זה המדרגות בשביל, תסתכל, וייצמן, זה המדרגות של השביל פה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה המדרגות של השביל במרחב הציבורי,

יוחנן וייצמן:

זה המדרגות ש - ,

אמנון ארבל:

זה המדרגות, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

שראינו קודם,

אמנון ארבל:

חלקה.

יוחנן וייצמן:

ואת זה, אתה רוצה להרוס,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

למה?

יוחנן וייצמן:

זה הבקשה שלו.

אמנון ארבל:

למה אבל?

ישראל קלרמן:

למה כן?

יוחנן וייצמן:

כי זה על הקו, על שטח שעד היום לא הופקע,

אמנון ארבל:

אבל עכשיו אני מפקיע אותו.

יוחנן וייצמן:

אין לנו, השאלה מה הרווח שלו מההפקעה.

אמנון ארבל:

אתה מה הרווח, מרחב ציבורי יותר טוב,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא רוצה, אני מעדיף שלא תקבל החלטה, ושלייזר יצא לסיור,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

למה זה וועדה מחוזית?

ישראל קלרמן:

זה זה,

יוחנן וייצמן:

6 קומות.

אמנון ארבל:

הוא מוסיף 6 קומות, מה?

אליעזר ראוכברגר:

6 קומות שמה?

אמנון ארבל:

הוועדה אישרה מגיע ל – 6 קומות,

ישראל קלרמן:

כן, מלכי ישראל.

אמנון ארבל:

הוא לא מוסיף 6 קומות, תסתכל, תסתכל פה,

אריאל גולן:

אמי, פה בהמשך. אחרי זה אבל? אמי,

אמנון ארבל:

זה מה שקיים היום בצחוב,

יוחנן וייצמן:

אני מרגיש רע פשוט מהויכוח,

אריאל גולן:

אמי, אמי,

צחי ברים:

לא, לייזר, לייזר,

אריאל גולן:

אמי, שאלה,

צחי בריס:

לייזר,

אריאל גולן:

מה קורה בחמשך,

אליעזר ראוכברגר:

נכנס מהרחוב המאיר, מרחוב (לא ברור) זה צד ימין,

יוחנן וייצמן:

כן, צד ימין,

ישראל קלרמן:

נכון, נכון, ימין,

יוחנן וייצמן:

הראשון ימין,

אמנון ארבל:

לאט לאט,

יוחנן וייצמן:

ממלכי ישראל ליעקב מאיר?

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא נכון,

יוחנן וייצמן:

בניין אחרון,

ישראל קלרמן:

אחרון.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

כן,

צחי ברים:

לייזר, אבל הוא טוען, לייזר, לייזר, הטענה של המבקש,

יוחנן וייצמן:

אני מרגיש טיפש כשאני מתווכח,

צחי ברים:

אני עכשיו מסתכל על ההתנגדות, הוא טוען אבל, שבסוף בסוף לא כל הרחוב יורחב,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

צחי ברים:

אז מה אתה מרוויח?

אמנון ארבל:

בסוף כולם ירצו להגיע,

אליעזר ראוכברגר:

זה שאלתי את אמי, כשעמדתי איתך פה. שהוא ירחיב רק את זה, זה אמרתי, את זה פה.

צחי ברים:

רק את זה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה סיור,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע באו, אני אלך עכשיו,

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

ב – 29.

ישראל קלרמן:

זה התנגדויות,

יוחנן וייצמן:

תבדוק, מתי זה מגיע למחוזית,

ישראל קלרמן:

לא, זה בהתנגדות מה פתאום.

יוחנן וייצמן:

תבדוק מתי זה יגיע, אני רוצה שליידר יצא לשם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין בעיה, אנחנו נמצאים שמה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר גם, לא, כל יום, עכשיו ראש השנה הולכים קניות, גאולה.

אמנון ארבל:

עוד לא משובץ להתנגדויות,

ישראל קלרמן:

לא משובץ?

אמנון ארבל:

עוד לא משובץ להתנגדויות,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, זה ירד מסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

נלך לשם, ולראות את זה,

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני בעד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוא,

צחי ברים:

רגע, אבל תדון בה,

אמנון ארבל:

אתה מוריד מסדר היום,

יוחנן וייצמן:

נושא הקומות אולי אפשר לדבר גם, אבל אפשר לדבר אז.

צחי ברים:

כל הזמן,

יוחנן וייצמן:

לנושא הקומות אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

יללה, בוא.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן. נלך שמה שישי הולכים קניות גאולה,

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

שבוע של ראש שנה, אחרי זה יש אתרוגים, לולבים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוא יש לנו, כן, יש לנו שפע היום. טוב, נשאר לנו עוד 22.

אמנון ארבל:

תוכניות אחרות אתה אומר (לא ברור), החלטה נגד הוועדה מחוזית, אתה יודע כמוני בדיוק שהוועדה המחוזית בשום תוכנית שאתה מתווכח פה, על כל תוכנית, בכל תוכנית, לא קיבלה שום החלטה שמשנה את מדיניות מע"ר צפון.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

אז למה פה לשנות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מה שהיא שאלה,

אמנון ארבל:

ממילא הם ידחו את זה, מה זה משנה? למה פה זה לא רלוונטי?

יוחנן וייצמן:

זה שיקול (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא אישרו עד היום שום חריגה, ממע"ר צפון כמו שאתה יודע למגורים.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, אתה יודע שע"פ אלי מלכה אסור, (לא ברור). 22, כן, אחרון.

יוסי חביליו:

מתי יובלים?

אליעזר ראוכברגר:

אחרי הפסקה אוכל, ואחרי זה.

יוסי חביליו:

אז יש עוד הפסקה של האוכל?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בטח, אנשים רעבים.

יוסי חביליו:

אני יכול לבוא.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה כמה יארך זמן התוכנית האחרונה, גם על זה הולכים לריב.

ישראל קלרמן:

אבל אל תאכל, אל תאכל,

יוסי חביליו:

שאני אבוא לאכול, גם אני רעב.

ישראל קלרמן:

אל תאכל, זה בשרי.

יוחנן וייצמן:

בשמחה.

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום,

יוסי חביליו:

מתי יש חלבי?

ישראל קלרמן:

בחמש.

יוסי חביליו:

לא פרווה?

ישראל קלרמן:

לא,

יוסי חביליו:

ביררת?

ישראל קלרמן:

כן.

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

חלבי,

יוסי חביליו:

מסתלבט עלי, אה.

ישראל קלרמן:

אמרתי לו, תשאל אותו,

אליעזר ראוכברגר:

אמיתי,

יוסי חביליו:

כן?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני רעב, מה אני אחכה לחמש? מה אני אוכל,

יוסי חביליו:

מה השעה עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

אני גם לא יודע מה יביאו בחלבי.

יוסי חביליו:

אני 3 שעות,

אליעזר ראוכברגר:

היה לא מעט, חלבי, רדוד רמה מאוד נמוכה. כן,

אדיר שוורץ:

אני (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

יללה חברים, מנהג (לא ברור) ב – 22, תיק 22. יללה.

יוסי חביליו:

בקיצור, אז לפני שתיים וחצי, רבע לשלוש זה לא יהיה?

אליעזר ראוכברגר:

רלי תעדכן אותך. יללה.

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא יהיה לפני.

תוכנית 1346386

אמנון ארבל:

תוכנית 1346386,

ישראל קלרמן:

בוא הנה,

יוסי חביליו:

שאל אותך אדיר,

יוחנן וייצמן:

קודם כל תהיה עם אמי נגדנו,

יוסי חביליו:

יש פה, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

עניתי לו, תגיד לו מה עניתי לו.

יוסי חביליו:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

די, די, יוסי,

יוסי חביליו:

תוכנית האב נשמע אותה.

אמנון ארבל:

לא כל יום שפונה אליך.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

תשמע, לא, אבל לייזר, תשקול את זה אמיתי עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נשקול בהפסקה.

יוסי חביליו:

אני אומר להם שיחכו, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אל תגיד להם שיחכו, כי יחשבו שאני אמרתי שכן.

יוסי חביליו:

אמרת שתשקול.

אליעזר ראוכברגר:

לשקול,

יוסי חביליו:

בבטן מלאה, תבוא עם עמדה אחרת. אמי,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, עזוב, זה, יללה נו. אמי, 22.

אמנון ארבל:

כן, תישאר.

יוחנן וייצמן:

תישאר, כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום,

יוחנן וייצמן:

מה שלדפוק חרדים, כדאי שתישאר.

אמנון ארבל:

1346386, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית רחוב מלאכי 22 כרם אברהם, הנה התוכנית, יש פה כעיקרון תוכנית שמבקשת להוסיף גם הרחבות משמעותיות לחזית, וגם תוספת קומות, והרחבות. ואנחנו המלצנו להפקיד. אנחנו ביקשנו בין היתר שמעלית שבולטת פה בצורה לא ראויה, בקו בניין אפס, תשולב בתוך התוספת שיש בחזית, למה זה לא הגיוני? וייצמן.

יוחנן וייצמן:

תראה לי מה זה,

אמנון ארבל:

אני אראה לך פה,

יוסי חביליו:

נשאר בתוקף.

אמנון ארבל:

כל תוספת חדשה,

יוסי חביליו:

שיהיה אוכל אני אבוא. במקום שאני אלך לאכול,

אמנון ארבל:

טיפה יש כאן (לא ברור), ויכניסו מעלית בתוך התוספת, ולא בולטת בקו אפס.

אריאל גולן:

יכול להיות שזה חוסם חלונות?

ישראל קלרמן:

זה היה שאי-אפשר,

אמנון ארבל:

מה?

אריאל גולן:

חוסם חלון?

אמנון ארבל:

כל זה חדש, הכול תוספת חדשה, זה חדר מדרגות כרגע,

צחי ברים:

הבקשה שיש,

יוחנן וייצמן:

יש שמה דיירת,

צחי ברים:

זה עניין תכנוני, זה עניין של, של,

יוחנן וייצמן:

הקומות קרקע,

צחי ברים:

הם רצו לעשות את זה, זה תכנוני שהם הגיעו להסדר איתה,

אליעזר ראובברגר:

לא, אין תוכנית אם עושים את זה, בגלל שהדיירת הזאת התחייבו לה, והיא אישה בת 80, אין מה לדבר איתה על משהו אחר, אז הלך הכול.

יוחנן וייצמן:

אם זה סתם, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו סתם,

אמנון ארבל:

זה דיירת שהיא מקבלת הרחבה מאוד משמעותית,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שמה.

אליעזר ראוכברגר:

היא לא רואה, (לא ברור), אל תביאו לי עכשיו דברים אחרים, אין לי את המרפסת הזאת, בשביל
לנשום אוויר, בשביל לצאת וכל זה,

ישראל קלרמן:

אל תדברו איתי,

אליעזר ראוכברגר:

התחייבו,

אמנון ארבל:

איזה מרפסת יש לה? לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

זאת, זאת, זאת,

יוחנן וייצמן:

למטה, בקומת קרקע.

אמנון ארבל:

זה הגינה שלה, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

הגינה שלה.

אמנון ארבל:

אז אין, אין תוכנית, מה זאת אומרת? ישראל, תסביר לי.

אליעזר ראוכברגר:

להשאיר לה את זה, נו.

אמנון ארבל:

מה להשאיר? כל זה הרחבה לגינה שלה.

ישראל קלרמן:

מרפסת זה משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

צחי בריס:

מה ב' אתה מדבר?

אמנון ארבל:

הנה בקומת קרקע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה רוצה, עשית מעלית חיצונית ולא בצד הזה.

אמנון ארבל:

לא, ההיפך,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה לשים אותה בצד השני,

אמנון ארבל:

שנייה,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

איפה שהיא מתנגדת?

ישראל קלרמן:

לא, לא, מעלית עולה, אמי, עזוב את (לא ברור). מעלית עולה.

אמנון ארבל:

בסדר,

צחי ברים:

כן, אתה רוצה בגלל זה אתה רוצה,

ישראל קלרמן:

המעלית עולה,

אמנון ארבל:

לא לפני המעלית, הוא דיבר על ההסכמה של השכנה. היא לא רוצה תוספות אבל.

צחי ברים:

לשים את המעלית בצד, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

המעלית (לא ברור).

צחי ברים:

המעלית תבטל את המרפסת שלה,

אליעזר ראוכברגר:

המעלית,

אמנון ארבל:

כל זה המרפסת שלה,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, המעלית תצטרך להרוס לה את המרפסת,

ישראל קלרמן:

כל זה מרפסת,

אמנון ארבל:

היא פה גם בתת-הקרקע אבל,

יוחנן וייצמן:

לתת לה,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר,

אמנון ארבל:

איזה קומה היא גרה?

ישראל קלרמן:

אתה קיבלת את הפנייה?

אליעזר ראוכברגר:

נדמה לי 3.

ישראל קלרמן:

קיבלת פנייה?

יוחנן וייצמן:

לא, היא לא בקרקע, יש,

אמנון ארבל:

קומה שנייה,

ישראל קלרמן:

זה המרפסת,

אמנון ארבל:

התרגשתי עד מרות.

יוחנן וייצמן:

רואים את התמונה, יש לך את התמונה של המרפסת,

ישראל קלרמן:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

שהמעלית תהיה על (לא ברור).

צחי ברים:

ברגע שיש לה,

אמנון ארבל:

היא פה אבל,

ישראל קלרמן:

איפה שאתה רוצה את המרפסת, תראה את הבניין, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

לא את המרפסת, המעלית,

ישראל קלרמן:

התב"ע רוצה לתקן את המרפסת, את המעלית פה עליה,

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

זה מה שהם אומרים,

אמנון ארבל:

זה לא נכון אבל. תראה את התוכנית אבל, עכשיו תסביר את זה על התוכנית.

ישראל קלרמן:

איפה? המעלית שאתה רוצה לשים אותה.

אמנון ארבל:

אני לא, התוכנית היא כרגע מציעה לעשות את כל זה כהרחבה,

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

עבור חדר מדרגות בבניין, ועוד שני חדרים, ממ"ד ועוד חדר, כל זה תוספת חדשה, הם מציעים פה מעלית חדשה, אני אומר את המעלית שהם מציעים פה תעשו בתוך הקונטור של זה,

צחי ברים:

מתבטל לה הפתח,

ישראל קלרמן:

ואז המרפסת פה,

אמנון ארבל:

רגע איפה?

ישראל קלרמן:

המרפסת פה,

אמנון ארבל:

אבל אם כל זה תוספת חדשה, היא מתנגדת. לא יהיה פה בינוי,

ישראל קלרמן:

של המרפסת, איפה, איפה הקומה שלה?

אמנון ארבל:

אין לה מרפסת, כל זה בינוי חדש, אין מרפסת,

ישראל קלרמן:

את הקומה שלה, בוא נראה את הקומה שלה, בוא נראה.

דובר לא מזוהה:

מרפסת שמבטלים לה בזה?

צחי ברים:

הנה,

אמנון ארבל:

לא, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

היא גרה בקומה שנייה,

ישראל קלרמן:

קומה שנייה,

אמנון ארבל:

מי בקומה שנייה?

אליעזר ראוכברגר:

קומה שנייה.

אמנון ארבל:

קומה שנייה נו,

צחי ברים:

איפה המרפסת שלה?

אמנון ארבל:

הנה זה, אז תקשיב, אם זה מרפסת שיש לה, לא זה לא, אבל זה המרפסת היחידה שמסומנת פה, אבל היא בשביל לעשות תוספת, זה חדש כל זה.

צחי ברים:

היא לא גרה בקומה שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

היא גרה בקומה שנייה,

אמנון ארבל:

שלישית?

ישראל קלרמן:

הוא שאל עכשיו, מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

אתה רואה את התמונה.

אליעזר ראוכברגר:

לא שאלתי, כתוב.

יוחנן וייצמן:

אתם רואים יש תמונה.

אליעזר ראוכברגר:

היא גרה בקומה שנייה, נו.

אמנון ארבל:

אז איפה היא גרה?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, היא גרה בקומה ב'.

אמנון ארבל:

בוא נסתכל על הבניין, ננסה למצוא את המרפסת הזאת,

יוחנן וייצמן:

לאתר אותה,

דובר לא מזוהה:

היא גרה בתת חלקה 4,

ישראל קלרמן:

מרפסת בצד דרום,

אמנון ארבל:

זה מאוד עוזר לנו,

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

היא גרה בקומה ב', נו.

אמנון ארבל:

זה קומה ב', רגע, רגע,

צחי ברים:

תקרא את זה, ותגיד לי אם אתה מבין זה.

רלי חיים:

התחייבו על המרפסת, אבל.

שמעון:

וייצמן, מה אתה אוכל? וייצמן בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

קוטג'.

יוחנן וייצמן:

נשאר קוטג' ובננות.

שמעון:

לאכול את הבננות, בלי הקוטג'?

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאל גולן:

תשלחי לי. כאילו שואל אמי, ובצדק.

רלי חיים:

בגלל הכשרות אבל?

(מדברים ביחד ברקע)

אריאל גולן:

תקשיבי, תקשיבי הוא מבקש להכניס את המעלית,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

אמי, אתה מאשר כמו שהם ביקשו זהו,

אמנון ארבל:

למה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמרתי לו כשאתם נוסעים אתם לוקחים אתכם,

אמנון ארבל:

הוא לא מסביר שום דבר, כי אתה קראת ולא הבנת, וגם אני קראתי ולא הבנתי.

ישראל קלרמן:

נכון. הם מבינים.

אדיר שוורץ:

גאולה המוסרי, גאולה החרדי.

יוחנן וייצמן:

אני חומיניסט,

אמנון ארבל:

איזה קומה היא גרה אבל, אני לא מצליח להבין.

יוחנן וייצמן:

אני מניח שנראה,

אמנון ארבל:

אמרנו כקדמי, לא חזית אחורית אבל, אז איך זה קשור למעלית? (לא ברור) לכלול את הרחבת הממ"ד, (לא ברור).

אריאל גולן:

הוא רוצה להכניס פה את המעלית, איפה?

אמנון ארבל:

חזית אחורית, זה החזית פה,

אריאל גולן:

רגע, רגע.

צחי בריס:

זה הרחוב, לא?

אמנון ארבל:

כן, זה הרחוב.

אריאל גולן:

זה חזית אחורית,

אמנון ארבל:

אני שואל הרחבת הממ"ד, מרפסת, (לא ברור). מרפסות בקומת גג (לא ברור) מרפסת סוכה ליחידת דיור א',

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אני לא מבין מאיפה יש לך חומס הגרגירים זה גם, ואתה קונה אותה.

אריאל גולן:

אמי, הגעתי (לא ברור).

צחי ברים:

הנה, הנה,

ישראל קלרמן:

אמי הגענו, אמי.

אריאל גולן:

תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

חשבתי שאתה מגדל בחצר. שמיטה וטוען ועושה לחם.

אריאל גולן:

לעשות פה מעלית, (לא ברור) המרפסת, למה צריך להיות פה.

אמנון ארבל:

אז זה יהיה הרחבה קצת יותר קטנה, מה קרה?

אריאל גולן:

איך?

אמנון ארבל:

יהיה לה הרחבה קצת יותר קטנה,

אריאל גולן:

את המרפסת פה.

אמנון ארבל:

אני יכול לבטל את החצי חדר הזה, ועדיין להכניס מעלית, והיא תקבל את המרפסת, למה? אפשרי?
מעלית בקו אפס לשכנים, שיש אפשרות אחרת, באמת אני לא מצליח להבין, למה השכן שנמצא פה
עם חלון, (לא ברור) מעלית, כי הגברת רוצה עוד חצי חדר, מה? תסבירו לי,

ישראל קלרמן:

כי אין אפשרות אחרת,

אמנון ארבל:

יש אפשרות אחרת.

ישראל קלרמן:

לא יהיה תוכנית, לא יהיה.

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת תוכנית? ואם השכן ממול עכשיו בונה לך, תקשיב בונים לי מול הפרצוף, בקו אפס מה היית עושה? בחירוף היית מתנגד.

יוחנן וייצמן:

אני מתנגד, אנחנו נהיה בבעיה, אני מסכים,

אמנון ארבל:

היית בחירוף נפש מלין עליו, כי אתה פוגע לו באוורור של החדר לו, מה?

אריאל גולן:

מה שאתה אומר,

צחי ברים:

לא, עכשיו לומדים את זה,

אמנון ארבל:

אני אומר, יש תוספת גדולה לדירה, דירה שלה, כן? הדירה שלה נכנסים,

אריאל גולן:

לא מציע תוספת,

צחי ברים:

מה הבעיה שלה?

אמנון ארבל:

לא, אני מסתכל פה, מה היא מקבלת הרחבה. זאתי הדירה, (לא ברור).

(מדברים ביחד ברקע)

אמנון ארבל:

בשביל זה הוא בונה מעלית בקו אפס, סמוך, אפס.

צחי בריס:

בונים פה לפי הסכמה.

אמנון ארבל:

כל מה שאני אומר (לא ברור).

ישראל קלרמן:

בסדר, זה להפקדה. אם יהיה התנגדות זה הפקדה. לא יהיה לך תוכנית בלי זה, לייזר, לייזר,

צחי בריס:

אני רוצה רק, אמי,

אמנון ארבל:

זה הבניין עם כל הכבוד, תסתכל, זה הבניין הקרוב,

יוחנן וייצמן:

הכול שמה צפוף, הרי הכול הולך להיות שמה רכבת אחת גדולה, כל רחוב מלאכי,

צחי בריס:

רגע, רגע, תן לו דקה לסיים את הקריאה.

אמנון ארבל:

אני (לא ברור). אתה מבין מה אתה אומר לי אבל?

צחי בריס:

אני מבין,

אמנון ארבל:

אני חתמתי עם מישהי שזה מה שהיא מקבלת, ואם גם מקובל, לכן אין שיקול דעת, חייבים לאשר את זה. חייבים,

צחי בריס:

בצד השני,

אמנון ארבל:

אני הסברתי מה הבעיה, זה מציע קו אפס מעלית ושכן, זה הבניין השכן, מאוד קרוב גם כן, אתה מציע פה עכשיו בליטה בקו אפס למעלית, בשביל, בשביל החצי חדר שהיא מקבלת, או לא מקבלת.

עמנואל זלטס:

אמי, היה,

אמנון ארבל:

אז גם היא יכולה להתנגד.

צחי ברים:

אתה רוצה לבקש שיהיה בתנאי,

אמנון ארבל:

אני רוצה, אני מבקש,

צחי ברים:

תבקש את זה עכשיו.

אמנון ארבל:

במקומות שיש הרחבת דיור, אין סיבה להבליט קו אפס, שיש (לא ברור),

צחי ברים:

במידה ויש, יש יותר,

יוחנן וייצמן:

הלך התוכנית,

צחי ברים:

רגע,

יוחנן וייצמן:

יש פה בן אדם,

אמנון ארבל:

בסדר,

צחי ברים:

שיביא עכשיו את האישור שלה, של הבניין הגובל.

ישראל קלרמן:

איזה עכשיו?

צחי ברים:

ואז זה הפקדה.

יוחנן וייצמן:

אנשים מבינים,

אמנון ארבל:

רגע, אז זה טוב, זה חוזר, הויכוחים האלה חוזרים כל הזמן, אתם פוגעים בשכנים אחרים, בשביל לעזור לשכן בבניין זה סבבה.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

כן, אל תגיד לי - לא,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

זה מה שאתה עושה.

ישראל קלרמן:

שנייה, אז יהיה התנגדות, יבוא בהפקדה, אנחנו נדון בזה.

אמנון ארבל:

כן, ממש, אתה מקבל את התנגדויות שנוגעות בדברים האלה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) כזה דבר תמיד אנחנו קיבלנו, כזה קרוב. כן, קיבלנו.

צחי בריס:

אולי הוא יכול להביא את זה כמו של השכנים.

אמנון ארבל:

חבר'ה תחליט מה שאתם רוצים באמת,

ישראל קלרמן:

לייזר,

יוחנן וייצמן:

בוא ננסה.

ישראל קלרמן:

אני רוצה ללכת למה שאתה התחלת,

אמנון ארבל:

רק רגע, אתה מבין מה אתה אומר, הוא חתם עם מישור הסכמה כלשהי, זה קורה, התחייבנו לדברים, התוכנית לא טובה תכנונית, אז מה אתה מחויב לאשר מה שהיא התחייבה הדיירת?

ישראל קלרמן:

לא, אני רק מוסיף משפט אחד, שלייזר אמר לך הבוקר.

יוחנן וייצמן:

תראה, זה לא תיק (לא ברור) אתה מכיר את זה הרי מהגלגול הקודם,

ישראל קלרמן:

אין, לא יהיה, לא יהיה, זה מה שהוא אומר. בסדר.

אמנון ארבל:

אם זה לא מספיק חשוב לדיירים, אז לא יהיה, מה?

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה,

אמנון ארבל:

זה לא תוכנית שתציל ירושלים,

ישראל קלרמן:

אני רק אומר זה שיגידו כל הוועדה, שהם רוצים,

אמנון ארבל:

תחליט מה שאתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

הוראות תציל,

אליעזר ראוכברגר:

כמה המרחק? אמי לשכנים?

יוחנן וייצמן:

אפס.

אמנון ארבל:

אפס.

עמנואל זלטס:

יש מעבר או משהו כזה, או שאין כלום?

אמנון ארבל:

לא, אפס.

יוחנן וייצמן:

החלקה השנייה,

עמנואל זלטס:

יש מעבר?

אמנון ארבל:

בקו אפס, לייזר, זה לא נכון, זה מטר מגבול החלקה.

צחי ברים:

אני שואל, הוא בא ומבקש באישור של הבניין ליד? כאילו את הנתון יש לו,

אליעזר ראוכברגר:

זה תנאי להפקדה,

ישראל קלרמן:

מה הכוונה?

צחי ברים:

כן,

עמנואל זלטס:

אמי, שיביא את כל הבניין,

אמנון ארבל:

חבר'ה, ההסכמות שאתם, סליחה שאני אומר,

צחי ברים:

אני שואל,

אמנון ארבל:

גם הסכמה הולכים לדין תורה, ואומרים לכתוב וכולה,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

צחי ברים:

לא, אבל הוא אומר עכשיו (לא ברור).

אמנון ארבל:

ראיתי כמה (לא ברור), אל תגיד לי - לא.

צחי ברים:

אבל אמי, אמי, הוא טוען עכשיו שהוא אכן, הוא טוען,

אמנון ארבל:

להוריד את אלה, נוריד את אלה

צחי בריס:

אמי,

אמנון ארבל:

זה פוגע במישהו אחר תמורת, תקשיב, אבל למה באמת, סליחה שאני שואל אותך פעם חמישית.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

אמנון ארבל:

למה לאפשר תוספת לדירה, תוספת יפה לדירה,

יוחנן וייצמן:

זה מה (לא ברור),

אמנון ארבל:

ולפגוע בבניין אחר? למה?

צחי בריס:

אני מענה לך,

אמנון ארבל:

כן,

צחי בריס:

אתה צודק, ולכן מתנהל שנה, כבר שנתיים הליך של,

יוחנן וייצמן:

הליך עם שכנים,

צחי בריס:

עם השכנים. והם עירבו את הבניין הגובל אליהם, כי זה הפתרון היחיד שיש להם.

יוחנן וייצמן:

כן, הוא,

צחי ברים:

ולכן הם היו צריכים שקיים בבניין הגבול.

עמנואל זלטס:

לא, בגלל הקרבה,

צחי ברים:

אז הם עירבו,

ישראל קלרמן:

אמי, אני חייב פעם אחת,

צחי ברים:

לא, קלרמן,

ישראל קלרמן:

איך אמרת? שבת אחת, תבוא איתי,

אמנון ארבל:

חס וחלילה.

ישראל קלרמן:

לא, כל השבת, אל תחלל,

אמנון ארבל:

אני (לא ברור).

ישראל קלרמן:

לא, אבל ניקח אותך לטיול במקומות האלה, תראה איך הם חיים, אתה מדבר אחרי,

צחי ברים:

אבל קלרמן, הם עשו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

דע לך, ישראל מבשל טוב.

אמנון ארבל:

אני בטוח,

צחי ברים:

היושב ראש,

ישראל קלרמן:

אתה לא מכיר את החיים האלה.

אמנון ארבל:

אתם לא מבינים סליחה שאני אומר,

צחי ברים:

לא, אני דווקא מבין,

אמנון ארבל:

לא אתה, ולא אתה, ולא אתה, לא הייתם רוצים לגור בצורה כזאת.

ישראל קלרמן:

צודק, אני גר בנווה יעקב,

אמנון ארבל:

אז יש אנשים מהסוג הזה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל סיפרתי לך פעם, אחי גר,

צחי ברים:

למה? ביהודה המכבי גרים,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא נכון, איפה שאני גר כן, בוא תראה, בוא תראה, אתה יודע, אמרתי לך, סיפרתי לך,

צחי ברים:

היושב ראש,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי,

דובר לא מזוהה:

לעצמך, גם הילדים שלך,

צחי ברים:

על מה הויכוח? הוא עירב את הבניין השני,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

דובר לא מזוהה:

מה אכפת לך?

יוחנן וייצמן:

זה העניין,

ישראל קלרמן:

אמי, הבניין השני גם מסכים לזה,

צחי ברים:

לייזר,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

אחרי זה לא מגיע, שאתם לא מבינים, זה בדיוק הבעיה,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

הם לא רוצים ככה, (לא ברור) מי שפונה ומי שלא פונה?

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

הוא לא יודע מזה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל דיברו איתם.

יוחנן וייצמן:

אני קשה להגיד שאתה לא צודק,

ישראל קלרמן:

אמי,

יוחנן וייצמן:

אני חייב, רגע,

אמנון ארבל:

רגע, אבל הוא אומר שאני צודק, רגע.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מקודם, כולכם הלכתם נגדי, שאמרתי זה פנייה שלי, ולא פנייה של הפונה. אתם (לא ברור) עלי.

צחי ברים:

לכן הם עירבו את הבניין השני,

אמנון ארבל:

אבל מה זה עוזר?

צחי ברים:

מסכימים לזה הבניין השני.

אמנון ארבל:

תסביר לי מה יקרה לצורך העניין אם יבינו עכשיו שזה לא אפשרי, בסדר? ויחזרו לגברת, יש פה הרבה דירות והרחבות, תקשיבו זה מה שהוועדה מאשרת, הפסדת חצי חדר. ותקבלי תוספת חדר, וממ"ד ומעלית, ונגישות, והיא עוד מבוגרת, זה יעזור לך. "לא, אני לא מוכנה לעשות את זה", אז מה אם את לא מכנה?

צחי ברים:

מה עדיף הקרבה כשכולם מוכנים, או כשיש סכסוך שכנים?

אמנון ארבל:

עדיף שיהיה תכנון נכון ראוי, תקשיב, זה שדיירים מסכימים למשהו, להוציא את המקסימום, אתה יודע זה מזכיר לי, רגע, שנייה,

צחי ברים:

לא הבנת?

אמנון ארבל:

אני הבנתי מצוין, אבל אמר, התייחסתי לזה, מה זה מסכימים? כי זה טוב להם?

צחי ברים:

כן,

אמנון ארבל:

לא.

צחי ברים:

הם הסכימו, עוד פעם,

אמנון ארבל:

זה כמו שהיה ויכוח שיש לי עם וייצמן שהוא תומך בחלקית. באה מדיניות חדשה, אמרה ציר רק"ל מדיניות נפחית, תנפחו את הבניין עד מקסימום 3, 3, 0, 5, מה שיוצא קיבלתם. 700%, 800%, אין בעיה. ואז באים כולם - אין לי מרפסות סוכה. (לא ברור) מרפסות סוכה ידפוק את השכנים שלנו, לא מספיק שקיבלנו 700% בלי (לא ברור), עכשיו השכנים גם, זה אותו דבר. הרחבות דיור ירושלים אלופת העולם בהרחבות דיור, ביד נדיבה ורחבה, אבל צריך לשמור גם על השכנים, והיגיון.

צחי ברים:

אני חושב שאם כבר מתואם עם הבניין השני,

יוחנן וייצמן:

מה השכנים יבקשו, אני גם שם בקו אפס.

אליעזר ראובברגר:

אין להם,

אמנון ארבל:

הם לא יכולים לבקש בקו אפס,

אליעזר ראובברגר:

אין להם,

אמנון ארבל:

בקו מטר,

אליעזר ראובברגר:

אין להם כבר.

יוחנן וייצמן:

בתוכנית,

אמנון ארבל:

זה תב"ע. כל הרחבה בכל הבניינים וגמרנו.

יוחנן וייצמן:

בתוכנית או בתמ"א, רחוב עמוס זה חלק מהבניינים מחוברים.

אמנון ארבל:

אבל חבר'ה מיצינו, תחליטו מה שאתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

יללה בוא נאשר.

עמנואל זלטס:

בוא נאשר,

ישראל קלרמן:

לאשר כמו שהוא הגיש.

אריאל גולן:

כמו שהוא הציע,

יוחנן וייצמן:

תנאי להפקדה הצגת חתימות של העמודה.

אמנון ארבל:

לא, זה לא רלוונטי לדעתי.

צחי ברים:

אם לא, זה לא הייתי לוקח את זה, אמי.

אמנון ארבל:

אין שום משמעות.

גבריאל אבזבקייב:

בבקשה.

צחי ברים:

למה אין משמעות? חותם או לא חותם, לא הבנתי. אם יש שני שכנים, שיחתמו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר אם לא, בהתנגדויות, הרי, אמי,

צחי ברים:

כשיגיע בהתנגדויות לא נקבל אותם.

עמנואל זלטס:

אני חושב שצריך חתימה.

צחי ברים:

לא, זה לא נכון, אבל אמי, אני מבין אותך, אבל אני אומר, תוספת וזה.

אמנון ארבל:

חתימות של,

צחי ברים:

בניין הגובל,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

העמודה, העמודה, לא כל הבניין,

ישראל קלרמן:

לא נכון, הוא אומר שזה לא יעזור.

צחי ברים:

עמודה.

עמנואל זלטס:

ילכו לדין תורה (לא ברור).

גבריאל אבזבקיב:

לא, אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

דין תורה לא יכריח אותם, אני יודע מה דין תורה מכריח ומה לא.

גבריאל אבזבקייב:

אני שואל אותך,

יוחנן וייצמן:

יש דברים שאתה יכול להתווכח איתם, אבל הם, אני מבין את הראש,

אמנון ארבל:

כן, אבל תקשיב, אם לא הייתה חלופה אחרת, הייתי אומר ניחא,

גבריאל אבזבקייב:

אז אני (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה רק מצמצמים את הפתח, אמרתי לך,

ישראל קלרמן:

לייזר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני מציעה,

יוחנן וייצמן:

מספר דברים, אמי,

גבריאל אבזבקייב:

אני יורד, תיכף מגיע אליך.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אריאל גולן:

רגע, שנייה,

ישראל קלרמן:

לייזר,

צחי ברים:

אז רגע, יש לי,

עמנואל זלטס:

שני דברים,

יוחנן וייצמן:

סתם, סתם,

צחי ברים:

לא, למה הוא לא, התשובה היא שיש, שזה פרטי.

יוחנן וייצמן:

טעות, טעות, זה שום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה משליך על כל העניין,

אמנון ארבל:

כן, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

על ההסעות של הילדים לשכונות אחרות.

עמנואל זלטס:

בחנייה כתבתם שאין פה, זה הורס חנייה, יש שם חנייה,

יוחנן וייצמן:

יש חלק לגילה,

עמנואל זלטס:

חנייה יש שם, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה משליך מאוד.

עמנואל זלטס:

לא, הם רוצים חנייה,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

כתבתם שזה מפריע. תסתכל,

יוחנן וייצמן:

הם רוצים כן חנייה,

עמנואל זלטס:

יש תמונה, כשישבו, אמרת תביאו תמונה, מה אתם רוצים? הביאו תמונה שמראה יש מחסום, לא רק חנייה, יש מחסום שעולה ויורד.

דובר לא מזוהה:

אתה רוצה לראות את זה?

עמנואל זלטס:

אנחנו רוצים את זה,

דובר לא מזוהה:

הנה, הנה.

עמנואל זלטס:

שזה מבטל,

יוחנן וייצמן:

הם מראים איזה תמונה של חנייה,

עמנואל זלטס:

יש לי, יש לי את זה צבעוני.

צחי ברים :

אז תביא לו.

אמנון ארבל :

מקסים,

יוחנן וייצמן :

מה אני אעשה? מדהים, לא מקסים.

אמנון ארבל :

להשאיר את החנייה הזאתי ולא להוסיף חניות נוספות,

אליעזר ראוכברגר :

החנייה הזאת קיימת,

אמנון ארבל :

תשאיר את החנייה,

יוחנן וייצמן :

כן,

אליעזר ראוכברגר :

דרך אגב לא משתמשים בה, זה לא נכון, אם מישהו שם מחסום, אז הוא השקיע כסף, לא יכול להיות שלא משתמשים.

יוחנן וייצמן :

עם כל הכבוד,

אליעזר ראוכברגר :

רואים עכשיו בתמונה שיש מחסום.

עמנואל זלטס :

אגב (לא ברור) את הסעיף בכלל.

אליעזר ראוכברגר :

מחסום זה מישוהו ששם כסף זה לא נופל מהשמיים, המחסום.

עמנואל זלטס:

יש חניות? אה הם מציעים,

אמנון ארבל:

אני אראה לך.

ישראל קלרמן:

למה? מה הם עושים?

אמנון ארבל:

הם מציעים עוד חניות,

עמנואל זלטס:

יש, יש סוגיה של חנייה קיימת, שזה בסדר. זה בסדר, אמי אומר, שהם עושים, הם מציעים עוד חניות שהם כן (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

עכשיו על הריצופים,

עמנואל זלטס:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

הריצופים,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה שלך בחנייה?

עמנואל זלטס:

אמי אומר, לא אני אומר,

ישראל קלרמן:

אמי מאשר?

אמנון ארבל:

כי זה לא הגיוני, כן, אני נותן פטור, כן, כן.

יוחנן וייצמן:

אני, הוועדת שימור הייתה גם בעד פטור,

אמנון ארבל:

הוא יכול להיכנס לפה.

עמנואל זלטס:

לא, אבל פה יש חנייה,

אמנון ארבל:

חנייה קיימת,

עמנואל זלטס:

הנה פה תראה,

אמנון ארבל:

הנה זה הקיימת, אחד, תסתכל פה אבל.

ישראל קלרמן:

אבל מה זה מפריע לי? זה אני שואל,

אמנון ארבל:

אני לא רוצה חנייה בחזית של הבניין לרחוב. מה? מה מפריע לך?

עמנואל זלטס:

פטור.

אמנון ארבל:

כל היום אני רוצה לתת פטור, פה אתה רוצה לתת חנייה?

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה שלי?

ישראל קלרמן:

אני לא מבין מה,

אמנון ארבל:

כי זאת החנייה שהוא מציע, זה חנייה,

ישראל קלרמן:

יש שם נכה,

עמנואל זלטס:

בסדר.

אמנון ארבל:

גם אם אתה נוהג בג'יפ, אתה לא יכול להיכנס לחנייה הזאת.

יוחנן וייצמן:

הוא נכנס שמה היום.

אמנון ארבל:

בוא הנה, אתם לא מקשיבים,

ישראל קלרמן:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לך להראות את זה?

ישראל קלרמן:

מה?

עמנואל זלטס:

הוא לא צריך את זה,

אמנון ארבל:

אם היית מקשיב, היית מבין, זה חנייה, זה לא (לא ברור), זה לא יכול להיכנס לרחוב, זה הכול,

עמנואל זלטס:

אמי, אין ויכוח,

אמנון ארבל:

יש ויכוח,

עמנואל זלטס:

מי?

דובר לא מזוהה:

אין ויכוח,

עמנואל זלטס:

עם יוחנן?

אמנון ארבל:

אתם חייבים להתווכח. אתם לא מקשיבים, אז מתווכחים.

יוחנן וייצמן:

חנייה כעת, בסדר.

עמנואל זלטס:

ברור.

יוחנן וייצמן:

החנייה היא אל תסמן כחנייה, בסדר.

דובר לא מזוהה:

אמי, ממילא הוא יחנה על זה עם התו נכה.

עמנואל זלטס:

היה פה עוד משהו,

יוחנן וייצמן:

עכשיו על הריצופים,

ישראל קלרמן:

אפשר? או שאני,

יוחנן וייצמן:

לפי המרפסות, סעיף 6, אתה מדבר על 7,

עמנואל זלטס:

על השימור, שימור זה רק אתם. שימור זה תחום שלך.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

הלוואי,

יוחנן וייצמן:

מה? מה שצריך לשמר?

ישראל קלרמן:

כמה זמן הפסקה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

עד שלוש?

אליעזר ראוכברגר:

עד שלוש. אולי פחות.

ישראל קלרמן:

רבע לשלוש? עשרה לשלוש? ובלי מנחה, מנחה בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

מנחה אחרי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מתי הפסקה?

אמנון ארבל:

כן, מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

בוא נגמור עם זה.

יוחנן וייצמן:

סעיף 6, את הריצופים.

ישראל קלרמן:

לא, הוא כבר עשה כמו שמבוקש,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

דקה, הוא לא עשה, הוא לא,

ישראל קלרמן:

הוא אישר כמו, כמו שהגישו.

יוחנן וייצמן:

לא, את הריצופים.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא צריך לשמר את הבור מים, הוא רוצה שיביא אותם לעירייה.

אמנון ארבל:

מה תעשה איתם?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

למה? מה איך תעשה איתם?

יוחנן וייצמן:

נזרוק לזבל, בן אדם לא רוצה לשמר את זה. אם הוא ירצה לשמר, לא ירצה, לא ישמר. אבל הוא פותח אותם.

אמנון ארבל:

אני לא מצליח להבין.

יוחנן וייצמן:

למה צריך להכריח בן אדם לשמר?

אמנון ארבל:

כי זה משהו ראוי לשימור, מה הבעיה לשמר רצפה? מה קרה? מה זה פוגע בו?

יוחנן וייצמן:

כי הוא רוצה רצפה מודרנית,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא?

אמנון ארבל:

שיעבור לגור ברמה, בנווה יעקב.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא גר שמה. בניין נורמאלי.

עמנואל זלטס:

ידעתי שאתה מכיר.

יוחנן וייצמן:

זה השכונה הכי מודרנית ששווה עליה,

עמנואל זלטס:

הוא מחזיר לישראל.

אמנון ארבל:

נעלבת (לא ברור) נווה יעקב?

יוחנן וייצמן:

אין, אין סיבה.

אמנון ארבל:

מה שמלכיאלי עזב, אתה מגיע נווה יעקב, זהו.

יוחנן וייצמן:

כן, ובצלאל, כן, ממש השטח שיפוט שלו, (לא ברור).

אמנון ארבל:

שטח שיפוט.

יוחנן וייצמן:

את הריצופים אני,

אמנון ארבל:

למה? למה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

למה? למה?

יוחנן וייצמן:

כי זה בניין פרטי, לא כל אחד אוהב את הריצופים,

אמנון ארבל:

אבל יש ערך לשימור גם בבניין פרטי, לא גורם לו נזק בזכויות בנייה, למה לוותר על זה? למה כל כך בקלות לוותר על הדברים האלה?

יוחנן וייצמן:

לא, לשמר את החזיתות אני מסכים, כי הוא ממילא משמר,

אמנון ארבל:

יש ערך אבל לדברים האלה,

יוחנן וייצמן:

הוא משמר תמ"א/1,

אמנון ארבל:

מה הנזק שנגרם לו מזה?

יוחנן וייצמן:

הנזק שהם מוציא כניסה נורמאלית לבניין.

אמנון ארבל:

יש כאן כניסה נורמאלית, עם משהו יפיפייה לשימור, מה קרה?

יוחנן וייצמן:

יש כאלה שאוהבים את היפיפייה, אתה רוצה מוכן לקחת את זה לבית שלך, תגיד.

אמנון ארבל:

אם הייתי גר בבניין לשימור הייתי שמח שיהיה.

יוחנן וייצמן:

זה בניין יפיפייה. תפסיק.

אמנון ארבל:

הבניין לא יפיפייה,

יוחנן וייצמן:

לא, חלק רוצים אותם, חלק לא. אז את הריצופים להוריד. את המרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

די, נו סיימנו.

יוחנן וייצמן:

המרפסות וגג רעפים יש פה שני דברים שהיינו צריכים ללמוד.

עמנואל זלטס:

לא, מרפסת,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להזמין,

אליעזר ראוכברגר:

האוכל כבר פה, מחכה,

יוחנן וייצמן:

תכניס אותו, האוכל אוהב מרפסות.

אליעזר ראוכברגר:

תביא נו.

עמנואל זלטס:

ומרפסות הם רצו סוכה פה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אלדד רבינוביץ:

בשרי לזה.

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה?

עמנואל זלטס:

מי שרוצה יש גם דג, כן,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע מה יש שמה, מה יביאו לי מה לא, בסוף קוטג', לא יודע.

אלדד רבינוביץ:

יהיה סושי.

צחי ברים:

הוא מבקש את המרפסות,

יוחנן וייצמן:

מה זה טענות למתאר?

אליעזר ראוכברגר:

סושי זה בסדר, זה טוב. אני רוצה לאכול ארוחת צהריים נורמאלית. יש לי גם שמה, (לא ברור).

צחי ברים:

יש מרפסות שהוא הציע?

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

את זה אני לא, (לא ברור). על המרפסות.

אליעזר ראוכברגר:

אשתי עושה.

צחי ברים:

צפונית.

יוחנן וייצמן:

בצפונית בצד. חלק מהכניסות הם דרך המרפסות,

צחי בריס:

השימור של את זה,

ישראל קלרמן:

פה בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סיימנו?

אמנון ארבל:

פאין מרפסות בחלק הצפוני.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

אמנון ארבל:

כי צפון ה למעלה, זה הצפון.

יוחנן וייצמן:

צפון זה למעלה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) מעלית. אבל אין פה מרפסות.

צחי בריס:

איפה המרפסות?

אמנון ארבל:

זה רק את המעבר למעלית לכניסה לדירות.

יוחנן וייצמן:

את המעבר הוא רוצה להשאיר, בדיוק זה מה שהוא רוצה להשאיר. זה נשאר, זה בסדר.

אמנון ארבל:

כן, זה השביל מפה נכנסים, זה הכניסה לדירות.

צחי ברים:

אם לא מוצע אז לא מוצע

יוחנן וייצמן:

מה שלא מוצע, אז לא מוצע.

צחי ברים:

הגג רעפים נשאר? אתה מבקש שהגג יהיה שיפוע תקני, שביל לעמוד בדרישות, גג רעפים מעליהם.

יוחנן וייצמן:

הם רוצים יהיה חיבור מחדר מדרגות.

צחי ברים:

חיבור מחדר מדרגות.

אמנון ארבל:

למה אבל? למה (לא ברור) חדר מדרגות?

צחי ברים:

כדי שיהיה גישה לגג, ע"פ דרישת כב"א.

אמנון ארבל:

דרישת מי?

צחי ברים:

כב"א.

אמנון ארבל:

כיבוי אש?

אליעזר ראוכברגר:

כן, לפני כן, זה דרישה של רשות מוסמכת. אבל נדמה לי שגם אתה כתבת, יש לי דרישה של (לא ברור),

עמנואל זלטס :

איפה זה?

שמעון :

עמנואל, שמתי.

עמנואל זלטס :

כן, תודה.

אליעזר ראוכברגר :

בטח, מה זה?

אמנון ארבל :

זה דרישות כיבוי אש.

אליעזר ראוכברגר :

כן, נכון,

אמנון ארבל :

רשום, רשום, זה רשום. טוב, יללה חברים.

יוחנן וייצמן :

בסדר, שלום.

אליעזר ראוכברגר :

טוב, חברים, אנחנו נשארו רק התיק של קריית יובל. אנחנו נעשה עכשיו הפסקה עד רבע לשלוש.

צחי ברים :

המרפסות צפונית, כמו שזה.

אליעזר ראוכברגר :

הפסקה עד רבע לשלוש, ואז אנחנו הולכים לתיק האחרון של התיק, תיק 3 בסדר היום, של קריית יובל. תודה. אמי, אפשר לסגור את ההקלטה?

(הפסקה)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, ההקלטה פועלת, סיימנו את ההפסקה, אנחנו חוזרים לדיון. נשאר לנו רק תכנית אחת בסדר יום, תכנית מספר 3 בסדר יום, 30008,

רלי חיים:

בסדר, יואל לא יכול לבוא.

אליעזר ראוכברגר:

3 בסדר יום, תכנית האב לשכונת קריית יובל. מי רוצה להציג, לדבר?

אמי ארבל:

אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה תתחיל ואחר כך,

אמי ארבל:

ואז רועי, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אחר כך נראה מה הלאה. כן.

אמי ארבל:

אני רק אגיד, תכנית האב,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

תכנית האב של יובלים גנים למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אתה רוצה לדבר תהיה בחוץ. אבל חשבתי שאתה נשאר פה בגלל שזה מעניין אותך לשמוע.

יוסי חביליו:

כן, כן. רגע, אבל אני רוצה לבקש, מה שאמרת שתשקול אחרי האוכל,

אליעזר ראוכברגר:

אז שקלתי.

יוסי חביליו:

ותגיד חיובי.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) חיובי, רק חברי וועדה (לא ברור)

יוסי חביליו:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

ככה, כי אני לא רוצה.

יוסי חביליו:

אבל זה תכנית אב.

אליעזר ראוכברגר:

לא רוצה גורמים חיצוניים,

יוסי חביליו:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

גם אם זה תכנית אב וגם אם זה תכנית בן וגם אם זה תכנית רוח הקודש.

יוסי חביליו:

(לא ברור) בנו על זה שאחרי (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה, יש לנו פה דד ליין שלוש וחצי ואנחנו כבר באיחור.

יוסי חביליו:

אין דד ליין, יש לי פה הרבה סוגיות, מה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

חיים כהן:

אז תבקש ממש מרגליות שייתן לך זמן כי הוא הורה לפנות פה את העסק.

יוסי חביליו:

מה הוא מעניין אותי? (לא ברור) וועדה, אז אפשר לדחות את הדיון למועד אחר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז אנחנו נתחיל ונראה מה, איך מתגלגל הלאה.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני חוזר ואני אומר, הרי אין לנו מצב שאתה יכול להגיד לי לא הזמנתי את היזם ויש פה בעיה. מי ש-, כל התכנית הזאתי זה עיריית ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

אני הזמנתי את היזם.

יוסי חביליו:

זה עיריית ירושלים?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

אז לכן אני חושב שלהכניס פה מתכננים שכונתיים שטרחו והגיעו, אין שום בעיה משפטית עם זה ותפעיל שיקול דעת מיוחד,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עניין של משפטי או לא משפטי,

יוסי חביליו:

(לא ברור) הם כבר באו, ישבו פה, (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה, בוא, מחר, אני לא רוצה, מחר יבוא עוד מינהל קהילתי אחר ויגיד לי למה אתה עושה אפליה, למה אתה עושה,

יוסי חביליו:

למה? אם יהיה תכנית אב,

אליעזר ראוכברגר:

איפה ואיפה,

יוסי חביליו:

אם יהיה תכנית אב שלהם, תביאו אותם. זה לא תכנית רגילה.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, שמעתי אותך.

יוסי חביליו:

זה נתון שבעיניי חיוני לעבודת הוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. שמעתי אותך, לא מקבל. אמי, בבקשה.

יוסי חביליו:

(לא ברור) ישבו פה וחיכו.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, שמעתי. חיכו, אני אמרתי להם לחכות?

יוסי חביליו:

אמרת שתשקול את זה בהפסקה.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, הם שאלו אותי מההתחלה ואמרתי מההתחלה לא. הם על דעת עצמם חיכו.

יוסי חביליו:

לא, כי אמרתי להם שאמרת שתשקול את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אסף שפנייר שלח לי הודעה ואני עוד שניה אעלה את ההודעה שלו פה כי אני חושב שהוא שלח, אולי אחרי 20 הודעות הודעה אחת שהיא ראוייה להתייחסות.

יוסי חביליו:

לא, אז, היא ראוייה להתייחסות, אני יודע, אני גם קיבלתי אותה.

אמי ארבל:

שהיא אולי.

יוסי חביליו:

אבל אני חוזר עוד פעם ואומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה זה נקרא אולי? כי נשמע מהדרג המקצועי אם הוא צודק או לא צודק. בוא, יש לו טענה.

יוסי חביליו:

אני חושב שאם יש מינהלים קהילתיים שעשו פה עבודה ויש גם את חוות הדעת (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה, הם ילכו לוועדה המחוזית, יקבלו שמה את כל הכבוד.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני חושב ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שיש שם אנשים מאד מעניינים בוועדה המחוזית, הם יודעים לכבד מינהלים קהילתיים.

יוסי חביליו:

כן, אבל, אולי יותר ממך, לא מספיק. אבל אני חושב שכאשר אנחנו נקבע את הדעה שלנו, עיריית ירושלים או הוועדה המקומית,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) שאין להם (לא ברור)

יוסי חביליו:

(לא ברור) של העירייה, כדאי שכל הנתונים הרלוונטיים יהיו לפנינו, ובצורה ישירה בלתי אמצעית.

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי, אתה יודע כמה עמודים זה החומר שקיבלנו?

אמי ארבל:

93.

יוסי חביליו:

כן, אני יודע.

אליעזר ראוכברגר:

מהמינהל הקהילתי.

יוסי חביליו:

אני יודע.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אני יודע.

אמי ארבל:

93.

אליעזר ראוכברגר:

לא.

יוסי חביליו:

100 ומשהו.

אליעזר ראוכברגר:

לא.

יוסי חביליו:

כמה?

אליעזר ראוכברגר:

לא. 170-180. כמה.

יוסי חביליו:

יש לי את זה פה, מה, אני יכול לספור.

אליעזר ראוכברגר:

170, 181.

יוסי חביליו:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

181 עמודים. אני לא יכול להגיד לך שאני יכול לצטט לך את כולו בעל פה, אבל עברתי על 180 עמודים.

יוסי חביליו:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי? אני גם עכשיו אצטרך לדפדף איפה כל מיני דברים ש-, מה שבראש אני זוכר.

אדיר שוורץ:

לעזור לכם? הם לא בחוץ. אפשר להתקדם? אין אף אחד בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. אבל עוד פעם אני,

אדיר שוורץ:

בוא נתקדם.

אליעזר ראוכברגר:

אם קראת את זה,

יוסי חביליו:

אפשר לקרוא להם.

אליעזר ראוכברגר:

אם קראת את זה, אם קראת את זה, יוסי, אם קראת את זה לא צריך אותם.
אילנית:

אולי הם כבר התייאשו.

אליעזר ראוכברגר:

ואם לא קראת את זה אז לא מגיע (לא ברור)

יוסי חביליו:

לא, יש להם ההתייחסות שלהם לדבר הזה, הם יותר מקצוענים ממני.

אליעזר ראוכברגר:

אבל גם ההתייחסות שלהם נמצאת פה בפנים, ריבון העולמים.

יוסי חביליו:

לא, לנספח הזה. אני שלחתי להם את זה, ואמרתי להם (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שלחת את זה בלי לקרוא?

יוסי חביליו:

מה? במקביל.

(צוחקים)

יוסי חביליו:

קיבלתי את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, יאללה, קדימה, נו.

יוסי חביליו:

לא, אבל בוא, אני אומר לך,

אליעזר ראובברגר:

די, יוסי, די, גמרנו, די,

אדיר שוורץ:

יוסי, הם לא פה, אם הם היו פה (לא ברור)

יוסי חביליו:

אני אתקשר אליהם, הם יבואו. אמרתי להם לחכות.

אדיר שוורץ:

אבל נחכה להם עכשיו? בוא נתקדם.

אליעזר ראובברגר:

די, יוסי. אמי, אפשר בבקשה?

דובר לא מזוהה:

אנחנו גם בשיח איתם רציף.

אמי ארבל:

תכנית אב יובלים גנים, תכנית שמקודמת כבר הרבה מאד שנים, מכירים אותה, ספרתי בערך 19 דיונים שכבר היו בוועדות. התכנית, בדיון ב-18.3.24 הוועדה המקומית עיריית ירושלים הציגה עבודה מאד נרחבת שנעשתה במשך תקופה מאד ארוכה יחד עם צוות מאד גדול שנעשה, יחד עם אגף תכנון ואגף מבני ציבור ואדריכל העיר ועוד גופים נוספים, אגב בשיתוף גם עם נציגים של המינהל הקהילתי. במסגרת אותו דיון הוועדה למעשה, סליחה, העירייה הציגה את כל החומר שהיה בפניה במסגרת הוועדה והוועדה קיבלה החלטה על עקרונות מסוימים שבגדול מטרתם הייתה לבחון האם נכון או איך נכון לאפשר (לא ברור) בשכונות האלה. במסגרת ההחלטה בסעיף האחרון בעצם הוועדה אמרה שהיא לוקחת את כל המסמכים שהוצגו וכל המצגות שהוצגו, למעשה לסוג של התנגדויות, זה לא (לא ברור) אבל להליך התנגדויות, ולמעשה הוועדה החליטה למי שמעוניין להגיש התנגדויות להגיש התנגדויות. הוועדה מחליטה כי המסמך (לא ברור) דלעיל יחד עם חומרים שהוצגו בדיון מיום זה וזה (לא ברור) יעלו לאתר מינהל התכנון והכל עלה לאתר מינהל התכנון, ולמעשה הוגשו ארבע התנגדויות לכל מה שהוצג. התנגדות אחת של המינהל הקהילתי גנים, הם מדברים בעיקר על הנושא של הקיבולת המקסימלית, לק מהדיונים הנרחבים שהיו פה זה למעשה כמה יחידות דיור מתוכננות ומוצעות בתוך המרחב הזה ומה הצפי שאנחנו חושבים שנכון או לפי ההערכות שלנו יהיה. אני מזכיר שאנחנו דיברנו על הערכות של 8,000 יחידות דיור בעשר שנים, ארבע בחומש הראשון, סליחה,

4,000 בחומש הראשון ועוד 4,000 בחומש השני, וזה חלק גדול מהדיונים על כמה יחידות דיור ומה המענה לכל יחידות הדיור האלה בכל ההיבטים התכנוניים. מדברים על תעדוף של מתחמים אדומים ולא לאפשר התחדשות עירונית במתחמים אחרים, אבל עיקר הנושא זה באמת הנושא של כמות יחידות הדיור. המלצה, הטמעה של כל עבודת היועצים שצינתי במסמכי תכנית האב. התנגדות שניה של יחיאל לייטר בשם מספר חתומים, השמות מולכם. הם מדברים בעיקר דווקא על מתחם הנורית ופחות על מתחם קריית יובל, זה הרבה מאד הערות לגבי מתחם הנורית שכבר קיבל מתן תוקף כבר.

יוסי חביליו:

רגע, (לא ברור) רגע, רגע,

אמי ארבל:

יובלים גנים (לא ברור) אליכם,

אליעזר ראובברגר:

יובלים גנים זה קריית יובל (לא ברור)

יוסי חביליו:

אמי, לפני זה, המינהל הקהילתי ביקש,

אמי ארבל:

כן?

יוסי חביליו:

שיעשו משהו, תכנית כאילו מעודכנת ואז יפרסמו את זה להתנגדויות לציבור.

אמי ארבל:

זה מה שנעשה. זה בדיוק מה שנעשה.

יוסי חביליו:

לא, זה לא הוטמע כל הדברים האלה.

אמי ארבל:

מה זאת אומרת?

יוסי חביליו:

עכשיו צריך להטמיע את זה.

אמי ארבל:

הוועדה המחוזית שמעה את כל מה שהוצג לה במסגרת עיריית ירושלים ולגבי כל העבודה של הפרויקטורים וכל חוות הדעת שנעשו, אמרתי, מבני ציבור,

יוסי חביליו:

היא שמעה את זה ב-18.3.

אמי ארבל:

נכון, זה מה ש (לא ברור)

יוסי חביליו:

אבל מה, אבל הם, לא,

אמי ארבל:

אבל מאז לא היה עוד דיון.

יוסי חביליו:

אה?

אמי ארבל:

כל (לא ברור) שהוצגו אז פורסמו, עלו לאתר, והוגשו ארבע התנגדויות וזה הדיון בהתנגדויות שהוגשו.

יוסי חביליו:

לא, אבל תקרא מה כותבת המינהל הקהילתי גנים, מה שהקראת.

אמי ארבל:

כן, מה כותבת?

יוסי חביליו:

בסעיף 3 שיתוף ציבור, הם כותבים את זה אחרי 18.3 שאתה אומר שזה כבר נעשה.

אמי ארבל:

נו?

יוסי חביליו:

על הוועדה המחוזית להטמיע את המלצות היועצים בתוך מסמך,

אמי ארבל:

(לא ברור) לא קיבלה החלטה הוועדה המחוזית.

יוסי חביליו:

בסדר. אני רוצה שגם אנחנו נמליץ את זה.

אמי ארבל:

נמליץ מה?

יוסי חביליו:

נמליץ שהם, אחרי שיהיה פה את הדיון,

אמי ארבל:

נו?

יוסי חביליו:

וזה יגיע אליהם,

אמי ארבל:

נו?

יוסי חביליו:

שיטמיעו את כל מה שהם חושבים שצריך ואז יעשו פרסום,

אמי ארבל:

(לא ברור)

יוסי חביליו:

וייתנו לאנשים להתנגד. מה?

אמי ארבל:

בסדר, אני לא (לא ברור)

יוסי חביליו:

אתה לא מבין מה שאני אומר?

אמי ארבל:

לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מבין.

אמי ארבל:

לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שאם הם יטמיעו אז למה צריך לעשות פרסום?

אמי ארבל:

לא הבנתי.

יוסי חביליו:

לא,

אדיר שוורץ:

אבל אתה קופץ לסוף. אני איתך במה שאתה אומר, אבל רגע תן לו להוליד אותך.

יוסי חביליו:

לא, כי הוא הציג את המינהל הקהילתי גנים,

אמי ארבל:

אתה רוצה להציג את ההתנגדות שלהם? תציג אתה.

יוסי חביליו:

אני אציג.

אמי ארבל:

יאללה.

יוסי חביליו:

בסדר.

אמי ארבל:

קדימה.

יוסי חביליו:

אז ההתנגדות שלהם, ואחרי זה אני אציג גם את הדברים האחרים, אבל (לא ברור) אחרי זה תציג את השאר. ההתנגדות שלהם קודם כל מתייחסת לקיבולת, שזה אמי אמר, שדובר פה על 8,000 יחידות דיור, אושרו כבר 5,500 ועוד 7,600 בשלבי אישור שונים. והם מבקשים שנדרשת החלטה חד משמעית שלא יאושרו יותר מ-2,450 יחידות דיור עם תעדוף למתחמים אדומים. ולא לאפשר התחדשות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, רק רגע, זה, מה שהם אומרים, הם מדברים רק על גנים או גם על יובלים?

אמי ארבל:

ביחד, ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

ביחד.

אמי ארבל:

אנחנו התייחסנו ביחד לשתי השכונות.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אומר מה שאתה התייחסת, אני שואל בהתנגדות.

יוסי חביליו:

זה מסמך (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

המספרים, המספרים,

רועי לביא:

כן, ה-8,000 זה על הכל, (לא ברור) ,

אמי ארבל:

הם מדברים על 8,000 גם, הנה ההתנגדות שלהם על הקיר, אנחנו לא מסתירים,

יוסי חביליו:

בסדר, אני, תיכף, אני גם אתן תיכף מידע על היחידות דיור.

אמי ארבל:

כן, תמשיך, יוסי.

יוסי חביליו:

אז אני ממשיך, אחרי זה אני אתייחס ליחידות. אז זה ההתנגדות הראשונה של להגביל את כמות יחידות הדיור. ההתנגדות השניה שאמי אמר אותה, שנדרשת החלטה לאגד את כל המסקנות של הפרויקטור ולתת להם תוקף סטטוטורי, זה הוא אמר. ההתנגדות השלישית, הסעיף השלישי של ההתנגדות, הוא מדבר על שיתוף ציבור. עכשיו אני מדגיש, המסמך הזה נערך אחרי 18.3, בהתאם להחלטת הוועדה המחוזית. ומה שהם כותבים, למרות העבודה המסורה של צוות הפרויקטור בשיתוף עם המינהלים הקהילתיים, אין תחליף להיכרות התושבים עם המרחב בו הם חיים. על מנת לייצר את המרחב הציבורי המיטבי על הוועדה המחוזית להטמיע את המלצות היועצים בתוך מסמכי תכנית האב ואז לפרסם את המסמכים, אני אומר, התכנית המעודכנת לציבור, ולקיים דיון על מסמכים אלו ולאפשר לציבור הרחב להגיב ולתקנם בהתאם. כלומר, הם לא אומרים, זה לא מספיק מה שאמי אמר שיעני כבר זה נעשה ב-18.3. ואני גם חושב שהם צודקים, כי יש לנו פה כמות אדירה של חומר,

אמי ארבל:

אני אשאל אותך שאלה?

יוסי חביליו:

כן.

אמי ארבל:

מי זה הציבור הרחב?

יוסי חביליו:

הציבור.

אמי ארבל:

כן, מי זה הציבור הרחב?

יוסי חביליו:

כל התושבים.

אמי ארבל:

למה הם לא הגישו התנגדויות עכשיו לזה?

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

למה הם לא הגישו,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל זה המינהל, הוא מייצג אותם.

אמי ארבל:

אז הוא מייצג אותם, מצוין, אז הוא פה והוא הגיש.

יוסי חביליו:

לא, אבל הוא אומר, אני רוצה שתעשה, תקשיב טוב.

אמי ארבל:

נו?

יוסי חביליו:

הוא אומר, אני רוצה שתעשה עכשיו, תראה, האדם הרגיל הוא לא יכול לראות, זה התכנית, זה יואל
אבן 100 עמודים, זה פה, (לא ברור)

אמי ארבל:

אבל זה התכנית של המינהל הקהילתי. המינהל הקהילתי אם היה רוצה, עכשיו באמת אני אומר
בכנות,

יוסי חביליו:

נר?

אמי ארבל:

אני אומר את זה כבר שנים לגבי המינהל הקהילתי.

יוסי חביליו:

נר?

אמי ארבל:

המינהל הקהילתי אם הוא היה רוצה,

יוסי חביליו:

כן?

אמי ארבל:

מההחלטה של הוועדה המחוזית במרץ,

יוסי חביליו:

נר?

אמי ארבל:

(לא ברור) זה לפני חצי שנה,

יוסי חביליו:

נר?

אמי ארבל:

הוא יכל לעשות כמה כנסים שהוא רוצה לציבור בשכונה, להציג את הדברים, להציג את כל העבודה שהיינו. אם הוא היה מבקש גם שיבואו נציגי העירייה גם היו באים נציגי העירייה, ומקבל מהציבור עוד תובנות.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אתה יודע,

אמי ארבל:

אבל זה לא נעשה.

יוסי חביליו:

שרק לפני יומיים שלושה אתם פרסמתם את הבוכסה הזאת ש-, כמה עמודים יש שם? אתה הסתכלת, ראוכברגר אליעזר, אני לא הסתכלתי.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה קשור? זה המלצת מהנדס העיר, זה לא התנגדויות.

יוסי חביליו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

התנגדויות היה להם שפע זמן להגיש.

יוסי חביליו:

לא, אז המינהל הקהילתי אומר, עכשיו תטמיעו את הכל בפנים ואז תעשו פרסום אחרון.

אמי ארבל:

אבל אם הוועדה לא תקבל את הכל?

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

אם הוועדה לא תקבל את הכל?

יוסי חביליו:

בסדר,

אמי ארבל:

אז למה להטמיע?

יוסי חביליו:

לא, מה שיקבלו להטמיע, מה שלא יקבלו לא להטמיע.

אמי ארבל:

נו?

יוסי חביליו:

אבל לתת מסמך מעודכן שאליו הציבור והם יוכלו להתייחס. הם כותבים את זה, לא קראת את זה, אני (לא ברור)

אמי ארבל:

אני קראתי מצוין, גם כתבתי את התשובה אם אתה לא יודע, ואני קראתי את כל ה-181 עמודים חמש פעמים ואני יודע כל מילה שכתוב שמה מצוין. אני עדיין לא מסכים עם מה שאתה אומר.

יוסי חביליו:

אוקי.

אמי ארבל:

המינהל הקהילתי תפקידו, בסופו של דבר, הוא מקשר בין הוועדות לציבור.

יוסי חביליו:

אז יכול להיות שבגלל שאתה לא מסכים,

אמי ארבל:

המינהל הקהילתי,

יוסי חביליו:

לא הצגת את זה בצורה מספיק ראויה.

אמי ארבל:

איך אתה יודע מה הצגתי בצורה לא ראויה?

יוסי חביליו:

עכשיו מה שדיברת, הקראת את זה.

אמי ארבל:

אבל הנה, אני מראה לך את זה. תקשיב, ההבדל בינינו שאתה לא עובר על החומרים. אני, מעבר לזה שאני מכין אותם, אני גם מפיץ לכם את הכל ואתם אמורים לקרוא את הוועדה לקרוא את הכל. אז מי שקורא, מצוין. מי שלא קורא, זה ההבדל בין הוועדה המחוזית לוועדה המקומית.

יוסי חביליו:

(לא ברור) כרגע,

אמי ארבל:

כל החומר הופץ לפני שבוע, יום רביעי שעבר, ויכולתם לקרוא את זה.

יוסי חביליו:

הבנתי, אבל שניה, שניה. אתה הצגת את ההתנגדות הראשונה של המינהל,

אמי ארבל:

אני מציג תמצית ההתנגדויות,

יוסי חביליו:

מאה אחוז, את הסעיף הזה לא הצגת.

אמי ארבל:

וכל החומר נשלח לכולם.

יוסי חביליו:

בסדר, אז את הסעיף הזה לא הצגת.

אמי ארבל:

אתה יודע כמה סעיפים יש פה?

יוסי חביליו:

בהתנגדות שלהם או בכלל?

אמי ארבל:

לא, בכל הארבע התנגדויות.

יוחנן וייצמן:

יוסי, יוסי,

יוסי חביליו:

לא,

אמי ארבל:

אני כבר אומר לך,

יוחנן וייצמן:

יוסי, בוא נעשה (לא ברור)

אמי ארבל:

אני כבר אומר לך, (לא ברור) לקרוא את הכל.

יוחנן וייצמן:

אמי, שניה.

אמי ארבל:

מה, רציני, יוסי.

יוחנן וייצמן:

אנחנו קיבלנו את כל ההתנגדויות. הוא בדיון אמור להציג תמצית של עיקרי הדברים שנראים בעיניו,

אמי ארבל:

נכון.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) חשובים,

אמי ארבל:

נכון.

יוחנן וייצמן:

זה התפקיד שלו כעת.

אמי ארבל:

אבל כל החומר נשלח אליכם.

יוסי חביליו:

הנה, זה כתוב פה, תסתכלו.

אמי ארבל:

זה ההתנגדות.

יוסי חביליו:

בסדר.

אמי ארבל:

נו, ברור, אבל זה נשלח,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה שהוא יקריא את זה?

אמי ארבל:

זה נשלח לכל חברי הוועדה לפני שבוע, יוסי.

יוסי חביליו:

את הדבר הזה לא הצגת.

אמי ארבל:

יוסי, אתה לא מקשיב לי.

יוסי חביליו:

עכשיו (לא ברור)

אמי ארבל:

אני כבר אומר לך, תקשיב, יוסי, תקשיב.

יוסי חביליו:

את הדבר הזה לא הצגת.

אמי ארבל:

יוסי, אתה מוכן (לא ברור) ?

יהודה פרוידינגר:

יוסי, מה אתה רוצה? אתה רוצה שהוא יציג את העקרונות של תכנית האב?

אמי ארבל:

(לא ברור) תמשיך מה שאתה רוצה, מה אכפת לי, נו.

יהודה פרוידינגר:

מה הנחות היסוד שעל פיה נבנתה תכנית האב?

אמי ארבל:

תמשיך, יוסי, תמשיך מה שאתה רוצה.

יהודה פרוידינגר:

תבקש את הנחות היסוד שעל פיה נבנתה תכנית האב.

יוסי חביליו:

לא, זה תיכף אני אבקש.

יהודה פרוידינגר:

מה הצפיפות, כמה מבני ציבור, מה לקחו בחשבון,

יוסי חביליו:

בסדר,

יהודה פרוידינגר:

כמה ילדים בממוצע למשפחה. אם זה מה שאתה רוצה, תקבל תמונה ותראה. אתה לא צריך עכשיו, אתה רוצה להקריא את כל 21 העמודים, תקראי את כל 21 העמודים.

יוסי חביליו:

לא, בינתיים זה רק שני עמודים.

יהודה פרוידינגר:

תעשה לנו פיליבסטר.

יוסי חביליו:

בינתיים זה רק שני עמודים, אחרי זה נדבר על האחרים.

אמי ארבל:

יוסי, אני כבר אומר לך,

יוסי חביליו:

כן?

אמי ארבל:

בתוך הארבע התנגדויות יש פה בערך 200 סעיפים. אני לא מתכוון לקרוא את כולם עכשיו, אם חשבת שכן. אני ציפיתי שכל חברי הוועדה יקראו אותם וילמדו אותם, ואני אומר את הדברים החשובים כרגע, כי סך הכל ההתנגדות חוזרת על עצמה. אז אני אומר לך, אני לא מתכוון לקרוא את כל הסעיפים.

יוסי חביליו:

אז אני,

אמי ארבל:

ואם אתה מעוניין לקרוא אז קדימה, תקרא. מה, אין לי בעיה.

יוסי חביליו:

אני כן אומר את זה,

אמי ארבל:

בסדר.

יוסי חביליו:

לא מקשיבים לי כרגע. טוב, אני,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

הכי קצר, אני אשלים.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוסי חביליו:

זה מדובר על ההתנגדות של הגנים.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

הוא ימשיך, ואם אני אחשוב שצריך עוד להעיר אני אעיר ואחרי זה נעשה (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. אמי, תמשיך.

יוסי חביליו:

רגע, לא, לא סיימתי.

אליעזר ראוכברגר:

אה, סליחה.

יוסי חביליו:

תודה. אז אני אומר שהבקשה שיש פה זה שיהיה עוד סבב שהוועדה המחוזית תטמיע את מה שהיא חושבת שצריך להטמיע מכל שלל החומרים שהיו פה, ואחרי זה ייערך פרסום נוסף שהציבור יוכל להתנגד. אז זה הדבר הנוסף. דבר שלישי, טוענים שהמפתח של 2.8 נפשות ליחידת דיור הוא לא נכון וצריך לעדכן אותו ל-3.4.

יוחנן וייצמן:

5.8.

יהודה פרוידינגר:

אני חושב ל-4.8.

יוחנן וייצמן:

לא, 5.8, זה גודל משפחה ממוצע חרדית.

יהודה פרוידינגר:

לא,

אמי ארבל:

ענינו על זה.

יוסי חביליו:

עכשיו, מה שעוד הם מבקשים שמעבר למה שנאמר בסעיף 1 על הכמות המקסימלית של יחידות דיור, לחלק את זה ולהגדיר גם בכל אזור, לא רק במכלול, את כמות היחידות המקסימלית שהאזור יוכל להכיל. כלומר, לא רק להסתפק ולעשות את זה ברמה כוללת אלא לעשות את זה לפי חלקים של השכונות. זהו לגבי ההתנגדות שלהם, בואו נתקדם ואז נראה מה עוד.

אמי ארבל:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמי ארבל:

ההתנגדות שניה של יחיאל מייק לייטר עם עוד שמות של אנשים שמצורפים פה ואתם רואים אותם. בגדול אמרתי, הם מתנגדים בעיקר, פחות לתכנית האב ולמה שנקבע בה, יותר לתכנית הנורית שהיא כבר תכנית שאושרה. הם מדברים על 40 קומות שלא מתאים ובעייתי מבחינת הגובה, ולכן פחות רלוונטי להתנגדות פה. יש להם, הם מדברים בכל תכנית האב יובלים גנים לאמץ גם את הנושא של בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמי ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אולי הכוונה היא לא מבחינת הגובה של התכנית אלא כמות יחידות הדיור, ממילא כמות הנפשות ואז ממילא כמות הצרכים גדלים,

אמי ארבל:

כן, אבל הם מדברים,

אליעזר ראוכברגר:

ככל שמספר הנפשות גדל.

אמי ארבל:

ההתנגדות שלהם ספציפית היא למתחם הנורית ולא לכל תכנית האב, זה מה שזה. הם כן מעלים פה איזשהו רעיון שעלה בעבר ונפסל על בנייה בחלק התחתון של רחוב קוסטה ריקה כדי להפחית את הבנייה ברחוב הנורית, אבל זה לא התקבל על ידי הוועדות בזמנו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמי ארבל:

מדבר על סימולציה, טוב, זה דברים פרטניים לתכנית עצמה.

אלדד רבינוביץ':

שלמה לא נכון,

אמי ארבל:

מינהל קהילתי יובלים, מה?

אלדד רבינוביץ':

למה לא נכון לדון בה פרטנית?

אמי ארבל:

כי התכנית מאושרת.

אלדד רבינוביץ':

אה. כל זה עדיין במסגרת,

אליעזר ראוכברגר:

רחוב הנורית זה הכל מאושר.

אמי ארבל:

היא מאושרת ועכשיו מתחילים לקדם תכניות (לא ברור) בנייה שמה, אבל,

רועי לביא:

(לא ברור) יכול להיות שזה, אבל,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

אבל היה דיון (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה גם היה פה. גם השינויים כבר היו פה.

אמי ארבל:

חלק.

אליעזר ראוכברגר:

חלק.

אמי ארבל:

נכון. נכון. המינהל הקהילתי יובלים,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, עשו שינויים בהעמדה, עשו שינויים בזה. כי אז בשעתו,

אמי ארבל:

יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה קרקע משלימה, עכשיו זה בלי קרקע משלימה.

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

אתה רוצה להציג גם את יובלים?

יוסי חביליו:

אתה תציג ואם אני אחשוב,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב,

יוסי חביליו:

שיש לי משהו להשלים, אני אשלים.

אליעזר ראוכברגר:

זה עלה לשמיים בגלל שלא היה קרקע משלימה.

רועי לביא:

זה עלה לשמים.

אמי ארבל:

אז התנגדות 3, של מינהל קהילתי יובלים.

יהודה פרוידינגר:

היו צריכים לעשות עוד כביש, לחבר עוד כביש יציאה.

רועי לביא:

לא, זה כבר היה בקודם.

יהודה פרוידינגר:

כן? זה היה בקודם כבר הכביש?

רועי לביא:

כן, כן, הוא גם חלק, הוא תנאי בביצוע.

חיים כהן:

יוסי, יש לי שאלה. מה קרה למינהל הקהילתי שהוא מתנגד? פעם הם היו בעד הדבר הזה בטירוף.

יוסי חביליו:

איזה מינהל קהילתי?

יוחנן וייצמן:

יובלים.

חיים כהן:

יובלים.

יוסי חביליו:

מה פתאום היו בעד זה בטירוף?

יוחנן וייצמן:

אני ישבתי ב-2015 בוועדה המחוזית, את רוב התכנית (לא ברור) המינהל הקהילתי. זה היה הכוונה
(לא ברור) חרדים, אני לא,

אמי ארבל:

(לא ברור) המינהל הקהילתי העביר מסמך,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור), כן?

אמי ארבל:

אחרי שנעשתה עבודה והוועדה המחוזית אימצה את רוב המסמך.

יוחנן וייצמן:

אימצה את המסמך של הוועדה (לא ברור),

חיים כהן:

כן, אז מה קרה עכשיו? אני צודק או לא צודק? אז מה עכשיו קרה?

יוסי חביליו:

לא, אבל זה היה משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

לא, העירייה עשתה את העבודה, ברור,

אדיר שוורץ:

אבל גם עכשיו המינהל הקהילתי,

יוחנן וייצמן:

אבל הם היו אז בעד.

אמי ארבל:

אני אגיד לך, אני אגיד לך,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) אמיתי, גם עכשיו, הוא לא נגד.

חיים כהן:

הוא נגד.

אדיר שוורץ:

הוא לצורך העניין תומך, המלצת מהנדס העיר פחות או יותר היא לא מאד שונה מ-,

יוסי חביליו:

רגע, אמי, מה יש לך להגיד על מה שהיה קודם?

אמי ארבל:

אלף אתה יודע, אנחנו עושים, כל תכנית אב נעשית בשיתוף ציבור מאד נרחב, וודאי התכנית הזאתי שכבר המון שנים היא מתנהלת, ואני חושב שגם קורה הרבה בשטח, זה בניגוד למקומות אחרים. מה שקרה, בניגוד (לא ברור) 2016 שהיום זה קורה בפועל, בונים פרויקטים, התכניות שמוגשות היום הרבה יותר גבוהות, הרבה יותר צפופות, והם מוטרדים מזה.

יוסי חביליו:

והם?

אמי ארבל:

מוטרדים מזה.

יוסי חביליו:

מאד. גם אני.

אמי ארבל:

כן, אני עונה. בסדר.

אדיר שוורץ:

ואני גם חושב שזה יותר מורכב מבעד ונגד. הם בעד תכנון טוב ואיכותי בשכונה הזאת,

יהודה פרוידינגר:

אני חושב שכל העיר הזאת,

אדיר שוורץ:

(לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

ב-2040 יקללו אותנו.

יוחנן וייצמן:

תסתכל בדפים 28, 29 לסדר יום מה המינהל הקהילתי דיבר בדיון בוועדה המחוזית. מופיע פשוט בפנינו.

אמי ארבל:

אני יכול להציג. אה, ב-2015?

יוחנן וייצמן:

כן, ב-2014.

אמי ארבל:

יש פה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני סתם,

אדיר שוורץ:

גם העירייה היא לא אותה עירייה שהייתה ב-2014.

אמי ארבל:

אני אסביר. בגדול,

אליעזר ראוכברגר:

גם המדיניות לא הייתה, וגם האג'נדות לא היו, הכל,

אדיר שוורץ:

זה בסדר שהם אמרו דבר אחד אז ודבר אחר היום.

אמי ארבל:

אני יכול להגיד בעשר שנים האלה היה דרמה מאוד גדולה בעיר בהתחדשות עירונית,

דובר לא מזוהה:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, לא רק בעיר, בכל מדינת ישראל.

אמי ארבל:

ואנחנו, אנחנו מובילים את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לוקחים את זה יותר קדימה.

יוסי חביליו:

אתם מובילים בקיצוניות מוגזמת,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור), יותר מדי.

יוסי חביליו:

ובקריית יובל הכי גרוע.

יהודה פרוידינגר:

יותר מדי.

אדיר שורץ:

(לא ברור) עיקרי ההתנגדויות של מינהל יובלים.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שלא, אבל בסדר,

יוסי חביליו:

מה זה לא אמרת שלא? אם אתה חושב שזה יותר מדי, תמליץ (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר את זה, רק, אבל בוא, על זה היה לנו דיון מספיק ארוך בבוקר. דיברנו על זה.

יוסי חביליו:

אתה חושב את זה אבל לא אומר את זה ברסמי?

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר את זה, אבל אני אומר את זה, אמרתי לך, יש מאמר, דברי חז"ל, כשם שמצווה לומר דברים הנשמעים כך מצווה שלא לומר דברים שאינם נשמעים. עכשיו, צריך לדעת איך עושים את זה ואיך זה. ודרך אגב, אני חושב שיש קצת התמתנות גם בוועדה המחוזית ויש לי בזה גם הרבה חלק.

יוסי חביליו:

אני לא רואה התמתנות.

אליעזר ראוכברגר:

יש, יש, יש.

יהודה פרוידינגר:

אפילו אמי לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יש.

יוסי חביליו:

אולי צריך להביא מיקרוסקופ, אני לא יודע.

יהודה פרוידינגר:

אמי, כמה יחידות דיור מתווספות כאן (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, יש, יש, יש, יש, יש, יש.

אמי ארבל:

אנחנו (לא ברור) אמרתי, אנחנו מעריכים, צריך לזכור שתכנית האב, אמרתי, מאיזה שנה? 2015 זה היה?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

הדיון. בשמונה שנים הראשונות כמעט לא נבנה קודם, אז עדיין למרות שדיברו הרבה, כמעט, אז עכשיו כן יש כמה פרויקטים שנמצאים בבנייה. הפער הגדול בעיניי במספרים, ויש פה הרבה מאד (לא ברור) זה בין יחידות הדיור שמתאשרות ויש הרבה מעבר ל-8,000 שמדברים עליהם, לבין הממומשות בפועל. זה שאושרו תכניות זה לא אומר שהם ימומשו בפועל מחר בבוקר, ולכן זה חלוקה לחומשים ולטווח יותר רחוק וכולי,

יהודה פרוידינגר:

כמה, כמה,

אמי ארבל:

אני אומר, אנחנו מעריכים במספרים שאנחנו כתבנו וגם הוועדה המחוזית קיבלה את זה גם בשלביות הביצוע שכל 1,000 יחידות דיור צריך לקבל עדכון ומענה פרוגרמטי של גני ילדים ובית ספר והרבה מאד דברים אחרים, וצריך לעשות על זה מעקב כל שנה. אנחנו מעריכים עדיין לפי המספרים שידועים לנו ואנחנו חושבים שזה כנראה הערכה נכונה, שב-10 שנים, בשני החומשים הראשונים ייבנו 8,000 יחידות דיור חדשות. זה הרבה מאד, אבל זה עדיין,

דובר לא מזוהה:

יאוכלסו.

אמי ארבל:

או יאוכלסו.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) סוף. סוף בינוי.

אמי ארבל:

(לא ברור) סוף בינוי זה עוד, תוסיף עוד שלוש שנים על מה שאמרתי עכשיו.

דובר לא מזוהה:

כן, כן.

אמי ארבל:

אני אומר, זה הפער העיקרי לדעתי. עכשיו מעבר לזה, ואני מקדים את המאוחר, אבל גם המינהל הקהילתי יובלים,

יהודה פרוידינגר:

יש ביובלים ובגנים ביחד 8,000?

אמי ארבל:

כן. כן. גם המינהל הקהילתי יובלים שיש לו התנגדות מאד ארוכה וגם אחרי זה ההתנגדות הרביעית זה של עמותת,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) יובלים?

אמי ארבל:

יובלים 2041 שהיא עוד יותר ארוכה, בגדול זה מאד (לא ברור) אמרתי, אני לא אקרא את הכל. אבל הטענות העיקריות בנושא הזה לדעתי זה מכמה היבטים. זה אחד בהיבט ש כמות יחידות הדיור ואיך סופרים אותם ואיך עוקבים אחריהם, שתיים לנושא הביצוע של כל הפרוגרמה וכל המצגות היפות שהעירייה הציגה והמימוש שלהם, וזה עיקר ההתנגדות (לא ברור), אני חושב. מה שאנחנו, אני חושב שהמשהו המשמעותי שלא עשינו עד היום זה כן תוצר של כל העבודה שנעשתה והוצגה, זה הטבלה הזאת שצורפה ונשלחה גם לכם. יש פה כמה, 450 שורות.

דובר לא מזוהה:

כן.

אמי ארבל:

יש פה 450 פרויקטים שקשורים לכל המרחב הציבורי. גם לתחבורה, גם למבני ציבור, גם למרחב ציבורי, הרבה מאד נושאים פרוגרמטיים ושטח ציבורי שמבחינתנו אנחנו אומרים, זה תכנית העבודה שלנו כעיריית ירושלים. עד היום, ואני חושב שעד היום זה לא נעשה בצורה (לא ברור). כזאתי, והפצנו את זה בנוסף לסדר יום אז כולם יודעים את זה. זה תכנית העבודה בכוונות שאנחנו מצהירים עליהם, שלצד התוספת של 8,000 יחידות דיור בחומשים השונים זה תכנית העבודה לכל אגפי העירייה בהרבה מאד היבטים,

יהודה פרוידינגר :

ובשטחים הציבוריים כשאתם כותבים,

אמי ארבל :

כן.

יהודה פרוידינגר :

אז יש גם את כל הדרגנועים של (לא ברור),

אמי ארבל :

גם.

יהודה פרוידינגר :

והמעברים והמסועים,

אמי ארבל :

גם, כן.

יהודה פרוידינגר :

והמעליות,

אמי ארבל :

גם.

יהודה פרוידינגר :

הכל הכל נכנס בתוך ה-?

יוחנן וייצמן :

יכולת לראות את הטבלה הגדולה,

אמי ארבל:

כל שורה זה או מעבר או גן ילדים או בית ספר או שצ"פ או (לא ברור) ויש פה, אמרתי, 450 פרויקטים שלא כולם יקרו ב-10 שנים האלה, גם כן, גם הם מחולקים לפי חומשים ולפי תקופות,

רועי לביא:

זה כבר,

אמי ארבל:

לפי,

רועי לביא:

לוקחים כבר את החומש השלישי.

אמי ארבל:

נכון.

רועי לביא:

זאת אומרת מעבר ל-8,000 הם כבר חושבים על החומש השלישי בשורות האלו.

אמי ארבל:

(לא ברור) הכוונה, כמו שאמרתי, למנות אנשים שזה יהיה התפקיד שלהם לעקוב אחרי זה ולבצע את זה בעירייה ולדאוג לתקציבים של זה. זה בעיניי הדבר הכי דרמטי שקרה ב-,

יהודה פרוידנגר:

מה בכל המכלול הזה של התכנית,

אליעזר ראוכברגר:

בואו, בואו, אני רוצה לקצר את התהליך. פה, בעצם יש פה כמה וכמה דברים שהם המרכזיים. אחד זה מבני ציבור, שתיים זה תחבורה, שלוש זה שטחים פתוחים ירוקים, מעברים, גני משחק, פארקים, איך שתקרא לזה, כל,

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הפרמטר הזה. זה פחות או יותר שלושת,

יהודה פרוידינגר :

אבל זה מתחיל?

אליעזר ראוכברגר :

הנדבכים,

יהודה פרוידינגר :

וזה מתחיל?

אליעזר ראוכברגר :

המרכזיים.

אדיר שוורץ :

והשלביות.

אליעזר ראוכברגר :

תן לנו,

יהודה פרוידינגר :

אבל אליעזר,

אדיר שוורץ :

והשלביות.

יהודה פרוידינגר :

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר :

לא, בסדר,

יהודה פרוידינגר :

זה הכל מתחיל,

אליעזר ראוכברגר :

השלביות זה ממילא גם לפי זה.

יהודה פרוידינגר:

אבל לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

השלביות נגזר מזה. רגע, שניה. אני אומר, בוא תציג לנו את הדברים האלה, תראה לנו שיש מענים ואז כל השאר, דקדוק כזה או משפט כזה,

יהודה פרוידינגר:

אני מסכים איתך,

אליעזר ראוכברגר:

או 450 שורות או 300 שורות כבר פחות מעניין.

יהודה פרוידינגר:

אני מסכים איתך, אבל אם הנחת היסוד של 2.8 נפשות בדירה,

(מדברים ביחד)

אלדד רבינוביץ':

הוקפצנו,

יהודה פרוידינגר:

הולכת,

אלדד רבינוביץ':

(לא ברור) להתראות, אני עולה צפונה.

דובר לא מזוהה:

וואו.

אלדד רבינוביץ':

הוקפצנו.

אדיר שוורץ:

שמור על עצמך, אלדד.

אלדד רבינוביץ':

(לא ברור) בעזרת השם, בעזרת השם.

חיים כהן:

רגע, (לא ברור)

אלדד רבינוביץ':

תייצגו אותי טוב בוועדה. לא, תצביעו במקומי.

חיים כהן:

זה החלטת סיעה.

ישראל קלרמן:

היא עולה צפונה.

אליעזר ראוכברגר:

כל הסיעה עולה צפונה?

חיים כהן:

כל הסיעה.

(צוחקים)

ישראל קלרמן:

(לא ברור) עולה להצבעה?

אלדד רבינוביץ':

זה מרגליות ביקש ממני פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

כל הסיעה עולה צפונה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מרגליות?

אליעזר ראוכברגר:

מה, קיבלתם צו 8 כל הסיעה?

אלדד רבינוביץ':

כל הסיעה.

דובר לא מזוהה:

כל הסיעה.

יהודה פרוידינגר:

אתה רואה? הוא לא צריך לוויית, הוא לא צריך לוויית בשביל,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

חיים כהן:

הכי חשוב,

אליעזר ראוכברגר:

פרוידינגר,

דובר לא מזוהה:

אלדד,

אליעזר ראוכברגר:

אולי הוא יצרף אותך לסיעה שלו.

חיים כהן:

מה שהכי חשוב, תלך לשלום, תחזור לשלום,

ישראל קלרמן:

בעזרת השם בקרוב.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

בריא ושלם.

דוברת לא מזוהה:

בעזרת השם, בשורות טובות.

אליעזר ראוכברגר:

אתה בשבע כבר יחזור לחזור.

אדיר שוורץ:

זה לא כמו,

אלדד רבינוביץ':

(לא ברור) אחרי. טוב שאכלתי בשרי.

אדיר שוורץ:

זה לא כמו וועדת תמיכות (לא ברור),

רלי חיים:

(לא ברור) מילואים.

יוחנן וייצמן:

מה?

אלדד רבינוביץ':

הוקפצתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יהודה, מה התחלת להגיד?

יהודה פרוידינגר:

אני אומר שאם הנחת היסוד, הרי הנחת היסוד, כאילו כל הנגזרות, כמה מבני ציבור, כמה בתי ספר, כמה ילדים, נגזר בעצם מכמה נפשות יתאכלסו ב-8,000 יחידות האלה. וגם ביחידות הדיור הקיימות

האם השתנה התמהיל, שאם פעם היה באמת 3, 2.8 מבטא ממוצע של משפחה, אז אם גם בוותיקות זה גדל אז בכלל זה מעמיס עוד הרבה יותר. אז אני אומר,

אליעזר ראובברגר:

זה חלק מהמענים שצריכים להינתן פה.

יהודה פרוידינגר:

אבל הם אומרים שהנחת היסוד היא 2.8 נפשות למשפחה, ליחידת דיור. אנחנו יודעים שבמציאות,

אמי ארבל:

לא, 3.5.

יהודה פרוידינגר:

3.5? 3.5. אני חושב שבמציאות זה יהיה יותר, ולכן הכל צריך להשתדרג בהתאם. אם באמת השכונה, כל קריית יובל הולכת להיות חרדית וקריית מנחם מעורב, גם ציבור דתי לאומי (לא ברור) ,

אמי ארבל:

כל קריית יובל הולכת להיות חרדית? זה לא,

ישראל קלרמן:

רוב, רוב. אמי, הרוב.

אמי ארבל:

רוב קריית יובל הולכת להיות חרדית?

יוחנן וייצמן:

רוב הילדים בקריית יובל חרדים.

יהודה פרוידינגר:

חצי. (לא ברור) חצי.

ישראל קלרמן:

רוב הילדים, הילדים וודאי.

יוחנן וייצמן:

רוב הילדים,

יהודה פרוידינגר:

אני לא אומר,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אבל יוחנן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

מה שאתה אומר זה נכון נכון להיום, (לא ברור) הולך להיות.

אמי ארבל:

אבל יש לי שאלה,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

נגיד קריית מנחם,

יוחנן וייצמן:

אני יודע מה כעת קורה.

יהודה פרוידינגר:

הבת שלי גרה, הייתה גרה בקריית מנחם, עברה דירה. עברה לגבעת משואה עכשיו, עושים להם בפרויקט שמה פינוי בינוי, עברה לגבעת משואה, אבל יש שמה ציבור דתי לאומי גדול שגם, לציבור הדתי לאומי גם יש ילדים (לא ברור) וגם להם יש, גם להם זה לא שני ילדים למשפחה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) יש שם ציבור לא קטן, דתי לאומי.

יהודה פרוידינגר:

גם שמה זה לא שני ילדים למשפחה.

אליעזר ראוכברגר:

חרד"לי, כאלה, כן.

יהודה פרוידינגר:

אז אני, אתה מבין? אז אם כבר הנחת היסוד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעצם אומר שהבסיס בעייתי? טוב.

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אמי ארבל:

אבל יש לי שאלה אליך,

יהודה פרוידינגר:

סימן שלא יהיה מספיק בתי ספר, לא יהיה מספיק מעונות, לא יהיה מספיק גנים, לא יהיה מספיק בתי כנסת, כל הדברים האלו לא יהיה מספיק אם אתה מבסס על 3.5 ויהיה 4.5, אז כל אדם רביעי לא יהיה לו מענה בשכונה.

אמי ארבל:

יש לי שאלה אליך. אנחנו דנים פה הרבה בוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אמירה שצריכה לקבל תשובה.

אמי ארבל:

אנחנו דנים הרבה בוועדה בתכניות התחדשות עירונית גם במגזרים חילוניים ומעורבים וגם בשכונות חרדיות. (לא ברור) בשכונות חרדיות אנחנו לא מאשרים יותר מ-12-10 קומות. רוב הפרויקטים של התחדשות עירונית בשכונה הזאתי, אולי (לא ברור) פחות אוהבים את זה, זה מגדלים.

יהודה פרוידינגר:

נכון. אז קודם כל,

אמי ארבל:

זה אומר שאו ש-,

יהודה פרוידינגר:

אז אני,

אמי ארבל:

או ש-, אם הפרויקטים ייבנו ויוסיפו את יחידות הדיור,

יהודה פרוידינגר:

אז גם על זה יש לי,

אמי ארבל:

(לא ברור) אוכלוסייה מסוימת, ואם זה לא יקרה,

יהודה פרוידינגר:

אז,

אמי ארבל:

שניה, אבל תן לי להשלים את המשפט. ואם זה לא יקרה כי זה פרויקטים שהם רק מגדלים והציבור לא ירצה, אז גם לא יהיה תוספת יחידות דיור ואז גם לא יהיה חיסרון פרוגרמתי, אבל זה לא הולך ביחד.

יהודה פרוידינגר:

אז אני,

אמי ארבל:

אז איך תסביר את הפער בין הדברים?

יהודה פרוידינגר:

אני אסביר. אחד, שגם אצל החרדים, נגיד ב-, חרדים עדות המזרח, בפסיקה, לפחות (לא ברור) לגבי עדות המזרח כן מעליות שבת הרבה מסתמכים עליהם וכן זה בסדר מבחינתם לגור גם בגובה. לדעתי תוך כמה זמן גם בעוד כל מיני חרדים, גם יגיעו למצב שיאפשרו מעלית שבת. אז נכון שבחלק מהדירות יהיה מצוקה של סוכה, אז בסדר, אבל עדיין אתה רואה שגם בבניינים הגבוהים אנחנו, פה

בוועדה כשאנחנו מדברים אנחנו אומרים, מקסימום, מנסים שהאדריכל יכניס מקסימום סוכות, מקסימום מרפסות סוכה.

רועי לביא:

(לא ברור) בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רועי לביא:

אני אומר, לפי זה אז גם (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

היה לנו בניינים גבוהים שעשינו בית כנסת בקומה 15 או בקומה,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שפעם (לא ברור) פעם נתנו חמש קומות,

אמי ארבל:

אני בעד, (לא ברור) אני בעד.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמי, שניה, פעם נתנו,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו בא יום, (לא ברור) אני רוצה לעלות לעשר. (לא ברור) 10, 12, עוד עשר שנים יבוא יום (לא ברור) אני בונה 18. יכול להיות. אישרנו לו.

יהודה פרוידינגר:

אתה רואה, אתה רואה שעושים,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

אמי, אתה רואה שיש כמה, לייזר, גם אנחנו אישרנו כמה פרויקטים עם בית כנסת באמצע, כדי שאלה יעלו ואלה ירדו,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) בשבת מי שלא מסתמך על מעלית,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי שיש,

יהודה פרוידינגר:

יהיה לו בית כנסת בקומה 20.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, יש דברים, למשל ברחוב טולדנו,

אמי ארבל:

(לא ברור) מקווה מאד שלא.

אליעזר ראוכברגר:

כשבנו בחמש שש קומות עכשיו בא יום ואומר, אני רוצה עוד שלוש, (לא ברור) 9-10. למה? כי הכל השתנה. אז היה המדיניות או המקובל חמש-שש, היום זה גבוה, (לא ברור) אני רוצה עוד. נתנו לו.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) בציבור החרדי,

אליעזר ראוכברגר:

לא עצרנו אותו.

יהודה פרוידינגר:

האישה עם האישה כן עולה במעלית שבת, גבר לא, גם זה כבר, מה אתה חושב?

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

אני רק אומר חד מעמית, אם רוצים לקחת בחשבון שכל,

יהודה פרוידינגר:

רגע, לייזר, אני אומר, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ירצה יזם,

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

יבוא בעוד שש שנים או שמונה שנים, (לא ברור) השתנה, תנו לי 18. כמו ש-,

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כבר נתנו משש ל-10,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) יעלה הכל.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות.

יהודה פרוידינגר:

לייזר, נכון שאני אומר שגם היום כבר כשיש מעליות שבת אז כשיש בן אדם מבוגר וקשה לו אז מתירים לו לעלות במעלית שבת, וכשיש אישה עם ילדים וקשה לה לעלות והיא עם עגלה אז מתירים לה. זה דבר שתוך כמה שנים לא יהפוך מחסום מחרדים לבניינים גבוהים.

רועי לביא:

אני רוצה לנסות לענות על זה. תראו, התכנית הזאתי בניגוד לתכנית אב רגילה שבה אתה אומר זה הקיבולת, זה הצפי, בוא נתכנן לפי זה, היא תכנית שמדברת על מימושים ועל נקרא לזה ניטור ובקרה קבועים. בסדר? אנחנו מעולם לא היינו באירוע כזה ששכונה שלמה מתחדשת ונבנית, ומן הסתם זה יהיה אירוע שייפרש על הרבה זמן. ואנחנו גם מודעים ל-, בוא נקרא לזה, למוגבלות היכולת שלנו לחזות בדיוק מה יהיה. זאת אומרת, אם יהיה 3.5, אם יהיה 3, אם יהיה 4, אם ימומש 80%, אם ימומש 70%, אם ימומש 20%.

יוסי חביליו:

או 100%.

רועי לביא:

או 100%. אני אומר, לא יודעים לממש, להגדיר,

יוסי חביליו:

(לא ברור),

רועי לביא:

שניה, תן לי רגע,

יוסי חביליו:

לא יודעים (לא ברור),

רועי לביא:

תן לי, אני מסביר את הזה, תגיד מה שאתה רוצה. שניה. אני חושב שאנחנו מאד אופטימיים, אני חושב שהמספרים שלנו הם מאד אופטימיים, דרך אגב, אבל זה. ובעצם המנגנון שבאנו ואמרנו הוא מנגנון ש-, נקרא לזה איזונים ובלמים. בא ואומר, מצד אחד אנחנו מאשרים תכניות אבל לכולם אנחנו נותנים פקיעת תוקף. זאת אומרת, זה לא שאישרתי ועכשיו לעולם ועד הזכויות האלה מאושרות. כל התכניות,

אליעזר ראובברגר:

אתה מכיר את השורה האחרונה שיש בכל התכניות בפקיעת תוקף?

רועי לביא:

ש-?

אליעזר ראובברגר:

אמי, אתה מוכן להגיד לו מה,

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

אני אשאל שאלה, אני אשאל שאלה,

אמי ארבל:

שבסמכות הוועדה המחוזית להאריך?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים כהן:

המשך לשאלה,

רועי לביא:

בסדר, בסמכות הוועדה המחוזית גם לייצר עוד תכניות, בוא.

אליעזר ראוכברגר:

אה, לייצר עוד תכניות זה אירוע. להאריך,

רועי לביא:

תקשיב,

חיים כהן:

סליחה,

רועי לביא:

שניה.

חיים כהן:

כמה אתה מכיר,

אליעזר ראוכברגר:

עוד תכנית מחדש זה הפקדה, זה דיונים, זה התנגדויות, זה פרסומים.

חיים כהן:

אני לא מבין, כמה תכניות,

אליעזר ראוכברגר:

זה בתי משפט, בוא.

חיים כהן:

כמה תכניות אנחנו מכירים שביטלו?

רועי לביא:

אתם צודקים.

יוחנן וייצמן:

כמה בודדות. יש.

רועי לביא:

אנחנו באירוע, תקשיבו, אנחנו פה באירוע,

אמי ארבל:

(לא ברור) מספיק זמן אבל.

אליעזר ראוכברגר:

אפילו כאלו שהיה תום זה, באה פה חוות דעת ברמות שמה, באה פה חוות דעת שכתבה שעכשיו לילה ואפשר לאשר. נו, בחייד.

רועי לביא:

אם עכשיו לילה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה זוכר את חוות הדעת הזאת?

יוחנן וייצמן:

וואו.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

וואו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

יהודה פרוידינגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

וועדת ערר אישרה אותה.

אמי ארבל:

הם לא בנו בסוף.

רועי לביא:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא משנה. עזוב, אני רק מדבר על חוות דעת שהייתה.

יוחנן וייצמן:

לא בנו? כן בנו.

רועי לביא:

שניה, אני מסיים,

אמי ארבל:

לא, יש אחד (לא ברור) שלא בנו בסוף.

רועי לביא:

מסיים את המהלך. אנחנו באנו ואמרנו,

אמי ארבל:

יש אחד שבסוף לא בנו והוא, עכשיו הם מגישים תב"ע חדשה.

רועי לביא:

תקשיבו, אנחנו באנו ואמרנו,

אליעזר ראוכברגר:

ואז זה דרך אגב לא היה חמש שבע שנים, זה היה עשר.

רועי לביא:

אני אומר, אנחנו באנו ואמרנו,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) אחרי הקורונה.

רועי לביא:

צפי מימוש, דרך אגב, בדיוק היה לי ישיבה השבוע,

יוחנן וייצמן:

כולל הארכות קורונה.

רועי לביא:

היה לי ישיבה השבוע עם תכנית אב לתחבורה שבאים ואומרים לנו, תקשיבו, צפי המימוש שלכם הוא גבוה מדי, אתם כאילו, ההערכות שלנו הן הרבה יותר נמוכות.

יוסי חביליו:

מי אמר את זה?

רועי לביא:

צת"ל.

יוחנן וייצמן:

תכנית אב.

אליעזר ראוכברגר:

צוות תכנית אב.

רועי לביא:

ואני חושב, אני אומר בכנות, אני חושב שהערכות המימוש שלנו הן מאד מאד ריאליות, אבל,

יוסי חביליו:

גם אני חושב, בפועל זה יותר ריאלי.

רועי לביא:

שניה רגע, תן לי,

יוסי חביליו:

יש לי נתונים אפילו יותר גבוהים (לא ברור),

רועי לביא:

לא, אני אומר ריאליות, זה אומר שטווח המימוש של חמש ועשר שנים, 4,000 ו-4,000, אני אהיה מופתע אם נגיע באמת למימוש. מימוש זה אומר שאנשים גרים, 8,000 מאוכלסים. זה שיש היום, שניה, זה שיש היום בתוך התהליך ככה וככה יחידות דיור, אוקי? זה לא אומר שיגורו בעוד חמש שנים אותה כמות. עכשיו, אני כן אומר,

יוסי חביליו:

למה?

רועי לביא:

שניה, כי,

יוסי חביליו:

דירה לא תעמוד ריקה.

רועי לביא:

ברור, אם זה בבנייה כבר זה יקרה. אבל אם זה בתכנית ועוד לא נבנה ועוד לא זה, וואלה, אני לא יודע מה יהיה עם השוק. בסדר? אני מקווה שכן, אבל אני לא יודע. בעצם התכנית הזאת באה, ה-450 שורות האלה שראיתם הן מענה שאנחנו הגדרנו אותו לפי החומשים, גם לפי אזורים, דרך אגב, כמו שנאמר פה, לכל אחד מהאתגרים האלה. עכשיו, יכול להיות, וחלק מההנחיה שאנחנו ממליצים עליה, שבעוד שנה נעשה בדיקה חוזרת. במשך הבדיקה החוזרת הזאתי יכול להיות שנגיד, וואלה, אנחנו רואים שמשקי הבית הם הולכים לכיוון אחר, נעדכן ונגיד, מה שחשבנו שצריך להיות בחומש שלישי יוקדם לחומש שני.

יהודה פרוידינגר:

השאלה אם אנחנו משאירים מספיק שטחים ציבוריים בשביל לתת מענה אם עוד שנה או עוד שנתיים או עוד שלוש נראה פתאום שאנחנו בטעות. זאת אומרת, היום אנחנו אומרים זה לבינוי, זה לשטח חום. השטח החום הזה,

אמי ארבל:

לא, תראה את ההחלטות של הוועדה,

יהודה פרוידינגר:

בגלל שאחת,

אמי ארבל:

הוועדה (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

אחת הטענות של,

אמי ארבל:

אבל תראה מה כתוב,

יהודה פרוידינגר:

של שפניר,

אמי ארבל:

תראה מה כתוב בהחלטה של הוועדה. הוועדה קבעה, הוועדה קבעה כי תנאי למתן תוקף, תנאי למתן תוקף לתכניות התחדשות עירונית ברובע יובלים גנים הכוללות תוספת של מעל 1,000 יחידות דיור במצטבר, במצטבר.

יוחנן וייצמן:

מה, מה המספר שאמרת?

אמי ארבל:

1,000 יחידות דיור במצטבר.

יוחנן וייצמן:

אה.

דובר לא מזוהה:

תהיה הצגה,

אמי ארבל:

תהיה הצגה לוועדה להתחדשות עירונית כי הוגשו היתרי בנייה למפתח פרוגרמתי הנדרש להיקף זה כולל 18 כיתות לימוד יסודי, שש כיתות מעון יום, תשע גני ילדים, תחנת בריאות המשפחה, (לא ברור) לצרכי רווחה, מועדון נוער, שלושה (לא ברור) כל זה אם לא יוצג, הם לא יקבלו תוקף לתכנית.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

אבל זה בדיוק הנקודה, (לא ברור) זה בדיוק,

ישראל קלרמן:

מה יוצג, אמי? בקשה להיתר.

אמי ארבל:

פתרונות.

יהודה פרוידינגר:

לא, פתרונות, להראות שאתה, לא,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) פרוגרמתי אז?

אמי ארבל:

יוגשו היתרי בנייה.

ישראל קלרמן:

היתרי בנייה.

אמי ארבל:

על כל השימושים האלו.

ישראל קלרמן:

יוגשו היתרי בנייה.

אמי ארבל:

יש פה החלטה של הוועדה, החלטה ממרץ.

ישראל קלרמן:

זאת אומרת שיש,

אמי ארבל:

כל הסעיף הזה.

ישראל קלרמן:

שיש מספרי תיקים כבר(לא ברור),

אמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

כן, לא, אבל,

אמי ארבל:

ואם לא, לא יאשרו תכניות (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

הטענה שלי,

אמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

הטענה שלי,

ישראל קלרמן:

מה הטענה?

יהודה פרוידנגר:

שכל ה-18 כיתות לימוד, כיתות מעון יום, בנוי על 3.5 ילדים. ברגע שתאכלס ב-4.5 ילדים, ב-5.5 ילדים, זה לא יספיק ולא יהיה לנו שטח לבנות עוד.

ישראל קלרמן:

אם הדירות לא גדולות לא יהיה לך,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה הולך רק לזה? לך לשלושה ארבעה בתי כנסת כשכולה 800 מטר.

יהודה פרוידנגר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה בית כנסת של 200 מטר? מאד משמעותי,

יהודה פרוידנגר:

(לא ברור) סך הכל.

אליעזר ראוכברגר:

מי תהיה האוכלוסייה.

יהודה פרוידנגר:

סך הכל 800 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

מאד משמעותי.

יהודה פרוידנגר:

וודאי. דרך אגב, אני כל הזמן אומר. גם, רוב, ירושלים, גם איפה שלא חרדית,

אמי ארבל:

גם זה יש,

יהודה פרוידנגר:

רובם רובם מסורתיים.

אמי ארבל:

יוסי, זה לגבי שצ"פים.

יהודה פרוידינגר:

ומסורתיים גם הולכים לבית כנסת.

(מדברים ביחד)

אריאל:

מספיק שהוועדה,

יהודה פרוידינגר:

יש לנו,

אליעזר ראוכברגר:

גם יוסי חביליו רוצה בית כנסת.

יהודה פרוידינגר:

בפסגת זאב, בפסגת זאב,

אריאל:

(לא ברור) שאנחנו לא (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

שזה שכונה מעורבת,

אמי ארבל:

אתה אמור להציג את זה לוועדה המחוזית.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור), ארבע בתי כנסת.

אריאל:

לא, את ה-1,000, את ה-1,000,

יהודה פרוידינגר:

ארבע בתי כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

וכולם מלאים.

יהודה פרוידינגר:

כן, כולם,

אליעזר ראוכברגר:

כולם מלאים, כן.

אמי ארבל:

אם אתה תגיד שאין פתרונות אז זה לא יאושר.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שהציבור הוא לא (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

עכשיו, זה גם מעונות וגם,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) כל הציבורים, יש לנו,

יהודה פרוידינגר:

עכשיו, זה לא רק זה,

אליעזר ראוכברגר:

ספרדים, אשכנזים, בתוך האשכנזים יש את (לא ברור) ובתוך הספרדים (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

זה הדברים הבסיסיים. צריך מועדון, צריך תנועת נוער, צריך דברים. מעבר ל-,

רועי לביא:

אני אומר,

יהודה פרוידינגר:

לכיתות ולזה,

רועי לביא:

הטבלה,

יהודה פרוידינגר:

זה לא רק,

רועי לביא:

הטבלה היום שמצורפת,

יהודה פרוידינגר:

אנחנו (לא ברור),

רועי לביא:

שניה, אני רוצה להגיד,

יהודה פרוידינגר:

מה?

רועי לביא:

אני אומר, אלף זה רשום, אבל בטבלה שמצורפת יש יותר מזה גם. זאת אומרת, תכנית העבודה שלנו כוללת גם את השצ"פים, גם את הרחבת הכבישים, נמצא בתכנית העבודה הזאתי בהתאם לצפי היחידות שאנחנו מצפים. אני אומר, יש חיסרון בלקחת תכנית עבודה כזאת ולשים אותה לעיני הציבור. ברור שהיא לא בהכרח תתממש אחד לאחד כי זה תכנית מורכבת ויכול להיות שיהיו הסטות ויהיו זה, אבל לשים ולהגיד, הנה, יש לנו, סתם, דובר פה על ה-,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אני לא יודע,

רועי לביא:

השטחים הפתוחים.

אליעזר ראוכברגר:

זה החלטת וועדה ישנה,

רועי לביא:

בעבודה שעשינו,

אמי ארבל:

זה ממרץ האחרון.

רועי לביא:

בעבודה שעשינו,

אליעזר ראוכברגר:

זה מלפני חצי שנה.

ישראל קלרמן:

אמי, אבל היושב ראש אומר, סתם דוגמה (לא ברור),

אמי ארבל:

מה?

18 כיתות, מה זה?

אמי ארבל:

מה זאת אומרת מה זה?

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור),

אמי ארבל:

ל-1,000 יחידות דיור.

יוחנן וייצמן:

זה כבר מזמן עבר, זה כבר היה.

אמי ארבל:

ל-1,000 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרתי לא, אמרתי שבהמשך למה שאומר יהודה, שבעצם אתה צריך להכין, לעשות פה אופציות ופתרונות גם לאופציה כזאת, גם לאופציה כזאת. למשל,

ישראל קלרמן:

עלה פה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הציבור החרדי בחינוך,

ישראל קלרמן:

8 ו-3, 10 ו-8.

יהודה פרוידינגר:

מה עם על יסודי?

אמי ארבל:

שניה, שניה רגע,

יהודה פרוידינגר:

אין פה על יסודי בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

על יסודי.

אמי ארבל:

אם הוועדה סבורה,

יוחנן וייצמן:

יש, יש, (לא ברור)

אמי ארבל:

שניה. אם הוועדה סבורה, חברים, שניה.

יהודה פרוידינגר:

אבל אם על כל 1,000 אתה עושה בחינה אתה לא נכנס בכלל לבדוק את העל יסודי. כן.

אמי ארבל:

אם הוועדה סבורה שצריך לחשב את כל התכנית וכל הזה הפרוגרמה לפי 5.8 אין לנו תשובות. חד משמעית, זאת האמת.

יוסי חביליו:

וגם לפי 3.5,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

יוסי חביליו:

אין לך תשובה.

אליעזר ראוכברגר:

בין 3.5, כמה? 3.5 עכשיו? בין 3.5 ל-5.8 יש (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה שהוצג אז ב-,

אמי ארבל:

בסדר, אמרתי,

יוחנן וייצמן:

בוועדה המחוזית,

אמי ארבל:

זה פרוגרמה שלפי החישוב שלנו 3.5,

יוחנן וייצמן:

אני התנגדתי.

אמי ארבל:

נכונה לאוכלוסייה מעורבת.

אליעזר ראוכברגר:

יהודה לא דיבר על 5.8, הוא דיבר על (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הממוצע למשפחה בירושלים הוא 3.8.

אמי ארבל:

אני מדבר על מה שיש.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

כל העבודה נעשתה לפי 3.5. אם (לא ברור) אוכלוסייה מעורבת, קריית יובל למיטב הבנתי היא שכונה מעורבת.

אדיר שוורץ:

אני אגיד לך,

אמי ארבל:

אם רוצים לחשב את זה לפי משהו אחר, החישובים לא מתאימים.

אדיר שוורץ:

אני אגיד לך, אני אגיד לך אבל יותר מזה,

יוסי חביליו:

אבל הממוצע זה 3.8,

אדיר שוורץ:

משהו שמחזק אותך,

יוסי חביליו:

אז למה לא 3.8, למה 3.5?

אמי ארבל:

ממוצע 3.8 איפה?

אדיר שוורץ:

אמי,

יוסי חביליו:

בכל ירושלים, מה הממוצע?

יוחנן וייצמן:

ממוצע, גודל משפחה ירושלמית הוא 3.8.

אמי ארבל:

תלוי לפי איזה שכונות.

יוחנן וייצמן:

לא.

יוסי חביליו:

כללי.

אליעזר ראוכברגר:

הממוצע של העיר,

אמי ארבל:

יש פרוגרמה (לא ברור) אוכלוסייה חילונית,

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה הממוצע של העיר?

יוסי חביליו:

כמה זה הממוצע של ירושלים?

יוחנן וייצמן:

3.8, 3.8.

יהודה פרוידינגר:

3.8.

אליעזר ראוכברגר:

3.8?

יוסי חביליו:

אז אתה לא יכול לתת 3.5 פה.

יוחנן וייצמן:

עכשיו, לא צריך לחשוב על גידול.

יהודה פרוידינגר:

גם אם אתה חושב שזה שכונה מעורבת,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

אבל זה אוכלוסייה מעורבת.

אדיר שוורץ:

אני אגיד לך למה, אני אגיד לך למה אתה יכול, כי כולכם לא מתחשבים במה שכבר קרה. ומה שכבר קרה זה שבמגדלים של אשטרום, לצורך העניין, כמעט כל מי שנכנס לשם זה פנסיונרים, שהם לא 3.8 ולא 3.5, הם 2.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע כמה חרדים יש שמה?

אדיר שוורץ:

ולמטה יש חרדים, ולמעלה פנסיונרים.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע כמה חרדים יש שמה?

יוסי חביליו:

כמה?

אליעזר ראוכברגר:

להערכתי משהו כמו 20%.

יוסי חביליו:

שזה הרבה?

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יפה מאד.

אדיר שוורץ:

בקומות למטה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה איפה? אבל חשבו שבמגדלים לא יבואו,

אמי ארבל:

אין בעיה, אז 20% חרדים,

אליעזר ראוכברגר:

20%,

יוסי חביליו:

אני אמרתי שיבואו.

אמי ארבל:

20% חרדים,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שיבואו ולא אמרתי שלא יבואו, אני מדבר עכשיו על עובדות.

אמי ארבל:

אין בעיה, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שיש.

אמי ארבל:

אבל אליעזר, 20% חרדים ו-20% פנסיונרים זה 3.5.

אדיר שוורץ:

הפנסיונרים זה בדיוק 2.0 למשפחה,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

לכן זה ממוצע אבל.

יוחנן וייצמן:

נכון. אבל צריכים גם להסתכל על מגמת הגידול, ויש לנו פה מגמת גידול (לא ברור),

אדיר שוורץ:

לצערי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, מה שאתה אומר עכשיו,

אדיר שוורץ:

הלוואי שיהיו פה משפחות צעירות, הם לא באות.

אליעזר ראוכברגר:

מה שאתה אומר עכשיו זה לגבי אולי מבני ציבור, אבל למשל לנושא של גנים ו(לא ברור) פנסיונרים גם לא משתמשים בגנים.

אמי ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הם לא צריכים מעון יום וגם לא צריכים גני ילדים, הם צריכים בית כנסת,

יהודה פרוידנגר:

הם צריכים מועדון לקשיש.

אליעזר ראוכברגר:

והם צריכים מועדון לקשיש, והם צריכים מקום לצאת, לשבת על הספסל ירוק ולצאת עם הנכדים. בוא, גם כן,

אדיר שוורץ:

אני התייחסתי לשאלת ה-,

אליעזר ראוכברגר:

גם צריכים תחבורה.

אדיר שוורץ:

אני התייחסתי,

יהודה פרוידנגר:

צריכים עוד יותר תחבורה, עוד יותר תחבורה ציבורית,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידנגר:

וגם זה, לדעתי מה שתכנית אב לתחבורה מתכננת על העומס על הרכבות,

אדיר שוורץ:

תחבורה ציבורית זה נושא, זה בעיה גדולה.

יהודה פרוידניגר:

אנחנו בכלל שמה יודעים כמה יכולת הקיבול (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, יש עוד פרויקט של מגדלים,

אדיר שוורץ:

יודעים. זה 8,000 (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד פרויקט של מגדלים שעד עכשיו משהו כמו 60-70% מהרוכשים הם חרדים.

אדיר שוורץ:

8,000 יחידות דיור נוספות על השטח ואתה חוצה.

דובר לא מזוהה:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

תבוא אליי אחר כך, אני אגיד לך.

אדיר שוורץ:

אתה חוצה את זה, אתה עובר את זה. בלי מטרו אתה עובר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה אני מתכוון.

רועי לביא:

אלא אם נייצר יותר תעסוקה בתוך השכונה ואז הם פחות יהיו (לא ברור) החוצה.

אמי ארבל:

איפה?

אדיר שוורץ:

אפשר להעמיס עוד 8,000 יחידות דיור?

יהודה פרוידינגר:

על הקו הקיים הזה?

אדיר שוורץ:

על שני קווי רכבת קלה שמתוכננים (לא ברור) ? עוד 8,000, (לא ברור) היום, תלוי איך סופרים, בין 8,000 ל-16,000.

יהודה פרוידינגר:

כמה, כמה הקיבולת שם של הרכבת בשעה? כמה נוסעים בנסיעה לשעה?

רועי לביא:

אני לא יודע להגיד את המספרים האלה. אני יודע ש-,

(מדברים ביחד)

רועי לביא:

במסגרת הבדיקה הם הוסיפו כמובן גם את (לא ברור) אפשר להוסיף עוד 8,000 יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) סאטמארים. זה מה שאמרתי, (לא ברור) ,

רועי לביא:

(לא ברור) של הקו עם תוספת הדירות, עם כל מה שמתכננים.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

פחות. (לא ברור) בא מישחו והלך, ארגן קבוצה ענקית, באו, קנו חבילה, שילמו,

יוסי חביליו:

מאיפה יש להם כסף?

אליעזר ראוכברגר:

ירוק, אדום, צהוב, לא יודע מה, (לא ברור) זה מעניין כמו השלג דאשתקד מי הדיירים (לא ברור)

אדיר שורץ:

(לא ברור) שכנע את האדמו"ר.

אליעזר ראובברגר:

ודרך אגב,

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) להתייחס כמו שמרמות מתייחסים, (לא ברור) בשכונות (לא ברור) שיוכלו להיות (לא ברור)

אדיר שורץ:

ידע קשה לעיכול.

יהודה פרוידינגר:

אחרת כל אלה איפה יבנו? ילכו לעוד שכונה, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הכל יהיה חרדי.

יהודה פרוידינגר:

הכל יהיה חרדי.

יוחנן וייצמן:

מה שלא זול יהיה חרדי.

יהודה פרוידינגר:

כן.

אליעזר ראובברגר:

אני לא יודע. טוב, אמי, אתה מוכן להמשיך?

אמי ארבל:

להמשיך במה?

אליעזר ראוכברגר:

להציג לנו את הפתרונות. או אהרליה או אתה או עופר, איפה עופר, הלך?

אדיר שוורץ:

בוא נתקדם להמלצה.

אליעזר ראוכברגר:

או רועי, לא משנה, אבל בואו.

אדיר שוורץ:

אפשר להציג את ההמלצה?

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, אמרתי, יש לנו פה שלושה אתגרים. מבני ציבור, תחבורה, שטחים פתוחים, גנים, פארקים, גני משחקים.

אמי ארבל:

כל אחד מציג (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בוא, תיתן לנו תמצית של זה, אם יש לחברים שאלות ישאלו ונקבל החלטה.

רועי לביא:

תקשיבו,

יהודה פרוידינגר:

שבילי אופניים.

דובר לא מזוהה:

מה?

רועי לביא:

תקשיבו, אני אגיד בשתי מילים,

יהודה פרוידינגר:

שבילי אופניים.

אליעזר ראוכברגר:

שבילי אופניים תשאיר למועצה.

רועי לביא:

אני אנסה, אני אנסה לענות לאתגר הזה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, רועי, כן. ששש, כן.

רועי לביא:

סל הפתרונות, בסדר? אני לא יודע אם עברתם,

יוסי חביליו:

רגע, הוא עוד לא עבר על ההתנגדויות של יובלים.

אמי ארבל:

עברנו, עברנו.

יוסי חביליו:

מה עבר? עוד לא התחלת לקרוא, עבר.

אמי ארבל:

קראתי.

אדיר שוורץ:

אמרנו לפני,

יוסי חביליו:

לא קרא, אני פה.

אמי ארבל:

אמרתי לך כבר חמש פעמים, אני לא מתכוון לקרוא את הכל, דיברנו על הדברים העיקריים, יוסי.

יוסי חביליו:

לא דיברת. תראה, ההתנגדויות פה מכילות תראה כמה עמודים,

אמי ארבל:

אני יודע, אני כתבתי את זה. א-לוהים אדירים, יוסי, נו מה, אתה, לא מבין.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

אהרן.

יוחנן וייצמן:

אדוני היושב ראש, יש לי הערות לפי סעיפים.

יהודה פרוידינגר:

תבוא להרמת כוסית.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מקבל את ההצעה שלי?

יוחנן וייצמן:

מה ההצעה שלך?

אליעזר ראוכברגר:

כבר אמרתי אותה שלוש פעמים.

יוחנן וייצמן:

אבל לא הבנתי אותה.

אליעזר ראוכברגר:

הציגו לנו, יש לנו פה שלושה רכיבים מרכזיים. תחבורה, מבני ציבור,

יוחנן וייצמן:

פרוגרמה.

אליעזר ראוכברגר:

פרוגרמה למבני ציבור ושטחים פתוחים, גנים, גני משחק,

יוחנן וייצמן:

וירוק, כן.

אליעזר ראוכברגר:

ירוק, שצ"פ, מעברים, כל מה שזה. תציגו לנו את הדברים האלה, הבסיסיים האלה,

יהודה פרוידינגר:

כמה, מה הפרופורציות?

יוחנן וייצמן:

צריכים לעשות יום לזה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

יום.

יהודה פרוידינגר:

הגנים, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

יום, אז נקבע יום,

יוסי חביליו:

נקבע יום.

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה, אני לא חייב היום

יוסי חביליו:

אי אפשר ככה בדקה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אכפת לי, אני מוכן.

יוסי חביליו:

אז תקבע יום. אתה בא עכשיו בשתי דקות?

יהודה פרוידינגר:

היה (לא ברור) החלטה,

יוסי חביליו:

רועי, אבל גם לגבי, שניה, רועי, רועי, לפי הנתונים שאני קיבלתי,

רועי לביא:

כן?

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

יוסי חביליו:

אז מבחינת כמות יחידות הדיור,

יהודה פרוידינגר:

לייזר, מה היה ההחלטה על ציפוף בניינים?

יוסי חביליו:

שכבר כרגע,

יהודה פרוידינגר:

כמה (לא ברור) ?

יוסי חביליו:

יש יחידות מאושרות,

יהודה פרוידינגר:

היה החלטה על ציפוף,

יוסי חביליו: ,

.7,717

רועי לביא:

מאושרות.

יוסי חביליו:

כן, מאושרות.

יהודה פרוידינגר:

אבל כמה (לא ברור) כך וכך,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) 1,000, אמי.

יוסי חביליו:

אז אין לך מה לאשר יותר. צריך לעצור.

רועי לביא:

אנחנו מדברים על 8,000 באחוזי מימוש לפי אחוזים (לא ברור) שאנחנו מדברים,

אליעזר ראוכברגר:

של שני חומשים נדמה לי, לא?

רועי לביא:

לשני החומשים הקרובים.

אליעזר ראוכברגר:

זה שני חומשים, נכון?

רועי לביא:

מתוך ה-7,000 יחידות דיור האלה לא בעוד שנתיים, בעוד שני העשורים האלה, שני חומשים האלה, כבר פחות משני עשורים כי הזמן עובר,

דובר לא מזוהה:

חומשים.

רועי לביא:

שני חומשים, סליחה. לא בעוד תשע שנים יגורו שם אותם כל ה-,

יוסי חביליו:

בוודאי, לפני זה יגורו.

רועי לביא:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

חלק כן, חלק לא.

רועי לביא:

לנו יש,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מאכלס 4,000 ביום, זה בהדרגה. היום נכנסים עוד שלוש משפחות, מחר עוד חמש,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

מחרתיים עוד 20.

יוסי חביליו:

אבל אני חושב שכרגע אתה לא יכול לאשר אפילו יחידה אחת נוספת. אם אתה בעצמך אמרת, הרף זה 8,000, ואתה נמצא היום במאוסר, לא אלה שבדרך, 7,717, ואני גם אראה לכם ש-100% ממה שאושר בשנים 2015-2019 נמצאים בתהליך ביצוע, 75% קיבלו היתר, אז אתה לא יכול עכשיו, אתה צריך לעצור מיד.

רועי לביא:

אנחנו כיום,

יוסי חביליו:

אתם לא מקשיבים לי.

רועי לביא:

לא, אני אגיד לך שני דברים. אחד, אנחנו בדיון הזה, אוקי? הוא לא דיון של העדכון. הוא בעצם דיון על הדיון הקודם, בהתנגדויות של הדיון הקודם. אוקי? אנחנו לא באים עכשיו ועושים את הספירה מחדש, אותה נעשה בדיון הבא שיקרה עוד שנה. אחת לשנה אנחנו צריכים לעשות את החשיבה.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני טוען שאתה לא יכול, אתה כתבת פה עוד 1,000 וכולי וכולי. אתה כבר עברת את המצב הזה.

ישראל קלרמן:

חביליו, אתה מגזים, תראה.

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

הגיעו צוות שלם לסדר את החדר.

יוסי חביליו:

מה הגיעו, מה הם רוצים,

יוחנן וייצמן:

לגרש אותך.

ישראל קלרמן:

יש פה,

יוסי חביליו:

באים פה המאפיונרים, עומדים לי ככה. מה אתה רוצה ממני? לכו אליו.

ישראל קלרמן:

לא מאפיונרים,

דובר לא מזוהה:

אתה כוכב, יוסי.

ישראל קלרמן:

זה לא מאפיונרים, זה עניין של,

יוסי חביליו:

(לא ברור) ואתה פורח.

דובר לא מזוהה:

לא, אני לא, אני לא אכפת לי.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) אני לא נגדם.

דוברת לא מזוהה:

איזה רבנית.

ישראל קלרמן:

רבנית מהטקסים.

יוסי חביליו:

אליעזר, אני חושב שצריך לקבוע דיון נפרד יום שלם בתכנית הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הם אומרים לי שארבע.

ישראל קלרמן:

נו, ארבע.

אליעזר ראוכברגר:

אצלי שלוש.

דוברת לא מזוהה:

צריך כבר לנקות ולסדר.

ישראל קלרמן:

אה, הוא החליף את השעון כבר.

דוברת לא מזוהה:

יש לך דילי רציני. לא, אבל מתי אנחנו מסיימים? (לא ברור).

יוסי חביליו:

לייזר, אין ברירה, צריך לקבוע לזה יום שלם. אי אפשר ככה, תראה כמה מסמכים יש לי פה,

אדיר שוורץ:

אתה יכול לקבוע כמה ימים שאתה רוצה, זה עולה למחוזית עוד רגע.

יוסי חביליו:

למה? לא יעלה למחוזית לפני שיהיה פה דיון, אין תאריך בינתיים. יש תאריך?

אדיר שוורץ:

הם הוכיחו את עצמם עד עכשיו,

אמי ארבל:

שבוע הבא.

אדיר שוורץ:

ושבוע הבא במליאה.

אהרן:

תעשה יום עיון (לא ברור),

אמי ארבל:

זה מה שהם רוצים.

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

אני לא יושב ראש הוועדה.

דובר לא מזוהה:

הנה, יאללה.

יוסי חביליו:

אתה יודע מה? שיעזו לעשות דיון (לא ברור),

ישראל קלרמן:

בוא,

דובר לא מזוהה:

אליעזר שבוע שעבר.

רועי לביא:

חברים,

אדיר שוורץ:

אתה הורדת מסדר יום פה דיון, והם עשו (לא ברור). ,

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני אלך לבית משפט.

רועי לביא:

אבל תקשיב שניה, אני כן רוצה,

חיים כהן:

יוסי,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה לא ביום שני. אמי,

רועי לביא:

מה אתה רוצה להוסיף? דבר.

דובר לא מזוהה:

אני רוצה להוסיף משפט.

יוסי חביליו:

תבין, זה תכנית (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יש לנו הרבה משפטים.

יוסי חביליו:

אבל זה תכנית של העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אני רוצה לתת שצ"פים. אומר המינהל הקהילתי,

יוסי חביליו:

אי אפשר ככה.

אליעזר ראוכברגר:

זה אני פחות יודע,

יוסי חביליו:

אבל רועי,

אליעזר ראוכברגר:

שאין פחות מספיק שטחים לשצ"פים, אני רוצה לראות,

רועי לביא:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

צודק או לא צודק. כי אם הוא צודק צריך להוסיף, אם הוא לא צודק אז שיהיה ברור.

יוסי חביליו:

גם הוא אמר שהוא עושה על זה עכשיו עבודה, אני אומר לכם בשצ"פים, רגע, אני קופץ רגע מה יחידות השצ"פים, שאתם כללתם את כל פארק האזובסטונים בשצ"פים.

רועי לביא:

לא נכון.

יוסי חביליו:

לא נכון?

רועי לביא:

לא את הכל. אנחנו,

יוסי חביליו:

לא נכון? בבקשה,

רועי לביא:

תקשיב,

יוסי חביליו:

תראה לי,

רועי לביא:

אני אראה לך,

יוסי חביליו:

אני אראה לך שנכון.

רועי לביא:

אלף, תקשיבו,

אליעזר ראוכברגר:

רועי, שניה, שניה אני קוטע אותך. אני רק אומר עוד דבר אחד. אני לא רוצה, אני, לייזר ראוכברגר, אני לא מדבר בשם חברי הוועדה, אני לא רוצה שבעוד X שנים יקללו אותי. למה? כמו שמקללים, הנה, אמי גר בהר חומה. תושבי הר חומה שנים קיללו על מה שעשו שמה. לא אותך, את מי שהיה פה. רמת שלמה,

יוחנן וייצמן:

רגע, ורוממה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע. רוממה זה שכונה מפותחת.

יוסי חביליו:

(לא ברור) המשמעותית,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

רמת שלמה הוסיפו 1,600 יחידות דיור ועוד היד נטויה, ולא, נכנסו שמה תושבים, היום נכנסו כבר מעל ל-1,000 תושבים חדשים, אין להם גן ילדים אחד.

דובר לא מזוהה:

איפה זה?

דובר לא מזוהה:

ברמת שלמה.

אליעזר ראוכברגר:

ברמת שלמה.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) קילומטר, קילומטר בשביל,

אליעזר ראוכברגר:

גן ילדים אחד אין.

אמי ארבל:

ספורט זה מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

בית כנסת אחד אין, אחד.

אמי ארבל:

ספורט זה מצוין. (לא ברור) ספורט.

אליעזר ראוכברגר:

הייתי אומר, תשמע, טעינו, במקום לעשות עשר עשינו רק שש. אתה יודע מה? אני יכול להבין. אחד אין. מעון יום עכשיו בונים. כן, חתמתי השבוע על טופס 4 סוף סוף.

חיים כהן:

צריך להגיד לשבחו שהוא עשה את זה,

יוסי חביליו:

אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

כן, והוא עשה את זה מהר, בתשעה חודשים.

יוסי חביליו:

שאם לא תעצור פה עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

מעון יום.

יוסי חביליו:

יקללו אותך (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בית כנסת אחד. אני לא רוצה שתושבי קריית יובל וקריית מנחם בעתיד בעוד X שנים,

יוסי חביליו:

יקללו.

אליעזר ראוכברגר:

יבואו ויגידו, איזה וועדה ואיזה יושב ראש, דרעקים היו פה,

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

שלא דאגו לנו לכלום.

יוסי חביליו:

ואם אתה תביא להם את המשפט הזה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אחד.

יוסי חביליו:

נשמעים לא נשמעים,

אליעזר ראוכברגר:

שתיים, רגע,

יוסי חביליו:

הם גם יקללו אותך.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, תן לי לדבר, (לא ברור) והדבר השני זה מה התוצאה של הדבר הזה. לך למקומות האלה שמה ותראה איזה גיפה. שכונה חדשה, בתים יפים, כבישים חדשים, באו אנשים להיכנס לדירה חדשה, מודרנית, יפה, אתה יודע, בטוחים כבר הגענו למנוחה ולנחלה. אוהלים, פאנליות, קרוונים, הכל בלי היתרים, רבים עם הפיקות, כל יום שבא להרוס אומרים להם, מה אתה רוצה?

אמי ארבל:

כל שכונה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מכות. כל שכונה ככה. זה מה שאנחנו רוצים בעיר שלנו?

דובר לא מזוהה:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

יוסי חביליו:

ברור, אני אומר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבין? גועל נפש שמה, כמו מעברה, כמו עזה נראה שמה.

ישראל קלרמן:

איפה?

אליעזר ראובברגר:

לפני שהשטיחו אותה.

ישראל קלרמן:

איפה?

אליעזר ראובברגר:

ברמת שלמה בטולדנו. אתה מכיר את הרחוב, נכון? כמה אוהלים יש שמה?

חיים כהן:

רחוב הרב ש"ך.

אליעזר ראובברגר:

רחוב הרב ש"ך. כמה אוהלים ופאנליות וקרוונים יש שמה? איזה עשר, איזה עשר. אחד זה גן ילדים, אחד למעון יום,

ישראל קלרמן:

קופת חולים.

אליעזר ראובברגר:

אחד בית כנסת ספרדי, אחד בית כנסת אשכנזי, אחד לקופת חולים, הכל ככה. זה מה שאנחנו רוצים?

דובר לא מזוהה:

לא.

אליעזר ראובברגר:

בוא הנה, מה, אנחנו נורמליים?

יוסי חביליו:

אמי, איך המחוזית יכולה לדון? היא צריכה להזמין את המתנגדים גם, 14 יום.

יוחנן וייצמן:

היא לא צריכה להזמין.

יוסי חביליו:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

היא יכולה לקרוא, זה לא דיון (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, הם אמרו שיזמינו.

חיים כהן:

אני יכול להציע,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע,

חיים כהן:

אני יכול להציע,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק אומר מה אני,

חיים כהן:

אני רוצה להציע,

אליעזר ראוכברגר:

מה כואב לי בבטן, זה מה ש (לא ברור),

דוברת לא מזוהה:

אנחנו עוברים לשיבות אז תהנו.

חיים כהן:

אני רוצה להגיד לך הצעה,

רועי לביא:

אתה צודק.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דוברת לא מזוהה:

אנחנו עוברים לחדר ישיבות של ראש העיר, אז תהנו.

אליעזר ראוכברגר:

אה, זה עובר לשם?

ישראל קלרמן:

למה? לא יהיה מספיק.

דובר לא מזוהה:

למה, למה, למה?

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא יהיה מספיק מקום, אל תעשי את זה. מה פתאום.

דוברת לא מזוהה:

יש לי מנהלים, אני לא יכולה.

אליעזר ראוכברגר:

את תעשי מה שהמנהלים אומרים לך.

דוברת לא מזוהה:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

את תעשי מה שהמנהלים אומרים לך.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

דוברת לא מזוהה:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

חד משמעית.

דובר לא מזוהה:

אנחנו ביקשנו שתצילי אותנו.

ישראל קלרמן:

תגידי להם לא. תגידי להם לא.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

אמי ארבל:

מה?

רלי חיים:

אתם בחמש רק (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בואו,

חיים כהן:

אמי,

אדיר שוורץ:

פתאום קיבלנו נחת של זמן, תראה איזה,

(מדברים ביחד)

חיים כהן:

אני רוצה להציע איזה הצעה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, בוא נעשה את זה לוועדה הבאה,

חיים כהן:

אני חושב שעדיין לא מבושל,

אליעזר ראוכברגר:

אל תביאו הרבה תיקים (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

זה גם בעיה, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אין מה לעשות,

רועי לביא:

מה אתה רוצה שנציג בוועדה הבאה?

אליעזר ראוכברגר:

תן לזה, תן לזה איזה,

אמי ארבל:

מה אתה רוצה שנציג בוועדה הבאה?

יוסי חביליו:

מה, מתי?

אמי ארבל:

כל המצגות בנושא, באמת תחבורה ומבני ציבור הוצגו פה בוועדה לפני הוועדה המקומית,

אדיר שוורץ:

זה דיון בהתנגדויות על מה שכבר היה.

אמי ארבל:

כולם הוצגו פה. כל המצגות,

רועי לביא:

בסופו של דבר,

אמי ארבל:

יש לי את,

רועי לביא:

הדבר היחיד שנוסף,

אמי ארבל:

יש לי פה את המצגת של מבני ציבור,

רועי לביא:

שניה. הדבר היחיד שנוסף,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

אני רוצה להוסיף זץ להמלצה וזהו. להוסיף (לא ברור) להמלצה, לשנות את הסיכום, לסיכום (לא ברור),

עמנואל זלטס:

אדיר, איך כותבים בתמלול זץ? רק תאיית להם.

אדיר שוורץ:

זה ז' צ' סופית.

רועי לביא:

אתה שואל מה יהיה?

אדיר שוורץ:

אתה רוצה בידיש? ז' ע' צ' סופית.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל,

אדיר שוורץ:

אז שהיה במחוזית,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) מה השתנה?

אליעזר ראוכברגר:

כלום. (לא ברור) לא, אני רואה שהוא כותב פה לקבל חלקית, לקבל חלקית, לקבל זה, לקבל זה. הנה, בוא תסתכל. לקבל חלקית 1, לקבל חלקית 2, לקבל חלקית 3, לקבל חלקית 4, לקבל חלקית 5, לקבל את הכל. (לא ברור) פה אחד לדחות, עוד אחד לדחות. לקבל את הכל, לא חלקית. עוד אחד לקבל את הכל. לדחות, לדחות, לדחות.

רועי לביא:

אבל זה גם מה שהיה בפעם שעברה.

אליעזר ראוכברגר:

אחד לקבל חלקית, לקבל את כל ההתנגדות,

רועי לביא:

אבל (לא ברור) הדברים האלה,

אליעזר ראוכברגר:

תסבירו לי, אבל בוא נראה אם הדברים האלה,

רועי לביא:

כי הדברים האלה זה מה שאמרנו קודם.

יוחנן וייצמן:

יש לי ים הערות על ההמלצה, אדוני היושב ראש, יש לי מלא הערות על ההמלצה.

רלי חיים:

הנה, שלחתי לך, יהודה.

אליעזר ראוכברגר:

רועי, בוא, בוא, אנחנו לא בני חמש שאתה מספר לי ככה, כשאדם מגיש התנגדות זה אומר שהוא ראה אלף, הוא רוצה שיהיה בית, ועכשיו מהנדס העיר בא ואומר מסכים איתך על הבית.

רועי לביא:

אני אסביר.

אליעזר ראוכברגר:

תסביר לי, כי, תגיד לי מה השינויים. בוא, אתה אומר לי דוחים את כל ההתנגדויות. אני קורא את מהנדס העיר.

אמי ארבל:

לא, זה לא שינויים דרמטיים.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי אם זה דרמטי או לא, רק אני אומר,

אמי ארבל:

(לא ברור) לכן שולחים את זה, אבל בסדר. מה אתה רוצה שיוצג בוועדה? אין בעיה, אני מבין. מה אתה רוצה שיוצג בוועדה?

אליעזר ראוכברגר:

התכנית העדכנית אחרי ההתנגדויות.

אמי ארבל:

אין תכנית עדכנית, אין תכנית עדכנית.

אליעזר ראוכברגר:

השינויים שנעשו בעקבות ההתנגדויות. אתה אומר אני מקבל את ההתנגדות (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה במלל, זה לא בטבלאות.

אמי ארבל:

זה הכל (לא ברור) אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה.

אמי ארבל:

הדבר המשמעותי והדרמטי בעיניי זה באמת (לא ברור) של הטבלה והנכונות של העירייה לבוא ולהגיד, הנה, זה הטבלה, אנחנו עומדים בה, וזה תכנית העבודה שלנו. אין פה שום דבר אחר מעבר לזה שהוא פה משנה את תכנית האב.

יוחנן וייצמן:

אני כן (לא ברור) על הנטקה יש לי,

יוחנן וייצמן:

איזה הפתעה, איזה הפתעה.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הבעיה ש (לא ברור),

אמי ארבל:

מה?

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

אתה עושה הצבעה או שמורידים את זה בסדר היום?

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אני רוצה לדון בזה.

יוסי חביליו:

מה אתה אומר, שהמחוזית (לא ברור) את ההמלצות שלהם?

יוחנן וייצמן:

היא לא תעשה את זה.

יוסי חביליו:

היא לא תעז לעשות את זה.

יוחנן וייצמן:

לא, נכון, (לא ברור)

יוסי חביליו:

מה? אמי, וייצמן אומר שהיא לא תעז בלי ההמלצה שלנו.

יוחנן וייצמן:

לא יהיה דיון.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מה? זה תכנית שאנחנו הגשנו,

יוסי חביליו:

(לא ברור) המינהל הקהילתי?

יוחנן וייצמן:

בגדול כן. אבל בגדול זה די זורם, הדברים.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

יום עיון, יום עיון.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שהמספרים שלו שונים מהמספרים (לא ברור)

יוסי חביליו:

של מי?

דובר לא מזוהה:

יום עיון.

חיים כהן:

בוא הנה, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן?

חיים כהן:

איפה זה 30? אנחנו לא רואים את מספר 30.

יוחנן וייצמן:

סעיף 30 ומשהו להמלצות. תגיד לי מה המספר.

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין, אין לנו סעיף 30.

יוחנן וייצמן:

מה? יש.

אליעזר ראוכברגר:

לך יש, לי אין.

יוחנן וייצמן:

מה ההמלצות שיש לך?

אמי ארבל:

סוף שבוע באילת.

דובר לא מזוהה:

אפשר לעשות כאלה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה, על איזה מסמך אתה עומד?

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

יוחנן וייצמן:

זה לא ההמלצות.

אמי ארבל:

סוף שבוע באילת.

אליעזר ראוכברגר:

למה באילת? למה לא בקפריסין?

(מדברים ביחד)

רועי לביא:

(לא ברור) תוציאו את כל (לא ברור) מהראש שלכם.

יהודה פרוידניגר:

כן, באמת, (לא ברור) אם השופטים (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אה, אז אצלי זה מתחיל ב-1.

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרתי שהמספרים שלך הם שונים משלי.

יוחנן וייצמן:

הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

זהו.

יוחנן וייצמן:

הוא עובד על קובץ אחר ואני על קובץ אחר, אבל זה כנראה אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי.

אמי ארבל:

אין,

יוחנן וייצמן:

בכל אופן בוא, אני,

אמי ארבל:

יש קובץ אחד, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

לא, אז אצלו זה מתחיל ב-66.

אדיר שוורץ:

אה,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נוריד 65, זה אותו דבר.

אדיר שוורץ:

מתי מתחיל המופע של וייצמן?

אמי ארבל:

מה זאת אומרת מתחיל ב-65?

יוחנן וייצמן:

המופע של וייצמן עוד לא התחיל. 95, (לא ברור) 94. אז להוסיף שמה דת, בשימושים. סעיף, לסעיפים,

אמי ארבל:

רגע.

יוחנן וייצמן:

שני הסעיפים האלה לגבי הנטקה, אני לא חושב,

יהודה פרוידינגר:

למה עכשיו נדחה הקו האדום, תגיד לי, לייזר?

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הנה, למשל, אפילו בסעיף 1,

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן? אני דיברתי איתך על זה פעם.

אדיר שוורץ:

זה על הספרדים.

אליעזר ראוכברגר:

אני דיברתי איתך על זה פעם, נדמה לי שגם דיברתי על זה גם עם רועי.

אמי ארבל:

איזה 1, זה?

אליעזר ראוכברגר:

66, אני יודע.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

הוא אישר את זה?

אילנית:

זה דיון (לא ברור) ביום ראשון.

ישראל קלרמן:

אה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא.

אליעזר ראוכברגר:

שלך ושלי שונה לגמרי.

יוחנן וייצמן:

פה זה 1.

אליעזר ראוכברגר:

שלך זה 1. לא, אצלי זה הופך במספרים אחרים.

יוחנן וייצמן:

אצלו זה מספרים (לא ברור) נו, כמו כל הבאג הקבוע.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, נו.

יוחנן וייצמן:

תעלה ל-1 שלך.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לא ניתן לעצור (לא ברור) מתחמים כתומים. אני לא מסכים עם זה. אני חושב שעד שלא נגמור את האדומים, לא צריך לעבור לכתומים. אני חושב שאנחנו כמדיניות צריכים לדחוף את היזמים למקומות שמבחינתנו הם יותר חשובים.

אמי ארבל:

הרוב המכריע של האדומים כבר (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

אין שום בעיה, אין שום בעיה. אם יש (לא ברור) בתכנית של זה אז בוא נביא את הכתומים, ניקח כתום כהה, כתום בהיר. אבל לא יכול להיות שכל (לא ברור) ודיברנו על זה הרבה ברמת שרת, אם אתה זוכר, בכל הדיונים שהיו על רמת שרת. אמרתי, אנחנו כעירייה, ככאלה שיש לנו אחריות על מה שקורה בעיר, צריכים למפות איפה יש סיכון יותר גבוה שצריך יותר דחוף את הפינוי בינוי בשביל לחזק את הבנייה ואיפה יש פחות. (לא ברור) זה בכלל (לא ברור),

אמי ארבל:

נכון, אני מסכים איתך.

אליעזר ראובברגר:

נכון. אתה מבין,

אמי ארבל:

אבל הכתומים לא, הכתומים (לא ברור) שכן.

אליעזר ראובברגר:

גם בכתומים נעשה כן, כתום בהיר. אתה מבין? אבל לא שיזם, מה קורה היום?

אמי ארבל:

אבל זה תכנית,

אליעזר ראובברגר:

יזם הולך לאיפה שקל לו, לא לאיפה שצריך. זה הכל.

אמי ארבל:

רוב התכניות,

אליעזר ראובברגר:

זה היה בסיוור שלנו ברמת שרת ושדיברנו על זה לא מעט.

אמי ארבל:

נכון, בהקשר של יובלים גנים לא דיברנו על זה קודם כל, אבל אני אומר,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, אני אמרתי את זה בהקשר של הרמה של כל העיר. כל העיר.

אמי ארבל:

אבל ביובלים,

אליעזר ראוכברגר:

יזם הולך למקום,

אמי ארבל:

אבל ביובלים,

אליעזר ראוכברגר:

שלא צריך ואין שום בעיה, שם קל לו,

אמי ארבל:

אבל ביובלים גנים, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעשות כסף.

אמי ארבל:

רוב מה שנשאר ביובלים גנים זה הכתומים, זה לא האדומים.

יוחנן וייצמן:

האדומים רובם אושרו.

אמי ארבל:

נכון.

יוחנן וייצמן:

כמעט הכל.

אמי ארבל:

נכון.

רועי לביא:

יש איזה אחד או שניים.

אמי ארבל:

מה שנשאר זה הכתומים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אז בוא נראה כמה כתומים יש, בוא נעשה מיפוי,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נעשה,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה מה מגיע להיתר.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה מה כתום שהפך לאדום עם השנים,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה מה מגיע להיתר ובוא נראה מה מגיע לטרקטור.

אמי ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, כתום כהה אני קראתי לזה. בסדר? בוא נגיד ליזמים, תשמע, אדוני, קחו, מתחם א' ב' ג' ד' ה' ו'
ז' ח' ט' י', חשוב לנו יותר (לא ברור) עליו. אל תלכו לי ליי"ד.

אמי ארבל:

עד היום לא אמרנו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון. אני אומר, זה שווה, זה שווה דיון. זה שווה התייחסות, שווה דיון. בוא נעשה סדר.

אמי ארבל:

זה לא דיון של חמש דקות.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי חמש דקות.

רלי חיים:

ישראל, בוא תראה לי.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אני גם צריך את מהנדס העיר בדיון כזה, או שרועי ואתה מייצגים אותו, זה גם בסדר. אבל זה שווה התייחסות, שווה דיון שאנחנו כרשות אחראית אומרים, אדוני, פה יש לי יותר סיכון ואני רוצה שתטפל לי במקום הזה ולא במקום הזה כי נוח לך פה לעשות את הביזנס.

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

אתה צודק.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אדיר שוורץ:

אתה צודק. זה גם נכון, זה גם נכון פרוגרמטית.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון, נכון.

אדיר שוורץ:

כי אתה הרי תמיד יודע שיהיה לך את העוד יחידות של הכתום והצהוב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני יודע שאם יחסר לי בפרוגרמתי, לפחות במקומות המסוכנים יותר טיפלתי. זה הכל. ואם חלילה מחר תהיה רעידת אדמה, אלה יותר מסוכן, ואלה, פה אנשים,

דובר לא מזוהה:

נשאר הרבה,

אליעזר ראוכברגר:

נמצאים בסכנת חיים יותר מאלה בסכנת חיים.

אדיר שוורץ:

אדומים כמעט לא, אבל כתומים, כתומים יש,

אמי ארבל:

לא יותר מדי, אגב. זה המפה של תכנית האב, זה החלוקה לאדומים, זה למשל ברזיל, אולסוונגר, וזה בניין שגם כבר אושרה לו תכנית.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

אמי ארבל:

זה על צומת,

רועי לביא:

זה כבר בהיתרים.

אמי ארבל:

מול האצטדיון של מלחה. יש פה, אושרה פה תכנית על כל המתחם הזה כבר. שטרן (לא ברור) חלק גדול, רוב השטח הזה כבר קודם בתכניות מאושרות, פה יש אולי עוד שניים-שלושה שלא עשו, מתחם הנורית כבר אושר לצורך העניין.

ישראל קלרמן:

שניה, שניה,

אמי ארבל:

פה יש תכנית מקודמת כרגע, פה כבר אושרה תכנית, גמרנו את האדומים. יש את כל הכחולים ויש את הכתומים, זה מה שנשאר, זהו.

יוסי חביליו:

מה זה כחול?

אמי ארבל:

כחול זה מקומות שבהם אין פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

זה המקום שלא צריך.

יהודה פרוידינגר:

אדומים (לא ברור),

אמי ארבל:

נכון, אין מחלוקת על זה.

אליעזר ראוכברגר:

או בוא נאמר, לא כרגע. לא יודע מה יהיה בעוד 15 שנה.

יוסי חביליו:

מה זה הכתום, זה הצהוב פה?

אמי ארבל:

צהוב,

אליעזר ראוכברגר:

צהוב,

הצהוב זה הכתום.

אמי ארבל:

הצהוב זה הכתום.

אליעזר ראוכברגר:

שזה בעצם הרוב.

אמי ארבל:

הצהוב זה הכתום החדש.

רועי לביא:

כן.

אדיר שורץ:

אבל בכתומים יש לך הרבה מתחמים שעוד לא קידמת.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה הרבה? הרוב.

אדיר שורץ:

אתה תעמיס פה, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

הרוב.

אדיר שורץ:

ואתה תעמיס פה עוד לפחות 3,000 יחידות דיור כדי להגשים את זה.

רועי לביא:

(לא ברור) ה-8,000 שאנחנו מדברים עליהם, בסדר.

אדיר שורץ:

לא,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טהון,

יוסי חביליו:

זה בנוסף.

אליעזר ראוכברגר:

טהון הוא אדום או כתום?

אמי ארבל:

מי?

אליעזר ראוכברגר:

טהון.

אמי ארבל:

טהון, מה זה טהון? (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, טהון טהון, מה ש (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אני מסכים איתך ש-,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא פינוי בינוי?

אמי ארבל:

זה, זה, כל זה, זה על רכבת קלה, זה נקרא פרויקטים מיוחדים.

יהודה פרוידינגר:

ושטרן פה? שטרן פה?

אמי ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, זה,

אמי ארבל:

זה כבר בנוי, זה נמצא בביצוע וזה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אוכלס.

אמי ארבל:

אוכלס.

אהרן:

כן, וזה טהון.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, הוא לא אדום ולא צהוב.

אמי ארבל:

כן, הוא פרויקטים מיוחדים, כמו הדסה הקטנה.

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אם הלכו לשמה כי זה בסיכון גבוה או שזה היה הכי קל מבחינה כלכלית להשיג את ההסכמות ואת החתימות וכל הדברים.

אהרן:

החלק, החלק הצפוני,

אמי ארבל:

אגב, זה בדיוק מה שאנחנו אומרים עכשיו על ציר הנטקה, שכל הווילות שיש פה שהם לא בסדרי העדיפויות שלנו,

אהרן:

הנטקה בהיתרים,

אמי ארבל:

למרות שוייצמן לא מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה,

אמי ארבל:

אבל זה בדיוק מה שאנחנו אומרים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל, וייצמן לא מסכים אבל וייצמן היה מסכים אם היית בא ואומר, אדוני, אני עושה העדפות, מבחינתנו איפה תלך ליזום ואיפה לא תלך ליזום.

אמי ארבל:

זה מה שאנחנו עושים אבל.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל. יש מקומות שיהיה לך,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

קל,

יוחנן וייצמן:

הנטקה אני אומר נפחית,

אליעזר ראוכברגר:

ויש מקומות שלא יהיה לך קל.

יוחנן וייצמן:

לא.

אמי ארבל:

אבל זה בדיוק מה שאנחנו אומרים.

יוחנן וייצמן:

הוויכוח שלי עם מהנדס העיר זה הרי אם הנטקה אנחנו הולכים,

אמי ארבל:

אבל זה בדיוק בניגוד למה שהוא אמר, זה בניינים שאין שום סיבה לקדם בהם פינוי בינוי.

יוחנן וייצמן:

לא, זה רק"ל, בוא, אנחנו לא יובלים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא לא אומר את זה רק על הנטקה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) יובלים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את זה על הכל, למה רק על הנטקה?

אמי ארבל:

הרק"ל הוא גם ביובלים.

אליעזר ראוכברגר:

למה רק על הנטקה?

יוחנן וייצמן:

שהרק"ל הוא יובלים אני יודע.

אמי ארבל:

כל השאר הם כחולים.

יוחנן וייצמן:

אבל הרק"ל נפחית, אפשר,

אמי ארבל:

כל שאר הבנייה הזאתי כחולה, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, אז מה, אז מה,

יוחנן וייצמן:

אז,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לא נתת בטהון ואתה נותן בהנטקה. זה אותו, זה אותו סטטוס.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) זה הוויכוח.

אמי ארבל:

לא, זה בניינים אחרים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שניהם רק"ל,

אמי ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

שניהם רק"ל,

אמי ארבל:

זה לא קשור לרק"ל או לא רק"ל, השאלה מה סוג הבניינים שיש שם.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל מבחינת המדיניות זה שניהם רק"ל.

אמי ארבל:

אתה עכשיו אמרת ובצדק, אני רוצה לבחון, לעומת הבניינים שצריכים או לא צריכים.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמי ארבל:

אלו בניינים שלא צריכים.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) איתך.

אמי ארבל:

אבל הוא אומר אחרת.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נעשה על כל מי שלא צריך,

אמי ארבל:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא רק על הנטקה.

יוחנן וייצמן:

אני לא נותן להם (לא ברור) 30 קומות.

דובר לא מזוהה:

אבל יהיה פה פינוי בינוי ,

יוחנן וייצמן:

אמי, הם לא מקבלים פה מכפיל 10,000.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אומר אמי, פה 10 זה,

אמי ארבל:

נכון, הם מקבלים מכפיל 50.

יוחנן וייצמן:

אבל פה זה רק"ל נפחית.

אמי ארבל:

אתה צודק, הם מקבלים מכפיל 50.

יוחנן וייצמן:

זה רק"ל נפחית.

אמי ארבל:

התכנית שהייתה, אז מה אם זה רק"ל נפחית? התכנית שהייתה השבוע בבית המשפט, יחידת דיור אחת שהפכה ל-52. נו?

יוחנן וייצמן:

אבל זה רק"ל נפחית.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא מה שהוא אומר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר דבר אחד. אם עושים את הכל אני עם זה. אם לא, אז יושבים על כל תכנית,

אמי ארבל:

אבל הכחול זה, הכל זה מה שנעשה בזמנו שזה הכחולים.

אליעזר ראוכברגר:

הכל זה אומר ככה, בואו ניקח את כל מה שיש פה שלא נעשה תכנית, נמפה ונמייין ונגיד, חבר'ה,

אמי ארבל:

אין בעיה, (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, ה-20 האלה, הם אנחנו רוצים אותם ראשונים. ה-20 הבאים רוצים אותם שניים,

אמי ארבל:

אליעזר, אני לא מתווכח,

אליעזר ראוכברגר:

ה-20 הבאים שלישיים,

אמי ארבל:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

ושאנשי המקצוע יגידו לנו לפי,

אמי ארבל:

אני לא מתווכח.

אליעזר ראוכברגר:

והתק בניין, עמידות בניין, מצב הדירות, גם כמות יחידות הדיור, ברור ששיכון הוא שונה מווילה.

אמי ארבל:

אני לא מתוכח, אבל זה תכנית אחרת לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בסדר. בסדר. אתה גם לא חושב שאני לא צודק.

אמי ארבל:

לא לגמרי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי.

אמי ארבל:

חלקית.

אליעזר ראוכברגר:

חלקית, גם טוב.

יוחנן וייצמן:

לא, יש בזה הרבה היגיון, השאלה,

אמי ארבל:

אני חושב שאין שום היגיון,

רועי לביא:

תראו.

אמי ארבל:

לעשות פינוי בינוי לוויילות, גם אם הם על ציר רכבת קלה.

יוחנן וייצמן:

זה לא פינוי בינוי, זה בנייה בציר רק"ל.

אמי ארבל:

זה פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

אני גם חושב שאין שום היגיון לעשות,

אמי ארבל:

אבל אתם מדברים כל הזמן על כמות יחידות הדיור שרוצים להוסיף, 8,000, 3,000. אנחנו עשינו בדיקה רק על ציר הנטקה, הצגנו לכם את זה,

דובר לא מזוהה:

4,000.

אמי ארבל:

לקחת את כל הווילות האלה של ציר הנטקה משני הצדדים זה 4,000 יחידות דיור.

יוחנן וייצמן:

אבל זה רק"ל, בשביל זה עושים,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

אמי ארבל:

אז מה אם זה רק"ל? אבל דיברתם על קיבולת ופרוגרמה,

יוחנן וייצמן:

תגיד,

אמי ארבל:

ושצ"פים,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להסביר לי למה אני הרגע סובל בציר בר אילן שעובדים שמה?

אמי ארבל:

(לא ברור) שמה ווילות.

יוחנן וייצמן:

בשביל שיבנו בהנטקה. עיר שלמה סובלת בשביל זה.

יהודה פרוידינגר:

מה מפריע שיישארו ווילות?

אמי ארבל:

בגלל זה (לא ברור) מציע 8,000 יחידות דיור בעשר שנים.

יהודה פרוידינגר:

מה מפריע שיישארו קצת ווילות?

יוחנן וייצמן:

הלוואי ויציעו.

אמי ארבל:

(לא ברור) אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אני גם לא מסכים שיעשו פינוי בינוי לבניינים שנבנו באמצע שנות השמונים,

חיים כהן:

(לא ברור) הוא תפר, הוא תפר אותכם,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) משנות השישים,

אמי ארבל:

אני אמרתי שאני מסכים?

אליעזר ראוכברגר:

ישאירו אותם (לא ברור) לקרוס.

אמי ארבל:

לכן אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

אני גם לא מסכים.

אמי ארבל:

לכן אמרתי שאני מסכים איתך חלקית, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

הצבעת איתו.

חיים כהן:

לא,

רועי לביא:

הרי בסופו של דבר,

חיים כהן:

לא הייתי בשולחן אז.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לא היית בשולחן.

רועי לביא:

הכחולים והנטקה שמהבחינה הזאת הם אותו דבר,

חיים כהן:

(לא ברור) תקדים,

רועי לביא:

אמנם יש להם מדיניות אחרת אבל מבחינת המצב שלהם הם אותו דבר, האמירה שלנו לגביהם היא אותה אמירה. בסדר? גם על הכחולים וגם על הנטקה האמירה שלנו זה שהם לא אמורים להיות ב-, (לא ברור) להעמיס, להעמיס על השכונה.

אדיר שוורץ:

איך אפשר להעמיס על הנטקה? אני לא מבין את הדיון.

רועי לביא:

רק בצהובים. לצהובים,

אדיר שוורץ:

אבל אתה לא יכול. יש לך 16,000 יחידות דיור בקנה בשטח כזה או אחר, איך אתה יכול להוסיף עוד 4,000-3,000?

רועי לביא:

מה שאנחנו עשינו,

אדיר שוורץ:

זה לא הגיוני (לא ברור),

רועי לביא:

אמרנו, גם אם עכשיו לוקחים את כל הצהובים, אנחנו בהערכות (לא ברור) יודעים לתת מענה. וזה העבודה הקשה שעשינו. לקחנו כאילו ייקחו את כל הצהובים, לא כאילו ייקחו את הנטקה ולא כאילו לוקחים את הכחולים, אותם לא הכנסנו בזה. אבל כן את הצהובים ואת האדומים, ואמרנו, בהנחה שהם מתממשים באחוזי מימוש שאנחנו חושבים שהם ריאליים, לפחות ל-15 שנה הקרובות, הנה תכנית העבודה שיודעת לתת להם מענה כדי שלא יגיעו למצב שבו אין להם צרכי ציבור והם מתאכלסים. ה-450 שורות שהעברנו הם פרויקט פרויקט פרויקט שאמורים לתת מענה לזה. הם לא נותנים מענה להנטקה, הם לא נותנים מענה לכחולים. אוקי? וזה האסטרטגיה שאיתה עבדנו.

אמי ארבל:

כי לא אמור לקרות שמה כלום.

רועי לביא:

נכון.

אמי ארבל:

בזה, בוילות האלה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לגבי הצהובים הם נותנים (לא ברור),

רועי לביא:

כן. הם נותנים, מה זה (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

כולל חריגה במדיניות של הצהובים? הרי אין צהוב אחד שלא חרגנו פה ממדיניות.

רועי לביא:

גם להם, גם להם,

אליעזר ראוכברגר:

אה?

רועי לביא:

אני אגיד ביושר, גם להם,

אמי ארבל:

אבל עדיין (לא ברור) הכמות של יחידות הדיור.

רועי לביא:

גם להם הם לא נותנים, גם להם הם נותנים ביחס לאחוזי מימוש. זאת אומרת, הם לא באים ואומרים, אה, יש לי את הכל (לא ברור) אני יודע לתת מענה להכל. לא, הם אומרים, אני יודע (לא ברור) הערכה ריאלית גם לצהובים, גם לזה, גם לזה,

חיים כהן:

יוחנן, אני חושב שההצעה של,

רועי לביא:

וזה המענים שאנחנו חושבים שיודעים לתת מענה.

חיים כהן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לא בביצוע.

רועי לביא:

זה מענה שאומר,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא בביצוע?

חיים כהן:

לא? תכנית חדש.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא בביצוע?

יוחנן וייצמן:

כי אתה באת,

יהודה פרוידינגר:

מה, תכנית חדשה?

יוחנן וייצמן:

עם רעיון שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

בעולם אידיאלי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא תכנית חדשה,

יוסי חביליו:

מה ההצעה?

אליעזר ראוכברגר:

שנוסיף לצורך כל הדבר הזה את סדרי העדיפויות שלנו במתחמים.

יוסי חביליו:

אני בעד.

חיים כהן:

זהו. הו, הו.

יוסי חביליו:

רגע, אבל זה על דבר אחד. יש עוד מלא דברים.

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה, תשמע,

חיים כהן:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

המשיח הגיע. המשיח הגיע.

רועי לביא:

כנראה זה לא (לא ברור),

עמנואל זלטס:

בבוקר היית איתו, עכשיו הוא איתך.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי חביליו,

עמנואל זלטס:

עמנואל זלטס:

בבוקר היית איתו, עכשיו הוא איתך.

אליעזר ראוכברגר:

הוציא מהפה שלו את המילים אני בעד. זה משיח.

אילנית:

התבלבל.

עמנואל זלטס:

הוא, נראה לי שהוא חוזר בו.

אמי ארבל:

יש כאלו (לא ברור) שיש הרבה חמורים (לא ברור) זה סימן טוב ש-,

אילנית:

הוא התבלבל.

אדיר שוורץ:

לא, שניה, שאלה, אבל לייזר, איך אתה יודע להגיד את זה עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אדיר שוורץ:

איך אתה יודע לצאת עם זה מפה עכשיו? אני איתך.

חיים כהן:

זה עירייה, מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני צריך, לא,

יהודה פרוידינגר:

לא עכשיו.

יוחנן וייצמן:

זה עבודה, זה עבודה.

אדיר שוורץ:

אז מורידים וחוזרים.

חיים כהן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

עוד שבוע, עוד שבועיים. מה קרה?

יוסי חביליו:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הסורים על הגדרות?

אדיר שוורץ:

לא, אבל המחוזית על הגדרות.

יוסי חביליו:

אדיר, אני לא חושב שהמחוזית תעז לדון בזה כשאנחנו לא סיימנו את הדיון. אפילו וייצמן אומר.

אדיר שוורץ:

לא, צריך לחזור לדיון, אני איתך.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לדון אם אנחנו באמצע דיונים?

חיים כהן:

אנחנו מגישים, מה זה, עיריית ירושלים מגישה.

יוסי חביליו:

אתה יודע מה? זה לא יעמוד במבחן של בית המשפט.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

אם הם ידונו בזה ש-,

חיים כהן:

הם לא יכולים, אנחנו מגישים.

יוסי חביליו:

וזה תכנית שלנו גם.

חיים כהן:

כן.

אדיר שוורץ:

אז בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

זה, זה אמי,

אדיר שוורץ:

אז המחוזית לא על הגדרות, יופי.

אליעזר ראוכברגר:

זה אמי יגיד, תאמין לי, הוא המומחה העולמי, לא הארצי. העולמי.

יוסי חביליו:

למה, למחוזית?

אליעזר ראוכברגר:

להבין את, בוא נאמר (לא ברור) את המצב הפסיכולוגי,

יוסי חביליו:

של האנשים? לא נראה לי שהוא כל כך מבסוט מהם.

אליעזר ראוכברגר:

לא קשור מבסוט, לא קשור מבסוט, דיברתי על לנתח, לא דיברתי מבסוט.
אילנית:
גם יש לו ניסיון.

אליעזר ראוכברגר:
יש לו ניסיון,

אמי ארבל:
מה שנקרא הניתוח הצליח והחולה מת.

(צוחקים)

דוברת לא מזוהה:
אוי ואבוי.

אליעזר ראוכברגר:
השם ישמור.

יוחנן וייצמן:
לא, אם הם ידעו שאנחנו בתוך דיון (לא ברור) אתה יודע מה? אם הם דנים אל תגיע לשמה, תן להם
לדון בלעדינו. אל תבואו להציג. שיחליטו.

חיים כהן:
הם לא יכולים.

יוחנן וייצמן:
הם לא יכולים, הם לא יעשו את זה.

יוסי חביליו:
הם מתים מפחד מעדי עמית ואלה, (לא ברור),

אמי ארבל:
זה וויכוח קודם, וייצמן.

יוחנן וייצמן:
מה? לא, הם לא יבואו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אני ההצעה שלי, אמי,

חיים כהן:

רגע, רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, ההצעה שלי לוועדה הבאה או אחת אחרי הבאה זה לא, הסורים לא על הגדרות בנושא הזה,

אדיר שוורץ:

זה דורש עבודה יותר רצינית.

אליעזר ראוכברגר:

אולי הם על הגדרות (לא ברור),

יוסי חביליו:

גם אני רוצה שנאפשר,

דוברת לא מזוהה:

תסכם לנו, אליעזר.

יוסי חביליו:

בסדר, בסדר, סליחה.

דוברת לא מזוהה:

רגע, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

איך אומרים, אלף נקדיש לזה יותר זמן מאשר זה, סוג של גם לא רק דיון וועדה אלא גם דיון יותר מעמיק בנתונים. תביאו לנו גם את השינויים שיש, כי למשל אני כן ראיתי פה שאומרים אם לא יצא תכנית א' נעשה תכנית חלופית. מה התכנית החלופית? תציג לי, תדבר איתי. ראיתי פה באחד הסעיפים,

אמי ארבל:

לא יודע, (לא ברור) טוב, אוקי.

אליעזר ראובברגר:

ראיתי פה באחד הסעיפים שאתה כתבת ככה או מי שכתב את זה, הנה, שאם התכנית לא תצא לפועל ניתן לקדם תכנית חלופית. נו, מה החלופית? תגיד לי. ככה אתה כותב בסעיף 80 אצלי, אני לא יודע מה זה אצלכם.

יוסי חביליו:

(לא ברור) אתה מוסיף פה עוד איזה מגדל.

אליעזר ראובברגר:

לא, אני לא יודע מה זה, אין לי מושג. מה? מה זה?

יוסי חביליו:

אני לא יודע אם לצחוק או,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור) על זה,

אמי ארבל:

זה השכונה.

ישראל קלרמן:

לא עליך,

אליעזר ראובברגר:

אה, זה השכונה. אתה מבין? אז למשל דבר כזה, תגיד לי מה החלופי. אתה אומר לי, אם לא ילך לי א' אני אעשה ב'. מה הב'? אתה יודע להגיד? אני לא יודע להגיד. אתה מבין? להציג לנו עוד פעם את הדברים בתמצות, שניה, רגע, אמי. תהיה איתי. פלוס שאנחנו נבוא ונגיד, רבותיי, גם במימושים, גם במימושים. אני מסכים שכשעוברים על שני החומשים עשר שנים מה שהיום פחות רעוע יכול להיות שבעוד עשר שנים הוא יהיה כן רעוע ואנחנו נרצה אותו. אבל בוא נעשה איזשהו סדרי עדיפויות, ואם מישהו,

אמי ארבל:

(לא ברור) עתידיים.

אליעזר ראוכברגר:

ואם מישו רוצה לחרוג מסדרי העדיפויות האלה שיבוא ויסביר למה חוץ מאשר כסף. מה, בגלל שהצלחת להחתים שם יותר מהר? בגלל שיותר טוב לך כלכלי? בגלל שהבנק אמר לך שאם תלך לשמה ייתן לך ליווי? לא יודע, בוא נמצא סיבה מעשית. שיבואו למהנדס העיר, לוועדה, לא יודע, מה שיחליטו, לא חשוב איפה, ויסבירו להם למה הלכו לרחוב א' ולא לרחוב ב'. ואנחנו נכוון אותו, נכוון אותם לפי רצון וצורך הרשות המקומית.

יוחנן וייצמן:

יהיה לו תשובה נורא פשוטה בשבילך, זה מה שאמרתי על חוסר ישימות.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

יוחנן וייצמן:

התשובה של היזם יהיה, הוא יגיד פה יש לי שני שליש ופה יש לי רק 20%. מה תגיד לו?

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא ניסה. הוא לא ניסה. היזם לא מנסה. היזם רואה טיפה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) זה לא הבעיה שלך, אני לא חייב לתת לו.

אליעזר ראוכברגר:

היזם,

יוחנן וייצמן:

תגיד לו לא מאשר לך? זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

יזם, יזם בא ורואה, איך אומרים, טיפה קושי, הוא מיד בורח, הולך למקום הקל.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא, אני לא רוצה שילך למקום הקל, אני רוצה שילך למקום שאני רוצה, לא שהוא רוצה. זה הכל. בוא, בסוף,

יוחנן וייצמן:

זה רק אם תדע להגיד לא עם א' גדולה ואתה הרי לא הולך לעשות את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב. אני חושב שמהנדס העיר כבר אמר בכמה מקומות לא עם א' גדולה. נכון, רועי? כן. וגם עם מקומות שיזמים באו וקנו בהרבה כסף, היו ישיבות גם אצלי על חלק מהדברים האלו וגם לי ואני שומע ומעדכנים אותי, גם אמי וגם יואל, ואנשים קנו במאות מיליונים למה הם אמרו, בטח, תנו לנו 40 קומות, 50 קומות, הכל זה. (לא ברור) אמנם הוא לא הולך ל-10 כמו שרוצה יוסי, הוא הולך ל-30, אבל בין 30 ל-40 או 45 יש פער שלפעמים מבחינתם זה,

יוחנן וייצמן:

אני חייב להגיד לך שאני לא מכיר,

אליעזר ראוכברגר:

משמעות כספית. מה?

יוחנן וייצמן:

אני לא למדתי ליב"ה, בין 30 ל-45 אין לי פער גדול.

רועי לביא:

יש 15.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש פער,

יוחנן וייצמן:

15 ל-30 (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין פער בנראות, סליחה, אין פער בנראות, אבל בחשבון בנק אוהו איזה פער.

אמי ארבל:

יש גם בנראות.

יוחנן וייצמן:

אה, ליזם יש פער.

אמי ארבל:

יש גם הנראות הבדל משמעותי.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, הנראות בוא נאמר שאין, בוא נאמר שאין. אבל בחשבון בנק?

חיים כהן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה זה 10 כפול 4?

חיים כהן:

אתה מעלה להצבעה?

אליעזר ראוכברגר:

40 יחידות דיור?

יוסי חביליו:

גם 30 לא מגיע, וזה החשש שלי שגם שירה וגם יואל, בא יזם,

חיים כהן:

רגע, יוסי, יוסי,

יוסי חביליו:

אומר, סמכתי עליכם, קניתי בבוכטה,

חיים כהן:

יוסי, יוסי, בוא נסיים, אחר כך תמשיך כי אני רוצה ללכת. על דעת כולם ההצעה שלו? זהו?

יוסי חביליו:

שלקבוע עוד מועד, אבל יש לי שתי בקשות.

חיים כהן:

נו? אמרת שאתה מסכים איתו.

יוסי חביליו:

לא, מסכים. אחד,

חיים כהן:

גמרנו, נו.

אדיר שוורץ:

זה כמו אישור ואישור בכפוף.

יוסי חביליו:

אחד לגבי מספר יחידות הדיור, אני מעביר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אמי, בוא נשמע מה (לא ברור),

יוסי חביליו:

לגבי מספר יחידות הדיור, אני מעביר להם עד יום ראשון את הנתונים שלי ואני רוצה שיבדקו.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נתונים שלך?

יוסי חביליו:

כמה יחידות דיור, אני טוען שיותר ממה שהם אומרים.

אמי ארבל:

המינהל הקהילתי, אבל הם העבירו לנו. מה זה,

יוסי חביליו:

לא, יש לי מעודכן יותר.

חיים כהן:

אמי, אמי,

אמי ארבל:

הם העבירו גם לי, מה אתה חושב, שרק לך הם מעבירים?

יוסי חביליו:

את ה-7,700 יש לך?

אמי ארבל:

אסף שלח לי גם, נו מה, אתה רציני?

יוסי חביליו:

אז תבדוק.

אמי ארבל:

אין בעיה, תעביר לי.

יוסי חביליו:

וגם על שטחים ירוקים, אני מבקש להוריד את השטחים הגדולים הרחוקים,

אדיר שוורץ:

העברתי להם עכשיו, חסכתי לך.

אמי ארבל:

יש לי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אפשר אדוני היושב ראש עוד הצעה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מה זה השטחים הירוקים?

יוסי חביליו:

אזבסטונים, כרמית, רכס לבן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, רגע, למה את האזבסטונים, הולכים לעשות שם משהו כל כך יפה עם 70 מיליון שקל
מקק"ל שיש ורוצים להוציא עוד, זה לא נחשב למשהו, שטח ירוק?

יוסי חביליו:

כי זה רחוק. אתה לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

תלוי למי,

יוסי חביליו:

(לא ברור) ליד הבית.

אליעזר ראוכברגר:

יש כאלה שגרים צמוד.

אמי ארבל:

אבל זה בשכונה, מה זאת אומרת?

יוסי חביליו:

שיעשו,

אמי ארבל:

זה פארק בשכונה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מבין, כל אחד צריך לקבל פארק מתחת לבית?

אדיר שוורץ:

שניה, אני מסכים איתו שצריך לדון בדיון המורחב, שצריך לגעת בסוגיית השצי"פים לעומק,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה נכון, אבל הוא אומר, אני מבחינתי האזבסטונים לא נחשב.

אמי ארבל:

אנחנו,

יוסי חביליו:

כי זה רחוק. זה נקרא שצ"פ ציבורי, זה לא,

אמי ארבל:

(לא ברור) זמן להציג את המצגות.

אדיר שוורץ:

זה לא שצ"פ צמוד בית.

יוסי חביליו:

בדיוק, זה לא נחשב בסטטיסטיקה.

יוחנן וייצמן:

אותו דבר אפשר להגיד במבשרת ציון.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, זה יבוא ביום ראשון בוועדה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

האזבסטונים, הפארק בא ביום ראשון לוועדה.

אדיר שוורץ:

אלף מצוין,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבין, יהיה שמה אגם יפה, יש שמה שבילי אופניים, יש שמה משחקים, יש שמה כל מיני דברים,

יוסי חביליו:

אני בעד זה, מה זה שייך?

אליעזר ראוכברגר:

יפהפיים, גשרים, מעברים.

יוסי חביליו:

מה זה שייך?

אליעזר ראוכברגר:

אבל איך אתה יכול להגיד שזה לא (לא ברור)?

דובר לא מזוהה:

לא,

יוסי חביליו:

לפי התקן,

אליעזר ראוכברגר:

זה בשכונה.

יוסי חביליו:

יש מה שנקרא שצ"פ ליד הבית.

אמי ארבל:

זה בשכונה.

אליעזר ראוכברגר:

זה בשכונה. יש כאלה שגרים יותר קרוב,

אדיר שוורץ:

יש שצ"פ צמוד בית, ויש שצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אדיר שוורץ:

זה לא אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

יש משהו (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אז חשוב שנבדיל בזה בדיון.

אליעזר ראוכברגר:

אבל כשיש חופש ורוצים לצאת עם הילדים לא לאחרי צהרים חצי שעה,

אדיר שוורץ:

באותה מידה,

אליעזר ראוכברגר:

אלא לכמה שעות, הולכים (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אומר לך וייצמן וצודק, באותה מידה אתה יכול (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוסי חביליו:

לא, אבל לייזר, יש סטטיסטיקה שאומרת שאתה צריך שצ"פ ליד הבית 3 מטר או 3 נקודה משהו.
ויש שצ"פ ציבורי, ולכן צריך לעשות הפרדה. זה הכל.

יוחנן וייצמן:

בין יער ירושלים,

יוסי חביליו:

נכון.

יוחנן וייצמן:

לשצ"פים.

חיים כהן:

תשאיר משהו לדיון.

יוסי חביליו:

בסדר, לא, אני מעביר להם נתונים,

חיים כהן:

אז תכתוב לו מייל מסודר,

יוסי חביליו:

שיבדקו אותם עד הישיבה.

חיים כהן:

תכתוב לו מייל מסודר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אדוני היושב ראש,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא מבקש לבטל את האזבסטונים.

חיים כהן:

לא, לא.

יוסי חביליו:

את הפארק? לא. מה פתאום?

יוחנן וייצמן:

חלילה.

אמי ארבל:

באחת ההתנגדויות ביקשו, אגב.

חיים כהן:

(לא ברור) לבטל פארק? נו באמת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא יודע, אולי הוא אומר זה לא שווה כי זה לא, אי אפשר (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, לא, אני אמרתי זה לא שווה? אני אמרתי אי אפשר (לא ברור),

יהודה פרוידינגר:

לייזר,

יוסי חביליו:

זה שני דברים נפרדים.

יהודה פרוידינגר:

על מה נדון בדיון הבא?

אדיר שוורץ:

בדיון הבא,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה להבין על מה (לא ברור),

אדיר שוורץ:

צריך להבדיל בין שצ"פ צמוד בית לבין שצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

הם רוצים לדעת עם מה לבוא לשולחן.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

לא, אבל אני רוצה, רועי, שתפריד לי בין השצ"פ צמוד בית,

אדיר שוורץ:

אז הוא עונה לך, רגע, הוא עונה לך,

רועי לביא:

השצ"פ היחיד שמבחינתנו מעניין בקונטקסט הזה הוא שצ"פ צמוד בית. אוקי?

יוסי חביליו:

מאה אחוז.

רועי לביא:

אנחנו נסביר איך הגענו ל-,

יוסי חביליו:

אני טוען שטעיתם.

רועי לביא:

אז נסביר את זה ואז,

אמי ארבל:

לא אתה טוען, יוסי.

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

לא אתה, לא אתה ולא (לא ברור),

רועי לביא:

אני טוען, חביליו,

אמי ארבל:

לא אתה בדקת את הנתונים.

רועי לביא:

חביליו, אני טוען,

יוסי חביליו:

לא, אבל באו לי אנשים, שפיינר ואחרים,

אמי ארבל:

זה לא אני טוען, אבל בוא, זה לא אתה טוען, יוסי.

רועי לביא:

חביליו,

יוסי חביליו:

אני טוען בשמם.

אמי ארבל:

אה, אתה טוען בשמם זה משהו אחר.

רועי לביא:

אני טוען שאם יממשו את כל הטבלה הזאתי,

אמי ארבל:

תבקש להזמין אותם.

רועי לביא:

אנחנו נהיה במצב יותר טוב מהיום מבחינת שצ"פים.

יוסי חביליו:

רגע, לייזר, בוא נזמין את המינהל הקהילתי, לייזר. תהיה חריג פעם.

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

(לא ברור) מרשי טוען בשמם.

יהודה פרוידינגר:

אנחנו,

יוסי חביליו:

אני מציע ל (לא ברור) אותם, בדיוק.

יהודה פרוידינגר:

אנחנו רוצים שיהיה האופטימלי, לא שיהיה מינימלי, שיהיה אופטימלי.

רועי לביא:

אופטימלי, אתה בסוגיה של (לא ברור) התחדשות עירונית. בסדר? יכול להיות שאם הייתי בשכונה חדשה הייתי מדבר אחרת. אנחנו בתוך מרקם קיים, בואו,

יהודה פרוידינגר:

אז אל תוסיף כל כך הרבה.

אדיר שוורץ:

מה הקוד של ההחלטה? ירד מסדר היום?

יוחנן וייצמן:

אמי,

יהודה פרוידינגר:

אמי,

אמי ארבל:

זה לא ירד כי דנו.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידינגר:

קודם כל אני לא יודע למה (לא ברור),

רועי לביא:

בסדר, אתה, אבל חייבים לחיות בתוך המציאות.

יהודה פרוידינגר:

בסדר.

רועי לביא:

לכן האמירה שלא לעשות בצמודי קרקע,

יוסי חביליו:

רגע, איפה לייזר? לאן הוא הלך?

ישראל קלרמן:

זהו, סיימנו.

יוחנן וייצמן:

לא סיימנו, לא סיימנו,

דובר לא מזוהה:

סיימנו.

יוחנן וייצמן:

דקה, נו.

יהודה פרוידינגר:

מה הציפוף? רגע, אמי, אמי, אמי,

יוסי חביליו:

(לא ברור) בוועדה המחוזית, אמי.

יהודה פרוידינגר:

אמי, אמי, היה לנו, אמי, אמי, אמי, יש החלטה על ציפוף (לא ברור) כמה יחידות דיור על קילומטר מרובע,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

אני אגיד לך את האמת, זה לא כזה רלוונטי כי (לא ברור) ,

אדיר שוורץ:

אני חושב שאתה טועה לגבי הנטקה.

אמי ארבל:

(לא ברור) כל קילומטר מרובע, לא זוכר, (לא ברור) אין לזה משמעות, זה לא,

יהודה פרוידנגר:

לא היה ל-50 מטר?

אמי ארבל:

אבל זה רק מינימום,

יהודה פרוידנגר:

(לא ברור) שמהנדס העיר,

אמי ארבל:

זה מינימום, זה לא מקסימום.

יהודה פרוידנגר:

לא היה החלטה בגנים על כמה אפשר לצופף? כי בגלל זה ריווחנו קצת.

אמי ארבל:

לא, זה רק בנורית, שהוחלט על 50 יחידות דיור לדונם.

יהודה פרוידנגר:

50, הו,

אמי ארבל:

במתחם הנורית.

יהודה פרוידנגר:

זה רק בנורית 50?

אמי ארבל:

כן, בנורית ספציפי.

יהודה פרוידנגר:

ולמה אי אפשר להחיל את זה על הכל?

אמי ארבל:

כי כל, רוב הפרויקטים לא יקומו. (לא ברור) שזה מה שאתם רוצים, אבל רוב הפרויקטים לא יקומו.

יהודה פרוידינגר:

בגלל שזה,

אמי ארבל:

כי לא, הצפיפות, אנחנו מגיעים היום לצפיפויות ברכבת קלה ואחרים קרוב ל-100 יחידות דיור לדונם, זה המציאות.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) המטרו שאנחנו מתכננים.

אמי ארבל:

זה המשמעות.

חיים כהן:

העצים, יש פתרון לעצים.

רועי לביא:

לא, את העצים אנחנו לא (לא ברור), זה לסביבה.

חיים כהן:

יפה, אבל (לא ברור) על העצים כאילו (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אתה סיימת את, לייזר, אפשר להעלות עוד?

רלי חיים:

אליעזר,

יוחנן וייצמן:

רגע, תן לי לסיים.

אליעזר ראוכברגר:

לא קיבלנו החלטה.

יוסי חביליו:

מה?

יוחנן וייצמן:

דקה.

יוסי חביליו:

הסתיים או לא הסתיים?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל להוריד מסדר היום על מנת להציג בצורה מסודרת בפני הוועדה כולל את הפתרונות ל-, כמו שאמרנו, שצ"פים ומבני ציבור, תחבורה, מה השינויים בעקבות ההתנגדויות אם יש שינויים, מה התכניות החלופיות כמו שנאמר כאן שיעשו, אם לא ילך א' יעשו תכנית חלופית.

אדיר שוורץ:

תעדוף המתחמים הכתומים.

אליעזר ראוכברגר:

סדרי עדיפויות של המתחמים לפינוי בינוי.

אדיר שוורץ:

ובשצ"פ, הבדלה בין שצ"פ צמוד בית (לא ברור) שיסבירו איך יגיעו לשצ"פ.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

אחרי החג, אחרי החג.

רועי לביא:

לא,

חיים כהן:

אז שיהיה עוד חודשיים.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) לא עובד בחג.

חיים כהן:

לא, אז יהיה עוד חודשיים.

אמי ארבל:

(לא ברור) עוד שבועיים.

ישראל קלרמן:

לא, הוא התכוון להגיד לא לוועדה הקרובה.

אמי ארבל:

אני עובד, אבל,

רלי חיים:

עובד?

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה עובד?

רלי חיים:

אוי ואבוי. הוא עובד בשבת, הוא עובד בכל החגים.

חיים כהן:

לייזר,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) לא עובד בשבת.

חיים כהן:

לייזר, לייזר,

רלי חיים:

אתם לא מקבלים מיילים בשבת?

אדיר שוורץ:

עכשיו כשפתחו את הקאנטרי בהר חומה,

יוסי חביליו:

רגע, לייזר, לייזר, אולי נזמין באופן חריג את המינהלים הקהילתיים.

אליעזר ראוכברגר:

די, די, יוסי, די,

יוסי חביליו:

למה, (לא ברור) שפיינר,

אליעזר ראוכברגר:

די, די, יוסי, די.

יוחנן וייצמן:

תן לי דקה.

אליעזר ראוכברגר:

רלי,

רלי חיים:

כן, לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתה רוצה עוד משהו?

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אמי, נושא גודל משפחה. אפשר להגיש סקר שבאמת מה אנחנו חושבים (לא ברור) ב-2025 גודל משפחה? כי זה לא חכמה להגיד 2.8,

אמי ארבל:

זה לא סקר, מה זה סקר?

יוחנן וייצמן:

כאילו,

אמי ארבל:

איך אפשר לעשות סקר לגבי העתיד?

יוחנן וייצמן:

לעשות תכנית.

אמי ארבל:

סקר אתה יכול לעשות,

יוחנן וייצמן:

לפי מגמות גידול, לפי מגמות קיטון של אוכלוסייה, אני לא יודע מה.

אדיר שוורץ:

אבל, אבל,

יוחנן וייצמן:

אנחנו צריכים לשבת ולחשוב באמת מה הולך לקרות שמה.

אדיר שוורץ:

הבעיה שאתה לא יודע מה יהיה הפרופיל של, אמיתית רגע, רגע פוליטיקה בצד, חרדים חילונים בצד,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא יודע,

אדיר שוורץ:

אתה באמת לא יודע,

יוחנן וייצמן:

אני באמת לא יודע.

אדיר שוורץ:

ואז כל סקר כזה הוא ממילא מקבל איזושהי הנחת יסוד, והנחת היסוד הזאת מטה את כל הסקר,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

תחזית.

אמי ארבל:

תחזית יכולה להשתנות לחלוטין. תגיד עכשיו 3.5, 4.5, 5.5,

יוחנן וייצמן:

ברור, זה מאוד חשוב לי אבל.

אמי ארבל:

בסדר, אבל לא יהיו לי תשובות.

אדיר שוורץ:

אתה יודע, זה חשוב גם לי, אבל צריך למצוא דרך שזה לא,

יהודה פרוידניגר:

(לא ברור) זה בכלל הבסיס, לייזר,

יוחנן וייצמן:

יצאנו פה מנקודת מוצא של 3.5,

אמי ארבל:

נכון.

יוחנן וייצמן:

למה החלטנו,

אמי ארבל:

כי זה שכונה מעורבת, לא שכונה חרדית.

יהודה פרוידניגר:

אני אומר, לייזר,

אמי ארבל:

זה המספר המקובל בפרוגרמות של משרד השיכון,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמי ארבל:

שמקובל על מינהל התכנון,

יוחנן וייצמן:

מסכים איתך.

אמי ארבל:

באוכלוסייה מעורבת.

יוחנן וייצמן:

נכון. אלף אתה צודק, 3.8.

אמי ארבל:

אם כל האוכלוסייה תהיה חרדית אז תהיה בעיה.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אבל במקום 3.5, 3.8 שזה הממוצע של העיר.

אמי ארבל:

אבל הממוצע של העיר נובע משליש ערבים ושליש חרדים.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אה, כולל את הערבים?

אמי ארבל:

ברור.

יוחנן וייצמן:

ברור.

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

ומשפחות ידועות כמובן, מה שלא ידוע זה לא.

אמי ארבל:

כן, בסדר.

אדיר שוורץ:

מה שלא ידוע לא ידוע.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוקי,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) בפסגת זאב,

אמי ארבל:

יש 200 מיליון סינים לא רשומים.

יהודה פרוידינגר:

קח בפסגת זאב, תראה מה הממוצע בפסגת זאב.

יוחנן וייצמן:

גם שקר.

יהודה פרוידינגר:

תבדוק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

4.2?

יהודה פרוידינגר:

תבדוק את זה בסטטיסטיקות של,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מה הכי קל, במבשרת. אתה יודע?

אמי ארבל:

אני לא יודע.

יוחנן וייצמן:

יותר מ-4, למה? מפוצלות, ברמת בית שמש.

אמי ארבל:

בפועל. לא הבנתי, במבשרת או ברמת בית שמש?

יוחנן וייצמן:

מספר ילדים, אותו דבר בית שמש,

אמי ארבל:

אותו (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:

מבשרת ובית שמש אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

את זה סיימנו, אני רק רוצה לאשר את הפרוטוקול של וועדה מתאריך 11.9.2024, יש למישהו הערה?
אין, מאושר. בבקשה. תודה, תודה, הישיבה נעולה. תודה. תודה.

רלי חיים:

שנה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, יש עוד וועדה לפני החגים. לפני סוכות.

ישראל קלרמן:

נכון, לפני ראש השנה,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי ראש השנה, בין ראש השנה ליום כיפור.

ישראל קלרמן:

אז כתיבה וחתימה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

ההיתרים, ההיתרים זה לפני ראש השנה.

אמי ארבל:

שנה טובה.

סיום הדיון

סיום הדיון